Any 58.—N.° 19103.—Preu: 15 cts.

Diumenge, 26 de gener de 1936

ABONAMENTS

Barcelona, mes ... ... 3'50 Ptes.
Catalunya i territoris de la Repú-blica, trimestre ... ... 10'50 „
Amèrica llatina i Portugal, trimestre 12'— „
Països convenі postal, id. ... ... 18'— „
Altres països, id. ... ... 30'— „

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS, SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 580, pral.—Tel. 11420 — BARCELONA — TALLERS D'IMPREMTA: BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19003

EL TEMPS

Per tot el país està el cel cobert i plou per les comarques de Tarragona, Lleida i Pirineu, així com també per alguns llocs de l'interior de les comarques de Barcelona.

Les màximes precipitacions han tingut lloc al camp de Tarragona, Tortosa i Ribagorça.

Els vents són fluixos i les temperatures suaus.

La temperatura màxima d'ahir fou de catorze graus a Tarragona i Bagur, i la mínima, de 9 graus sota zero al llac Estanyento.

Per a la Lliga, a Catalunya no hi ha altre fet diferencial que uns ciutadans que tenen pisos per llogar i paper municipal, i uns altres que no posseeixen ni l'una ni l'altra cosa

Aquell fet diferencial que Prat de la Riba teoritzava, ja no existeix per als aprofitadors de la llei anticatalana del 2 de gener

CRONICA

El fet diferencial de la Lliga

La Lliga realment abusa dels temes sentimentals; s'ha proposat no estalviar res per a emocionar els seus electors i mira de tocar-los el cor amb les tendreses més irresistibles. És implacable. Abans parlava del pairalisme amb un "trèmolo" que enternia; conjugava la història i l'actualitat amb *inegable inspiració; glòries pretèrites i esperances presents, recances de* poder i ànsies de llibertat, enyorances i illusions que feien estremir les entranyes. Ara ha abandonat tot aquest utillatge estantís i va de dret al fet; ha renunciat l'idilli pel melodrama. S'ha tornat d'un romanticisme escandalós, d'un patètic sense límits. Dies passats publicava un estat comparatiu dels pisos que hi havia per llogar a Barcelona l'any 1934 i els que hi havia l'any passat. El senyor Pich i Pon, aquell sentimental incorregible, devia plorar d'alegria en comparar el total d'aquells recomptes. La cosa era realment impressionant. Ara, moguda pel seu frenesí idealista, ha conjuminat un coteig illustrat, d'una força emotiva insuperable. Caldrja tenir el cor de pedra per no sentir-vos espurnejar els ulls davant l'angúnia mortal d'aquell ciutadà de l'any 1934 i la joia pura, inefable, d'aquell altre ciutadà barceloní del 1935 ennuegat de goig en comprovar que els valors municipals han guanyat uns quants punts. No es pot negar que la Lliga ha estat sempre un partit d'ideals; ara, però, ha arribat a uns extrems que fan por.

¡Amb quin entusiasme fa sentir l'existència del fet diferencial entre els catalans! Per a ella a Catalunya només hi ha dues menes de ciutadans: els que tenen pisos per llogar i els tenidors de paper municipal i els infeliços que no posseeixen ni una cosa ni l'altra. Aquest és el veritable fet diferencial i no aquell altre que Prat de la Riba teoritzava i del qual ella s'profità mentre li convingué fer creure que Catalunya era per als catalans i el catalanisme unia tots els patriotes per damunt de totes les diferències socials. Avui aquesta concepció catalanista li fa nosa; els seus aliats electorals no la hi consentirien, i per això no mira prim a substituir-la per una altra que arribi a l'ànima dels seus electors. Quan algú s'ha abandonat a prometre modestes satisfaccions de caràcter material als que no tenen el dolç consol de tallar el cupó o pagar contribució urbana, l'han acusat de fer demagògia; en canvi aquestes apellacions a l'interès material, aquesta invitació a la lluita de classes, són demostracions d'una generositat, d'un amor fraternal que trenquen les pedres.

El catalanisme mai no havia somniat poder-se plantejar el problema de Catalunya en aquests termes, ni vol plantejar-se-li, encara. Aquesta interpretació estava reservada a la Lliga; com li estava reservada la missió de destruir tota la seva obra política dels trenta anys de catalanisme. Perquè ara, quan inicia descaradament la lluita de classes, demana l'ajut dels partits forasters enemics de Catalunya. La coincidència és significativa. En llançar tot el bagatge idealista del catalanisme obre la porta a les forces anticatalanes. Els idealistes més aviat són els seus aliats, que es protegeixen amb la ficció d'un patriotisme que per a algú pot semblar de bona fe, i s'apuntalen en uns suposats valors morals; ella especula amb valors cotitzables a borsa. Aquests ardits són la confessió de la seva desfeta moral. Sense l'auxili d'una espiritualitat és impossible triomfar: la Lliga, com que ha desertat de l'espiritualitat de Catalunya, ha de manllevar la dels altres, la contrària a Catalunya, perquè li defensin els interessos materials, que són els únics que, pel que es veu, la preocupen.

El desig de la Lliga, manifestat tantes vegades, de dividir Catalunya en dues formacions s'ha complert. En l'una, la que presideix ella, s'hi arremolinen tots els egoismes; la idealitat, la fe en les possibilitats de Catalunya, són a l'altra, la que animen les esquerres amb els seus entusiasmes generosos.

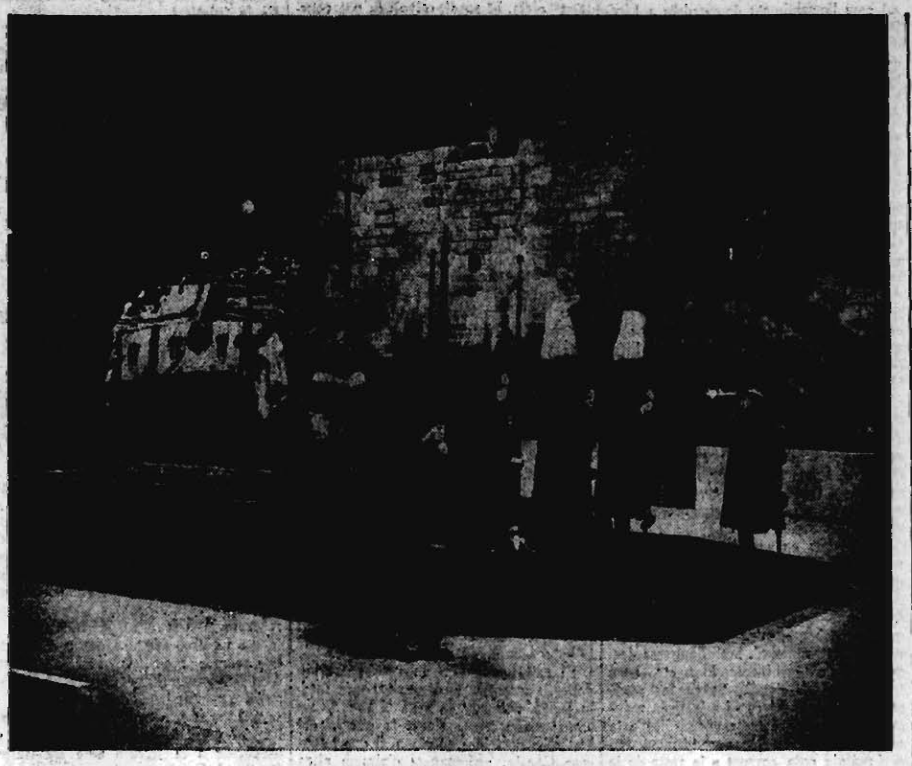

LA MORT DEL REI D'ANGLATERRA

El cadàver de Jordi V exposat a Westminster-Hall

450 OBRERS AL CARRER!

Ahir al matí, a l'hora d'entrar al treball, 450 obrers d'una fàbrica de gèneres de punt de Gràcia es trobaren amb les portes tancades, amb un avís que deia que el fabricant plegava el negoci.... ¿Cal dir el neguit que el fet produí entre aquesta gentada que la foto sorprèn al mig del carrer, quan encara no s'havia refet de la sorpresa?

La formació del Front d'Esquerres

Durant el dia d'ahir continuaren amb tota intensitat les converses entre les representacions dels diversos partits per a la constitució immediata del front popular d'esquerres catalanes. Les impressions que ens arriben a última hora permeten assegurar que, un cop fixada definitivament la posició de tots els grups de la coalició, d'aquí a brevíssims dies es farà públic com queda constituït el front que el dia 16 de febrer lluitarà per l'Amnistia i pel restabliment de l'Estatut.

A Acció Catalana, ahir a la tarda es reuní la Delegació Comarcal de Barcelona-Ciutat, la qual prengué diversos acords conduents a la millor efectivitat de la participació de les entitats del partit a l'organització de la campanya electoral. A una part de la reunió assistí el secretari general d'Acció Catalana senyor Peypoch, el qual canvià impressions amb els reunits sobre els diversos aspectes de la participació del Partit a la vinent lluita electoral. Com a resum d'aquest canvi d'impressions, el senyor Peypoch rebé l'encàrrec de manifestar al Consell Executiu que la Delegació Comarcal de Barcelona-Ciutat se sent totalment identificada amb l'actuació dels dirigents del Partit en el relatiu a les gestions per a constituir el front popular d'esquerres catalanes.

A LA PAGINA 2:

LA NOVEL·LA DELS REIS

Memòries de SIR BASIL THOMSON

★

A LA PAGINA 5:

Els greus problemes internacionals : La necessitat de l'entesa franco-britànica

per J. TORRES I CAPRARA

Democràcia és sinònim de pau : Txecoslovàquia i el problema de la seguretat europea

per EDUARD BENES

La jornada política a Madrid

El Govern presentarà candidatures de centre

(CONFERENCIA TELEFONICA AMB EL NOSTRE REDACTOR A LA CAPITAL DE LA REPUBLICA)

El Consell de ministres d'ahir tingué un gran interès polític. Com és sabut, el President estava preparant de ja temps les candidatures de centre. Deia que era ahir quan fou tractat en Consell per primera vegada aquesta qüestió, però això es veu que no és cert, el senyor Portela no tenia encara les coses a punt per fer públic l'actitud del Govern pel que es refereix a eleccions.

Acabades ja les negociacions amb diverses persones i amb distints organismes que s'avenen a seguir la política defensada pel Govern, el President ha plantejat la qüestió als ministres. Segons ell, el Govern no s'ha de limitar a portar a terme i a ocupar-se exclusivament de política administrativa, és a dir, que, ultra resoldre els problemes que puguin presentar-se a tot Gabinet, el senyor Portela creu que té l'obligació de portar a la República una actuació de centre, equidistant dels enemics del règim per la dreta i equidistant també de les esquerres republicanes. El Govern, per tant, es decideix a patrocinar candidatures de centre en moltes circumscripcions, que no seran tancades sinó en molt pocques circumscripcions, en gairebé totes elles, adhuc a la capital de la República, les candidatures del Govern seran obertes per tal de minvar vots a les coalicions de dreta i d'esquerra.

Això que diem està insinuat en la nota que ha estat facilitada a la tarda als periodistes que fan informació a la Presidència del Consell. Sembla que el manifest que prepara el Govern tractarà essencialment dels punts següents: Abans que res, de la qüestió del règim; el Govern vol que desaparegui la creença a què es refereix la frase de "accidentalitat en les formes de govern". La República és consubstancial amb el país, i, per consegüent, no s'ha de discutir per res amb tots aquells que, d'un cantó o d'un altre, estan al marge del règim. La política centre, significaria, segons el senyor Portela, la pau entre els espanyols.

Un altre punt és el que fa referència a la conducta del cap de l'Estat. A judici del Govern, el President de la República ha procedit sempre d'acord amb les facultats que li concedeix la Constitució. Els candidats ministerials seguiran en llur propaganda i com a primera norma defensar l'actuació del cap de l'Estat en dissoldre les darreres Corts.

En el manifest del Govern, així mateix, serà estudiada la frase "contra la revolució i els seus còmplices", que les dretes han posat de moda. Els ministres de l'actual Govern es creuen tan contrarevolucionaris com els més dretistes. Refusen el concepte de còmplices que els enemics del règim llancen contra els altres republicans.

Segons sembla, en el Consell d'ahir algun ministre es referí a la complicitat revolucionària d'un conseller del Gabinet Samper, que féu tot el que pogué per tal de provocar la revolució d'octubre. També ha estat tractat pels ministres, i s'ha convingut que no hi hagi un marge massa limitat en les candidatures del Govern. Així mateix sembla que ha estat descartada l'aliança amb els monàrquics, com també la que es podria fer, segons el President i els seus companys de Govern, amb alguns organismes polítics i obrers la norma ideal dels quals diuen que ultrapassa el marge de la República, malgrat la qual cosa es diu que ha estat estudiada la possibilitat d'arribar a un acord amb una branca determinada del socialisme. Una variant de la propaganda electoral que els candidats ministerials van a portar a terme és el programa de Govern en el cas que el partit de centre quedi consolidat en el Poder.

Aquestes resolucions del Govern, en ésser conegudes, han estat comentades de manera molt contradictòria en els centres polítics i informatius. El propòsit fonamental del senyor Portela és restar actes a les candidatures de dreta i atenuar, naturalment, el descomptat triomf de les candidatures d'esquerra. Aquesta és l'explicació que les llistes ministerials tinguin el caràcter d'obertes.

Entre els partits de dreta ha produït desagradable sorpresa la decisió del Govern. El senyor Gil Robles confiava que el senyor Portela procuraria portar candidats dretistes a les candidatures ministerials, i, viceversa, els enemics del règim confiaven que en algunes províncies on llurs forces són menors, alguns amics del senyor Gil Robles podrien obtenir actes confoses amb els partidaris del Govern.

Fou dit ja algun temps que el Govern tenia el propòsit de reposar alguns Ajuntaments del 14 d'abril. Es diu que tal vegada en el Consell d'ahir es reformà aquest propòsit; sense fer una declaració de tipus general, d'aquí fins al dia que se celebrin les eleccions bé podrió ésser que desaparegessin en alguns llocs les Comissions Gestores nomenades pels radicals i cedistes, fent que tornessin a llurs càrrecs els consellers d'elecció popular; malgrat això, sembla que el que acabem de dir està en contraposició amb la mesura presa de nomenar delegats d'ordre públic.

La part administrativa del Consell ha tingut una nota important. El senyor Alvarez Mendizábal parlà del decret de concessió de préstecs als agricultors per mediació del crèdit agrícola. Els propietaris agrícoles començaran segurament, dintre pocs dies, a percebre préstecs a base de la garantia pignorativa del cereal, amb un interès del cinc per cent. Quant a la desnaturalització del blat, l'esmentat ministre parlà amb els seus companys dels informes recollits pels tècnics respecte als procediments que poden seguir-se per a aconseguir-ho. El Consell estudià la qüestió, sense entretenir-s'hi gaire, donant un ampli vot de confiança al senyor Alvarez Mendizábal perquè la resolgui.

Ha estat dit que serà feta, sota la direcció dels tècnics d'Agricultura, una propaganda cinematogràfica, la qual creu molt eficaç el Govern per a millor orientació del problema cerealista.

Les dretes no han avançat gran cosa en llurs treballs electorals. Sembla que encara no hi ha res enllestit pel que es refereix al projecte d'aliança. Els distints grups consideren indispensable la unió; però els monàrquics per una banda, i els que s'anomenen republicans per l'altra — Alba, Cid i Maura —, donen quelcom de feina a Gil Robles. Aquest, per tant, troba més dificultats del que ell creia en un principi, i desitja, sobretot, disposar del major nombre de llocs per als seus amics polítics. La seva activitat és encaminada, especialment, a què en les vinents Corts, si triomfaven els dretistes, no sigui major de quinze el nombre d'agraris, i que els elements de l'Straperlo tinguin poc més o menys aquest mateix nombre d'actes. Quant als partidaris de Maura, Gil Robles voldria concedir aquests lloc a amics seus, en les vinents Corts; d'aquesta manera no seria possible formar una minoria que seguís les orientacions de l'ex-ministre de la Governació, i Gil Robles quedaria immunitzat contra el republicanisme que portés Maura en sentir-se de nou enemic d'Acció Popular.

Són molt pocques les provincies, on fins ara hi ha un acord definitiu entre els elements de dreta, i la candidatura de Madrid encara no està enllestida. El senyor Gil Robles vol que els llocs que falten els ocupin el president de la Joventut d'Acción Popular i un senyor anomenat obrerista, afecte aquest a la Confederació Nacional de Defensa del Treballador, que és l'estantall amb el qual en els cartells es pretén substituir, davant els incautes, la Confederació Nacional del Treball.

"Renovación Española", per la seva banda, vol de totes maneres que hi sigui concedit un lloc més en la candidatura de dretes, i és així com acabà el dia d'ahir.

El Consell de ministres d'ahir

Davant la posició ambígua de la Ceda, que no se sap si és o no republicana, el Govern determina no concertar aliances electorals i presentarà candidatures de centre en gairebé totes les circumscripcions

I es lliurarà a una propaganda molt intensa

(INFORMACIO A LA PAG. 5)

Del pròxim Orient

El "purim" saragossà

per JOSEP CARNER

Purim (trobareu aquest mot a la Bíblia, cap a la fi del llibre d'Ester) és una festa d'origen persa o babilònic, instituïda en recordança de l'alliberament dels jueus sofridors de les maquinacions d'Haman, ministre de Xerxes. Els jueus devots mai no s'estan de celebrar joiosament aquesta commemoració. Però també, segons Hanauer, en celebren a Jerusalem una altra que anomenen el purim saragossà: car en la capital aragonesa, en tal dia com el 17 de Xebat d'un any que si fa no fa era el 1420, els jueus es veieren alliberats d'un gravíssim perill.

Hanauer sabia que la història d'aqueix segon alliberament era consignada en uns petits rotlles de pergamí escrits en l'estil del Rotlle d'Ester, i com aquest llegits, a cada retorn de la festa, públicament. El 13 de febrer de 1926, informat que la festa havia estat celebrada dos dies abans, Hanauer manllevà a un amic una còpia del rotlle. La seva traducció abreujada del pergamí hebreu és com segueix:

Cap al 1420, regnant Alfons V d'Aragó, hi havia a la ciutat de Saragossa dotze belles sinagogues, mantingudes per un nombre igual de congregacions jueves. I el govern tractava tan bé aquells semites benestants i influents, que cada cop que el rei arribava a Saragossa tots els rabins eixien processonalment a fer-li honor, cadascú portant, en el seu estoig, el Rotlle de la Llei pertanyent a la seva sinagoga. Però havent estat objectat que era oprobiós per als rotlles sagrats d'eixir en pompa tot plegat per afalagar la vanitat d'un gentil, els rabins—contents, ben segur, d'una excusa per no haver de carretejar aquells manuscrits tan feixucs—s'avesaren a deixar en tals casos els rotlles a la sinagoga i a eixir amb els estoigs sense res dins.

Hi havia, però, un jueu, Marc de Damasc, que s'havia fet cristià, i en son zel de convers era el pitjor enemic de la seva raça; i quan s'escaigué, un dia, que el rei lloés la lleialtat de sos súbdits jueus, el convers digué que la majestat del rei era ben enganyada, i la lleialtat dels jueus només que parença, perquè no empraven sinó caixes buides quan feien veure de comparèixer amb els rotlles de llurs sinagogues.

Per bé que el rei es vagi irar en gran manera, no volgué castigar els jueus sense demostrar-se a si mateix la veritat de l'acusació. El 17 de Xebat eixí cap a Saragossa, amb Marc, tot segur de la seva venjança, en el seguici. Però aquella nit un vellard despertà el servent de cada sinagoga, i li féu saber com el rei es proposava de sorprendre els rabins. Així, doncs, en sentir-se remor, l'endemà, de l'arribada del rei, aquests l'anaren a rebre ben carregats. Alfons no els va pas retornar el salut, sinó que manà tot seguit que fos obert cada estoig. Hom l'obeí, amb fines rialles ben plagudes, i dins cada estoig hi havia el seu rotlle del Pentateuc.

La ira del rei es girà aleshores contra Marc, que fou penjat de l'arbre més avinent.

Seria curiós de trobar a Saragossa alguna clarícia no dic pas sobre la intervenció del cèlic vellard, sinó sobre la fi de Marc de Damasc, encara avui, suposo, execrat cada any amb malediccions que hom li adreça a la gehenna.

LA SOLUCIO DE LA CRISI FRANCESA

El senyor Albert Sarraut, voltat dels periodistes, en sortir de comunicar al president de la República la llista del Govern acabat de formar

El nou Govern francès

Es creu que les eleccions seran fixades per al maig vinent

Dijous, declaració ministerial i interpel·lacions

PUBLICACIO DELS DECRETS

París, 25. — El diari oficial publica els decrets nomenant els nous ministres. Paul Boncour és nomenat ministre d'Estat, delegat permanent a Ginebra.

TRANSMISSIO DE PODERS

París, 25. — El senyor Flandin ha estat al Quai d'Orsay on el senyor Laval li ha fet lliurament dels seus poders.

El President del Consell, senyor Sarraut, ha pres possessió del Ministeri de l'Interior, els quals poders li han estat transmesos pel senyor Paganon.

París, 25. — Abans de migdia ha estat efectuada a tots els ministeris la transmissió de poders.

París, 25. — Als cercles polítics hom comença ja a fer comentaris i pronòstics sobre l'important debat que dijous tindrà lloc després de la lectura de la declaració ministerial.

Hi ha presentades tres demandes d'interpel·lació pels senyors Franklin Bouillon, Vallat i Malet relatives a la constitució del Govern, a la seva política general i a la seva política financera.

La premsa s'ocupa de la probable actitud dels diversos grups que integren la Cambra i publica l'estadística següent:

Grups polítics independents, 11 diputats actitud desfavorable.

Grup republicà social, 14 diputats, desfavorable.

Acció econòmica social i camperola, cinc diputats, actitud desfavorable.

Federació republicana, 43 diputats, desfavorable.

Centre republicà, 31 diputats, desfavorable.

Republicans d'esquerra, 39 diputats, actitud reservada.

Demòcrates populars, 18 diputats, també actitud reservada.

(SEGUEIX A LA PAG. 8)

—¡"Santo Dios"! ¡Un Goicoechea amb el perdulari de "El alma en la labica"!

—Senyora: és que ara don Alexandre és el príncep d'Astúries!

LA NOVEL·LA DELS REIS

Memòries de SIR BASIL THOMSON, ex-cap de l'Intelligence Service, recollides per Maurice Verne

El bizantí rancuniós

El darrer tsar

—Ha arribat el moment d'estudiar una mica de prop Nicolau II—digué sir Basil—. La seva figura no ha pogut mai ésser completament explicada. Em refereixo a un estudi objectiu. S'esborra en certs indrets, esdevé flotant, escapa a l'anàlisi, a la raó; aleshores és com un misteriós personatge de boira.

Dues preguntes es formulava el cap de l'Intelligence Service, i no hi trobava resposta.

—¿Tribut d'un herència massa feixuga, del costat patern? ¿Insignificança del caràcter, alhora esclatat i com canonitzat pel poder absolut? El compte Witte, que retardà l'ensorrada de l'Imperi, anomenava Nicolau II "el bizantí rancuniós". Em decantaria de bona gana per aquesta opinió; bizantí per la degenerescència, rancuniós pel fet d'un poder únic al món, un poder de semideu.

Teniem davant nostre una massa enorme de documents reveladors de les interioritats dels actes del règim, posseíem cartes d'aquest emperador, tan anodines de forma i de sentiment que podria haver-les escrit un collegial. Pel contrari, certs informes vinguts directament del gabinet del tsar i signats per ell, referents als grans plans del paneslavisme, eren d'un tret ferm, d'un grandesa política incontestable. Un viatge que havia emprès, de jove, per la vasta Rússia Asiàtica, havia estat molt productiu en aquest sentit. Se'n troben traces en el volum redactat pel secretari d'aleshores del tsarevitx i conservat a totes les biblioteques reials: "Viatge per Orient", pel príncep Uxtomski. Surt amb evidència que no ens trobem davant el mateix home que veiem, com més avança el regnat, enfonsar-se en una boira estranya, per acabar, refugiat a la Stavka, el G. Q. G., en una mena de fantasma coronat. Realment, coneixent tants papers contradictoris, no sabíem pas...

Sir Basil torna a parlar:

—Nicolau, criatura de naturalesa molt delicada i malaltissa, tenia uns esclats de còlera terribles, que alarmaven justament la seva mare, car degeneraven en veritables crisis nervioses. Alexandre III féu cridar els millors especialistes de Rússia i d'Alemanya en una consulta general. Cada un dels metges donà la seva opinió, un diagnòstic ple de reticències i de reserves diplomàtiques. Un professor de Dorpat, que de primer no volia fer-ho, acabà per dir, davant la insistència, sense ambages: "En els esclats del gran duc reconec les característiques de les crisis epilèptiques". Alexandre III, que era molt violent, que bevia i al qual havien recomanat de fer de llenyataire per a restablir el seu equilibri nerviós, es posà pàlid de furor; després, perdent el cap, es llançà damunt el metge probablement massa clarividents, i li apunyegà la cara. Aquesta història, que immediatament fou tramesa a la reina Victòria, va ésser tota la seva vida un motiu d'estupefacció: Nicolau II era epilèptic? Es va fer el silenci sobre el que explicaria els forats del seu caràcter. Cap a la fi del seu regnat, ja l'heu vist caigut en un estat d'apatia sense remei, arrossegat cap a un misticisme de la seva funció que alimentaven amb passió la tsarina, amb murrieria Rasputín.

Sir Basil remarcà:

—Durant aquest regnat, cal tenir en compte la superstició dels herois que, aillats, neguitosos, excitats fins al deliri, només tenien interès pels presagis del destí i les pràctiques corresponents que podien trencar allò que ells consideraven com encantaments maleits. El primer dels presagis que impressionaren Nicolau II, i que no oblidà mai, es refereix a un fet que passà quan, essent jove tsarevitx, visitava el Japó. A Otsu, un dels agents de policia encarregat del servei d'ordre, s'abalançà sobre el cotxe amb el sabre desembeinat amb la intenció de decapitar l'hereu rus; el príncep Jordi de Grècia, que anava al costat de Nicolau, parà el cop a temps. L'agent de policia havia obrat pel compte de les fanàtiques societats secretes d'Asia que treballen contra Occident. El viatge quedà suspès en sec per una ordre que Alexandre III telegrafià des de Sant Petersburg.

Arribàvem, nota darrera nota, a conèixer el "dossier" més recent que havia servit a lord Kitchener, abans de sortir cap a Rússia, per a preparar aquelles mesures que, segons es creia a Londres, podien provocar un capgirament de la situació.

El "dossier" de lord Kitchener!

Ja en 1915, lord Kitchener escrivia al nostre ministeri de la Guerra:

"L'estat de Rússia és dels més alarmants des de tots els punts de vista: social, polític, econòmic i militar. Els partits revolucionaris no estan desarmats."

I amb una frase ferma resumia:

"La traïció és per tot."

Vaig preguntar:

—¿Les conclusions dels informes acusaven la tsarina d'ésser al cap dels traïdors de Sant Petersburg?

—No—respongué sir Basil—; ja ho veurem més tard.

Les fatalitats de la darrera tsarina

Havia arribat el moment d'evocar Alexandra Feodorovna, néta de la reina Victòria, la darrera tsarina, responsable de la tragèdia.

—Els que han parlat de la tsarina, i són molts—començà sir Basil—, es limiten, la majoria, als darrers anys del regnat, és a dir a la influència de Rasputín, d'Anna Virubova, del pope Wassiliev i dels alts funcionaris de la cort i ministres d'ànima de lacai o traïdors. Es un període massa curt per a estudiar una personalitat complexa i fer-se càrrec del seguit de fatalitats que aquesta personalitat hagué de sofrir de l'exterior i que són tantes altres circumstàncies atenuants.

El cap de l'Intelligence Service plantejà el problema psicològic d'aquesta manera:

—¿Què ens diuen els fets? La mare de la tsarina és la princesa Beatriu, filla de la reina Victòria, que es casà amb Lluís de Hesse-Darmstadt i regnà així sobre el gran ducat que ja havia donat una sobirana a Rússia. Heus ací dues primeres fatalitats que jugaren sobre les forces de la raó i de l'instint d'una princesa, d'altra banda de temperament místic.

S'ha afirmat que la tsarina s'havia adherit a la causa de Guillem II i que estava enterament lligada a la política de Berlín: això és negar la història. Pel cantó patern, no havia sinó après l'odi a l'hegemonia prussiana i a la dinastia dels Hohenzollern; pel cantó matern, la seva educació venia del tot de Londres, descansava sobre el liberalisme de l'avi, Albert de Saxònia-Coburg, i sobre aquell famós evangeli, el "Katechisirung".

Sir Basil remarcà:

—Doncs bé, una gran part del drama ve del "Katechisirung"... Ja en tindrem la prova.

(Seguirà)

(Col·lecció Obra Mundi)

BLANC EL SIGLO

Els vernissatges d'ahir a les nostres Galeries d'Art

L'activitat artística no minva a Barcelona. Ahir a la tarda s'inauguraren no menys que no exposicions de pintura totes elles interessants. *Marquès-Puig* i *J. Rovira*, a Can Busquets; *Maria Lluïsa Dassa* i *J. Sarabia*, a la Sala Barcino; *Carme Cortès* i *Solà-Andreu*, a la Syra; *Bosch Roger*, a la Pinacoteca; *Mensa-Sales*, a Can Gaspar; *Diaz-Costa*, a Can Renard; *Elvira Garriga* i *Tàrrega-Viladoms*, a les Laietanes; *Prim*, a Can Perers... Tots els vernissatges van ésser concorreguditssims.

Si recordem que *Picasso*, presentat per ADLAN, continua exhibint a Cº, l'Esteve, tindrem una bella confirmació de la vitalitat cultural barcelonina.

La geografia a Catalunya

Les darreries del segle XVIIIè

per Pau Vila

Repetidament s'ha parlat de la importància que va tenir per a la Renaixença de Catalunya el període del regnat de Carles III (1759-1788); no pas per tal com aquest rei i els seus ministres fossin pròpiament estimuladors de les activitats catalanes, ans perquè van acollir les iniciatives del comerç i de la indústria barcelonins que, fins aleshores cohibits per les traves d'una economia estatal primitiva, propugnaven per l'abolició de les duanes interregionals, i per al comerç lliure amb les colònies espanyoles d'Amèrica. L'últim terç de la divuitena centúria va ésser un temps freturós, dins el qual, al costat de l'esclat de la indústria cotonera, del tràfic coster i de la intensificació agrícola, van sorgir múltiples iniciatives d'ordre cultural com l'establiment de càtedres a Lloja, l'atorgament de pensions per a estudis a l'estranger, la creació de l'Escola de Nàutica, el costejar investigacions sobre el passat i el present de Catalunya, entre altres I de totes les manifestacions de cultura n'era la sostenidora o la suggeridora la Junta de Comerç del Principat, que tenia la seva seu a la Casa Llotja de Barcelona.

Malgrat, però, que l'expansió comercial porta els catalans a solcar incessantment l'Atlàntic, a endinsar-se pel continent americà des de Mèxic a la Patagònia, malgrat que a Europa s'inicia un interès pels estudis geogràfics, així o no són atesos o només són vorejats amb finalitats erudites o econòmiques. Un dels centres docents en el qual la Geografia podia tenir un lloc adequat, era l'Escola de Nàutica, creada el 1770 a iniciativa de Sinibald Mas, primer pilot d'altura. (Hom ha dit que el director i fundador de la susdita escola era el pare del viatger i políglota Sinibald de Mas; aquest parentiu no és possible per tal com el primer moria l'any 1806, i el segon naixia tres anys més tard. Si de cas, es tractaria d'avi i nét, si, com sembla, són de la mateixa família.)

Doncs, bé: en aquella escola no sols no hi havia un curs de geografia, sinó que en la càtedra de cosmografia, en la qual es podria suposar inclosa, no s'hi tractava sinó de qüestions cosmogràfiques "con algunos principios y problemas de Astronomía", amb lleugeres descripcions dels continents, illes, etc., però tot deixant els detalls "para los autores geógrafos". Al cap i a la fi, la manca d'interès pels estudis geogràfics o la carrinclonería de llur ensenyament era així mateix cosa corrent a la resta de la Península. Va ésser en va que alguns erudits esmanyols, com l'aragonès Isidoro Antillón i el Pare Flórez, amb un bon sentit s'esforcessin per orientar la Geografia dins les directrius europees del temps, orientació a la qual contribuia el nostre Campmany, installat a Madrid, amb la nodicació, l'any 1793, d'un "Diccionario Geográfico Universal" a base d'una obra anglesa de L. Echard, adaptada, corregida i augmentada. Com va ésser en va també que iniciessin llurs tasques cartogràfiques el valencià Tomàs López en aplicar-la a l'ensenyament i a la coneixença del país i el gaditá Vicente Tofiño, que treballa per la hidrografia marina i la navegació. Diem que tot era en va, perquè, paral·lelament, per a la massa de la gent lletrada la Geografia o no existia o era una carrinclonada. D'ací que hi hagués qui donava amb el nom de Geografia a una nomenclatura pseudo versificada, de l'estil de la qual en són una mostra aquestes ratlles curtes:

"Las islas del Asia son
las Maldivas, Filipinas,
Ceilán, Molucas y Sonda,
las Ladrones y de China.
Al Norte se halla el Japón
casi con setenta provincias."

A Catalunya, però, els neguits intel·lectuals, posats al servei de la coneixença de la terra, del seu passat i de les seves possibilitats portaven, com hem dit, a estudis i investigacions vorejadores de la Geografia.

Antoni de Campmany, sostingut generosament per la Junta de Comerç, publica la seva obra "Memorias históricas sobre la Marina, Comercio y Artes de la antigua ciudad de Barcelona", història documentada de les activitats catalanes en el temps dels nostres Comtes-reis. Magnífica aportació dignament editada per la susdita Junta, a l'estudi dels antecedents de molts fets econòmics i antropogeogràfics d'aleshores. L'empresa històrica de Campmany va tenir unes conseqüències immediates més acostades ja a la Geografia que l'obra susdita d'aquest erudit.

Com que l'autor residia a Madrid i gran part de la documentació bàsica era a l'arxiu barceloní de la Corona d'Aragó, es van haver d'encarregar de la rebusca i còpia de documents de la constatació de noticles i dades; Josep Ferrol·i el Pare Jaume Caresmes. Aquest poligraf remarcable, recercador d'Arxius, historiador de vàlua, amb aquell treball i les moltes investigacions que portava realitzades pel seu compte, a instigació de Manuel de Terán, intendent interí de Catalunya, féu estudis d'índole més geogràfica. Només se n'ha publicat un, el conseguit amb la denominació abreujada de "Carta adreçada al Baró de Linde" — títol nobiliari d'aquell intendent —. Es una dissertació sobre la població antiga i nova del Principat, en la qual s'esmenten diversos pobles desapareguts en el transcurs del temps, i es fan suposicions de vegades poc fonamentades, sobre una major densitat demogràfica en el passat per a concloure en una capacitat de poblament superior a la del període en què el Canonge premostratès escrivia. El susdit treball és poc conegut, puix que va ésser publicat l'any 1821 en el "Periódico Universal de Ciencias y Artes", de Barcelona, els números del qual són rarissims. Es tracta d'un treball, doncs, de tendència geogràfica. Un caire geogràfic més acusat presenten dos altres estudis del mateix autor completament inèdits. El primer és un "Diccionario de la provincia de Catalunya", en el qual són descrits un per un tots els pobles del Principat; i el segon, ultra ésser inèdit, ha estat atribuït a Antoni de Campmany. Porta per títol "Discurso sobre l'Agricultura, Comercio y Industria, con inclusión de la Consistència y estado en que se halla cada Partido o Veguerío de los que componen el Principado de Catalunya..." Fou redactat, segons sembla també, per indicacions del Baró de la Linde, al qual va felicitar la Junta de Comerç per la seva iniciativa en una comunicació del 1780, que hem vist i en la qual es diu que Jaume Caresmes hi tenia "no poca parte". En aquell temps, Campmany estava atrafegat en la redacció i publicació dels volums del seu llibre (1778 al 1781). Poc podia haver-se distret en la redacció d'aquest treball que forma un manuscrit d'unes 600.000 lletres. A més, és d'una visió bastant personal, pròpia d'un home que ha corregut Catalunya. Es tracta d'una relació econòmico-descriptiva dels diversos corregiments, en la qual es detallen les possibilitats econòmiques que ofereien.

El caire geogràfic en aquest treball, doncs, s'accentua. Quinze anys més tard, la Junta, que guardava en el seu Arxiu aquell manuscrit, malgrat la guerra del Rosselló, estableix un pla a fi que Francesc Capala, acompanyat d'alguna altra persona, recorri el Principat per tal d'estudiar les possibilitats econòmiques del país i redactar-ne un informe. L'estat de salut d'aquell comissionat va fer que el projecte no es portés a la seva realització.

Treballs i intents són l'exponent d'un afany per la coneixença de la terra; era un bon principi vers l'orientació geogràfica. Però, sense ambient cultural, sense neguits científics, els elements geogràfics d'aquells estudis i propòsits no arriben a concretar-se: apareixen sense deixar rastre. I en ple desconeixement geogràfic, comença la dinovena centúria.

Pau VILA

LES EXPOSICIONS

Acadèmia de Belles Arts de Sabadell

L'Acadèmia de Belles Arts, la benemèrita entitat sabadellenca, amb el propòsit d'intensificar la vida artística de la ciutat, ha organitzat una sèrie d'exposicions dedicades als artistes més eminents de Catalunya.

La darrera de les celebrades la formaven dues magnífiques col·leccions d'obres dels pintors Manuel Humbert i Feliu Elies, en les quals figuraven interessants pintures inèdites dels dos artistes.

Humbert ha ofert al públic sabadellenc una selecció de les seves darreres obres, en les quals l'estil del gran pintor es mostra amb tota la força. Pintura densa, severa i sensible alhora es fa admirar per la solidesa i l'aparent senzillesa de la tècnica i per la intensitat amb què transcriu la realitat objectiva. Elies hi és representat per unes quantes natures mortes, d'una fidelitat prodigiosa i unes figures admirables. També hi té un paisatge compost amb un fervor descriptiu sorprenent.

L'exposició, que ha estat molt visitada, ha merescut tota mena d'elogis als organitzadors, l'entusiasme i la preparació dels quals és la millor penyora dels èxits futurs de l'antiga entitat cultural sabadellenca. — C. C.

S'ofereix Orquestra de Jazz
de primera categoria per als dies del Carnaval. — Escr. 3188. Vergara, 11.

PETITA ANTOLOGIA DE "LA PUBLICITAT"

UN POEMA DE HOELDERLIN

MADURES SÓN, XOPES DE FOC...

Madures són, xopes de foc, bullides
Les fruites i sobre la terra provades, [I és de llei
Que tot entri a tall de serpent,
Profèticament, sondant, cap a
Les cimes del cel. I molta
Cosa, com damunt les espatlles
Un feix de llenya, cal
***Guardar.* Però dolents**
Són els camins. De tort,
Com cavalls, van els presoners
Elements i antigues
Lleis de la terra. I sempre
Va cap al deslligat una enyorança. [Molta
Cosa però cal guardar. I necessària
Es la fidelitat.
Però endavant i endarrera
No mirem. Deixar-nos gronxar, com
La barca frèvol del mar. [damunt

Trad. CARLES RIBA

UN LLIBRE CADA DIA

"Goethe en la literatura catalana"

per MANUEL DE MONTOLIU

[Publicacions de "La Revista", n.º 132]

Barcelona, 1935

★

No sovintegen llibres d'una qualitat tan noble com aquest *Goethe en la literatura catalana*, de Manuel de Montoliu, treball premiat pel Comitè Hispano-Alemany de Barcelona i publicat ara en la bella col·lecció de "La Revista", que s'enriqueix així amb un altre volum de valor inapreciable. L'assaig, si no és empeltat de condició periodística, es fa difícil a casa nostra. Un llibre extens sobre una matèria vasta entranya ja una sèrie d'entorpiments superats. El seu autor es fa creditor d'una simpatia sense reserves.

Si a tot això afegiu l'interès d'un tema que sempre endevines viu i la garantia d'un temperament predisposat a aquesta mena d'estudis i que augmenta encara la seva capacitat instructiva amb una sòlida preparació, es fa impossible de no abocar-se a la lectura amb entusiasme. Goethe i Catalunya. Ara, almenys, trobem un guió per a futurs treballs. Montoliu amb la seva obra suggereix tot de temes i incita a recerques més laborioses que completin el seu treball.

L'obra en conjunt, i vista amb una perspectiva històrica, tindrà potser l'inconvenient de no ésser del tot proporcionada. No tots els cairs de l'acció de Goethe damunt nostre són vistos d'una manera a bastament precisa. Serà també possible de trobar-hi llacunes. Tanmateix, fóra injust d'insistir massa en els defectes d'una obra que tempta coratjosament un tema tan complicat i vast i que no pot recolzar-se, com tantes coses de casa nostra, en gaires estudis anteriors. Encara, alguns d'aquests defectes són més justament atribuïbles, de segur, a manca de temps, a improvisació forçada, que no pas a una veritable impossibilitat.

Es agradable de llegir i rellegir sobretot el capítol destinat a Maragall. En aquest fragment ja hi trobareu una sagacitat que il·lumina definitivament el sentit pregon de l'obra del nostre gran poeta.

Montoliu s'atura, insisteix, persegueix tots els espectres difícils i que frisen per escamotejar-se, de la personalitat del nostre gran noucentista. L'anàlisi del poema de *El Comte Arnau* és de les coses rebixides que hem llegit de Montoliu.

Potser en detall fariem alguna objecció. Així, per exemple, no ens sembla lícit de dir que el treball *d'arrodonir* és un treball fred i calculat, essent així que en molts casos és en arribar aquest instant precisament que comença la més ardent temptativa lírica. En la nostra poesia trobarem exemples abundants. Així, també, no és possible per a nosaltres l'equivalència món clàssic-pagà i element demoníac. Més aviat hem cregut sempre que l'element demoníac com l'element angèlic amb el qual està, com la cara a la creu, íntimament lligat, calia referir-lo també al món místic-cristià. De totes maneres, totes aquestes objeccions són més aviat de detall i no desfiguren la configuració essencial i les conclusions definitives, i per a nosaltres vàlides, del seu notable assaig. Una comprensió de Maragall pot iniciar-se amb aquestes pàgines. I dir això ens sembla que és dir alguna cosa afalagadora.

JOAN TEIXIDOR

La F. U. E. valenciana al costat dels estudiants catalans

Per la seva part, la F. U. E., ha fet públic el següent interessant manifest a favor de l'autonomia universitària i al costat dels universitaris catalans:

"Els fets ocorreguts el dilluns a la nostra Universitat, obliga a la F. U. E. a reiterar la seua més indignada protesta per els mateixos. No se' ns amaga que estos fets responen a una tàctica preelectoral quina direcció inapellable es completament extrauniversitaria i està en mans d' elements politics particularment distinguits en el seu odi a tota cultura. Es lamentablement paradógic el fet de que els elements politics que fan de la cultura un dogma, siguen els que ordenen el moment en que ha de ser pertubat el ritme normal universitari. El nostre amor a la Universitat i a la serenitat necesaria per a que la funció cultural del nostre primer centre docent no siga un mite, fa que la nostra actitut es manifeste públicament en franca repulsa contra dits procediments incalificables.

La nostra actitut en este cas es, a mes, de plena adhesió als germans estudiants de Catalunya en la seua lluita de dignificació i recobrament de la propia cultura quin exponent mes enlairat es, forsosament la Universitat Catalana, fent al mateix temps l' afirmació de que aspirem també a la valencianisació de la nostra universitat, que ha d'ésser bressol de nostra genuina cultura valenciana mereixedora, per tants titols, de ser respectada i degudament coreada.

Proclamem el dret a l'existencia i conreu de totes les cultures i clar es, la nostra valenciana entre elles, i en contra de la unificació cultural tan antipedagógica i antihumana.

Els acords dels Congresos de la U. F. E. H. coincidents reiteradament en el respecte a totes les cultures, demostren la superació dels estudiants lliures de tota disciplina dogmàtica per sobre els que depenen del control confesional, control que alcança també, disortadament a part del profesorat, qui secunda indirectament actituts tan odioses com absurdes d' una minoria cerril suspenguent les clases de totes les Facultats sense cap justificació possible amb oblit lamentable de la missió augusta que els pertoca, sacrificant l' inmereixcut apostolat profesional que desempenyen, als interesos politics i confesionals aliens encara contraris a la independencia i llibertat que deu fruir la cultura en general i la universitaria en particular per a complir com cal l' alta missió de progrés i humanitat que li pertoca. Consecuentment, es fa cada volta mes necessaria la revisió del profesorat universitari per a que fets com els del dilluns passat no encontren dins la mateixa Universitat el calor i atjuda que no mai se 'ls degué otorgar.

¡Per la Universitat Valenciana Autónoma i en contra de tot confesionalisme en la cultura!

Per la Federació Universitaria Escolar de Valencia. — El Comité Executiu."

Importància de la normalització de l'ensenyament tècnic

A l'escola d'Enginyers Industrials de Barcelona donà ahir la seva anunciada conferència l'enginyer de Bilbao, senyor Martín Balzola.

Féu la presentació del conferenciant el director de l'Escola senyor Gaietà Cornet, i a continuació el senyor Balzola desenvolupà el tema exposat.

La normalització, diu el senyor Balzola, va estretament unida a l'organització. Els avantatges primordials de l'organització radiquen a evitar duplicitat de treball i a assolir, per una altra banda, una màxima cooperació. S'estén en consideracions d'ordre general relatives a la importància que tenen les normes en la vida corrent, base de tota educació, exposant exemples d'Alemanya i Anglaterra.

L'ensenyament s'ha de veure per separat, per fer-se càrrec del seu rendiment des dels punts d'albir cultural, del professorat i de l'alumne. Tot i que el problema vist separadament des d'aquests punts de vista presenta diferents matisos, existeixen sempre factors comuns, i un dels més importants és la normalització.

Tots els països del món han donat normes de caràcter intellectual entre les quals, si bé totes tenen una gran importància en l'ensenyament, es fan destacar les que corresponen a anotacions.

Classifica les normes pràctiques en normes de dimensions, normes de material i normes diverses o fonamentals; considera la importància que totes elles tenen en l'estudi de projectes tècnics i fa ressaltar, com a conseqüència de la normalització, la necessitat de cooperació de tots els interessats en un organisme nacional, per tal d'aconseguir el triple avantatge d'una reducció de les despeses generals de la nació, del millor estudi de les normes produïdes i de la màxima eficàcia en llur aplicació.

Tenint en compte que la normalització és una novetat en el camp industrial espanyol, és evident — continua el senyor Balzola — que la seva aplicació intensiva pot i ha d'arribar a tenir una certa importància referent a la solució de la crisi de la nostra enginyeria. Cal, efectivament, portar a terme una gran tasca tècnica per a l'estudi i publicació de normes nacionals i una altra encara més important, i sobretot extensiva, per aplicar les normes produïdes a la Indústria i al Comerç. Si aquesta faceta tècnica s'intensifica fins a l'extrem pertinent, podrà provocar una veritable revolució en l'estructuració de la indústria de construcció de màquines especialment i dels tallers nacionals.

El conferenciant fou molt aplaudit i felicitat per la nombrosa concurrència de professors, enginyers i alumnes, que omplia el local.

Noticiari

El doctor Blai Pérez, degà de Dret. — Ha estat elegit degà de la Facultat de Dret el professor de Dret Civil de la nostra Universitat doctor Blai Pérez i González.

El doctor Boix Raspall, que fins ara ha vingut ostentant aquest càrrec, ha hagut d'abandonar-lo degut a un excés de feina.

Campionats Universitaris d'Esquí. — Acostant-se la data de celebració dels campionats d'enguany, per tal de tractar assumptes referents a l'organització, convoquem tots els delegats de Facultat o d'Escola, de la secció d'esquí per a la reunió que tindrà lloc avui, dissabte, a les dotze del migdia, al bar de la Universitat. Entre altres punts importants, es parlarà del repartiment de premis de l'any passat, i de la data i lloc de celebració, com també de la fixació dels reglaments que regularan la participació d'aquest campionat.

Telegrama als Consellers empresonats. — Els mestres que assisteixen al quart Curset de Perfeccionament organitzat per l'Escola Normal de la Generalitat han dirigit al president i consellers de la Generalitat presos amb motiu dels fets d'octubre, el telegrama següent:

"Mestres Quart Curset Perfeccionament Normal Generalitat saluden cordialment iniciadors d'aquesta obra cultural. — La Comissió."

Ateneu Polytechnicum. — El dimarts vinent, dia 28, començarà a l'Ateneu Polytechnicum (Alt de Sant Pere, 27, principal), el curset "Psicologia i Pedagogia modernes" a càrrec del catedràtic senyor Domènec Casanoves. Els temes en les sis lliçons de què constarà aquest curset, són:

Les direccions modernes de la Psicologia. L'objecte psíquic i el mètode psicològic. La Psicologia aplicada i les seves possibilitats. L'antropologia: evolució del seu objecte. L'Antropologia filosòfica. El fonament filosòfic de la Pedagogia. El problema d'una "instrucció". El problema d'una "educació". La formació moral. La generació psicopedagògica de la consciència normativa.

Per a programes i inscripcions, a la Secretaria de l'Ateneu.

CONFERÈNCIES

PER A AVUI...

...a les 11, al "Garden Club" (Palau de Pedralbes). Cebrià Camprubí i Nadal.

PER A DEMÀ...

...a les 19, a l'Associació de Periodistes de Barcelona, Joaquim Pellicena: "Com us vaig prometre, no s'ha aprovat el projecte de llei contra la premsa".

Llevadora Cirurgiana
de la Vila de Salut "L'Aliança"
Consultori i Hostalatge
Sant Pau, 8, 1.er - Telèfon 18178

REVISTA...

Sobre la deserció, el sarcasme

LA HUMANITAT diu que la Lliga, en aliar-se amb els tradicionals enemics de Catalunya, ha desertat del catalanisme. Creu, altrament, que amb les seves propagandes, en afegir que a la candidatura hi ha noms que són una garantia per a tots els catalans, afegeix a la deserció el sarcasme:

"Les esquerres tornaven a tenir via lliure per a la victòria, que la Lliga veu tan clara com nosaltres mateixos. ¿I què fa la Lliga? Això tan senzill: llançar al mig del carrer la bandera de Catalunya i, a la desesperada, abraçar-se amb "Renovación Española", el carlins, l'"straperlite" i la Ceda en una mateixa candidatura; la qüestió és mobilitzar tots els interessos econòmics del país, explotar tot el contingut d'egoisme i d'instint de defensa de la gran propietat, la finança, la indústria i els aventurers de la política — lligats pel mateix terror o un règim de llibertat ciutadana —, per aixecar un mur al pas de l'ofensiva popular, plena d'emoció, d'impuls i de sentiment catalanista i social.

No aturaran l'ofensiva del poble. Però el fet escandalós és la deserció definitiva de Cambó i de la Lliga del catalanisme històric, que ja no té dretes.

Ara, sobre la deserció, la Lliga hi posa el sarcasme. "La victòria de les candidatures de dreta — diu "La Veu" — possibilitarà el desenvolupament normal de la vida pública catalana". I afegeix: "S'han publicat ja les candidatures de la victòria (sic). Hi figuren noms que constitueixen una garantia per a tots els catalans". Això diu "La Veu", afegint el sarcasme a la vilesa política de trair Catalunya. Garantia per als catalans! Qui? ¿Lerroux, Gil Robles, Calvo Sotelo, Cirera, Primo de Rivera, Cambó? Llei de 2 de gener, "Straperlo", "¡A por Cataluña!", ordre de Batet, suplicatori d'Azaña, Tayá, monarquia, "¡Jefe, jefe!", caciquisme gestor, jesuites, "Uruguay", 11 de setembre, ¿tot això i tot el que això significa és "garantia per als catalans"?

Sobre la deserció, el sarcasme. Sobre la traïció, la burla, el menyspreu. Perfectament. La rèplica la donarà el cos electoral de Catalunya el 16 de febrer."

Política colonial

LA RAMBLA, en un vibrant article, qualifica de política colonial els diversos incidents provocats pels delegats d'Ordre Públic en intervenir arbitràriament en diversos actes de propaganda:

"Era tres dies enrera que un policia secreta, que representava el delegat d'Ordre Públic, obligava uns obrers de la Cooperativa de Manresa que parlessin en castellà en una reunió que celebraven. Aquests, dòcilment accediren. Havia fet molt millor Junta del Casal Català de Madrid que va aixecar la sessió per no sotmetre's a una ordre tan arbitrària, que només pot provenir del mal humor d'un funcionari de l'Estat, però que no descansa en cap text legal ni pot ésser emparada per la Constitució, que diu precisament el contrari.

Era anit passada que en ocasió de celebrar-se un míting a l'Iris-Park i quan els concurrents cantaven "Els Segadors", himne no prohibit, ans escoltat en posició de "firmes" pels militars no fa pas gaire temps, en actes oficials, el policia secreta que representava el delegat d'Ordre Públic va intentar provocar el desordre esgrimint una pistola i pretenent amb un argument tan dolç que els assistents al míting cridessin a cor "¡Viva España!"

El seny català clàssic va saber situar les coses de seguida, el senyor de la pistola fou amablement desarmat abans no se li disparés, i si la cosa no arribà més enllà fou perquè els ciutadans saberen conservar la serenitat que al policia secreta delegat del delegat d'Ordre Públic manqueva.

Ens permetem tornar a recordar que no és aquesta política colonial la que el senyor Portela té ordenada seguir a Catalunya. Catalunya, de resultes de la llei del 2 de gener, que ha servit a la Lliga per apoderar-se dels càrrecs de Govern per poder des d'ells pactar amb el monàrquics, es troba amb què per damunt del President de la Generalitat gestor hi té un delegat d'Ordre Públic que depèn de Madrid, càrrec completament balder dintre del que la Constitució i la Llei permeten, i que té més autoritat que el President de la Generalitat. Amb tots els respectes ens permetem indicar al senyor delegat d'Ordre Públic que faci el favor d'ordenar als seus subordinats que de cap manera no actuin de forma que puguin semblar agents provocadors, i és provocació obligar a parlar en castellà uns ciutadans que parlen en català en ús del seu perfecte dret, i és provocació obligar a cridar "¡Viva España!" pistola en mà.

D'aquestes actituds ja n'hem dinat i sopat, i vegi el delegat d'Ordre Públic el camí que han fet.

Demanem simplement que els agents de l'autoritat coneguin la llei, i que no se n'apartin. Cap agent de policia no és ningú per a imposar res al seu caprici, per damunt d'unes lleis que emparen els ciutadans, i el primer que li hem d'exigir, i que li han d'exigir els seus superiors, és que es comporti amb serenitat, que no perdi els estreps, i que doni les mostres d'equanimitat que pel seu càrrec té el deure de guardar, de les quals precisament pot aprendre'n en els nostres mítings.

Es el compliment de la llei, el que volem, simplement."

Crepuscle de les dictadures?

Lluis de Zulueta, en un interessant article de LA VANGUARDIA, diu que molta gent es creu que estem al començament de la implantació dels règims dictatorials, perquè res no s'assembla tant a les aurores com els crepuscles. Creu, contràriament, que les dictadures són un resultat efímer de la guerra:

"En realidad, la guerra engendra las dictaduras. Y las dictaduras, a la inversa, engendran la guerra. Aun el gobierno más democrático, si un conflicto bélico estalla, se ve obligado a restringir las libertades. Por eso, quienes aman la libertad, odian la guerra. Y al revés. En cualquiera de las actuales dictaduras la nación entera se transforma en un inmenso campamento. Hombres uniformados desfilan constantemente marcando el paso. Se persigue la propaganda pacifista. La juventud es educada en el entusiasmo guerrero. A toda hora resuenan los tambores, las voces de mando, las arengas marciales. El llamado Estado total vive en perpetuo estado de guerra.

¿Aurora u ocaso? Creo que, si nos esforzamos en ver las cosas en grande y en no ser esclavos del minuto presente, nos percataremos de que las actuales dictaduras no son una aurora política, sino un fenómeno pasajero, producto de la guerra europea, de la decepción de la paz, de la desmovilización, de la angustia económica, de la revolución y del miedo a la revolución, y de las reacciones defensivas de los nacionalismos exacerbados frente al esbozo de una comunidad jurídica internacional.

Son un fenómeno pasajero, aunque duren bastantes años. No importa. Lo interino depende menos del lapso de tiempo que de su peculiar carácter. Las mismas dictaduras reconocen implícitamente su naturaleza efímera, en muchos casos, puesto que las más de ellas no organizan su propio porvenir y no saben en realidad lo que harían mañana mismo si, por un accidente desgraciado, desapareciera el dictador."

Per a judicar les actuals dictadures falta — diu — la darrera partida del balanç: saber com acaben:

"Si una dictadura desapareciera, ¿quién la heredaría? Hay quien piensa, solución conservadora, en los poderes supremos hereditarios unidos a las fuerzas armadas tradicionales. Hay quien prevé, salida revolucionària, un empuje arrollador de las masas extremistas, ya del propio régimen dictatorial, ya hostiles a él.

Ante esas graves perspectivas no faltan gobiernos, jefes de Estado, potestades de diverso carácter, que juzguen imprudente una rápida intensificación de las sanciones, capaz de provocar súbitos acontecimientos. Otros, por el contrario, pueden opinar que una intervención pronta y decisiva de Ginebra, imponiendo sus sanciones, aunque trajese como consecuencia el cambio en el régimen interior de un Estado, causaría menores trastornos que los que, por fin, habrían de estallar, al cabo de muchos meses, por efecto de las sanciones lentas, las dificultades de la campaña, la decepción popular, el agotamiento económico...

En realidad, nadie sabe lo que va a ocurrir. También pudiera llegarse estos días a un arreglo mejor o peor, que alejase por ahora estos problemas. Mas, de momento, no estaría completo el cuadro de la presente situación internacional si no apuntásemos que, en los medios políticos más responsables, surge hoy, entre los temas del día, este de un posible ocaso de las dictaduras."

...DE PREMSA

Els partidaris de la Lliga reben glacialment la presentació de candidatures

En una solemne abdicació de catalanisme, Ventosa, en nom de la Lliga, declara:

"Ens oposem al triomf de les esquerres perquè no volem que l'Estatut caigui a llurs mans"

El Palau de la Música Catalana és ja el "decor" clàssic per als actes solemnes de Lliga Catalana. Ahir el senyor Ventosa i Calvetll hi féu la presentació de la candidatura de dretes. Mala jornada per al senyor Ventosa. Potser mai no l'haviem sentit tan insegur, tan vacillant, tan poc convincent. Els arguments del senyor Ventosa es recolzen en el mal menor. Breu, no va convèncer ni els catalanistes, ni va fer oblidar el nom sinistre de Lerroux, enganxat com un crane en el cos de Lliga Catalana.

En la primera part del discurs, el senyor Ventosa va recórrer als tòpics més rebregats de la premsa dretista. Largo Caballero, Moscou, Tercera Internacional. El senyor Ventosa anava de dret a espantar el bon burgès, dient-li que si guanyen les esquerres s'esfondrarà la Borsa i serà la ruina del capital. Al senyor Ventosa se li pot contestar que si això fos cert, el capitalisme espanyol estaria jutjat moralment. Una organització social que prefereix Lerroux i el lerrouxisme a la innegable austeritat dels dirigents d'Esquerra, és una organització putrefacta que necessita una cura.

Però el propi Ventosa, amb les seves paraules següents, demostra que no creu els seus arguments. No va trobar paraules per a criticar el manifest de les esquerres, del qual es limità a dir que és un programa de discrepàncies. ¿Com pot parlar de discrepàncies un home de la Lliga, que admet collaborar amb l'straperlisme, el cedisme i àdhuc els monàrquics?

En Ventosa va poder constatar, de seguida, que la gent no responia als atacs a les esquerres. I va recórrer als discos de la propaganda dretista. Separatisme, espanyolisme (¡fixeu-vos, en Ventosa parlant d'espanyolisme!), atzagaiada del 6 d'octubre, Azaña, Dencàs. L'Estatut, si guanyessin les esquerres, tornaria a caure a mans de l'Esquerra.

Això de cap manera! Al senyor Ventosa li és indiferent que tornin o no l'Estatut. La qüestió és que no el governin les esquerres. Per a la Lliga la qüestió més important és una "recaiguda". Es a dir: Catalanisme, quan això significa Generalitat a les nostres mans, sí. Catalanisme d'esquerra, no.

El senyor Ventosa, que a mesura que anava parlant més s'adonava que la cosa no rutllava, va entrar francament al terreny de la demagògia blanca. Va parlar d'amnistia. Per a ell només hi ha una equivocació de les esquerres. Ventosa no considera pas l'entrada d'Anguera i Gil Robles al Govern com una provocació intolerable. L'amnistia, per a Ventosa, serà factible si els partits d'esquerra l'accepten com un favor.

Moltes gràcies!

I bé. ¿Sabeu com se'n diu del contuberni dretista? Front català d'ordre. ¿Català havent-hi Lerroux-Straperlo i monàrquics? Sembla que sí. Es que els monàrquics, que són gent reflexiva, s'adonaran que els catalanistes els han votat. L'argument va caure enmig de la sala com un tros de glaç. Només va convèncer el senyor Vallès i Taverner, que continua cultivant l'antiPrat de la Riba.

Passem a l'ordre. L'ordre és representat per l'ex-anarquista Lerroux, és a dir, es proposa a la immensa caritat cristiana de les monges i clerecia en general que el votin, després de proposar que s'aixequin els vels. Francament, és una aixecada de camisa.

El senyor Ventosa va acabar, com va poder, el seu parlament. La clac llançà alguns visques. La gent va anar desfilant, entre somrient i escèptica.

Total liquidació del catalanisme de la Lliga. Liquidador: Alejandro Lerroux. Major postor: Cedo-monarquisme.

CONTRIBUÏU A L'ORGANITZACIO ELECTORAL

EL FRONT D'ESQUERRES CATALANES NECESSITA 3000 INTERVENTORS PER BARCELONA CIUTAT

El front d'esquerres catalanes continua amb tota intensitat els treballs d'organització de la campanya electoral. A les oficines muntades a La Falç, a les d'Acció Catalana i de l'Esquerra, els Comitès d'Organització i de Propaganda treballen activament, l'un en la direcció dels actes públics que continuament són reclamats de tot Catalunya, l'altre acoblant i ordenant el veritable allau d'oferiments que directament o a través de les organitzacions dels partits coalitzats arriben sense parar.

Hem de remarcar als nostres amics que per avui el que més cal al front d'esquerres són interventors i recursos econòmics. Tal com està plantejada la lluita cal un sever control de les votacions, i això només una intervenció preparada i addicte és capaç d'aconseguir-ho. S'han de trobar, a la ciutat de Barcelona, tres mil voluntaris decidits a vetllar des del moment de la constitució de les meses fins a l'acabament de l'escrutini per l'escrupolositat de les operacions electorals. Cal que aquests tres mil ciutadans surtin dels rengles dels partits coalitzats abans de vuit dies i que estiguin disposats a complir llur missió sense altra compensació que la satisfacció que dóna el compliment del deure.

No ens cansarem de repetir-ho. El front d'esquerres catalanes no compta amb els mitjans econòmics que els partits de dreta. Aquests destinen al pagament de la intervenció xifres considerables, sense que per això es ressentin cap dels altres serveis electorals. Les esquerres, els partits populars, veuen, en canvi, limitades llurs possibilitats financeres i han d'administrar curosament llurs pressupostos electorals. Si aquests partits poguessin deduir de llurs obligacions la xifra representada per la intervenció, l'estalvi que això representés serviria per a incrementar els mitjans de propaganda i els destinats als altres serveis de les eleccions.

Tres mil voluntaris que facin gratuitament d'interventors equivalen a un ingrés considerable de diners, a molts milers de pessetes. I representen, encara, per als qui tenen a llur càrrec la responsabilitat de les eleccions, la seguretat que aquest importantíssim servei serà exercit per ciutadans que compliran llur missió amb l'entusiasme que només la coincidència d'ideals proporciona.

APORTACIONS ECONOMIQUES

Les eleccions absorbeixen xifres considerables.

Cal que ningú no deixi d'aportar el seu donatiu per tal d'ajudar a afrontar les despeses de la lluita.

A Acció Catalana, Entitat Central (Corts Catalanes, 589, pral.) i a totes les entitats de districte s'han obert llistes de subscripció.

INTERVENTORS

Un control escrupolós de la votació és un dels factors indispensables. I aquest cal que sigui dut a terme per correllgionaris i simpatitzants de les organitzacions que patrocinen les nostres candidatures.

Inscriviu-vos, immediatament, a les llistes obertes a les nostres Oficines.

En fer la inscripció, personalment o per escrit, feu constar si el vostre oferiment és gratuit. No oblideu que com més siguin els interventors la gestió dels quals no ocasioni cap despesa més econòmiques resultaran les eleccions.

APODERATS

Tota collaboració personal és preferible que sigui amb caràcter d'interventor.

Aquells amics, però, que per qualsevulla circumstància no puguin acceptar aquell càrrec, poden oferir-se per a apoderats. Per a aquesta missió seran preferits els qui, ensems, puguin oferir un cotxe.

COTXES

Per a la propaganda electoral, per al control de la votació, calen molts cotxes.

Tots els que puguin cal que els posin a disposició del Comitè Electoral.

TELEFONS

Es necessiten per al dia de les eleccions, sobretot a la proximitat dels collegis electorals.

BUTLLETI D'OFERIMENTS

a trametre a les Oficines Centrals d'ACCIO CATALANA REPUBLICANA
Corts Catalanes, 589, pral.

En ..... ,

que viu a .....

vol contribuir a les eleccions del 16 de febrer, i ofereix:

UN DONATIU de ..... ptes.,—que adjunta—

a cobrar a .....

ESSER INTERVENTOR

Secció que prefereix: .....

ESSER APODERAT

UN COTXE de ..... places disponibles (sense comptar el conductor).

Dies lliures .....

TELEFONS

Núm. ..... Lloc .....

Núm. ..... Lloc .....

CATALANISTES! COMPLIU EL VOSTRE DEURE!

UN LLIBRE DE GRAN ACTUALITAT

"El problema del règim transitori de Catalunya"

Dimarts es posarà a la venda el llibre que ha escrit Rafel Closes, membre de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat i primer secretari de la Comissió Mixta de Traspàs de Serveis, sobre "El problema del règim transitori de Catalunya".

Es tracta d'un estudi molt documentat en el qual es denuncien tota la sèrie d'irregularitats comeses per les darreres Corts de la República prenent com a pretext els fets d'octubre del 1934.

És un llibre que no solament interessarà els juristes i els polítics, sinó també extraordinàriament tots els catalanistes.

*

Coalició d'Esquerres Catalanes

AVUI, diumenge, 26 de gener a les onze del matí

MITING ELECTORAL

organitzat per **Acció Catalana Republicana del Poblet**

Oradors:

MANUEL ANDREU, president de l'Ateneu Nacionalista Llibertat

ABELARD FABREGA, de la Unió Socialista de Catalunya

RICARD ALTABA, del P.N.R.E. Conseller de l'Ajuntament de Barcelona

R. TASIS I MARCA, president de la Federació de Joventuts d'A. C. R.

NICOLAU BATTESTINI, d'Esquerra R. de Catalunya. Diputat al Parlament Català.

L. NICOLAU D'OLWER

Ex-ministre de la República

AL SALO VENUS (Bailén, 194)

*

L'assemblea general de la C. N. T.

Anit passada es reuniren, en el seu local del carrer de Mercaders, els delegats de la C. N. T. que prenen part en l'Assemblea general.

Es procedí a l'examen de credencials i s'ajornà la reunió per a avui, al Cinema Meridiana.

A Acció Catalana Republicana, a totes les entitats del Partit, hi ha obertes llistes de subscripció per a contribuir a les despeses de la campanya electoral de les esquerres.

"¡VULL HOMES D'ORDRE!" diuen unes letres de pam posades al peu d'una matrona que vol simbolitzar Catalunya, en un cartell que el conglomerat lligaire-cedista-monàrquico-straperlista ha plantat per les parets...

Devia ésser en nom d'aquest ordre que la Ceda provocà el moviment revolucionari, segons confessà Gil Robles el dia 16 de desembre de 1934 davant els gestors electorals del seu partit.

I segurament en defensa del mateix ordre, l'straperlista Salazàr Alonso, llavors ministre de la Governació, FEU TOT EL POSSIBLE —paraules textuals — PER PROVOCAR LA REVOLUCIO, segons afirmà en una conferència donada el dia 18 de desembre de 1934 al "Círculo Mercantil", de Madrid.

La Lliga troba que la tasca feta a la Comissió de Cultura de l'Ajuntament és "massa luxosa"

"La Veu" es dedica a fer apologies dels seus homes. El senyor Cambó i la "Bernat Metge", etc., etc.

Troba, però, que la tasca cultural feta per les esquerres quant a ensenyança primària és "massa luxosa".

Molt bé. Entesos.

*

Coalició d'Esquerres Catalanes

COMITE DE PROPAGANDA

Es recorda que el Comitè de Propaganda de la Coalició Electoral d'Esquerres Catalanes ha restat installat a la Joventut "La Falç", Rambla de les Flors, número 30, pral., telèfon 25449, i que de tres a nou de la tarda hi haurà delegats a disposició de les entitats i organitzacions locals dels partits d'esquerra que vulguin celebrar mitings i conferències de propaganda electoral. Cal fer les peticions amb una certa anticipació i indicar els oradors que prefereixin, lloc on se celebrarà l'acte i mitjans de desplaçament. El Comitè de Propaganda, tenint en compte les peticions fetes i el calendari d'actes a celebrar, fixarà els noms dels oradors i assegurarà llur participació en el míting.

Periòdics denunciats

El fiscal de premsa va denunciar ahir "Solidaridad Obrera" i "L'Insurgent" per creure que contenien injúries contra les autoritats.

També fou denunciat el setmanari feixista "Presente" perquè contenia injúries pel president del Consell de Ministres.

El jutge de guàrdia va ordenar la recollida de les edicions denunciades.

Noticiari

Polítics a Barcelona. — Ahir arribaren a Barcelona, en l'exprés de Madrid, els ex-ministres senyors Roders i Marcelli Domingo.

Casal d'Esquerra Estat Català del districte cinquè. — La Junta d'aquest casal (Riereta, 24, pral.), assabenta els seus socis i simpatitzants que ha estat aixecada la clausura que pesava sobre aquell Centre.

Ateneu Republicà d'Esquerra. — Aixecada la clausura de l'entitat, es prega a tots els socis que assisteixin a la reunió que als efectes d'organització electoral se celebrarà el vinent dilluns, dia 27, a les deu de la nit a l'estatge social.

TREBALL

La unitat sindical a França

Els sindicalistes en la política

El 26 de setembre passat va tenir lloc a França el Congrés C. G. T. i de la C. G. T. U., que era el primer pas cap a la unitat sindical francesa. Les converses es reprendran el proper mes de març i en la nova reunió es posaran a discussió les qüestions tan importants com si l'acció s'haurà de limitar a un pla econòmic o bé estendre's a la política. Hi ha també el problema dels "acumulats", és a dir, examinar si els dirigents sindicalistes poden ésser dirigents polítics a la vegada.

Mentreiant la premsa obrerista s'ocupa extensament d'aquestes qüestions, "Le Peuple" (que és l'òrgan de la C. G. T.) diu: "Els partits són una cosa, els sindicats en són una altra. Accepta que qualsevol individu sindicat sense cap càrrec en pugui tenir un de polític, però resulta absurd que hom sostingui que es pot ostentar un doble mandat: polític i sindical, és a dir, que hom pugui collocar-se sota dues sobiranies distintes, ideològicament i orgànicament. Hem de preveure pels nostres militants la posició incòmoda d'haver de triar entre el deure sindical i el deure polític, l'un i l'altre igualment imperiosos."

"La Voix du Peuple de Paris" (òrgan de la C. G. T. U.) diu sobre aquesta qüestió:

"El sindicalisme té una independència que estem obligats a respectar. ¿Es que aquesta independència no serà amenaçada greument el dia que un secretari de la Unió serà conseller municipal o diputat, inscrit a un partit polític? ¿L'acció d'aquest militant no serà sovint suspecta als ulls de nombrosos adherits units en el terreny sindical, però dividits i àdhuc de vegades adversaris en el terreny polític?"

Després diu així:

"El militant sindicalista investit d'un càrrec polític continua servint els interessos dels treballadors. Diputat o conseller municipal, la seva actuació és pública; està sota el control dels sindicats. El dia que cometi un acte contrari als interessos de la classe obrera és exclòs de l'organització política de classe i del sindicat".

M. Belmas ha dit, referint-se a la necessitat de fer la unitat sindical: "No som sols els sindicalistes en aquest país; en aquest moment seria una follia que es digués: "El sindicalisme es bastarà per a tot". Això no és cert."

En fi, aquesta unitat sindical tots els partits la desitgen en principi i solament perquè sigui un fet manca que s'aclareixin els punts que hem comentat de si es pot intervenir a la vegada en política i sindicalisme. G. Monmousseau ha dit que cal anar cap a la unitat tal com es fa a Espanya i a Txecoslovàquia.

També es pot dir que la unitat sindical que es vol fer a Espanya i a Catalunya cal que aprengui de les tasques que es realitzen en aquest sentit a França.

Tancament d'una fàbrica 450 obrers acomiadats

Ahir al matí, Pau Schlecher, que té una fàbrica al carrer d'Alegre de Dalt (Gràcia), va fer saber al seu personal que tots quedaven acomiadats perquè, segons digué, plegava el negoci. De resultes d'aquesta determinació han quedat sense feina 450 obrers. El senyor Duelo, per evitar que els obrers es manifestessin en cap sentit, hi envià força pública, sense que aquesta hagués d'intervenir.

*

Al Jurat Mixt hi van testimonis falsos

En un judici celebrat al Jurat Mixt un dels concurrents manifestà que la declaració d'uns testimonis no era certa perquè aquests eren falsos.

En vista d'això i de les declaracions d'uns altres testimonis, el president del Jurat Mixt ordenà aixecar la corresponent acta que fou enviada al Jutjat de Guàrdia, el qual ha començat a instruir el corresponent sumari per falsedat contra els testimonis denunciats.

*

Noticiari

Una nota del Jurat Mixt de Transports Terrestres. — "El Jurat Mixt de Transports Terrestres d'aquesta ciutat, adscrit a l'Agrupació sisena, recorda a tots els patrons de Tracció a Sang, l'obligació que tenen de proveir-se de tiquets de la Caixa Mixta de Jubilació i Invalidesa dels obrers carreters que funciona en l'esmentat organisme, i als obrers l'obligació que així mateix tenen d'exigir a llurs patrons el lliurament dels esmentats tiquets, denunciant als que es neguin a fer-ho, per tal d'aplicar-los les sancions pertinents, puix que contrasta l'actitud de resistència d'alguns patrons a contribuir a una obra social i humanitària com la que realitza la susdita Caixa Mixta, amb la d'alguns senyors que sense tenir cap obligació, han fet donatius a aquesta Caixa amb el fi de contribuir a augmentar el nombre d'obrers jubilats."

S'ha d'elegir un vocal obrer de la Zona Franca.—El Consorci de la Zona Franca s'ha dirigit a l'Ajuntament i li ha fet avinent que correspon cessar un vocal obrer dels que la integren i interessant que s'efectui reglamentàriament l'elecció del que hagi de substituir-lo.

Tindran dret a elegir representants les associacions obreres a què es refereix el R. D. de 24 d'octubre de 1916 i l'article primer dels Estatuts del Consorci, i constin inscrites amb dos anys d'antelació a la data en què hagin de realitzar-se les eleccions.

El Negociat de Política Social, que ha estat, com sempre, encarregat de tramitar aquestes eleccions, prega a les Associacions interessades que presentin en un termini de vuit dies naturals, amb el Registre General de Secretaria, la seva instància compareixença, doble relació de socis, estatut i certificat del Registre d'Associacions en què s'acrediti l'antiguitat de la respectiva inscripció.

Constitució de la Federació Obrera de Sindicats Indústria Gastronòmica de Catalunya. — En el Congrés de Delegats celebrat durant els dies 16 i 17 d'aquest mes al local social del Sindicat de Cambrers de Barcelona, Rambla del Mig, 30, principal, en el qual va constituir-se aquesta nova organització denominada Federació Obrera de Sindicats Indústria Gastronòmica de Catalunya, es nomenà per unanimitat, amb la democràcia i proporcionalitat que assenyala l'article 28 del seu reglament, el següent Comitè Central:

President, Antoni Bertran Surià, delegat del Sindicat de Cambrers de Barcelona.

Vice-president, Martí Capelles Soldevila, delegat del Sindicat de Cambrers de Sabadell.

Secretari, Manuel Trueba Mironés, delegat de la Secció Autònoma d'Auxiliars de Cuina de l'Artística Culinària de Catalunya.

Vice-secretari, Jaume Martínez Pérez, delegat del Sindicat de Rebosters i Auxiliars de la I. H. i C. de Barcelona.

Tresorer, Andreu Salvatella Llorenç, delegat de l'Artística Culinària de Catalunya.

Comptador: Josep Serrano Deloy, delegat del Sindicat de Dependents de Taulell de la I. H. i C. de Barcelona.

Premsa, Eloi Jordan Martín, delegat de la Secció Autònoma d'Auxiliars de Cuina de l'Artística Culinària de Catalunya.

Vical primer, Carles Barberà Vidal, delegat de l'Artística Culinària de Catalunya.

Vocal segon, Emilj Vilaseca Juvé, delegat del Sindicat de Cambrers de Barcelona.

Vocal tercer, Joan Labró Pomar, delegat del Sindicat de Cambrers de Barcelona.

Vocal quart, Jaume Aragonès Ardevol, delegat del Sindicat de Dependents de Taulell de la I. H. i C. de Barcelona.

Vocal cinquè, Serafí Herrera Albar, delegat del Sindicat de Consergeria, Cambra i Intèrprets de la I. H. de Barcelona.

El banquet a Irene Polo

Irene Polo, la coneguda periodista —l'única repòrter de la nostra ciutat, podem dir—, deixa l'ofici temporalment i se'n va de secretària de la companyia de Margarida Xirgu en la seva tournée per Amèrica.

Com que ja va dir el "Petit Larousse" que el periodisme porta a tot per tal que hom se'n sàpiga sortir, els companys d'Irene Polo varen voler celebrar aquesta sortida que ha de durla a un viatge magnífic i per tal de fer-ho li donaren un sopar divendres a la nit a l'Or del Rin.

No cal dir que hi era tothom: els companys i les amigues d'Irene Polo, que ja és dir, i fins nombroses persones de les que havien estat objecte de les seves informacions i reportatges, parents, amics i coneguts polítics, artistes, literats, etc.. Ella seia, és clar, a la presidència, i a banda i banda hi tenia el senyor Costa i Déu, president de l'Associació de Periodistes, i el senyor Josep M.ª Macip, director de "La Humanitat". També hi havia en Lledó i Figueres, que va fer una mica de secretari; va llegir les nombroses adhesions i oferí el banquet amb un discurs "criollo" que fou molt aplaudit i ella, en agrair-lo, més. L'orquestra tocà un tango, que fou escoltat i aplaudit dempeus i tot acabà bé.

VILA VICTORIA (Xalet)

(sols dormir) Habitacions moblides tot confort des de 8 pessetes Garatges individuals Carrer Nostra Dona del Coll, n.º 30. Tramvia 35. Tel. 78712

Acció Catalana Republicana

NOTICIARI DEL PARTIT

CENTRE CATALANISTA REPUBLICA D'ALFORJA

En la darrera Assemblea general d'aquesta entitat fou elegida la següent Junta Directiva: President, Antoni Saludes; vicepresident, Salvador Antich; secretari, Josep Salvador; vicesecretari, Josep Ortoneda; tresorer, Victori Serra; bibliotecari, Domènec Simó; vocals: Josep Martínez, Miquel Serra i Ramon Grifoll.

*

Pressupostos en període electoral?

Dilluns, aquell famós pressupost que no n'és, de 20.000.000

Demà, dilluns, tindrà lloc el ple ordinari de fi de mes. En aquest ple, ultra altres coses, com per exemple, aquella famosa proposició aeriportuària de l'agrari (agrari dels camps d'aviació) senyor Heribert Duran, ha de discutir-s'hi i, per tant, aprovar-s'hi, tractant-se d'un Ajuntament com aquest de docilitat reglamentària, el projecte de Pressupost que, com tan encertadament va dir el senor Coll i Rodés, no ho és, per fer obres per valor de més de vint milions de pessetes.

El dictamen diu com segueix:

"1, Que s'aprovi, de conformitat amb l'acord de la comissió de govern, l'adjunt pla d'obres urgents i de sanejament, per a la seva execució immediata, tal com es relaciona en el document adjunt número 1; 2, Que com a normes econòmiques per a portar a terme el pla d'obres de referència, s'aprovi l'adjunt estat A) de despeses, en el qual apareixen degudament xifrades les obres que constitueixen el susdit estat, en la quantitat de 20.750.000 pessetes, i l'estat B) d'ingressos, d'import igual suma, així com les regles d'aplicació i execució per a portar a efecte les obres i els crèdits necessaris per a dur-les a terme."

Com es veu, en comptes de *Pressupost* se'n diu *estat* d'ingressos i de despeses. I, no obstant, caldrà llançar un empréstit per portar a terme aquestes obres, obres que seran anunciades en ple període electoral.

Una propaganda electoral de la Lliga que pagarà tota la ciutat, amb la subscripció de l'empréstit o amb el servei del deute.

¡Contribuïu al fons electoral!

Són els donatius de tots els catalans interessats a assegurar la concessió de l'Amnistia i la reinstauració de l'Estatut.

Subscriviu-vos a les llistes obertes.

Molt bé, Sr. Castanys!

Felicitem entusiàsticament el senyor Castanys, L'ex-collaborador de "El Papitu", esdevingut conservador furiós i recentíssim, no sap com girar-se de feina. Vinga fer Largo Caballeros, antiesquerrisme, etc.

Quina vinya, senyor Castanys! El felicitem. Si el Front Popular no afavoris ningú més, al senyor Castanys li representa una veritable ganga.

El "Touring" del Sr. Calderó

El lector recordarà que el nostre diari s'ha ocupat repetidament de l'afer del "Touring Associació de Catalunya".

El "Butlletí Oficial" d'ahir publica una disposició en virtut de la qual es faculta lliurement el gestor d'Obres Públiques, per a disposar de les 62.000 pessetes que en la pròrroga del pressupost del segon semestre del 1934, elaborat per les esquerres catalanes, han atribuit al fantàstic "Touring", els Gestors de la Generalitat.

Diu així l'esmentat decret:

"A fi que no quedin desatesos els serveis de turisme durant el temps que es tardi a fer-ne aportació a la Touring Associació de Catalunya, tal com està previst en el decret del 19 d'octubre de l'any darrer, a proposta del Conseller d'Obres Públiques i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Primer. — Que la partida de l'article 8 de la pròrroga del pressupost per al primer trimestre del 1936, denominada "Aportació a la Touring Associació de Catalunya: Per atendre tots els serveis de turisme que li han estat confiats per la Generalitat; retribucions de personal, lloguer, llum, calefacció, teléfon, publicacions, propaganda, viatges, subvencions a Sindicats i Agències, compromisos d'operacions de crèdit i altres despeses generals indeterminades", d'import 62.500 pessetes, haurà d'entendre's aplicable, des de la data que oportunament serà assenyalada, per atendre aquells serveis que, de conformitat amb l'article 6 del decret del 19 d'octubre darrer, siguin confiats a la Touring Associació de Catalunya.

Segon. — Que fins a l'esmentada data la quantitat de 62.500 pessetes que figura en el pressupost actual quedarà a la lliure disposició de la Generalitat, per tal que, en la forma reglamentària, el Conseller d'Obres Públiques pugui atendre les despeses dels Serveis de Turisme, seguint les normes de prestació que han regit fins al 31 de desembre del 1935.

Barcelona, 20 de gener del 1936.

El Governador general de Catalunya, President de la Generalitat, *Fèlix Escales*; el Conseller d'Obres Públiques, *Joan Vallès i Pujals*."

Decididament, el "ritme accelerat" del turista senyor Calderó, aquesta vegada ha estat més aviat lent.

*

Subscripció popular per al fons electoral

Suma anterior... ...	890'—
Anònim	50'—
Joan Rigual	25'—
Leodegari Ribó	15'—
J. T.	10'—
Francesc Càrceles	5'—
Antoni Pujol	5'—
J. Duc	5'—
	1.005'—

*

El nostre company Josep M. Planes en presó atenuada

El nostre company Josep M.ª Planes es presentà ahir espontàniament al Jutjat número 4. Després de declarar li fou comunicat l'aut de prècessament i l'acord del Jutjat de mantenir-lo en presó atenuada.

Amb aquest motiu el Jutjat es dirigí al delegat d'Ordre Públic perquè deixi sense efecte les ordres de detenció que hi han dictades contra el senyor Planes.

Actes electorals de la Coalició d'Esquerres

A BARCELONA. — AVUI, DIUMENGE:

...a les 11. Bar Pinyol (Can Tunis). — Vicenç Monrabal, Lluis Estrada, Joan Coll, Carles Duran, Adolf Cabús, Jaume Tamborero, Vicenç Bernades.

...a les 11. Saló Venus (Bailén, 194). — Manuel Andreu, Abelard [illegible], Ricard Altaba, Miquel Guinard, Lluis Nicolau d'Olwer.

DIMARTS:

...a les 22. Ateneu Obrer Republicà del districte V (Guàrdia, 14). — Joan Carreres Parlet, Dolors Bargalló, Francesc Ferreres, Manuel Galés, Carles Pi i Sunyer, i Ricard Esmandia (que presidirà).

...a les 21. Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya (Progrés, 54, La Torrassa). — Josep Alai, J. Ferreres, J. Serra-Hunter.

...a les 22. Casal d'Esquerra i Unió Femenina del Camp de l'Arpa (Muntanya, 57). — Manuel Tàlens, Pere Foix, Dr. Ferran Rossell, Josep Casademunt, Nicolau Battestini, Josep A. Trabal.

A LES COMARQUES. — AVUI, DIUMENGE:

...a les 16. Societat Coral d'Artesans, de Gelida.—Elies Romeu, Pere Foix, Manuel Galés, Jaume Serra-Hunter, Josep Jover i Sarroca, Antoni M. Sbert.

...a les 15'30. Centre d'Esquerra de Castelldefels.—Jaume Valls, Bartomeu Fabrés, Ramon Frontera, Antoni Vilalta, Amadeu Collderforns.

...a les 15. Centre d'Esquerra de Sant Celoni.—Jaume Miravitlles: "Perspectives del moment polític".

...a les 19. Centre d'Esquerra de Vilanova de Vilamajor.—Jaume Miravitlles: "Significació de les properes eleccions".

...a les 11. Foment Republicà dels Hostalets de Pierola.—Francesc Riera, M. D. Bargalló, J. Bertran i Tàpies, Manuel Galés, J. Quero Molares, Pere Coromines.

...a les 18. Cinema Imperial, de Puigreig.—Josep A. Trabal: "La República i el proletariat".

...a les 10. A Sitges.—Hi parlaran: Rosa Segarra, Victor Godes, E. Fontbernat, Simó Piera, J. Dardaller, Joan Sauret, i Josep Escofet (que presidirà).

...a les 10. A Bellmunt.—Hi parlaran: Manuel Moya, Domènec Vilalta, Manuel Saltor, Antoni Perramon, M. Dolors Bargalló, Jaume Vàchier.

...a les 11. A Cabassers.—Hi parlaran: Manuel Saltor, Domènec Vilalta, Manuel Moya, Antoni Perramon, M. Dolors Bargalló, Jaume Vàchier.

...a les 6. A Vilella Baixa.—Hi parlaran: Domènec Vilalta, Manuel Saltor, Manuel Moya, Antoni Perramon, M. Dolors Bargalló, Jaume Vàchier.

DIMARTS:

...a les 22. Teatre Camps Elisis, de Sabadell.—J. Miravitlles, Antoni Maria Sbert, Carles Pi i Sunyer.

...a les 21. Teatre de la Unió Liberal, de Granollers. — Pere Iglésies, Josep Baget, Manuel Galés, Josep A. Trabal.

GENERALITAT

L'informe de la Comissió Jurídica Assessora sobre la reposició dels Ajuntaments

Diuen que demà serà estudiat

Ahir al migdia els periodistes que fan informació a la Generalitat, van fer demanar al senyor Escales que els rebés, puix que volien formular-li determinades preguntes.

—¿Podeu manifestar-nos alguna cosa del que penseu sobre l'informe de la Comissió Jurídica Assessora, relativa a l'aplicació de la Llei Municipal Catalana sobre la reposició dels Ajuntaments populars? — li van preguntar els periodistes per començar.

—No; no puc respondre aquesta pregunta — va fer el governador general — fins que n'haguem parlat en el Consell de dilluns.

—¿L'informe que avui publica la premsa, és l'autèntic?

—No l'he cotejat, però crec que sí.

—Amb tot, ¿no us sembla que la pregunta formulada a la Comissió Jurídica Assessora no era ben bé allò de què es va parlar?

—Una altra pregunta? — va fer el senyor Escales — No penso dir sinó allò que vul dir. Així és que determinats diaris ja poden anar fent comentaris; per injustos que sigui, no penso tornar-m'hi.

—¿El Consell de dilluns, dedicat a l'estudi de l'informe de la Comissió Jurídica Assessora, serà extraordinari?

—No; es tracta de la reunió setmanal de sembre.

A continuació, la conversa entre le senyor Escales i els periodistes va desenvolupar-se en termes purament particulars. Represa la conversa oficial se li va preguntar:

—¿Esteu assabentat que determinats delegats governatius suspenen mítings perquè es parla en català o amenacen amb pistoles, volent obligar a que es profereixi determinades exclamacions?

—No ho sabia; però això és de competència del delegat d'Ordre Públic.

—¿Heu llegit la denúncia formulada per la premsa, relativa a unes suposades visites domiciliàries que efectuen els individus d'"Acción Ciudadana"?

El senyor Escales va respondre a això amb una altra pregunta:

—Ah! ¿Però és que "Acción Ciudadana" no està dissolta?

—Sembla que no del tot... — se li va fer.

I després de parlar-li encara una estona de l'afer del Parlament català, actualment caserna de la guàrdia d'assalt, els periodistes es van acomiadar del senyor Escales.

MOVIMENT DIPLOMATIC

El Cònsol d'Anglaterra agraeix el testimoniatge de condol...

Ahir al migdia el cònsol general d'Anglaterra, acompanyat del vicecònsol, va visitar el governador general per regraciar-li el testimoni de condol per la mort del Rei Jordi V, i va invitar-lo a les honres fúnebres que se celebraran pròximament.

...i el senyor Escales visita l'ambaixador italià

Ahir el governador general va visitar l'ambaixador d'Itàlia amb motiu de la seva estada a Barcelona. Poc després l'ambaixador va estar al Palau de la Generalitat per tornar la visita al senyor Escales.

★

El "Touring" del senyor Calderó es reuneix. — Ahir a la tarda, al Palau de la Generalitat i sota la presidència del senyor Escales, tingué lloc la primera reunió del Consell de Govern de la Touring Associació de Catalunya, del qual formen part els senyors Vallès i Pujals, Coll i Rodés, Xavier Calderó, Marià Rubió i Bellver, Narcís Masferrer, Manuel Riber, Josep Farrero, Jaume Marill, Juli Nogués, Josep Balcells, Antoni Miracle i Mercader i Juli Garcia.

L'esmentada reunió fou preparatòria del Ple que ja la junta superior celebrarà el vinent mes de febrer i s'acordà l'estructuració i organització de les Comissions que han d'actuar. La reunió començà a tres quarts de sis i acabà a un quart de vuit del vespre.

La reposició dels Ajuntaments populars: Nota oficiosa. — El Servei de Premsa de la Generalitat va facilitar ahir la nota següent:

"Havent-se rebut ja la resposta de la Comissió Jurídica Assessora sobre les facultats de la Generalitat durant el període electoral, en ordre a la composició dels Ajuntaments, el senyor President ha convocat el Consell Executiu per al dilluns vinent."

La provisió de les notaries vacants: Nota oficiosa. — El Servei de Premsa de la Generalitat va facilitar ahir la següent nota oficiosa:

"El President celebrà ahir una llarga entrevista amb el tresorer del Col·legi de Notaris, doctor Guillem Alcover, delegat especialment per l'esmentat Col·legi, i estudiaren la manera d'activa la provisió de Notaries vacants a Catalunya, que són actualment 59."

La Cambra de Comerç obsequia el senyor Escales. — Ahir els membres i vocals de la Cambra Oficial de Comerç i Navegació de Barcelona, van obsequiar el senyor Escales amb un dinar en un dels salons de l'esmentada Corporació a la Casa Llotja de Mar.

Butlletí Oficial de la Generalitat.— En la seva edició d'ahir publica el següent sumari:

Presidència. — Ordre en virtut de la qual són aprovades les instruccions establertes pel Servei Central d'Estadística de la Generalitat per a la formació del Padró d'habitants amb referència al 31 de març propvinent.

Obres Públiques. — Decret disposant que la partida de l'article vuitè del vigent pressupost, denominada "Aportació a la Touring Associació de Catalunya", que ha d'ésser aplicada, des de la data que serà fixada oportunament, a entendre els serveis que, d'acord amb l'article sisè del decret del 19 d'octubre de 1935, siguin confiats a aquella entitat, resta a disposició de la Generalitat, per tal que puguin ésser ateses les despeses dels Serveis de Turisme de la Generalitat.

La Junta de Guarderies d'Infants de Catalunya. — Al despatx de la Conselleria de Sanitat i Assistència Social, i sota la presidència del conseller gestor del ram, va quedar ahir constituïda la Junta Superior de Guarderies d'Infants de Catalunya, creada per decret del dia 20 del corrent.

Com sigui que són en gran nombre els infants que no poden ésser atesos per manca de locals, la Junta va acordar fer avinent a tots els industrials i particulars dels barris o nuclis afectats que desitgin construir Guarderies o millorar les existents que poden adreçar-se a la Conselleria de Sanitat i Assistència Social, la qual prestarà el seu ajut moral i material a totes les iniciatives i projectes d'obres, sempre que reuneixin les condicions indispensables i necessàries per a la salut dels infants i previ informe de la pròpia Junta.

Les mesures contra determinats sistemes de propaganda comercial. — Han estat a la Generalitat visitant el conseller gestor de Finances, Economia i Agricultura una comissió d'industrials frequers i una altra de moblistes, aquesta darrera per a remerciar-lo per haver patrocinat les gestions que es realitzen per tal d'acabar la competència deslleial i abusiva de diverses cases que, amb el pretext de suposades liquidacions i subhastes judicials, anuncien la venda en forma depriment per al comerç lleial.

AJUNTAMENT

ACORDS DE LA COMISSIÓ DE GOVERN

En la sessió de la Comissió de Govern celebrada el dijous passat s'aprovaren, entre altres, un dictamen proposant atorgar una pensió vitalícia de cent pessetes mensuals al centenari senyor Manuel Fernández de la Campa. Trobem que tractant-se d'un centenari estan bé cent pessetes, però tractant-se d'un centenari no vindria d'ací que fossin més. Una pensió vitalícia d'aquest gènere no pot pas durar excessivament.

Un altre dictamen és el referent al Pressupost dels 20 milions del qual parlem més amunt.

★

Visites. — L'alcalde, senyor Coll i Rodés, rebé, entre altres, les següents visites: senyor Francesc Ponç i Pla, ex-diputat a Corts; senyor Francesc Carreres i Candi; president i comissió del Centre Industrial de Confiteria i Pastisseria; president de la Joventut Agrària; senyor Ramon Sostres, i senyor Francesc Altimis.

Subhastes. — El Negociat d'Higiene i Sanitat fa avinent que la subhasta que ha d'efectuar-se, segons acord de la Comissió de Govern, per al proveïment de llet a la Casa de Maternologia, se celebrarà a la Casa de la Ciutat el dia 30 del corrent, a les dotze del migdia, i que la que ha de celebrar-se per a proveir de carn de bou, moltó i vedella l'Hospital Municipal Marítim d'Infecciosos, tindrà efecte a la Casa de la Ciutat el dia primer de febrer propvinent, a les dotze del migdia.

DELEGACIÓ O.P.

Estafador detingut. — Ahir fou detingut Joaquim Andrufeu Forester, el qual estava reclamat pel Jutjat número 16 per un delicte d'estafa.

Aquest individu tenia establerta una agència en la qual feia veure que proporcionava préstecs hipotecaris i estafava els qui hi acudien, amb el pretext que havien de pagar per endavant quantitats per tal de veure la documentació si estava en regla.

També han estat detinguts Gregori Pérez Chumilla i Pere Messeguer Díaz, reclamats per altres jutjats.

Minyona de servei detinguda per robatori. — A la Comissaria de l'Audiència va presentar una denúncia Mercè Fabra Blasco, domiciliada a la Ronda de Sant Pere, número 11, manifestant que de casa seva li havien sostret tres-centes pessetes en bitllets de cent.

Els agents detingueren la minyona de la dita senyora, anomenada Dolors Ortiz Repiso, que viu al carrer de Jerusalem, 15, primer. Negà que hagués robat els diners.

La feren escorcollar per una senyora, i aquesta els hi trobà. Se'ls havia amagat sota l'aixella, embolicats amb un mocador.

Les noves motos de la policia ja funcionen. — Ahir al matí començaren a prestar servei les motocicletes de la policia. Ho feren formant esquadretes de sis i vuit motos proveïdes de ràdio i sidecar.

Agent que ha tornat de Madrid. — Ahir tornà de Madrid el cap de la Divisió criminal d'aquesta Delegació, senyor Josep Neira. Es féu càrrec de la Divisió i cessà l'interí senyor Rodero.

El departament de la Delegació d'Ordre Públic. — Els periodistes disposaran aviat d'una habitació al local de la Delegació general d'Ordre Públic.

Serà la mateixa que temps enrera tingueren per indicació del comissari general de la Generalitat, senyor Coll Llach.

Més rellotges recuperats. — Els agents de la Divisió criminal han recuperat deu rellotges que estaven en una casa d'aquesta ciutat i que foren robats a Tarragona fa uns quants dies. No s'ha practicat cap detenció.

Un detingut al Consolat d'Itàlia.— A instàncies del cònsol d'Itàlia la policia es presentà en aquell consolat i procedí a la detenció de Fortunat Suppancich, el qual promogué un fort escàndol perquè no se li facilitava la documentació que tenia demanada.

Aquesta documentació no la hi podien donar per estar pendent d'una informació, ja que el detingut usa diversos noms i és de Trieste, no sabent-se segur si veritablement és italià de nacionalitat.

Aquest individu, segons antecedents que consten a la policia, fou expulsat de França i ha ingressat a la presó. Es proposat per a l'expulsió.

Reobertura de Sindicats. — Ahir s'efectuà la reobertura dels locals de la Federació Local i de la Federació Regional dels Sindicats Unics. Han estat cursades les ordres per a l'obertura dels Sindicats Unics de Sabadell i altres de distintes poblacions de Catalunya que no estiguin intervinguts per l'autoritat judicial.

Roses catalanes premiades

El Jurat del Concurs internacional de Roses Noves, de Roma, ha donat set premis a rosers estrangers, dos dels quals han estat atorgats a roses catalanes, "Angels Mateu" i "Aurora Boreal", de B. Munner. També hi ha hagut un premi per a una rosa basca, per a una d'holandesa, dos per a altres tantes de franceses i un per a una rosa nord-americana. Aquest resultat és representatiu de la importància de l'art del roser a casa nostra.

NOTICIES SOLTES

Relació dels objectes trobats a la via pública i dipositats a la Majordomia municipal a disposició de les persones que acreditin llur pertinença:

Un taximotor tipus H. P. 16; un clauer amb vuit claus; un aparell cinta mètrica; un clauer amb tres claus; una clau; un clauer amb quatre claus; una cèdula a nom de Joan Bonavia; una carteretа i un document a nom de Magdalena Cases; un portamonedes de senyor contenint metàllic i dues clauetes; una bossa per a senyora contenint un bitllet estranger; rebuts de contribució i altres documents a nom d'Emília Millat; un clauer amb quatre claus; un document a nom de Víctor Vierkens; un document a nom de Josep Granel; una cartera amb un document a nom d'Antònia Canyelles; un document a nom de Carme Ordínez; un document a nom de Sofia Ruiz; unes ulleres; un paquet contenint colls per a home; una cartera amb documents a nom de Josep Carbonell; una manivela per a automòbil; un sac contenint llana.

La Unió de Canaricultors celebrarà avui, de nou del matí a la una de la tarda, al seu estatge social, carrer de Sant Joaquim, número 8 (Gràcia), Centre de Gremis, el concurs per a classificar el cant dels Canaris raça flauta, que junt amb els de les altres races seran presentats en el V Concurs Exposició Nacional de Canaricultura, que organitzat per aquesta entitat se celebrarà els dies del 2 al 9 del pròxim febrer, als baixos de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, plaça de Sant Josep Oriol, número 4. L'entrada, com de costum, serà lliure.

La Agrupació Femenina del Centre Comarcal Lleidetà, Ronda Universitat, núm. 1, 1.er, 1.a, avui, diumenge, a dos quarts d'onze del matí, farà una visita al Poble Espanyol.

Com anys anteriors, Eureka celebrarà, amb motiu del proper Carnaval, el "Ball del Comerç", el qual tindrà lloc al Gran Price la nit del 8 de febrer.

L'Associació de Periodistes de Barcelona ha fet públic que degut a trobar-nos en període electoral, no s'efectuarà cap dels viatges acordats fins passat el dia 16 de febrer.

VIDAL
COMPRA I VENDA
DE
QUADRES
PELAYO, 62, pral. 2.a
Telèfon. 10036

La Direcció de l'Institut Psiquiàtric per a dones, de Sant Boi de Llobregat, s'adreça als sentiments caritatius del públic per a pregar a quantes persones puguin desprendre's de llibres de lectura i desitgin contribuir amb llur donatiu a enriquir la Biblioteca per a distracció de les malaltes, vulguin comunicar-ho a dit Establiment. Una tarja expressant la direcció i les obres cedides serà suficient perquè siguin recollides a domicili, sempre i quan la lectura del seu text no pugui resultar perjudicial (són preferides les obres de cultura general o de literatura descriptiva i narrativa de fons moral).

Sardanes per a avui..

...a les 11, a la plaça de la Bonanova, organitzades per l'Agrupació Sardanista de Sant Gervasi. Cobla Popular.

...a les 11'30, a la plaça de Sant Joan, organitzades pels Amics de la Sardana. Cobla: "Principal Barcelonina".

...a les 16, al Centre Moral (Pujades, 176, 178). Cobles: "Barcelona" i "Popular".

...a les 17, al Casino de Sants (Sants, 114), organitzades pel Foment de la Sardana de Barcelona i Sants. Cobla: "Barcelona - Albert Martí".

...a les 22, a l'Orfeó Gracienc (Astúries, 83). Cobla Barcelona.

L'afer Maria Illa

La detinguda ha estat processada sense fiança. - El jutge li assenyala un milió quatrecentes mil pessetes en concepte de responsabilitat civil

El Jutjat número onze rebé una comunicació de la Delegació d'Hisenda en la qual li feia saber que la senyora Illa no havia retornat la quantitat que hi havia deixat en descobert, i que el termini que li fou concedit per a fer-ho ja havia transcorregut. El Jutjat ahir al matí es traslladà a la presó de dones per a comunicar a la senyora Illa que havia dictat aut de processament sense fiança contra ella i que li havia estat assenyalada la quantitat d'un milió quatre-centes mil pessetes en concepte de responsabilitat civil.

Després li rebé declaració. Sembla que la senyora Illa es ratificà en les declaracions que havia fet anteriorment davant del jutge. Sembla, també, que va dir que les operacions d'empenyorament de bitllets de la Rifa efectuades en alguns bancs tenien per objecte refer-se de les pèrdues que li havien ocasionat les malalties del seu marit i el desfalc del qual la féu víctima aquest abans de morir.

Digué que els bancs li cobraven la comissió corresponent i, a més, el vuit per cent anual d'interès. Afegí que en diverses ocasions, per no anar als bancs, havia recorregut a particulars.

Un cop acabada la declaració el Jutjat li comunicà que havia estat aixecada la incomunicació a la qual estava subjecta.

El Jutjat ha ordenat a la policia que demà, a les onze del matí, condueixi la senyora Illa a la Delegació d'Hisenda, per tal que respongui dels càrrecs que li seran fets en la junta administrativa que s'ha de celebrar el dia esmentat.

Al requeriment que va fer el Jutjat als bancs preguntant si la senyora Illa hi tenia diners dipositats, per tal de procedir a intervenir-los, ha estat contestat per alguns en el sentit que no n'hi tenia. Unicament la Société Générale de Banque, de França, ha dit que als seus llibres apareix un compte corrent estés a nom de Maria Illa amb un romanent a favor d'aquesta de cinquanta-una pessetes.

CAUSES VISTES AHIR

A L'AUDIENCIA "PROVINCIAL"

Secció primera. — Es van suspendre les causes per diversos motius.

Secció segona. — Enric Jordi i Pagès, amb l'auto que guiava, causà lesions a Vicenç Vinuesa. El fiscal demanà quatre mesos i un dia d'arrest i a més vuit-centes pessetes d'indemnització per al lesionat.

Secció tercera. — Continuà ahir la causa que per delictes d'estafa s'havia començat el dia abans contra Martí Bros i quatre més. En la sessió del matí declararen diversos testimonis, i el fiscal sostení les conclusions que publicàrem ahir. Igual van fer el querellant i una de les defenses, però en vista que eren dos quarts de dues es va suspendre la sessió i fou represa a dos quarts de cinc. La vista acabà després que els tres lletrats que quedaven van informar. La sentència es publicarà d'ací a tres dies.

Secció quarta. — A la cruïlla Urgell-Provença, Robert Jover va atropellar Joan Fernàndez. El processat anava en un automòbil, i per imprudència va causar-li lesions tan greus que el lesionat morí al cap de poca estona al Dispensari. El fiscal demanà deu mesos i un dia de presó.

AUDITORIA MILITAR

Lectura de càrrecs. — El jutge senyor Peñalver ha efectuat la lectura de càrrecs als processats Salvador Herman Navarro i Josep Roig Vidal, encartats en la peça separada de la causa seguida amb motiu dels fets d'octubre de Vilafranca.

Causa elevada a plenari. — La causa per rebel·lió militar instruïda contra Pere Pujals i altres veïns de Sant Hipòlit de Voltregà ha estat elevada a plenari. Les diligències començaran d'ací a uns quants dies.

Causes arxivades. — Les causes instruïdes contra el capità Angel Garcia Rolland per rebel·lió militar, i Julià Amario Gallardo, per insults a una parella de seguretat, han estat trameses a l'arxiu, en virtut de l'acord recaigut per la superioritat.

Recurs. — La causa seguida contra Daniel Domingo Montserrat, el qual fou condemnat a dotze anys de presó pel Consell de guerra, ha estat tramesa a l'auditor, en recurs de defensa interposat pel lletrat defensor d'aquell.

Diligències d'inspecció al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria. — Dilluns el senyor Galán continuarà les diligències d'inspecció a l'edifici del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria amb motiu de la causa que se segueix pels fets d'octubre.

VARIA

Ha estat presentada una denúncia contra el polonès que es dedicava al tràfic de dones

Ha estat presentada a la policia una altra denúncia contra el súbdit polonès que tenia un *negoci* de sastreria al districte cinquè, per una estrangera la qual explotà. Diu en la denúncia que la féu expulsar d'ací perquè ell no li va voler lliurar 35.000 pessetes que tenia estalviades, ultra una petita herència que li correspongué.

Hom espera, sens dubte, una ordre per a procedir a la seva detenció, per bé que de moment se sap que s'ha absentat de Barcelona, però no gaire lluny d'ací. Ultimament, seguint les seves petges, s'ha aconseguit descobrir el cas d'un txecoslovac, amic íntim del polonès, el qual és a Barcelona fa anys i que es fa passar per enginyer químic. Presenta fórmules per a la fabricació de nous ingredients i productes químics, i com a un negoci de milions. En algunes ocasions aconsegueix caçar incautes que se'l creuen i posen capital per a explotar-los.

Per aquest procediment les quantitats estafades pugen diversos milers de pessetes, i entre els perjudicats n'hi ha que n'han estat amb més de 75.000. Aquest individu té installat un despatx al carrer de Pelayo, prop de la plaça de Catalunya, i viu amb gran luxe al carrer de Balmes, i posseeix un auto Ford comprat fa poc temps.

Hom diu que usa la documentació del seu germà, que, efectivament, és enginyer de l'exèrcit al seu país. Se sospita que es dedica a l'espionatge.

Com sigui que la plaga d'estrangers indesitjables va en augment i les denúncies plouen cada dia, tenim notícies que el delegat general d'Ordre Públic ha nomenat de nou un rondí d'informació d'estrangers, i hi posarà al cap l'inspector senyor Garcés, el qual ja havia exercit aquest càrrec en el rondí d'estrangers que funcionava anteriorment.

★

La sala de govern de l'Audiència va acordar, en una reunió que tingué lloc ahir al matí, establir un torn per a les apel·lacions a les sentències a la llei de bergants. Fins ara aquests expedients eren resolts pel Jutjat número vuit, i les apel·lacions anaven a parar també a aquest Jutjat. El torn que s'ha acordat es farà de manera que aquestes siguin repartides entre totes les sales d'aquesta Audiència.

— S'ha identificat el cadàver d'un home que es va trobar penjat en una finca de Vallvidrera. Es deia Josep Vilà, de cinquanta anys.

— Al carrer de Sants, a Maria Canal, quan anava a plaça, pel procediment de les misses, li van estafar quatre-centes cinquanta pessetes que havia anat expressament a treure de la Caixa d'Estalvis.

— En un carrer de Sants fou trobada a terra, sense sentits, una dona, que fou portada al Dispensari d'Hostafrancs. Manifestà dir-se Maria Morales. El seu estat era tan greu que va morir pocs moments després. Els metges de guàrdia manifestaren que la mort era per misèria. El cadàver, per ordre del jutge, fou traslladat al Dipòsit judicial.

— El Comitè liquidador del Banc de Catalunya presentà una denúncia contra un individu al qual pignorà unes màquines de calcular per valor de set mil pessetes perquè se les ha emportat del local on estaven dipositades.

— Ahir estigueren a la Delegació d'Ordre Públic alguns perjudicats en robatoris domèstics. Alguns d'ells pogueren comprovar que la detinguda Ortiz Repiso és la que havien tingut de minyona i se n'anà emportant-se'n alguns objectes de valor.

Entre els que l'han reconeguda figura un senyor que habita a la Diagonal, d'on desaparegué aquella emportant-se'n, entre altres objectes, un talonari de xecs, amb els quals s'intentà fer una estafa en un banc.

En assabentar-se que anava a ésser posada a disposició del Jutjat de guàrdia li agafà un atac, segons sembla simulat, i es manà buscar un metge perquè la reconegués, el qual diagnosticà que podia passar a presència judicial.

— De Granollers s'ha rebut al Jutjat de guàrdia un exhort perquè es deixi sense efecte la detenció de Pere Targarona, acusat d'un robatori a mà armada comès a la cooperativa d'un poble d'aquell partit judicial, per haver passat l'assumpte al Tribunal de menors.

Pere Targarona és condemnat per l'Audiència de Barcelona per altres fets semblants.

— Els estadants de la casa número 46 del carrer d'Argentera han presentat una denúncia contra el propietari de la finca perquè els ha tallat l'aigua.

Assenyalaments per a demà

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Major quantia: Francesc Lluís contra Joan Serra. Menor quantia: Banc de Biscaia contra Domènec Garrofer Gassol. Divorci: Jaume Vallès Monreu contra Maria Gómez Vilanova i ministeri fiscal.

Sala segona. — Executiu: Material per a Ferrocarrils i Construccions contra Pere Omedes Mulet. Incident: Joan Canudes contra Indústries Ausetanes. Menor quantia: Banc de Biscaia contra Ramon Riba.

AUDIENCIA "PROVINCIAL"

Secció primera. — Dos orals per furt contra Josep Gascón i Júlia Pardo. Dos orals per falsedat i estafa contra Enric García i Maria del Carmen de la C., respectivament.

Secció segona. — Un oral per estafa contra Pere Pallàs.

Secció tercera. — Quatre orals, per lesions, temptativa de furt, estafa i bergant, contra Jaume Martorell, Argimira González, Josep Lloveres i Miquel Amorós, respectivament.

Secció quarta. — Dos orals per robatori i furt contra Joan Puig i tres més.

TRIBUNAL D'URGENCIA

Secció quarta.—Un oral per atemptat contra Josep Fernàndez. Un oral per tinença d'arma contra Francesc Dench.

Un àlbum de simpatia a Abissínia

Dintre pocs dies quedarà exposat en un dels primers Salons d'Exposició de la nostra ciutat el magnífic àlbum que el Comitè Femení "PRO PAU" trametrà a l'emperadriu d'Abissínia com a simpatia i adhesió amb motiu de la cruenta guerra desencadenada al seu país.

Tots els que simpatitzin amb aquests ideals poden trametre llurs adhesions a la senyora presidenta, Na Irene Prunera i Sedó, Rambla de Catalunya, 14 - Barcelona.

BLANC
EL SIGLO

VIDA CORPORATIVA

ASSEMBLEES PER A AVUI...

...a les 9, al Palau de la Mutualitat (Mutualitat, 135), junta de salut l'Aliança. Assemblea ordinària i extraordinària per a adaptar els reglaments a la vigent llei de bases de la cooperació.

...a les 10'30, al Sindicat Professional de guixaires adornistes de Barcelona (Aribau, 21, Esquerra Eixampla). Nomenament de càrrecs i règim interior.

...a les 10'30, a l'Associació Obrera del Ram del Vestir (Portaferrissa, 19). Elecció de càrrecs vacants i informe dels delegats al Front Unic.

...a les 11, a la Creu Roja. Junta general ordinària.

...a les 11, a l'"Asociación España-Filipinas" (plaça de Catalunya, núm. 21). Junta general ordinària.

...a les 11, al Centre Excursionista Minerva (passeig Nacional, 31). Assemblea general ordinària.

...a les 11, a la Mútua general d'obrers i dependents (Portaferrissa, 22, principal). Assemblea general.

...a les 11'30, a la Societat Protectora d'Animals i Plantes de Catalunya (Via Laietana, 37, quart). Renovació de la Junta Directiva.

ASSEMBLEES PER A DEMÀ...

...a les 22, a l'Institut Mèdic Farmacèutic (Casal del Metge), junta general. Renovació de càrrecs.

DE LES TERRES... ...CATALANES

LLEIDA

Accidents diversos

Lleida, 25. — A l'estació de les Borges Blanques toparen el tren de mercaderies número 324, procedent de Tarragona i el número 383 que es trobava maniobrant. Quedaren fora de la via una de les locomotrius i cinc vagons. No es registraren desgràcies personals.

— Del camió de la matrícula de Lleida número 4309 va caure la nena de tretze anys Antònia París, la qual sofrí lesions de consideració.

—A la carretera de Lleida a Pont de Suer, prop d'Alfarràs, a causa d'un fals viratge, bolcà un camió d'aquesta matrícula i resultà amb lesions de pronòstic reservat el xofer Joan Amates Llobet.

TARRAGONA

Termini finit. — Robatoris. — Víctima d'un accident. — Vària

Tarragona, 25. — A l'Ajuntament s'ha rebut un ofici de la Junta Municipal del Cens, en el qual diu que d'acord amb l'article 154 de la llei municipal catalana, ha passat el termini per a la convoctòria del plebiscit popular. En virtut d'això ha estat elevada consulta a la Direcció General d'Administració Local.

— Al terme municipal de Benifallet, han estat comesos en una mateixa nit, tres robatoris, el més important dels quals el constitueix una sostracció en un magatzem de gèneres de punt, de mercaderies per valor de 2.500 pessetes.

— El vinent dia 2 de febrer, l'explorador català senyor Feliu Cardona, donarà a l'Ateneu de Tarragona una conferència sobre les seves exploracions a l'Alt Amazonas.

Ahir a la tarda, a la sortida de Vilafranca, a conseqüència de l'estat relliscadís de la carretera, patinà un cotxe i resultà ferit un dels seus ocupants, anomenat Pere Saigi Socias. En una ambulància fou traslladat a l'Hospital de Tarragona, on li fou practicada una operació quirúrgica. Aquest matí a les nou ha mort. Demà se celebrarà el seu enterrament.

— A l'Alcaldia s'ha rebut una carta de la casa "Violette Freres", en la qual s'exposa el desig de comprar l'antiga fàbrica Ribes, per a ampliació dels edificis que té en projecte construir a la nostra ciutat. En al seva primera reunió se sotmetrà a la consideració de l'Ajuntament la dita proposició.

GRANOLLERS

Activitats polítiques. — Disposició municipal. — Diverses

El President del Comitè Polític del Centre Catalanista Republicà, senyor Esteve Camillo, acompanyat del President del Centre, senyor Alexandre Besolí, i dels delegats al Consell general d'Acció Catalana, assistiren a l'Assemblea del Partit, celebrada a Barcelona diumenge per tal de fixar la posició del Partit davant la vinent consulta electoral, i on per aclamació es van prendre els acords ja fets públics.

— Divendres, a la sala d'actes de la Unió Liberal i organitzat per la C. N. T. va celebrar-se un míting. L'acte va despertar molta curiositat.

— Ofereix un aspecte ben poc corrent en aquest temps la florida dels ametllers, degut a la bonança primaveral d'aquest hivern. Als agricultors els neguiteja el perill d'alguna glaçada que malmetria totes les possibilitats de fruit.

— Per a diumenge hi ha anunciada la manifestació que anualment organitza la Unió Liberal per tal d'anar a dipositar unes flors a la tomba dels ciutadans que caigueren lluitant a l'entrada dels carlins a la nostra ciutat el 17 de gener del 1875. A la nit, i a la sala de festes de la societat se celebrarà una vetllada.

— Ens dol que en quasi tots els nostres comunicats hàgim d'incloure algun prec o queixa per a les autoritats municipals. Avui hem de recollir les veus dels veïns del carrer de Ricomà que protesten de la incomprensible disposició de dipositar les escombraries que es recullen pels carrers de la ciutat al peu de l'edifici destinat a parvularis. Malgrat saber que aquesta disposició és provisional, creiem complir un deure de ciutadania ajuntant la nostra protesta contra tal disposició a les moltes que s'aixequen entre els veïns d'aquella barriada.

— El nostre bon amic Jaume Tàpies, de la impremta Cucurella, ha sofert un accident d'auto, i va resultar-ne amb lesions. Desitgem un ràpid guariment, tot planyent l'accident.

IGUALADA

Conferències. — Dimissió.—Grups escolars. — Estat Català Esportives

Igualada, 22. — Darrerament l'il·lustrat compatrici Pau Balcells, jutge d'Instrucció de Girona i membre de l'Acadèmia de Jurisprudència, ha donat unes conferències, molt interessants, a la nostra ciutat. Però li hem de retreure una falla que provocà l'astorament de molts dels oients. El senyor Balcells parla un català brut i impropi d'un conferenciant del nostre temps. No comprenem com a un home que ha tingut temps de recórrer la Xina i el Japó no li ha vagat d'aprendre la pròpia llengua.

— Per motius de salut ha presentat la dimissió del càrrec de director de l'institut García Fossas el senyor Manuel Cortit.

— Llegim que l'empresa "Gestiones y Proyectos Municipales" va oferir a l'Ajuntament la construcció de dos grups escolars a condició que l'Ajuntament cedeixi els terrenys i el dret a percebre la subvenció de l'Estat. I això ha estat fet públic com si es tractés d'una oferta avantatjosa per a la ciutat, i s'ha dit que els gestors àdhuc l'havien acceptat en principi. No creiem que, per ara, ningú s'atraveixi a adquirir cap compromís en aquest afer. El que avui volem fer remarcar és que l'òrgan periodístic de les dretes acull ple d'entusiasme la idea de construir uns grups escolars i en proclama la seva imperiosa necessitat. I d'aquesta mateixa idea, quan era propugnada per Assistència Social abans del 6 d'octubre, en deia "sotto vocce" fer obra sectària perquè revelava — segons ells — les ganes d'atacar les escoles religioses. Ara que, sense entrebancs, Igualada ja comptaria amb grups escolars i amb un Patronat que hauria aixecat de nivell l'ensenyança oficial, fent-la assequible i possible per a tothom.

— S'ha demanat la corresponent autorització per a obrir una nova entitat política construïda pels militants d'Estat Català.

— El diumenge passat, al camp de l'Ateneu, jugant de torneig, el grup Airun va vèncer el F. C. Esparreguera per tres gols a cap.

El F. C. Igualadí, al camp de Sant Agustí, va perdre per un gol a cap davant el F. C. Solsonenc. El partit fou molt accidentat.

GIRONA

Assemblea d'Acció Catalana. — Reobertura d'un centre. — Incendi. — Sindicat reobert. — El mercat boví

Girona, 26. — Avui, diumenge, a les tres de la tarda, la Comarcal del Partit d'Acció Catalana Republicana de les comarques gironines celebrarà assemblea al Foment Catalanista Republicà per a designar el candidat que ha de figurar en la candidatura del front popular per aquesta circumscripció.

— Ha estat reobert el Centre d'Esquerra de Palafrugell, clausurat amb motiu dels fets del sis d'octubre.

— Després d'unes bales que es cremaren a Esquelet, agregat de Caçà de la Selva, fou incendiat un paller, el qual estava installat prop de la sala de ball. Hom no sap qui és l'autor del fet.

— Ha estat reobert, a Palamós, l'estatge social de la ederació de Sindicats, el qual es trobava clausurat amb motiu dels fets del sis d'octubre.

— Al mercat de bestiar boví celebrat avui a la nostra ciutat, han entrat 436 caps i s'han recaptat en concepte d'arbitris 218 pessetes.

MOLLERUSSA

Diverses

En sessió del 13 del corrent la Junta Directiva de la Cambra de Comerç d'aquesta localitat quedà constituïda sota la presidència del senyor Angel Rosell, i secretari el senyor Joan Tarròs.

— La Junta Municipal del Cens Electoral ha nomenat presidents de les quatre seccions que formen aquesta població els senyors Ignasi Peraire, Isidre Melgosa, Joan Miquel i Fermí Marçà.

— S'ha celebrat a la Casa de la Vila una subhasta de grava per a l'arranjament d'alguns camins veïnals.

— Ha estat molt favorablement comentada per aquestes terres entre els socis i simpatitzants d'A. C. R. la proposició del senyor Comes, de Lleida, en el Consell general celebrat el diumenge passat que la Coalició d'esquerres sigui per totes les terres de Catalunya i la necessitat que el partit tingui candidats en totes les circumscripcions.

SALLENT

El Llobregat. — Atletisme

Segueixen amb un enterboliment que els dóna un color quasi negre, les aigües del Llobregat, i cada dia apareixen més peixos a les vores morts per intoxicació. Aquesta nova intoxicació de les aigües ha indignat seriosament l'opinió. Cal que l'autoritat posi mà d'una vegada per tal d'evitar aquest abús.

Els pescadors estan molt disgustats.

— El grup d'atletisme local desplaçarà diumenge nou corredors a Manresa, amb motiu de celebrar-se el segon cros Manresa-Sant Vicenç. L'any passat els locals van classificar-se individualment i per equips de manera molt excel·lent. S'han entrenat eficaçment i confien assolir un nou èxit.

Els greus problemes internacionals

La necessitat de l'entesa franco-britànica

per J. Torres i Capdrara

Londres, divendrès.

La mort del rei Jordi V i la proclamació del seu successor, la crisi ministerial francesa, no poden sinó momentàniament suspendre les greus qüestions que agiten el món. Tot just enterrat l'un i resolta l'altra, els greus problemes actuals tornaran a presentar-se a les preocupades cancelleries. Una mirada general no pot donar, en aquest moment, més que una visió inconfortable.

Avui, mes per la força de les circumstàncies que per pròpia voluntat, els Governs de París i Londres són els que tenen la tremenda responsabilitat de la guerra o de la pau. Un error de tàctica, un acte impulsiu, i tot pot precipitar-se en el caos.

La política de Laval podrà ésser tan criticada com es vulgui, però cal reconèixer lleialment que ha aconseguit l'objectiu de circumscriure el conflicte italo-etiòpic i suavitzar tot el que ha pogut les relacions anglo-italianes. Aquesta política s'ha basat essencialment en el respecte a tota costa al pacte ginebrí i el manteniment de l'entesa franco-britànica.

Una ràpida enquesta en els ambients polítics anglesos ens ha permès de comprovar l'interès que hi ha a mantenir aquesta entesa. En el moment d'escriure aquestes ratlles encara no sabem com s'haurà resolt la crisi francesa, però segueixi o no Laval al Quai d'Orsay, no és possible que la política de França envers Anglaterra segueixi una línia diferent de la seguida fins ara.

Pot dir-se, doncs, que res no pot canviar en les relacions dels dos països, els quals portaran a cap una acció concordant tant a Ginebra com en l'orientació general de la política internacional.

Però pel que es refereix a la seguretat collectiva del continent, que l'any passat, a Stresa, podia haver fet un pas gegantí, ha perdut un factor essencial: Itàlia.

Si el Govern anglès ha tingut o no intencions conciliadores envers Roma, és qüestió molt relativa quan es té en compte que l'opinió pública britànica —i alguna nota endolcidora del "Daily Mail" no resta valor a la constatació—, és hostilíssima envers Itàlia, i per això el Govern Baldwin es manté en una posició intransigent, que és també la que s'ha traçat Eden en fer-se càrrec de la successió de Hoare.

Fins ara França ha fet d'agent moderador, ha evitat coses irreparables; però aquesta política del Quai d'Orsay ¿podrà mantenir-se gaire temps dintre la mateixa orientació?

En alguns ambients polítics de Londres es diu que si França adoptés una actitud enèrgica semblant a la d'Anglaterra, el Duce es descoratjaria i posaria fi a les hostilitats. Però d'altres remarquen que estan compromès a l'Àfrica l'honor de l'exèrcit italià. Mussolini no té altra sortida que una esclatant victòria militar o la caiguda del Poder.

Els coneixedors de la psicologia de Mussolini, però, saben prou bé que ell no afluixarà mai, i que una caiguda del Poder no és possible sinó per un cop de poble, cosa que podria realitzar-se en dos casos: després d'una desfeta militar o per cansament de la vida miserable a què la guerra i les sancions constrenyen el país.

Respecte a la primera hipòtesi, cal dir que qualsevulla victòria eventual dels italians seria anullada per la ferma voluntat anglesa d'impedir que Abissínia es converteixi en colònia italiana, en correlació amb el pacte ginebrí, que assegura la integritat territorial de tots els Estats membres de la Societat de Nacions.

Pel que es refereix a la segona hipòtesi, cal tenir present que el poble està desarmat.

* * *

Com hem dit altres vegades, no tot es redueix al conflicte italo-etiòpic, sinó que hi ha d'altres qüestions no menys greus.

Quant a l'Extrem Orient, creiem que, per ara, no hi ha excessius motius d'alarma. Els esdeveniments de la Mongòlia deixen indiferents els Soviets, que de més a més no tenen gens de ganes de veure's embolicats en una aventura asiàtica. Probablement els consells d'Anglaterra han tingut la seva influència en la política de Litvinov, que a Ginebra ha fet un sorprenent elogi de l'obra pacifista de Jordi V. *Tot ve que passa, en aquest món.*

El Japó, malgrat la retirada de la Conferència Naval, no pensa buscar raons a cap potència europea i s'acontenta descabdellant —sense que ningú el molesti— la seva política d'expansió a la Xina.

Els perills, doncs, per ara, es poden circumscriure enllà del Rin. Les paraules de Hitler, de Goebbels i el llenguatge de la premsa alemanya no ha d'ésser considerat com una simple amenaça per a intimidar. L'exemple de Mussolini, que tothom considerava com un blufista, ha posat alerta tots els Governs.

Després d'haver Berlin interpretat erròniament els acords franco-britànics amb l'esperança de poder disposar lliurement de la zona desmilitaritzada del Rin, ara, seguint l'exemple italià, demana colònies.

¿Es un pretext per a justificar un eventual cop de força contra qui? Aparentment, els objectius germànics miren contra Rússia. Però l'evolució de la política polonesa —remarcada en el darrer discurs de Beck i en l'actitud del Govern polonès a Ginebra pels greus esdeveniments de Dantzic— no són cap encoratjament per al Tercer Reich. ¿Però qui coneix els veritables fins d'aquest?

No sabem fins a quin punt és fundat el rumor, però ací a Londres no manca qui assegura que Alemanya ha simulat objectius envers el Vístula per a poder preparar millor un cop a la banda del Rin. Amb els nazis al Poder, tot és possible.

Això és el que suscita més greus preocupacions, l'activitat d'Alemanya, que no se sap si quedarà aïllada o bé lligada amb la italiana. El viatge de Schussnigg a Praga, una certa autonomia del Govern de Viena envers el de Roma, són fets que tenen especial importància en aquests moments.

* * *

Un eminent diplomàtic ens deia, ahir mateix, que la guerra mundial és molt propera, i encara que sembli desencadenada pel conflicte italo-etiòpic, qui realment la farà esclatar serà Alemanya.

Excés de pessimisme? ¿Profecia catastròfica? Qui sap!

El cert és que l'horitzó està ple de núvols amenaçadors.

Democràcia és sinònim de pau

Txecoslovàquia i el problema de la seguretat europea

per Eduard Benes

President de la República Txecoslovaca

Les [illegible] sotragades del període de la post-guerra, que pertorben Europa i alsequen tants obstacles en el camí de la seva consolidació definitiva, es troben estretament lligades al problema de la seguretat. Sense una solució satisfactòria d'aquest problema és inconcebible un esdevenidor millor per a Europa.

Es veu un progrés gran, incontestable, en el fet que aquesta idea hagi arribat a ésser del *domini comú*, a pesar de la qual cosa la seva complexitat exclou per al problema de la seguretat una solució ràpida. Prou ho han demostrat les llargues i difícils negociacions entre les potències europees, negociacions que, per dissort, no han aconseguit encara el complet èxit que era de desitjar.

Per a Txecoslovàquia la qüestió de la seguretat es troba estretament relacionada amb el principi de la Societat de Nacions, que considera com la clau en l'arc de l'ordre europeu de la post-guerra i que assegura als petits Estats no sols la seva existència independent, sinó també una influència proporcional a la seva importància respectiva en la marxa de l'evolució política europea.

La Societat de Nacions és per a nosaltres, i per als altres Estats petits que hi pertanyen, la garantia que seguirem essent un factor permanent i igual que els altres en la política europea. Per conseqüent exigim que la qüestió de la seguretat es resolgui amb la participació i conforme a l'esperit de la Societat de Nacions.

Això determina la línia general de la política exterior txecoslovaca. Des del començament mateix de la nostra existència independent, fórem partidaris fervorosos, sense reserves, de la Lliga, i, per raons de principi, ens trobem disposats a sotmetre'ns a les seves directives i prescripcions en totes les circumstàncies sense excloure les actuals: és a dir, en les condicions del conflicte italo-etiòpic, en el qual Txecoslovàquia no està directament interessada, i en el fons del qual no tracta d'entrar.

No obstant això no vol dir que Txecoslovàquia vegi en la Societat de Nacions una força omnipotent, que per si sola exclogui la possibilitat de qualsevol atemptat contra la nostra independència i les posicions assolides. Volem que la S. de N. sigui activa i forta, però sense tancar els ulls davant fets que, per la força mateixa de les coses, inciten els partidaris més fervorosos de l'organisme ginebrí a cercar garanties fora d'ell, encara que de conformitat amb els seus principis. Tal fou el motiu que portà la política exterior txecoslovaca, des del començament, a sostenir i a adoptar pel seu compte la política dels blocs regionals.

Amb la participació activa de Txecoslovàquia es creà la Petita Entesa, i es preparà i realitzà la col·laboració amb formacions semblants, constituïdes sobre el mateix model: en primer lloc, l'Entesa Balcànica i l'Entesa Bàltica. Inspirant-se en les mateixes consideracions, la República txecoslovaca ha pres part activa en les converses encaminades a la formació d'un gran front pacific europeu, que tindria per objecte establir l'equilibri entre les diferents forces — entre les quals algunes tracten d'esfondrar el nou ordre europeu, així com tracten de retrotraure'us als mètodes polítics de l'avant-guerra — mentre altres forces tendeixen a mantenir aquell nou ordre.

Txecoslovàquia aprovà i sostingué els esforços per crear i concloure el Pacte oriental; i adoptà un punt de vista positiu cap a la idea d'un pacte danubià, que havia donat lloc a negociacions quan Itàlia canvià la línia de la seva política europea. Si bé aquests projectes, en el seu volum inicial, no s'han realitzat — la qual cosa és de lamentar — considerem, no obstant, com un èxit gran la firma del tractat de mútua assistència amb la Unió Soviètica, perquè és un primer pas cap a un pacte regional més ampli, pel qual sempre ens trobem disposats a treballar, ja que veiem en ell una de les millors garanties de la pau europea.

Amb tot, i per valuós que sigui per a nosaltres i per a la pau d'Europa el sistema de tractats d'amistat i mútua assistència ja creat, no oblidarem una altra cosa molt important, o sigui: que la primera i principal condició de la nostra seguretat és la nostra pròpia força. Ens adonem perfectament que la Societat de Nacions estarà tant millor defensada i garantida, i tant més forta, com més forts siguin els Estats que li presten suport.

També comprenem que una aliança només té pes quan posseeix darrera seu una força real. D'ací que Txecoslovàquia concedeixi l'atenció que mereix l'obra de la seva defensa. Persegueix aquest objectiu amb ple coneixement de causa, sense apartar-se de la seva finalitat, de manera que no hi hagi dubte per a ningú que el poble i l'Estat txecoslovacs, en cas de veure's agredits, es defensaran fins a l'última gota de la seva sang.

Un observador desinteressat de l'evolució política europea no pot atribuir als nostres desigs objectius o motivacions distints. La meta de la política exterior de la República txecoslovaca, des dels primers dies d'haver recobrat la seva independència, s'afirmà com a tan resolta i obertament pacífica que tot home de bona voluntat ha de reconèixer que la creació de les forces armades txecoslovaques serveix, exclusivament i sincerament, propòsits de defensa idèntics als de la pau general.

La República txecoslovaca no es deixarà arrossegar per cap altra influència, i mantindrà aquesta línia indefectiblement en tota circumstància. No concep plans d'expansió, ni desitja res que pertanyi als altres. Solament posa els seus afanys en el seu propi desenrotllament interior per assolir un grau superior de la justícia social, econòmica i nacional; i això sense deixar de comprendre cabalment la importància de les seves funcions internacionals pacifiques a Europa Central. Amb la ferma intenció de defensar-se també en l'esdevenidor, de defensar la seva llibertat democràtica, persuadida que en fer-ho contribueix a l'obra de la pau i compleix la seva alta missió en l'evolució dels pobles de Centre europa, de tot Europa.

Copyright A. L. T. E. A.
Exclusiva LA PUBLICITAT

LES MALALTIES DE LA PELL

Èczemes, Psoriasis, Acnès, Sicosis de la barba, Eritemes, Taques roges, Furóncola, Erupcions, Urticària.

És particularment en els canvis d'estació quan aquestes malalties envaeixen la pell i adopten formes diverses, segons la naturalesa de la persona, però sempre causen **alteracions i dolors, inflors, nafres,** etc., que malmeten el cutis i el deixen marcat amb senyals i cicatrius que desfiguren i avergonyeixen.

El **Depuratiu Richelet** és l'únic remei que actua directament sobre la sang, i el seu poder purificador és de tanta eficàcia, que fa sentir els seus efectes ràpidament, i allibera la pell d'aquests estigmes que l'enlletgeixen. Amb l'ajut del **Sabó Richelet** s'esborra completament el més petit senyal o vestigi de la malaltia passada i l'epidermis recobra el seu aspecte sa i natural.

El triomf del **Depuratiu Richelet** com a purificador i regenerador de la sang, el proclamen els seus anys d'experiència avalats per milers d'èxits, com els que més avall es transcriuen.

Depuratiu Richelet

és el tractament més eficaç per a la rectificació sanguínia

CARTES DE GRATITUD

Grans a les mans

Tinc veritable plaer a dirigir-vos la present per a manifestar-vos que he tingut un cas d'erupció a les dues mans, amb gran picor i molèsties insofribles. He emprat per a ús extern la Pomada Galla, i per a ús intern el Depuratiu Richelet, amb tan excellent èxit, que en poc més de vint dies ha desaparegut el meu sofriment, però com que m'han quedat a la pell les taques dels grans assenyalades, us agrairia que em digüéssiu si usant Sabó Richelet em desapareixeran.

Donant-vos les més efusives gràcies anticipades, queda el vostre més att. i s. s.,

ANICETO RAMON MORENO

Domicili: Costanilla de los Angeles, 16, pral., Madrid.

Desapareixen els furóncols

Patia de furonculosi, malaltia molestíssima, molt dolorosa i amb febre moltes vegades, que m'impedia d'atendre les meves obligacions. De les moltes coses que he emprat, solament el vostre benefactor específic ha tingut el poder de guarir-me completament i fer desaparèixer vestigi de la meva afecció amb una rapidesa sorprenent.

La meva satisfacció i gratitud m'obligmen a fer aquestes manifestacions per si poden afavorir la propagació d'un tractament que mereix la protecció de totes les persones que pateixin malalties de la sang.

MANUELA MAESTRO

Carrer Quintana, 3, segon, esquerra, Madrid.

Només per 4 25 Ptes. T. A. podeu adquirir un nou flascó, més petit que el corrent, que s'ha posat a la venda per a donar més facilitats al consumidor modest.

El flascó gran es ven, com fins ara, a Ptes. 7'80, timbre a part

De venda a les farmàcies. Demaneu avui mateix opuscle gratuït; poseu bé aquestes senyes: "LABORATORIO RICHELET - Servicio de Publicaciones - San Sebastian"

Sabó Richelet

és indispensable per a la preservació curativa de la pell. Elimina taques, arrugues i la brillantor greixosa. Es molt sedant i té un perfum finíssim.

Feu la prova amb la pastilla econòmica que

Només costa 95 cèntims

Pastilla gran, 1'20, timbre a part. A les perfumeries, droguerles, farmàcies i basars.

Al marge de l'assegurança agrícola d'accidents

INSPECCIONAR O DESORGANITZAR?

Tal vegada no seriem uns enemics tan irreconciliables de l'Estatisme si les funcions realitzades per l'Estat no resultessin un viver per a la burocràcia.

Aquella ciutat romana amb les seves classes úniques i duals de lliberts i d'esclaus, és possible que demà rebroti en la societat dirigida i collectivitzada que ens amenaça, puix que, per a poder ésser degudament vigilada, immiscida, reglamentada i intervinguda, els seus habitants, com en la ciutat romana, es dividiran en dues classes: funcionaris i no funcionaris.

Els funcionaris, naturalment, seran els lliberts, i els no-funcionaris, els esclaus, i els primers, que seran en major nombre, tindran la missió de perseguir les infraccions a les lleis, als reglaments i a les ordenances que cometin els darrers en la rude labor de guanyar amb llur treball els sous dels encarregats de no deixar-los eixir d'un estret quadriculat. Serà el regnat del funcionari, de "Sa Majesté le rond de cuir", com l'anomenen els francesos; funcionari que el ciutadà que paga es queixa que no treballa, però que encara es queixa més quan treballa, perquè, per al funcionari, el treballar consisteix a perseguir el contribuent amb denúncies, penyores i sancions que es fonamenten, la majòria de les vegades, en interpretacions capcioses i arbitràries, oposades a l'esperit de les lleis i a les intencions del legislador.

Fa quatre dies que les dotzenes de patrons agrícoles que recorrien a la Inspecció Regional d'Assegurances Socials de Catalunya per aconseguir una informació o un aclariment, es trobaven que en aquella casa ningú no sabia res de res.

Tot d'una els burócrates de la Inspecció s'han tornat treballadors. No volem esbrinar quin interès ha realitzat el miracle, però, sense la menor suspicàcia, és indubtable que d'un temps ençà treballen amb més zel que no treballarien els agents d'una Mútua o d'una Companyia d'assegurances que tinguessin el pare alcalde; volem dir, com uns agents que recollissin els fruits de la campanya empresa per l'esmentada Inspecció Regional contra les Mútues Patronals i les Societats mercantils que tenen en vigència pòlisses d'accidents agrícoles per tot Espanya; pòlisses contractades en una hora en la qual la Llei era molt bonica damunt del paper, però que portar-la ràpidament a la pràctica representava un esforç considerable que va realitzar la iniciativa privada sense cap ajuda del rodatge burocràtic que ara crea obstacles i pretén interpretar la llei al seu caprici, com si perseguís una finalitat poc diàfana.

Quan en els medis agrícoles els patrons encara no coneixien res de la nova llei, que de moment semblava a uns com una exigència revolucionària, a uns altres una nova contribució, i a tots en general, àdhuc als més ben disposats a acabar-la, quelcom de molt complicat i difícil d'establir, és quan els inspectors i llurs funcionaris havien de recórrer els pobles i les masies per a explicar als terratinents la llei en qüestió i la manera d'acollir-s'hi mitjançant la creació de les mutualitats previstes. Però aleshores aquests senyors burócrates, molt probablement per no tenir ells mateixos una idea ni una manera de portar-la a la pràctica, romanien ben quietets en llurs oficines.

Hagué d'ésser la iniciativa particular d'unes Companyies i d'unes Mútues Patronals, ja en funcions normals d'asseguradores d'aquests riscos, que acollint-se a les facultats i a les atribucions atorgades (nò per la intenció ni l'esperit de la llei, sinó taxativament, al peu de la lletra de la Base 15 de les "Bases para la aplicación a la agricultura de la Ley de Accidentes del Trabajo de doce de Junio de 1932" i de l'article 80 del Reglament de 25 d'agost), començaren a cobrir l'accident agrícola com una simple extensió dels serveis de la mateixa índole dels que ja prestaven com a mandataris de llurs associats en l'assegurança d'accidents del treball en la indústria i en la mar.

Aquesta labor de les Entitats asseguradores ja establertes, és més digna de considerar-se i tenir-se en compte, perquè, ultra haver ofert la immediata vigència dels beneficis de la llei per organismes capacitats i solvents, donà temps a la formació de les Mútues locals on hi havia ambients per a elles, sense exposar-se als possibles fracassos que amenacen els organismes improvisats i, el que és encara més greu, regits sense la deguda preparació.

El legislador proposa, però no sempre el que proposa és realitzable, o no és realitzable en un termini immediat, com en el cas de la Base 7.ª del ja esmentat decret de juny:

"Base 7.ª — Los patronos cumplirán la obligación de asistencia mediante la organización de Mutualidades locales que se constituirán en cada Municipio o Municipios limítrofes, con un mínimo de 100 patronos."

Altrament, no deixa de collegir el legislador les dificultats que havien de sorgir per a la formació d'aquestes Mutualitats en els medis rurals; per això seguidament donà una prova del seu sentit de la realitat en la Base 15:

"Base 15. — Los patronos podrán contratar directamente con Compañías de Seguros legalmente constituídas, el seguro de accidentes de sus obreros. Dichas Compañías habrán de reunir las condiciones que determine el Reglamento en cuanto a fianza y condiciones de la Póliza de seguro."

I perquè no sigui possible cap mena de dubte, aquesta Base 15 és plenament confirmada en l'article 80 del Reglament d'aplicació de la llei.

"Artículo 80. — Los reputados patronos, según el presente Reglamento, deberán asegurar el cumplimento de sus obligaciones relativas al pago de indemnización, bien adscribiéndose a una Mutualidad que tome a su cargo satisfacer a los obreros víctimas de accidentes del trabajo la correspondiente indemnización, bien contratando con una Compañía de Seguros, legalmente constituída, el pago de dichas indemnizaciones."

No és meridianament clar?

Doncs resulta espès segons el parer de la Inspecció d'Assegurances Socials obligatòries de Catalunya i Balears, la qual est cursant penyores a tort i a dret contra uns patrons degudament assegurats per risc total (assistència médico-farmacèutica compresa) a Companyies i Mútues Patronals absolutament dins de la llei.

Aquestes denúncies pretenen fonamentar-se en els articles 12 i 83 del Reglament de 25 d'agost del 1931 i en els articles 58 i 100 del de 31 de gener del 1933.

Amb la sola transcripció de l'article 100, que resumeix tots els altres, podrà collegir-se tota la improcedència de les denúncies.

"Artículo 100. — Conforme a lo dispuesto en los artículos 12 y 83 del Reglamento de 25 d'agosto de 1931, los patronos comprendidos en el número 5.º del artículo 7.º de la Ley, deberán cumplir el deber de prestar la asistencia médico-farmacéutica al obrero víctima del accidente del trabajo, mediante los servicios de las Mutualidades a que obligatoriamente ha de pertenecer cada patrono. No habrá otras excepciones a esta obligación que las otorgadas con arreglo al artículo 84 del Reglamento citado."

Transcrits tots aquests fonaments legals, sols resta preguntar:

¿Què es proposa la "Inspección Regional" d'Assegurances Socials perseguint amb penyores els patrons degudament assegurats a una Mutualitat o Societat mercantil absolutament dintre de la Llei?

La resposta és gairebé anodina: que es doni de baixa de la Companyia o de la Mútua que va escollir lliurement i que el serveix a satisfacció, per assegurar-se a l'entitat que ha tingut la fortuna de merèixer la seva protecció.

Dr. E. SEGURA PEREZ

Els viatges i exploracions de Fèlix Cardona

Viatjant per la regió dels indis arecunes

V

Els meus primers moviments quan vaig quedar-me sol a les boques del riu Carrao—segueix narrant-nos Fèlix Cardona—foren per tal d'examinar el lloc on em trobava. El terreny era fangós i, en aparença, desert, però al cap de poc de buscar vaig trobar els primers senyals del pas dels indis: dues curiares de factura netament indígena, abandonades, i un rastre de foc. Era completament inútil pensar d'amagar-se, tota vegada que la regió que anava a explorar és habitada tota ella pels arecunes, de manera que, després de revisar l'estat de les meves armes, vaig deixar part del meu equipatge i em vaig disposar a passar el riu, per tal d'esbrinar si, com creia, els nadius habitaven l'altra riba.

Emprant una de les curiares abandonades, vaig travessar les turbulentes aigües del Carrao, i arribat a la riba oposada, vaig comprovar que els meus pressentiments no m'havien enganyat, tota vegada que hi havia diverses curiares carregades de yuca (planta base del manyoc o pa indígena), cassoles de fang i fletxes, però cap indígena. Aleshores vaig disposar-me a anar a la seva recerca; vaig carregar-me a l'espatlla una maleta ferrada amb diversos objectes de quincalla, i portant a la mà el fusell preparat i oberta la funda del revòlver, vaig penetrar a la regió.

Indis! Indis!

El camí que vaig recórrer fins a trobar els indis fou per a mi un veritable calvari; de primer us he de dir que havia abandonat les sabates a l'embarcació, tota vegada que el fang em feia relliscar continuament, i després, entrat a la selva, em feria constantment els peus, i en segon lloc el temor a l'hostilitat dels indis augmentava a mesura que anava caminant. Travessant la selva, els sorolls naturals d'aquesta em semblaven senyals amenaçadors que el meu pas era seguit pels nadius, hostils a la meva penetració. En ocasió de la fugida d'un cérvol, espantat per la meva presència i al qual de primer jo no havia notat, vaig creure'm atacat, i sense mirar-m'hi gaire vaig engegar dos trets d'escopeta, el soroll dels quals féu fugir esparverats els ocells que en gran quantitat viuen en aquells arbres.

Bastant endinsat en la selva, vaig notar que, sobtadament, s'aclaria la vegetació, i en una mena de plaça, neta d'arbres, hi havia installades tres cabanes indígenes, fetes amb troncs i fulles de palmera; al mig de la plaça hi havia un gran foc, rodejat d'atuells i provisions, tot preparat per a un dinar; però cap indi.

Immediatament vaig creure en un parany que m'havien posat per tal d'agafar-me, suposant que els indis m'esperarien amagats pels voltants del lloc. Ben amatent, jo vaig amagar-me darrera uns grans matolls de vegetació, però els indis no apareixien. Esperant esperant, de sobte vaig sentir remors de converses que sortien de les cabanes; jo vaig llançar un crit per tal de cridar l'atenció, però immediatament es féu el silenci.

Intrigat, però convençut que els indígenes eren dintre les cabanes, vaig llançar-me corrents cap al centre de la plaça amb el fusell a punt. Aleshores vaig veure els indígenes: quatre d'ells sortiren d'una de les tendes, seguits per una vintena més, i apuntant-me amb els seus arcs em preguntaren:

—Quequerepà amarú?

Jo aleshores ignorava el llenguatge caríbe i no entenia que em preguntaven el què volia jo; així, doncs, amb aire bonatxó, m'hi vaig acostar, i posant la mà a l'espatlla d'un d'ells els vaig respondre, en català:

—Bé, home, bé. ¿Som amics, veritat?

De moment varen deposar la seva actitud bel·licosa, i jo vaig aprofitar l'ocasió per a fer-los alguns presents, que em guanyaren la seva amistat.

I aleshores vaig saber que, espantats per la meva vinguda, les dones i els nens havien fugit a la muntanya i els guerrers de la tribu, amagats a les cabanes, esperaven la meva escomesa. Era un bon epilèg al temor que jo havia passat.

Convivència amb els indis

El meu intent era el de conviure uns quants dies amb els indis per tal de conèixer l'idioma caribe i guanyar la seva amistat, amb el qual la meva tasca d'exploració seria molt més fàcil, tota vegada que podria comptar amb la seva ajuda. Així, doncs, vaig obrir la meva maleta ferrada i vaig repartir gran quantitat de collarets, tisores, arracades, braçalets, etcètera, que feren la felicitat dels nadius. Les capses de llumins, sobretot, foren conceptuades com un present regi.

En el grup, però, hi havia quatre o cinc arecunes que ja havien estat alguna vegada a la Guaiana anglesa per a vendre simis, i coneixien de sobres totes les "meravelles" que jo els lliurava. I amb aire de superioritat i menyspreu esguardaren el repartiment d'obsequis.

La curiositat dels indis, després d'extasiar-se amb els regals, girà vers la meva persona, el meu vestit i armament; tots volgueren tocar el meu vestit i examinar les armes. Tro-

baven incomprensible que anés carregat amb pesos "inútils" com el fusell i el revòlver; en canvi el meu ganivet de muntanya assolí un èxit complet.

En aquest punt arribaren al campament les dones i els nens que s'havien refugiat a la muntanya, i que, després de participar en els meus presents, es disposaren a activar els preparatius per al dinar. El menjar fou excellent, a base de cap de tapir i cuixes de boquiro (petit porc senglar), tot rostit.

Acabat el dinar, el capitost dels indis s'entossudí a fer-me tastar un plat especial, que no era més que un gran tros de casabe (pa), untat amb una salsa una mica rara. Vaig tastar-lo i em semblà bo; tenia un gust picant molt agradable; vaig repetir, i una vegada vaig acabar la gana, amb signes, vaig demanar al capitost indígena que m'indiqués la naturalesa d'aquell menjar. Quan va comprendre'm em guià a l'entrada d'una cabana on un indígena arreglava aquell plat saborós, fregant damunt del casabe certs cucs anomenats iuóchiak, després de bullir-los amb bitxo.

Excuso dir-vos que vaig vomitar tot el que havia menjat aquell dia,

Un dels indis acompanyants de Fèlix Cardona, en una operació preparatòria per al dinar

amb gran estranyesa i disgust del meu illustre hoste.

Finit aquest desagradable incident, vaig reconciliar-me amb el capitost indígena i vaig conviure amb aquells indis una quinzena de dies, durant els quals vaig tenir ocasió de copiar la major part de les paraules del seu llenguatge i estudiar-les, així com els seus costums, tot i fent amidades en el terreny i aixecant-ne el mapa.

El lloc de l'emplaçament d'aquella petita tribu se'n diu Curabataga, i està rodejat de muntanyes, en una de les quals, coneguda amb el nom de Serrania de Yauuan-teputi, creuen el nadius que hi habita Mamariton, el déu bo que envia la pluja.

Un dels darrers dies de la meva estada a Curabataga, i mentre dormiem, vàrem esser sorpresos per una sèrie de trets d'escopeta que venien de l'exterior. Vàrem sortir alarmats de les cabanes, per òtot seguit comprovàrem que els escandalosos eren una partida d'arecunes que tornaven de la Guaiana anglesa, d'on venien de vendre simis, i duien una sèrie de regals entre els quals figurava una escopeta antiga, que feien disparar per gust. Per tal de festejar el seu retorn, els meus hostes varen organitzar una borratxera, que durà vuit dies, durant els quals vaig haver de restar al campament, tota vegada que l'estat dels indígenes els impossibilitava d'acompanyar-me.

Acabada aquesta expansió, vaig exposar els meus desigs al capitost, i aquest disposà que em lliuessin una canoa i que m'acompanyessin dos indígenes per servir-me de guies.

Carrao amunt

Les aigües del Carrao són, com les del Caroni, bastant turbulentes i transcorren sovint per grans salts. De totes maneres el corrent no és tan fort i el viatge el realitzàrem amb una relativa comoditat.

La lleugeresa de la nostra curiara no ens permetia portar provisions, així que avançàvem lentament perquè havíem de dedicar-nos algunes hores a la cacera o bé a la pesca.

Un dels primers dies de remuntar el Carrao vaig proposar-me deixar admirats els meus acompanyants indígenes amb la pesca amb dinamita. Vaig preparar aquest explosiu amb clorat de potassa i pólvora, que jo portava, i vaig llançar un cartutx al riu; l'explosió matà únicament una dotzena de peixos. Aleshores vaig veure que els indis em miraven amb to mofeta, i un d'ells arrencava una planta dita barbasco i la llançava al riu. Aquesta planta té la virtut d'absorbir l'oxigen de l'aigua, i amb el seu ús els indígenes centuplicaren la pesca.

En la cocció del peix varen donar-me una altra lliçó; jo, orgullós de la meva superioritat, emprava una paella, i vaig observar que els indis disposaven sobre el foc uns quants troncs en forma de graelles, i damunt hi posaven el peix embolicat amb fulles verdes, que anaven canviant a mesura que avançava la cocció. Una vegada cuit el peix li treien l'escata i les tripes i se'l menjaven amb gran fruïció. Per curiositat vaig tastar-lo i el vaig trobar tan exquisit que vaig llançar immediatament la meva ració fregida i vaig compartir l'excellent peix de la cuina arecuna.

D'incidents no se'ns en presentà cap de remarcable. De tant en tant deixàvem la pesca i ens dedicàvem a la cacera de cérvols, però les feres no feren la seva aparició.

Guifré BOSCH

El Consell de Ministres d'ahir

Madrid, 25. — El Consell de ministres s'ha reunit a la Presidència a dos quarts de dotze del matí. La reunió s'ha prolongat fins prop de les tres de la tarda.

El cap del Govern, en abandonar la reunió, ha manifestat als periodistes:

—Un Consell llarg que ha començat per una part política, al nostre judici, molt interessant. Sobre ella us donaré una referència aquesta tarda. Després hi ha hagut llarg Consell administratiu que ha motivat aquesta tardança desusada.

Un periodista li ha preguntat si el dia de les eleccions se celebraran partits de futbol, i ha respost:

—Bona pregunta per a fer-la a aquestes hores! Sempre que no perjudiquin l'ordre públic no hi ha raó per suspendre'ls.

—Es que l'any 1933 — ha dit un informador — no se celebraren els partits de futbol.

—Potser tampoc se celebraran ara, però com a mesura general no cal impedir-ho si no pertorben l'ordre.

Un altre informador li ha preguntat sobre la detenció de la propagandista "La Pasionaria", empresonada a Madrid, i sobre la detenció de Vicente Uribe, un dels signants del manifest de les esquerres, que ha ingressat a la presó per la seva intervenció en mítings celebrats fa uns quants mesos.

El senyor Portela ha respost que aquestes detencions no són governatives, sinó que obeeixen a determinació judicial i que en elles no influeix gens el règim excepcional de censura, perquè les ordres judicials es compleixen, a menys que transcorri el termini de prescripció del delicte que es persegueixi.

El President del Consell ha estat preguntat si per a les eleccions es nomenaran delegats governatius.

—Quan arribi el moment es veurà — ha contestat el President. — Aquesta és matèria que no hem examinat encara, que està per resoldre. El criteri serà recórrer el menys possible a aquestes intervencions ptr a la puresa del sufragi a què la llei autoritza. El que sí farà el Govern serà nomenar delegats d'ordre públic, que no són delegats governatius, perquè substitueixin els alcaldes en aquells llocs on no inspirin confiança en què han d'ésser mantenidors de l'ordre públic, per a la qual cosa el Govern està autoritzat per la llei especial d'Ordre Públic, i es procurarà que recaiguin els nomenaments en persones allunyades de la sospita de parcialitat i que ofereixin en aquest aspecte més garanties que els actuals presidents de les Comissions Gestores nomenades per a satisfer interessos de partits en la majoria dels casos.

El ministre d'Instrucció Pública, que ha sortit moments després, ha anunciat que aquesta tarda el cap del Govern facilitaria una nota, que el senyor Villalobos ha qualificat d'interessant.

A preguntes dels informadors ha dit el ministre d'Instrucció Pública que el text de l'esmentada nota tractaria sobre qüestions electorals.

—Hi ha corrents d'apropament?—li ha preguntat un dels informadors.

—No sé el que voleu dir.

—Que si hi haurà candidatures de centre o tots els candidats del Govern figuraran a les llistes de les dretes.

—No; hi haurà candidatures de centre: n'hi haurà moltes.

Després se li ha dit al senyor Villalobos si per Salamanca hi hauria una o dues candidatures republicanes. Ha contestat que n'hi hauria tres: una de la Ceda, una altra d'esquerres i una altra en la qual figurarà ell. Totes tres seran tancades.

—No hi haurà acord a darrera hora?—se li ha preguntat.

—Amb la Ceda—ha contestat—jo no puc tenir cap acord perquè sóc liberal i ells no ho són. El que passarà és que hi haurà, pot dir-se dues candidatures republicanes, la meva i la de les esquerres.

Referint-se a la qüestió de l'ensenyança a Catalunya el senyor Villalobos ha dit que té articulats els decrets pels quals es proposa donar solució al problema, però que no els portarà a la "Gaceta" fins que cessi el cnflicte estudiantí.

Ha dit també que el Comissariat d'Ensenyança a Catalunya ha deixat virtualmen d'existir. Era—ha afegit—necessari quan els successos d'octubre; aleshores fou quan jo el vaig crear, però ara ja en època normal no té raó d'ésser.

Després el senyor Villalobos ha facilitat la següent nota:

"La normalitat escolar és gairebé absoluta a tot Espanya, i en algunes universitats on se suspengueres les classe per do o tres dies es reprendran el dilluns vinent.

Respecte a Madrid és normal el treball escolar a tots els centres d'ensenyança, a excepció de les Facultats universitàries. Alumnes d'aquestes i pares de família en gran nombre m'han visitat per manifestar-me que desitgen que es doni fi a la interrupció en la vida universitària, i les classes es reprendran el dilluns vinent. He comunicat aquesta aspiració al rector senyor Cardenal per tal que d'acord amb la Junta de Govern de oportú,
la Universitat s'acordi el que estimin oportú.

Les coses van per bon camí i el bon sentit perquè els centres d'ensenyança recobrin llur activitat científica."

El ministre d'agricultura ha lliurat una nota oficiosa del Consell, de la qual són els següents assumptes.

Agricultura. — Decret regulant la concessió de préstecs als agricultors amb garantia de blat, gestionats pel servei nacional del crèdit agrícola per la collaboració de la Caixa general d'Estalvi o entitats bancàries privades.

Obres Públiques. — Expedient de distribució de crèdits corresponents a l'exercici del 1935 per a la construcció de ferrocarrils.

Finances. — Projecte d'ordre ministerial sobre construcció per concurs de 3 navilis-tancs petrolers de 10.000 tones.

El senyor Alvarez Mendizàbal, després de lliurar la nota oficiosa, ha donat la següent referència verbal.

—S'ha ratificat l'acord pres pel president, d'enviar a Londres una representació civil i militar, presidida pel ministre d'Estat, perquè en nom d'Espanya assisteixi als funerals que allí es dedicaran a la memòria del rei Jordi.

També s'ha pres l'acord qhe els actes oficials de tot Espanya se sdspendran durant 15 dies en consideració al dol per què travessa la nació anglesa i el Govern i la amília reial.

Els altres assumptes figuren en la nota oficiosa.

Per a seguir assabentant-vos amb cocpleta lleialtat del tractat en la reunió, us declararé que la d'avui ha tingut dues parts que han consumit una meitat del temps amb caràcter marcadament polític, i l'altra meitat essencialment administrativa. I per a donar-vos una referència més exacta i amb més autoritat sobre la part política, ho farà el propi president del Consell de ministres.

D'altres coses que no figuren en la nota està la regulació de la situació dels béns pertanyents a Comunitats religioses en ordre a les normes de tributació. També s'ahn acordat normes per a simplificar i abaratir la percepció de pensions per classes passives a favor de la clerelia.

El ministre de Finanres ha donat compte de la distribució de ons del mes amb destinació a obres per a remeiar l'atur obrer i a l'eecte s'han signat 117 lliuraments.

També ha donat compte el senyor Rico Avello de la situació de la Borsa i ha ofert al Consell l'examen d'un gràfic pel qual es pot apreciar que els públics han adoptat una cotització de gran fermesa la línia mitjana de la qual resulta superior a la de la mateixa època de l'any anterior. Això demostra que la petita baixa que es va experimentar en els primers dies de la constitució d'aquest Govern ha estat contrarestada amb gran vigor, la qual cosa produeix una satisacció al Govern.

Així mateix s'ha estudiat el problema escolar, i el Govern ha vist amb satisfacció que durant ell no s'ha registrat ni el més petit incident en relació amb la orça pública, ins a l'extrem que no hi ha hagut ni un sol contús.

AMPLIACIÓ DEL CONSELL

EL MÉS IMPORTANT DEL CONSELL HA ESTAT L'ASPECTE POLITIC

El Consell de Ministres celebrat aquest matí ha tingut un veritable interès polític. El cap del Govern ha començat plantejant a fons el problema de si aquest ministeri ha d'acordar i fer públic el seu acord de presentar candidats amb un matís de centre en les properes eleccions.

El senyor Portela ha donat compte de les converses que aquests dies ha sostingut amb diverses personalitats i de les suggestions que aquestes li han fet perquè intervingués presentant candidats en la vinent contesa electoral.

El President del Consell ha demanat als seus companys de Govern que exposessin amb tota claredat llur opinió sobre aquest problema. Tots els ministres ho han fet així i han coincidit amb el criteri del President del Consell, i algun d'ells ha afirmat que aquest Govern no solament pot presentar candidatures, sinó que és una obligació seva la d'intervenir en la lluita electoral presentant els seus candidats i fent una propaganda que pugui sumar els vots d'un gran sector d'opinió de matís centre que refusa els extremismes d'esquerra i de dreta.

En l'acte que hom anomena per "duo dels cors" —ens ha dit un ministre— que es representà a l'Hotel Ritz i en el qual els senyors Lerroux i Gil Robles es donaren una memorable abraçada, el cap radical que aleshores era President del Consell, i el de la Ceda, que era ministre de la Guerra, parlaren repetides vegades que calia sortir al carrer per tal de cercar l'opinió dels ciutadans. Jo no dic que l'actual ministre de la Guerra, que és militar, hagi de sortir al carrer a fer aquestes propagandes, però sí que pot fer-ho amb tota dignitat i autoritat el cap del Govern.

La nostra propaganda —ens ha manifestat un altre ministre— ha d'ésser molt intensa i de manera que arribi al cor i als sentiments dels ciutadans; aquest Govern no ha d'abandonar ni ha de deixar d'escoltar les importants opinions del sectar de centre que s'han apropat al President rel Conell per tal r'exposar-li els desigs que es presenti una candidatura que representi l'ordre i la pau moral i material del país. El Govern entén que cal sortir al pas d'aquestes afirmacions que fan pels mítings electorals alguns oradors que en ells intervenen. Cal saber si la Ceda vol la República o no. De vegades sembla que sí i d'altres que no. És obligació d'aquest ministeri no admetre aliances electorals amb cap candidatura en la qual figurin monàrquics o socialistes revolucionaris, perquè hi ha un altre sector dins el socialisme, vulgui's o no, que no és revolucionari, que és el que representa el senyor Besteiro, amb els quals no ha d'existir cap inconvenient per a arribar a un acord electoral.

Hem de mantenir avui des del Govern i demà des del Parlament, que el President de la República ha obrat en tot moment constitucionalment. Per cert que alguns elements que ataquen amb més energia el Cap de l'Estat i demanen per a ell l'aplicació de l'article 81 per la dissolució de les darreres Corts, no s'amaguen d'exposar els desigs que la Presidència de la República hauria d'ésser ocupada per un general oblidant que l'article 70 de la Constitució diu que no pot ésser cap de l'Estat cap militar en actiu o a la reserva, ni els retirats que no portin almenys deu anys en la dita situació.

Tots els ministres han acordat de donar un vot de confiança al senyor Portela perquè fes pública, per mitjà d'una nota, la declaració del Govern en aquesta qüestió electoral, recollint així els anhels i palpitacions d'aquest sector importantíssim de centre que s'ha atansat a la Presidència del Consell. En el país hi ha una opinió, de centre, que serà recollida pel Govern. El Govern es proposa fer candidatures obertament de centre en quasi totes les circumscripcions i si no les fa oficialment les faran els seus amics, i aquests sectors poden comptar amb la simpatia, l'estimació i el favor que el Govern el pugui prestar.

Les candidatures de Madrid capital i província, i les altres candidatures: acords, es faran públics molt aviat. A Salamanca el ministre d'Instruccio Pública, senyor Villalobos, el senyor Fraile, sots-secretari d'aquell departament, encapçalaran la candidatura de centre, en la qual figuren també els senyors Iscar, Marco Escribano i Cobos. El ministre d'Obres Públiques, senyor del Río, presentarà la seva candidatura per Ciudad Real, en la qual figuraran quatre progressistes. A Cuenca presentarà candidatura oberta el ministre d'Agricultura amb el senyor Corretger. Cosa anàloga faran en al tres circumscripcions en què es presentaran, els actuals ministres.

El Govern entén que així compleix un deure i colloca els fonaments perquè el futur Parlament pugui realitzar una tasca beneficiosa per al país, allunyada de tot extremisme, per estar controlada la Cambra per un fort grup de diputats de matís centre.

El Govern no té avui un partit, però pot formar aquest partit de centre després de les eleccions, i sinó un partit, una coalitzió de partits de centre.

EL CONFLICTE ESCOLAR

El senyor Villalobos ha donat compte al Govern de l'aspecte que presenta la qüestió que tendeix a millorar, amb vista al ràpid aquietament, per haver cessat les intervencions alienes, que amb fins polítics, venien fent-se en els escolars. Ha estat acordat circular una ordre a tots els rectors de les Universitats de Madrid i províncies perquè els claustres siguin facultats per a proposar la reobertura de les classes en el moment en què es cregui oportú, ja que el moviment escolar sembla que ha entrat en vies de solució.

També ha estat acordada la creació d'una comissió executiva de l'Institut del Llibre, què fiscalitzarà els llibres de text. Es restableix el torn per al proveïment de càtedres a la Universitat de Madrid, i ensems es deroga l'acord d'un Consell de Ministres, en el qual el senyor Dualde, que regia aleshores la cartera d'Instrucció Pública, va disposar que s'exigia tenir dos anys el títol per a poder prendre part en les dites càtedres.

També s'ha acordat donar caràcter oficial al Congrés nacional de psicologia.

EL PROBLEMA DEL BLAT

S'ha tractat del problema del blat, i s'han adaptat alguns acords que es refereixen al crèdit agrícola. S'ha aprovat un projecte de decret que ha llegit el ministre d'Agricultura en el qual s'estableix un servei de préstecs sobre els blats dels agricultors, amb un interès màxim del cinc per cent, per quantia, en relació amb el set per cent del valor dels blats i amb el termini màxim d'un any. Aquest servei serà finançat amb els recursos propis del crèdit agrícola i amb aportaments de les caixes generals d'estalvi que estan conformes a retre'l, i amb les entitats bancàries privades que vulguin collaborar en aquesta obra. Les Caixes generals d'estalvi necessitaven una modificació als seus estatuts, modificació que ja figura al projecte de decret. El ministre espera que també hi concorin les entitats bancàries privades, car algunes mostren la mateixa favorable disposició que les caixes generals d'estalvi per a laborar en aquesta obra. Els crèdits començaran a donar-se als agricultors la setmana entrant.

EL PROBLEMA DELS DESNONAMENTS

S'ha estudiat el problema que plantegen els desnonaments de finques urbanes als comerços i indústries. S'han canviat impressions sobre això, i s'ha acordat que els ministres de Finances i Justícia presentin en una propera reunió ministerial un projecte que, ultra oferir garanties a aquests comerciants, eviti que no es posin dificultats al seu desenvolupament per mitjà de mesures que burlen la llei i que vénen fent-se només en perjudici d'industrials i comerciants.

AMPLIACIO DEL CAP DEL GOVERN

A les 6'25 ha arribat a la Presidència el cap del Govern, el qual ha dit als periodistes:

—Pugeu al meu despatx d'ací a uns deus minuts i us ampliaré la part política del Consell de ministres que us he anunciat aquest matí en terminar la reunió ministerial.

Pocs moments abans de les sis ha rebut els informadors el cap del Govern. Els ha dit que ha pensat redactar una nota amb les manifestacions que es proposava fer, però que per no retardar el moment de facilitar-les s'ha limitat a la confecció d'un guió amb la part política del Consell d'aquest matí, perquè no se li oblidés cap aspecte dels que en la dita part s'han tractat.

Com us he dit aquest matí — ha manifestat — el Consell ha tingut dues parts, una d'extensa i intensa dedicada a la política i una altra de caràcter administratiu, de la qual ja us haurà donat compte el ministre secretari del Consell.

A la part política es refereixen aquestes manifestacions que es vaig a fer:

En el Consell ha exposat el president el panorama que al seu judici ofereix la nostra posició en l'actual vida pública, i per consegüència d'aquesta visió i d'aquest examen, arribo a la conclusió que s'estava en el moment en què era més precís, per a bé del Govern, i per a bé, sobretot, dels més alts interessos, de definir netament al país l'actitud i pensament polític del Ministeri. En aquest ordre, el Govern ha acordat ratificar aquella posició centre que inicià per a servir amb aquest significat els elements ponderats de la vida del règim i cercar l'estabilitat de la vida r'Espanya, donant al país, dintre d'aquella un ampli sentit liberal tolerant i respectuós per a totes les ideologies lícites i de justícia social i jurídica, així com la possibilitat de pau i de tranquillitat que abans que res desitja la majoria dels espanyols.

A aquest objecte el Govern publicarà un manifest requerint totes les assistències que coincideixin amb aquell propòsit i significat que queden dits, el qual servirà de bandera electoral als candidats que, com a ministerials, es presenten i de programa d'actuació, per al Ministeri dintre del futur Parlament i de la poltica del país.

Es propòsit també del Ministeri, en el que es refereix a aquesta orientació política, crear un afany nacional que estigui per damunt de les pugnes enceses que ara absorveixen vars un costat i vers l'altre l'atenuació dels espanyols. Molt respectables són les idees exclusivistes perquè es combaten, en cert moment, amb veritable agressivitat per les dretes i per les esquerres. Però hi ha quelcom més que això, que es troba per damunt d'això, que està desatès, i representa la major massa d'opinió: les idees de tots els que no estan afiliats a disciplina i sentin anhel que la nostra nació posseeixi un afany, un esperit i una orientació que els assenyali un fi per damunt dels partits.

El Govern, doncs, acudirà a l'opinió electoral, requerirà els vots per als seus candidats, per als seus propòsits i orientacions, tot reconeixent el gran avantatge que porta per raaó de temps, amb els partits que estan organitzats i preparats per aquestes empreses, confia en què és tal la força de la seva posició, i tan gran el nombre de ciutadans que s'inclinen a aquesta direcció, que el judici de les urnes no ha de resultar desfavorable per a ell ni molt menys.

El Consell, donant cadascun dels ministres el seu parer, s'ha bostrat no solament unànime, sinó en absoluta compenetració en aquestes línies que el president traçà, atorgant-li de la redacció del manifest-programa abans alludit.

Els ministres i tots que amb el Govern pensen anar a la propaganda que sigui possible d'aquest pensament, acudiran tots als mitjans que dintre de la Llei siguin permesos, amb aquest objecte, com a tàctica electoral, com a línia de conducta en relació amb els altres partits. Més ben dit, el Govern estima que els seus candidats ministerials podran fer coincidències amb tots els que dintre del règim viuen; en aquelles ...ncies en què no fos possible arribar a aquestes conclusions o acords de candidatura, el Govern presentarà els seus candidats en candidatura oberta, i es limitarà ha sollicitar el ...nfra, que aquells ppocs que cregui que ell pot obtenir, i denxant al cos electoral que lliurement cobreixi els lles restant.

I això és tot el que ... havia de dir —ha acabat el cap del Govern.

L'aplicació de sancions

ESPANYA FARÀ HONOR ALS SEUS COMPROMISOS

Madrid, 25. — La premsa fa pública avui la carta que, en nom del Govern espanyol, ha lliurat el senyor Madariaga al senyor Vazconcellos. Diu així:

"Senyor President: Heu tingut a bé comunicar-me còpia de les cartes dirigides pels delegats d'Anglaterra, França, Grècia, Turquia i Iugoslàvia, sobre les converses entre llurs Governs, referents a l'aplicació de certes clàusules de l'article 16, paràgraf tercer del Pacte.

Informat d'aquestes converses pel Govern britànic, el Govern espanyol és d'opinió que en el que es refereix al principi general, d'Espanya creu útil reiterar que farà, com sempre, honor al seu compromís. Quant al cas concret de la Mediterrània, el Govern de la República considera que, des del moment que la hipòtesi prevista és la de l'aplicacj óde sancions, s'hauria d'estudiar, si es considera necessari, dintre el marc dels Comitès a l'efecte creats a aquest fi a Ginebra, assegurar la major eficàcia en l'aplicació del dia article 16."

Joieria Vendrell Hospital, 7 Rellotgeria

BLANC EL SIGLO

FABRICA DE RELLOTGES KRONOS Rambla de Canaletes, núm. 3 (Xamfrà Tallers)

El decret sobre alcohols

Madrid, 25. — El decret sobre alcohols que ha signat el President de la República diu:

"Por el apartado d) del artículo único de la ley de 4 de junio último se conceden al ministro de Agricultura varias autorizaciones a fin de revalorizar los vinos cuando éstos se coticen para el consumo o destilación a precios inferiores de 1'60 pesetas grado y hectolitro, cotización que hoy no alcanzan, especialmente en las regiones vitícolas más importantes, por lo que procede llevar a la práctica las referidas autorizaciones.

Con fecha 8 de agosto y 15 de octubre últimos, el ministro d'Agricultura, a propuesta del Instituto Nacional del Vino, dispuso ya la inmovilización hasta cien mil hectólitros de alcohol de vino, en distinta forma, para dar cumplimiento a lo que dispone la autorización a) primera de las concedidas por la ley y sin que concurrieran a la inmovilización en cantidad suficiente para cubrir dicho cupo y por lo tanto sin producir en el mercado el efecto que de ella se esperaba.

Posteriormente, por orden de 15 de octubre próximo pasado, fué contingentada la salida de los alcoholes de residuos, de la vinificación, y que no alcanzó a los de melaza, porque en la práctica se encontraban ya desplazados como se comprueba por las estadísticas oficiales de la salida de alcoholes al consumo durante los meses últimos. Con esta medida se llevó a la práctica a un mismo tiempo el bloqueo en las fábricas y la contingentación por meses proporcionales a la cantidad fabricada que determina las autorizaciones b) y c) de la referida ley de 4 de junio de 1935.

Todas estas disposiciones no han sido suficientes para conseguir que la cotización del vino alcance el precio de 1'60 psetas grado y hectólitro, finalidad primordial de la ley y de cuantos sacrificios se ha impuesto el Tesoro como consecuencia de su aplicación.

Procede por lo tanto hacer uso de las restantes autorizaciones y ver de llegar al bloqueo temporal de las cosechas últimas. De ellas queda por aplicar parte del inciso c) del apartado D), o sea la exclusiva del alcohol de vino para todos los usos.

Con la aplicación de esta tercera medida se pueda producir una paralización en la industria de la destilación de alcohol de residuos de la vinificación, ya que los de melaza tienen colocada más de la mitad de la producción como carburante en el monopolio de petróleos. Se estima equitativo que si alguno de aquellos industriales tuviera que acudir al crédito para continuar su fabricación, los intereses de los préstamos que se otorguen con garantías del alcohol y aguardientes de dichos residuos vinicos, no pesen sobre los fabricantes que los obtengan.

Por otra parte este desplazamiento transitorio del mercado contribuirá a mejorar el precio de los alcoholes, ligándose a un alza en el valor de los que actualmente posee y en el de las primeras materias destinadas a su obtención.

Finalmente, teniendo en cuenta la crítica situación de la viticultura que con una cosecha mermadas la cotización de los vinos en los centros productores más importantes es inferior al coste de producción; en atención a las reiteradas demandas elevadas al Gobierno pudiendo la aplicación del cumplimiento de la ley, a la vista del informe del Instituto Nacional del Vino que recoge los criterios sustentados por los sectores que lo integran en la aplicación de estas medidas, de acuerdo con el Consejo de ministros y a propuesta del de Agricultura, Industria y Comercio.

Vengo en decretar lo siguiente:

Artículo primero. — De conformidad con lo dispuesto en el inciso c), medida 2.ª, apartado D) del artículo único de la ley de 4 de junio último, a partir del día siguiente a la publicación del presente decreto en la "Gaceta" de Madrid, los alcoholes destilados y rectificados de vino, tendrán la exclusiva para todos los usos, no permitiéndose la salida de las fábricas o depósitos de las mismas a los demá alcoholes neutros en tanto la cotización de losvinos para el consumo o destilación no alcancen el precio de 1'60 pesetas grado y hectolitro.

Artículo segundo. — Con el fin de determinar el momento en que deba autorizarse la salida y empleo de los demás alcoholes que no sean los de días de cada mes se informará al ministro de Agricultura, Industria y Comercio por el Instituto Nacional del Vino sobre los precios a que se coticen los vinos en los diferentes centros productores.

Artículo tercero. — Autorizada la desnaturalización en las fábricas de alcoholes neutros hasta el 8 por ciento de la producción total por la norma tercera del apartado b) del artículo único de la ley de alcoholes de 4 de junio último, durante el tiempo que conserven la exclusiva los alcoholes de vino para todos los usos, vendrán obligados todos los fabricantes de estos alcoholes a desnaturalizar dicho tanto por ciento de la producción total cuyo precio de venta en fábrica no podrá exceder de 1'40 pesetas hectolitro de 92 grados.

Artículo cuarto. — Los intereses que devenguen los préstamos que se concierten con la Banca oficial o privada y con garantía de los aguardientes o flemas de alcohol de residuos de la vinificación, serán garantizados y satisfechos con cargo a la exacción establecida por la orden del ministerio de Agricultura, Industria y Comercio de 22 de noviembre último que recaudará la Federación de destiladores y rectificadores del alcohol vínico y distribuirá el Instituto Nacional del Vino, siendo solamente de cuenta del fabricante el coste de la póliza de seguro. Si la cantidad recaudada por dicho concepto durante algún mes no alcanzara a cubrir el pago de los intereses que devenguen los préstamos otorgados por la Banca oficial o privada, se anticipará la diferencia por el Instituto Nacional del Vino con cargo a la exacción establecida para el sostenimiento de dicho organismo por la ley de 26 de mayo de 1933 y de la cual se resarcirá el Instituto en los meses siguientes del remanente que establece la orden de 22 de noviembre de 1935.

Artículo quinto. — La solicitud de préstamos se dirigirá a las autoridades bancarias y con el informe del Instituto Nacional del Vino, acompañada de una certificación del inspector especial de Aduanas a cuya zona pertenezca la fábrica o almacén, acreditativa de las existencias que de este alcohol se ofrece como garantía, y una propuesta a la Compañía o Mutualidad de seguros aceptando cubrir todos los riesgos incluso el de motín y seguro crédito en el caso de que el préstamo se realice.

Artículo sexto. — La duración de estas operaciones de préstamos se concederán por un plazo máximo de seis meses prorrogables por otros tres.

Artículo séptimo. — El ministro de Agricultura, Industria y Comercio dictará las normas complementarias para la aplicación de este decreto.

Dado en Madrid a 24 de enero de 1935. Niceto Alcalá-Zamora y Torres. El ministro de Agricultura, Alvarez Mendizábal."

Mercat d'Ocasions
COMPRA - VENDA - CANVI de Mobles, Pianos, Ràdios. Caixes de cabals, Màquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.
TOT D'OCASIO
Corts Catalanes, núm. 414
Telèfon 30422

Una aviadora estrangera mor carbonitzada

Alacant, 25. — De Barcelona ha arribat la senyoreta Elisabeth Ammy, tripulant una avioneta. Ha aterrat a l'aeròdrom d'Alted. Poc després, aquesta senyoreta, súbdita anglesa, ha sortit cap a Màlaga. Una de les ales ha topat a terra i l'avioneta ha anat a estavellar-se contra l'hangar. S'ha incendiat el motor. A pesar que hom hi ha acudit ràpidament per auxiliar-la, l'aviadora ha mort carbonitzada

La rapidesa i harmonia amb què les esquerres han acoblat les candidatures serveix d'estímul a les dretes per a ultimar la distribució de llocs

De cada dia s'accentua més la trista situació de les forces de centre emparades pel Govern

Com que la Ceda s'assigna la part del lleó, els seus aliats queden en una situació molt poc brillant

EL PANORAMA PREELECTORAL D'AVUI

Madrid, 25. — Ha quedat enllestida la distribució de llocs del Front popular a tot Espanya. Totes les notícies que s'han fet circular sobre possibles discrepàncies, i fins i tot de la separació del senyor Martínez Barrio, han quedat desvirtuades per la realitat dels fets. Ha estat feta, després de llargues deliberacions, la distribució de llocs, però ha estat feta sense que hi hagi hagut cap recel per part dels components del bloc, que es mostraven en extrem satisfets del resultat aconseguit. Manquen per distribuir alguns llocs, per exemple a Biscaia (capital) i a València.

És clar que —ha seguit dient-nos la persona que ens ha donat aquesta referència— el fet de distribuir els llocs corresponents a cada partit per a tot Espanya, no vol pas dir que tot estigui resolt. Sorgiran algunes dificultats en l'acoblament dels noms; però això és cosa interior dels partits.

Per aquest costat de les esquerres, han quedat frustrats els propòsits que hom atribuïa al Govern d'atraure's alguns dels elements moderats que formen part del Front popular. Tots els signants del pacte s'han mantingut ferms, pesi als requeriments que els han estat fets. Ací, el centre ha perdut la partida.

I com que el Front antirevolucionari no ha enllestit encara les seves candidatures, sens dubte per aquest costat el Govern intentarà fer quelcom, sense, però, que tingui gaires probabilitats d'èxit. El Front antirevolucionari té com a consigna no pactar amb el Govern, i que ho facin elements dispersos no vol pas dir res.

A les dretes ha servit d'esperó la rapidesa amb què han actuat les esquerres. Avui, malgrat mancar molts elements a Madrid, que han d'acudir a la lluita dominical, han continuat les converses i les conferències telefòniques, i sembla que estan molt avançats els treballs d'acoblament. El senyor Gil Robles vol publicar la setmana entrant la llista de les candidatures, i per guanyar a les esquerres no es limitarà, segons les nostres notícies, a donar la distribució de llocs, sinó que facilitarà les llistes completes de les candidatures de tot Espanya. I com el Front popular, el Front antirevolucionari anirà a la conquista de les majories a tot el país.

I en la distribució de forces la proporció a favor de la Ceda és tal que, de triomfar, podria governar en el futur, per ella mateixa. I és que la Ceda s'ha trobat amb una situació favorable en relació amb els partits més o menys afins, o amb els partits que s'han vist obligats a pactar amb els populars agraris. El partit conservador, sense força, no des d'ara, sinó des de fa molt de temps, va amb la sola finalitat d'aconseguir unes actes, per a no desaparèixer com a tal partit a les properes Corts. El senyor Maura, unes vegades amb la seva actuació demagògica i altres amb una posició ultraconservadora, ha desmoralitzat el seu partit, que s'ha anat esfumant, desapareixent la majoria de les organitzacions regionals. El partit agrari solament compta amb força a tres o quatre províncies i ha deixat lloc a la Ceda per tal que aquest partit, en reciprocitat, li concedeixi algun lloc a aquelles províncies a les quals compta amb alguna organització. Quant al partit radical, que a les últimes eleccions pogué lluitar sol enfront les esquerres i dretes aconseguint una victòria relativa, ha quedat gairebé destroçat. L'escampada ha estat general. La seva fora ha minvat molt a les províncies on comptava amb organitzacions potents. Sevilla ha quedat a mans del senyor Martínez Barrio. València s'ha perdut per al partit amb la retirada dels autonomistes. Canries, amb les dissidències d'uns i altres, ha quedat també gairebé perduda per al partit radical, fins a l'extrem que els senyors Guerra del Río i Orozco, ex-ministres de la República, veuen en perill la renovació de la seva acta. Aragó, que ja en les últimes eleccions no va respondre a les esperances dels radicals, està pitjor que mai per al partit radical, puix les dissidències estan a l'ordre del dia i el senyor Marraco es troba fora de la lluita per haver-lo desautoritzat el Comitè de Saragosso. Galicia, per la posició del senyor Portela Valladares i per la del ministre d'Obres Públiques, s'escapa també en gran part al partit, i quant a Extremadura, la majoria dels ex-diputats del partit radical són dissidents d'aquest. I a Còrdoba, que va ésser un altre baluard, el partit ha quedat també desfet per les diferències entre els senyors de Pablo Blanco i Vaquero. Per altra part, el Govern, on major presa ha fet per les seves candidatures de centre ha estat en el partit radical.

En aquestes condicions de debilitat dels partits que formen el Bloc antirevolucionari, no té res de particular que la Ceda s'atribueixi la part del lleó, i els altres es vegin precisats a acceptar el que bonament se'ls concedeix. Únicament trobant alguna resistència la Ceda en agraris i monàrquics, els altres dos partits que després del Popular, compten amb majors elements i mitjans dintre de les dretes. I el repartiment de llocs s'ha hagut de fet per la Ceda únicament tenint en compte aquests dos partits, que li són més necessaris per al seu esperat triomf. Els maurins quedaran reduïts a la mínima expressió i els radicals sort han tingut de l'habilitat del senyor Alba, que gràcies a la seva actuació continuada ha aconseguit treure al partit millor part de la que els més optimistes esperaven.

L'acoblament de les candidatures de dretes segueix la seva marxa accelerada, i com diem aviat es farà públic i s'espera que oferirà no poques sorpreses, puix que s'ha eliminat molts ex-diputats que amb la seva actuació dificultaren la marxa dels Governs del segon bienni.

UN DELIRI DE "COPOS" EL RESULTAT DEL QUAL JA ES VEURA

Continuen els treballs d'acoblament dels elements de dretes. El senyor Gil Robles ha celebrat una conferència amb el senyor Goicoechea. També ha parlat telefònicament amb altres caps de dretes que formen en el front antirevolucionari.

Ultimada la candidatura per Madrid, sense grans dificultats, han quedat també ultimades aquelles candidatures que ofereixen menys dificultats, per tractar-se de províncies que tenen una significació dretista, basant-se en els resultats de les darreres eleccions.

Així, per Alava i Navarra les candidatures han quedat ja fermes. Per Alava van les dretes al copo, per considerar que compten amb suficients forces per a aconseguir el triomf. A Navarra, per ara, hi ha una candidatura de majories, però no tindria res de particular que defensessin les minories per aconseguir el copo.

A Palència es va així mateix al copo, d'acord amb el senyor Abilio Calderón. A Cuenca també es va al copo, i van per majories tres elements de dretes i per minoria un radical.

A Sòria també està ultimada la candidatura, si bé aquí no es va al copo.

A Salamanca la candidatura ha quedat ultimada i a Astúries encara hi ha algunes dificultats per a l'acoblament de les candidatures.

A totes les províncies castellanes i a Extremadura no hi ha hagut dificultats per a l'acoblament de candidatures del Bloc de dretes. No passa el mateix en altres punts, com a Andalusia i Aragó, on les dificultats són d'importància, però s'espera vèncer.

EL SENYOR DE PABLO VA PER CORDOVA AMB LES DRETES

Còrdova, 25. — L'ex-ministre senyor de Pablo Blanco ha arribat a Còrdova, on ha fet manifestacions. Ha manifestat que és cert que ha rebut requeriments perquè presentés la seva candidatura per Madrid. No cal dir que no m'hi negaria — ha afegit — per considerar-ho com un honor, però sense perjudici d'això lluitaré per Còrdova, unit a les forces de dreta.

SEGUEIXEN LES ENTREVISTES ENTRE EL GOVERNADOR DE MADRID I ELS SECRETARIS D'AJUNTAMENTS

Madrid, 25. — Durant aquest matí han continuat les entrevistes amb el senyor Morata amb els secretaris dels Ajuntaments de la província de Madrid. En acabar una d'elles el governador civil ha fet les declaracions següents:

—He vist que un periòdic del matí parla d'una candidatura centre de la província de Madrid circulada pel despatx del ministeri de la Governació i Govern Civil. No ha estat precisament la candidatura el que ha circulat per un centre i altre. I no dic res més perquè jo no em vano, ja que en altres indrets manca, que ací no s'accentuï la discreció.

També en altres periòdics de la nit es donen com a certes les referències donades per alguns senyors secretaris en el sentit que jo els parlés de la Guàrdia civil. Es tal — afegit — el concepte que tinc de la dignitat del comandament i de la dignitat d'obediència que no hauria d'incórrer en una relliscada que, amb intenció que no qualifico, es pretén posar en circulació.

Per altra banda un altre diari del matí afirma que jo vaig indicar que em seria agradable la derrota de les esquerres. A qualsevol esperit mitjanament cultivat li és desagradable qualsevol derrota, la dels amics i la dels adversaris, i jo, naturalment, per res puc alludir ni les esquerres, ni les dretes ni el centre.

Jo — ha acabat dient el senyor Morata — segueixo el meu camí, i el meu deure serà complir-lo.

DESMENTIMENT DEL MINISTRE D'INSTRUCCIÓ PÚBLICA

El ministre d'Instrucció Pública ha tramès al governador civil d'Oviedo el telegrama següent:

"És inexacta la informació publicada a la regió sobre el meu consell al rector de la Universitat d'Oviedo perquè retiri la seva candidatura, car estic absolutament apartat de la política d'Astúries i no tinc cap més intervenció en aquesta regió que el desig d'enaltir-la i servir-la amb tot fervor i desinterès."

UNS SENYORS QUE NO VOLEN SABER RES AMB LA CANDIDATURA DE CENTRE

Els senyors Andrés Càmara, Juan Fernàndez y Rodríguez i Alfredo Aleix, han fet pública una nota en la qual diuen que havent vist els seus noms inclosos en una candidatura denominada de centre, per la província de Madrid, es veuen obligats a desautoritzar-la, perquè ells no han autoritzat pas que hi figuressin.

El senyor Aleix, per la seva banda, diu que continua sota la disciplina del partit agrari i que no pot ésser ni vol ésser inclòs en cap candidatura sinó és d'acord amb el cap del susdit partit, senyor Martínez de Velasco.

Altres inclosos en la candidatura han dit que la seva publicació no ha estat res més que una habilitat del Govern per tal de veure l'acolliment que tenia, però que en vista de la poca acceptació que ha tingut la retirarà.

Un ex-diputat cedista deia que el mateix passarà amb altres candidatures de centre del Govern en moltes províncies. No comptaran amb el suport de ningú, ni dretes ni esquerres, i davant el temor del ridícul, no hi haurà més remei que fer marxa enrera.

Estudi sobre **LA PESETA Y LOS CAMBIOS** i alguns esbossos econòmics, per **FEDERICO TRAVE.** Editorial Reus. Madrid. Un volum de 260 pàgines, a les principals llibreries.

Seriosos temporals a la Península

Toro, 25. — El Duero s'ha desbordat i ha inundat l'horta. Els veïns de diversos pobles estan completament incomunicats, a pesar dels treballs de salvament organitzats ràpidament. Alguns fa ja tres dies que no han menjat, i altres veïns es troben en una casa sense que per ara puguin ésser trasbordats.

El corrent ha destroçat un molí propietat de la vídua de Genís Pérez, i ha arrossegat atuells i mercaderies. Ha calgut desallotjar tot el poble de la Vega.

Medina del Campo, 25. — Durant 48 hores ha plogut sense parar. El riu Sapardel ha experimentat una gran crescuda no coneguda des de feia vuit anys, i les aigües cobreixen ja el pont d'Aguacaballos. També ha saltat la resclosa del riu, el qual ha inundat terres i hortes, amb grans danys.

També per efecte de les torrencials pluges s'ha inundat una casa al carrer de les Canyes. Fins ara no se sap que hagin ocorregut desgràcies personals.

Ronda, 25. — Fa tres dies que plou copiosament. El riu Guadaleguin ha pujat a un nivell extraordinari.

Zamora, 25. — La població està avui pendent de la imponent crescuda que ha experimentat el riu Duero, car durant la nit darrera i el matí d'avui ha crescut més d'un metre i mig.

Els pilars del pont de pedra es troben completament submergits sota les aigües. Aquestes han envaït el raval d'Oliveros, els veïns del qual, en vista de la magnitud de la inundació, s'han vist precisats a desallotjar les cases i a cercar refugi a la població.

Els danys causats per les aigües són incalculables. El Duero arrossega gran quantitat de bigues, arbres i matolls. També suren alguns caps de bestiar, car en algunes granges i caserius la gent han hagut de sortir davant l'avalanxa de les aigües, i han deixat abandonat el bestiar. Els rius continuen creixent.

Segòvia, 25. — Comuniquen de Linares del Arroyo que el riu Riaza ha experimentat una crescuda de tres metres i mig. Amenaça inundar el poble. La planta baixa de la fàbrica de llum està ja inundada, per la qual cosa no hi ha fluid elèctric. Els habitants de la fàbrica s'han hagut de salvar ràpidament.

Els danys causats al camp són enormes.

A Narros de Cuéllar els veïns hagueren de dedicar-se a desviar els impetuosos torrents que amenaçaven inundar les cases.

Aranjuez, 25. — El riu Tajo s'ha desbordat. La carretera d'Aranjuez a Villaconejos ha quedat interceptada. També ha quedat interceptada en el quilòmetre 46 la carretera a Madrid. Hi ha moltes dificultats per al trànsit. La crescuda experimentada pel riu Tajo és més gran que la del mes passat i hom tem que els danys siguin també més grans, car les aigües van augmentant de nivell.

Valladolid, 25. — Ha continuat el fort temporal de pluges que ha ocasionat grans danys a la capital. El riu Esgueva, que entra a Valladolid canalitzat, s'ha desbordat i ha inundat els barris de San Andrés, la Pilarica, els Badillos i San Pedro. Les aigües han arribat als carrers cèntrics de la capital.

Les autoritats han ordenat desallotjar les cases obreres a les barriades esmentades. S'han collocat sacs de ciment al carrer de Joaquim Costa, a fi de desviar les aigües cap a les claveguères. Han estat salvats alguns veïns, que corrien perill, per mitjà de barques.

Avui no s'ha treballat a la majoria de fàbriques i tallers perquè els obrers no han pogut abandonar llurs cases per estar bloquejats per les aigües. Per bé que no és possible fixar el nombre de les persones que no poden sortir de llurs domicilis, hom diu que passen de cinc mil. Es la inundació més important que es coneix des de l'any 1904.

El riu segueix augmentant i a darrera hora de la tarda en alguns indrets hi havia dos metres d'aigua. A la plaça de Sant Joan s'han inundat tres cases, però no ha calgut lamentar desgràcies personals.

El riu Pisuerga porta tres metres i mig d'alçària sobre el seu nivell ordinari.

Dr. CASASA BLENORRAGIA AGUDA I CRONICA. GUARIMENT TOTAL. — SIFILIS. PELL, LLAGUES DE LES CAMES
Tallers, 29, entresol - D'11 a 1 i de 5 a 8 - PREUS ECONOMICS

BLANC EL SIGLO

La unió que simulen les dretes és inexistent

L'actitud impulsiva del Gil Robles ha portat les coses a un carrerró sense sortida que fa inaguantables les aliances de republicans i monàrquics

Madrid, 25. — "La Voz" publicae unes declaracions de la personalitat que l'orienta quant a le, activitats electorals de la dreta. Diu en les d'avui:

"La unidad que simulan las derechas, no existe. A estas horas hay disgusto entre los señores Goicoechea y Calvo Sotelo. Calvo Sotelo y Gil Robles, Fal Conde y Goicoechea. No hablemos ya de la antipatía que para los señores Martínez de Velasco y Alba sienten las fuerzas de las derechas monárquica y neo-monárquica. Claro está que todo ello se supeditará al èxito en las elecciones en algunas circunscripciones, y que se hará todo lo posible para que haya bloque.

La indiscreción del señor Calvo Sotelo en Càceres ha derrumbado el manifiesto de las derechas, que se hubiera publicado al día siguiente, y en el que se decía que las próximas Cortes serían constituyentes, y que se haría fugar inmediatamente el artículo 81. Pero este manifiesto ya no se ha publicado. Han intervenido directamente y cerca del señor Gil Robles, Angel Herrera y los señores Lucía y Jiménez Fernàndez, disgustados por la actitud política que acaso con excesivo optimismo realiza el señor Gil Robles que una victoria monàrquica no sería nunca favorable a los postulados que representan.

¿Cuándo habían tenido ellos en la vida del país la importancia actual? La verdad es que Acción Popular, quiera o no, ya no tiene más remedio que actuar dentro de la esfera republicana, y por no tener más solución que ésta procura que las alianzas monàrquicas se reduzcan al mínimo. Si alguna vez, en uno de sus arranques de mal humor, se le olvida al señor Gil Robles todo esto, a su lado se hallan las personas que le devuelven la memria. De ahí que se hayan suprimido la campaña feroz de la JAP, los carteles estruendosos de las calles, los discurss demagógicos y las propagandas terribles.

Los monárquicos creían obtener 68 actas. Puede usted asegurar que no llegaran a 30 los diputados monàrquicos de las dos ramas que se sienten en los escaños parlamentarios. Les dan puestos en las candidaturas donde francamente no pueden salir. A estas horas el señor Goicoechea no sabe si va a ser diputad o no oprque si le presentan por Cuenca no creo que tengan muy asegurada el acta.

Por otra parte los señores Calvo Sotelo y Gil Robles no están en muy buena armonía, y no lo están porque se saben más alejados y màs enemigos que otros muchos. Qué dud cabe que en una monarquía a la manera que busca el señor Calvo Sotelo, el señor Gil Robles representaría una temporadita el papel de los jefes de grupo que en Italia o en Alemania han coadyuvado al triunfo del movimiento cooperativista, pero que enseguida quedan relegados a las unciones de los señores particulares. El disgusto entre Goicoechea y Calvo Sotelo existe por dos razones más profundas de las que se puede suponer. Algunas cifras se quedaron olvidadas por el señor Calvo Sotelo hace cosa de diez o doce días y a las que debían acudir muy seriamente algunos antiguos servidores de la Corona. Estas cosas pueden arreglarse, si se arreglan, porque las derechas creen que la unión les salva a todos.

La Ceda sabe que no sacará más de 140 diputados yendo muy bien las cosas. Además hay que ir pensando en los nombres de españoles que tengan buena acogida en todas partes, porque será necesario hallar quién nos presida, pues una de las figuras más fundamentales de la vida del Estado se aleja de la vida de la política directiva, si no definitivamente, por lo menos por una temporada. Me lo ha dicho directamente que se va a su casa del 15 de febrero al 15 de marzo. Las gentes que deben pensarlo buscan a quien poder colocar en ese puesto de alta responsabilidad. Se ha hablado de don Julián Besteiro, de don Rafael Altimira, de don José Ortega y Gasset, y todo esto preocupa mucho a las derechas, que aun sin ser republicanas de corazón no tienen más remedio que aceptar y convivir con el régimen actual, porque saben que de cambiarse no tendrían en el que se formara la suerte y preponderancia que tienen en éste.

El señor Maura sé que ha hablado con Gil Robles y que ha advertido que para él esta cuestión de candidatos no tiene importancia, que le es igual tener 15, 10 o 5 diputados, porque hay que aceptar los hechos y las realidades. "Nos hemos pasado — me dijo no hace mucho — dos años no reconociendo la fuerza de la derecha de Gil Robles. Eso podía habernos perdido, porque Gil Robles podía haberse ido con los de la acera de enfrente. Hay que aceptar la realidad de que las derechas no nos dan su confianza y lograr que Gil Robles se sitúe ya dentro del régimen".

Por su gusto él pedía que no se hiciera otra cosa, pero se daba cuenta de lo grave que sería un trastorno nacional.

Por último puede decirse que los que visitaron al general Sanjurio se llevaron un chasco. El general no quiere saber nada de las actividades políticas. Quiere que le dejen vivir en paz. Creo que les dijo que todo esto debían haberlo pensado cuando le dejaron solo ante el peligro, pero esto se lo ampliaré en otro diálogo."

LA VOSTRA HERNIA...

desapareixerà ràpidament i còmodament amb el llorejat HERNIUS Automàtic.
Consulteu-nos amb tota confiança i us demostrarem els no igualats avantatges de tan perfecte aparell únic, invisible, construït científicament sense tirants i expressament per a cada cas.
Consultes gratis de 10 a 1 i de 4 a 8. Festius de 10 a 1
GABINET ORTOPEDIC
Hernius
RAMBLA CATALUNYA, 34, 1.er BARCELONA

Sentència desestimada

Pamplona, 25. — A les tres de la tarda ha estat comunicada als lletrats defensors i processats la sentència dictada amb motiu dels esdeveniments revolucionaris d'Eibar, sentència que no serà ferma fins que l'aprovi l'auditor de Burgos. Se sap, però, que es qualifiquen els delictes de rebellió militar i auxili a la rebellió, i s'han dictat les seguents condemnes: Per a Francesc Inchauraga, Juli Prieto i Joan Ibarra, la pena de mort; per a Toribi Echevarria i divuit processats més, 25 anys de reclusió major; per a Tiburci Eguia i dotze més, 20 anys i un dia de presó; 16 anys de reclusió per a altres quatre processats, entre ells, Ignaci Echevarria, farmacèutic d'Eibar; 12 anys i un dia per a altres quatre processats, i sis anys i un dia de presó major per a altres dos. S'absol a 105 processats.

La sentència pels fets d'Eibar

TRES PENES DE MORT

Madrid, 25. — Per un Consell de Guerra celebrat a Saragossa es va condemnar el president de la Casa del Poble de Tauste, i a vint-i-cinc més, a penes que oscillaven entr esis i trenta anys de presó.

La sala sisena del Suprem ha dictat sentència declarant nul tot allò actuat i ordenant que la causa torni al jutge perquè la torni a instruir, per haver trobat defectes que fan impossible la confirmació de la sentència dictada a Saragossa.

Penes commutades

Madrid, 25. — La Sala de Govern del Suprem ha informat dos expedients de proposta d'indult que li han estat tramesos pel Govern.

En l'informe emès per l'alt Tribunal es proposa la commutació de la pena de mort proposada per als do sprocessats, per la de reclusió perpètua.

Afecta la proposta Jerónimo Misa Almazàn, de filiació comunista, el qual l'Audiència de Sevilla condemnà a la darrera pena per haver mort un feixista, i el revolucionari asturià Antonio García Dueñas, jutjat a León per un Consell de guerra.

Les hores de treball a les mines de carbó

Madrid, 25. — El ministre de Treball ha manifestat que mentre no canviïn les circumstàncies, durant el pròxim semestre es treballaran també vuit hores per jonrada a les mines de carbó.

Un comentari a la bullabesa electoral de les dretes a Catalunya

Madrid, 26. — "El Liberal" diu que s'han vist en política coses molt extraordinàries, però com la coalició dretista acordada a Catalunya, pesi a la ganyota d'alguns elements episcopals, cap. Cambó ha estat sempre un polític de fondàries plutocràtiques, però un catalanista, un nacionalista, un autonomista. Governà en la Monarquia en catalanista, i com el pitjor dels separatistes el té avui el definidor de la unitat nacional senyor Royo Villanova. Per ara, amb fins electorals, marxa amb els espanyolistes monàrquics, en els quals la Lliga sempre ha trobat obstacles al que defensa. L'anomenada dreta a Barcelona, sobretot, és francament carlista; el seu òrgan en la premsa, el "Correo Catalàn", sospira pel regnat de don Alfons Carles, i per a donar aquesta batalla electoral, al costat d'aquestes forces, s'ha donat un lloc al senyor Lerroux, enemic directe, mortal, del carlisme i el de les més ferotges campanyes periodístiques que s'han fet contra la Lliga. ¿Què pensaran d'ells mateixos la Lliga, els carlistes i els radicals, després de les eleccions, quan recordin que han lluitat junts? Per a salvar la República, dirà el senyor Lerroux; per a portar el triomf de la monarquia absoluta, dirà el director del Correo Catalàn"; per a consolidar l'Estatut i aconseguir les aspiracions catalanistes, dirà el senyor Cambó, i per a anullar l'Estatut, les aspiracions de Catalunya, afirmaran els candidats de la Ceda.

FITXES-FITXERS
AGUSTI BO

CORTS CATALANES, 596-TEL. 10266-BARCELONA

RADIODIFUSIO

Programes seleccionats per a avui

AVUI

CATALUNYA

RADIO BARCELONA, 377'4 m. 796 kc.

10'30: Sessió infantil al Cinema Actualitats. 12: Senyals horaris. 13'20: Informació teatral i cartellera. 13'30: Cartellera de cinemes. 13'40: El conte "La verdad", per Vicenç Díez de Tejada. 13'55: Crítica d'estrenes de cinemes, per J. Cuesta Ridaura. 14: "Diuen els periòdics", a càrrec d'Eduard Girbal i Jaume. Actuació de La Trinitaria, El Niño Cartagena, acompanyats a la guitarra per Alfons Aguilera. 15: Sessió radiobenèfica. 18: Orquestra de Ràdio Barcelona. 18'45: Recital per la cantatriu Anna Reüll. 19'15: Orquestra de Ràdio Barcelona: Programa Lehar. 20: Transmissió des de Hollywood Bar Dancing: Ballables per l'Orquestra Demon's Jazz. 21: Senyals horaris. 22'45: Conferències a càrrec de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya: "Higiene de l'excursionista", a càrrec del doctor Fèlix Fornells. "Impressions d'un corredor d'esquí", a càrrec d'Ernest Mullor. 23'30: "Reportage pintoresc", per Ferran Barangó Solís.

RADIO ASSOCIACIO, 293'5 m. 1.022 kc.

12: Senyals horaris pel carilló. Emissió femenina. 13'15: Guia d'espectacles. 14: Hora exacta. 15: Radiobeneficència. 16: "Doña Francisquita", sarsuela de Vives, fragments. 18: Hora exacta. Música de dansa. 20: Orquestra de Ràdio Associació. 20'45: "El conte del dia", ofert per "Tabletas Gaba", per J. Millàs-Raurell. 21: Senyals horaris. Romances de sarsueles pel baríton Francesc Aparicio. 21'20: Orquestra. 22: Hora exacta. 22'45: Orquestra. 23: Música de dansa.

RADIO BADALONA

12: Música regional. 12'30: Música lleugera. 13'30: Música selecta. 14: Jazz. 19: Música variada. 21: Radiació de les seleccions de "Molinos de viento" i "La alegría de la huerta". 22'30: Jazz.

ESTRANGER

(Amb autorització d'Unió Ràdio, S. A.)

Ràdio París, 1.648'3 m. 182 kc. — 17: Concert Pasdeloup.

Berlín, 356'7 m. 841 kc. — 18: Quartets de Haydn i de Beethoven.

Viena, 506'8 m. 592 kc. — 18'55: Concert de gala.

Estutgard, 522'6 m. 574 kc. — 23: Concert Mozart-Schubert.

DEMA

CATALUNYA

RADIO BARCELONA, 377'4 m. 796 kc.

12: Senyals horaris. Secció femenina. 13'10: Cotitzacions del Borsí del matí. 13'20: Informació teatral i cartellera. 13'30: Cartellera de cinemes. 13'55: Crítica d'estrenes de cinemes, per J. Cuesta Ridaura. 14: "Diuen els periòdics", a càrrec d'Eduard Girbal i Jaume. "Butlletí Oficial de la Generalitat". Actualitats teatrals i musicals. 14'30: "El fet del dia", per Joan Alavedra. 14'55: Borsa de Treball. 15: Sessió radiobenèfica. 18'30: Secció infantil de Ràdio Barcelona: Rondalles, contes, consells útils, etc. 19: "La Paraula": Noticiari esportiu. 19'15: Conversa de català amb el "Míliu", pel professor Artur Balot. 19'45: Cotitzacions de monedes. 20'30: Conferència pel senyor Joan Estelrich. 20'45: Noticiari des de la Redacció de LA PUBLICITAT. 20'55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons. 21: Senyals horaris. 21'5: "Setmana Còmica", revista per Joaquim Montero. 21'15: Orquestra de Ràdio Barcelona. 22'5: "La Paraula": Emissió des de Madrid. 22'20: Concert per l'Associació Filharmònica de Mandolinistes. Director Fèlix de Santos Sebastià.

RADIO ASSOCIACIO, 293'5 m. 1.022 kc.

12: Senyals horaris pel carilló. Emissió femenina. 13: Primer Butlletí Financer. 13'15: Guia d'espectacles. 14: Hora exacta. 15: Segon Butlletí Financer. Radiobeneficència. 16: "Trio en re menor, Op. 49" (Mendelssohn), pel trio Cortot, Thibaud i Casals. 17: Tercer Butlletí Financer. 18: Hora exacta. Música de dansa. 18'45: Emissió infantil. 19'30: Curs de llengua castellana, pel professor C. Fernàndez, de l'Acadèmia Hispano-Francesa. 19'40: Crònica esportiva, per Rossend Calvet. 20: Orquestra de Ràdio Associació. 20'45: "El conte del dia", ofert per "Tabletas Gaba", per J. Millàs-Raurell. Canvis de mercaderies. 21: Senyals horaris. Quart Butlletí Financer. 21'5: Ràdio-film humorístic de la setmana, per Valentí Castanys. 21'25: Ràdio-Cocktail del dilluns. 22: Hora exacta i Noticiari Philips. 22'20: Orquestra. 23: Hora setmanal dedicada als catalans absents.

RADIO BADALONA

12: Música variada. 13'30: Fragments de sarsueles. 14: Música selecta. 19: Música variada. 20'45: Conferència sobre "La Cooperativa model d'organització humana" a càrrec del senyor Barjau. 21: Notícies locals. 21'15: Emissió d'un quart d'hora de música valenciana, andalusa, aragonesa i catalana. 22'30: Jazz.

ESTRANGER

(Amb autorització d'Unió Ràdio, S. A.)

Palerm, 531 m. 565 kc. 19'30: Música de cambra.

Viena, 506'8 m. 592 kc. — 20: Concert d'orquestra.

Leipzic, 382'2 m. 285 kc. — 20: Orquestra simfònica.

Torre Eiffel, 206 m. 1.456 kc. — 20'30: Concert. Obres d'Haydn i Ladmirault.

Ràdio París, 1.648'3 182 kc. — 20'45: Música de cambra.

Estrasburg, 349'2 m. 904 kc. — 21: Concert d'operetes.

Poste Parisien, 312'8 m. 959 kc. 21'30: Quartet de Brahms.

LLIBRERIA CATALONIA
No deixeu de llegir
UNA DONA S'ATURA EN EL CAMI
d'Ernest Martínez Ferrando
PREMI CREXELLS 1935
Preu: 3'80 ptes.
RONDA DE SANT PE[redacted]

ALS TRENCATS
No tireu més el diner! ¿Per a la vostra hèrnia esteu ja cansat de provar-ho tot? No desespereu; gaudireu novament de la vida, i acabareu definitivament amb la vostra trencadura per voluminosa, antiga i rebel que sigui, amb el Mètode herniari del Dr. Muñoz, sense operació, ni injecció, còmode, eficaç i sense dolor.
HERNIATS!
Si voleu deixar de sofrir les molèsties i evitar les complicacions perilloses de la vostra hèrnia, no deixeu per a demà el que ha de fer-se avui mateix. Avui... la vostra hèrnia no pot tenir importància. Però demà... pot no tenir remei.
No obliguem el pacient a cap despesa. Les visites o reconeixements són sempre gratuïts. Si voleu convèncer-vos, visiteu, sense pèrdua de temps, els nostres Delegats, de vuit del matí a la una de la tarda, a:
MATARÓ: Dimecres, 29 gener, Fonda de Montserrat.
GRANOLLERS: Dijous, 30 gener, Hotel Europa.
VILAFRANCA DEL PENEDES: Divendres, 31 gener, Fonda del Centro.
VIC: Dissabte, 1er. de febrer, Hotel Ristol.
VILANOVA I LA GELTRU: Diumenge, 2 febrer, Hotel del Carril.
SANT FELIU DE LLOBREGAT: Dilluns, 3 febrer, Fonda Bar Molins.
TERRASSA: Dimarts, 4 febrer, Hotel Espanya.
SABADELL: Dimecres, 5 febrer, Fonda "L'Estrella".
PUIGCERDA: Dissabte, 8 febrer, Hotel Tixaire.
SEU D'URGELL: Diumenge, 9 febrer (Tot el dia).
i Dilluns, 10 febrer, Hotel Mundial.
INSTITUT DE LES HERNIES METODE DEL DOCTOR MUÑOZ
RAMBLA DEL CENTRE, 11, 1.er - BARCELONA

LA BORSA HIPOTECARIA
CASA MATRICULADA
CLARIS, 39, Pral., 2.a - Hores: de 9 a 12 i de 4 a 7. - Telèfon 23004
TE CAPITAL EN OFERTES
En primeres hipoteques sobre finques fora de Barcelona. Segones darrera del Banc Hipotecari d'Espanya i en primeres sobre finques urbanes dintre Barcelona, interès del 5 al 6 %, segons garantia i emplaçament. A més té compradors per a casa dintre Barcelona de 250, 300 i 750 mil pessetes. - Tramitació de Testamentaries i bestretes sobre aquestes a interès legal. - Aquesta casa no cobra quantitats per endavant sota cap concepte.

LA GUERRA A ETIOPIA

Una gran batalla prop de Makalé

UN COMUNICAT OFICIAL MOLT LLARG

Roma, 25. — El comunicat oficial número 106 publicat avui, diu així:

Aquests últims dies les tropes del ras Kassa i del ras Seyum s'han desplaçat a la regió meridional del Tembien, establint la seva base a la zona de Mandino a fi de preparar una ofensiva contra la nostra línia d'operacions d'Enderta, entre Makalé i Hauseim. Mentres els etiòpics estaven preparant l'ofensiva, hem començat una acció destinada a desbaratar els plans de l'enemic.

El dia 19, el tercer cos d'exèrcit va avançar pel sud-est de Makalé i va ocupar els pobles de Debri i Negaida, impedint així que les forces de l'enemic, situades a les immediacions d'Antalo, es desplacessin ulteriorment al Tembien.

El dia 21, les tropes avançaren d'oest a est i atacaren l'enemic, el qual va prendre posicions a les altures de Zeban Kerkata i a la muntanya Lata, mentres la segona divisió de camises negres entaulava batalla amb l'enemic a Panna Gehariev, marxant de nord a sud.

La maniobra va donar excellent resultat. Els eritreus conquistaren, després d'un sagnant combat, la posició de Zeban Kerkata, obligant l'adversari a replegar-se cap el mont Lata.

El dia 22, el gros de les tropes etiòpiques atacà amb importants forces la segona divisió de camises negres a fi de trencar la resistència al pas d'Harieu i anul·lar els resultats de l'aviació obtinguts el dia abans. La divisió de camises negres va resistir amb gran coratge durant tot el dia 22, donant així a les tropes eritrees la possibilitat d'atacar i conquistar el mont Lata.

El dia 23, una columna eritrea operava junt amb la segona divisió de camises negres. L'enemic, doncs, estava derrotat a tot arreu.

L'aviació va contribuir al nostre èxit, bombardejant infatigablement l'adversari i assenyalant, amb actius raids de reconeixement, els moviments de les diverses columnes enemigues. — Fabra.

LES PERDUES QUE DIUEN QUE HAN TINGUT ELS ITALIANS

Roma, 25. — S'ha publiiat un comunicat oficial, en el qual es dóna una relació de les pèrdues registrades en el curs de les batalles d'aquests darrers dies.

25 oficials han resultat morts, i 19, ferits. El nombre de víctimes en les tropes metropolitanes puja 389. Les pèrdues de les forces eritrees pugen 310, entre morts i ferits.

Els etiops han deixat més de 5.000 morts al camp de batalla.

UNA VICTORIA ETIOPICA A MAKALE

Addis Abeba, 25. — Segons noticies de font etiòpica, les tropes del front del Tigré han obtingut al nord-oest de Makalé una important victòria sobre les tropes italianes.

El balanç de les víctimes no s'ha establert encara definitivament, però s'assegura que els italians deixaren diversos milers de morts al camp de batalla.

Entre l'abundós botí que està en poder dels etiops, figuren deu canons, 100 metralladores, diversos tancs i una gran quantitat de municions.

LES VERSIONS ITALIANES

Roma, 25. — Els detalls que publica la premsa sobre la batalla entaulada dimarts prop de Makalé, indiquen que en el dit dia les posicions italianes foren atacades per un exèrcit etiop de 25.000 homes, que obligaren a replegar-se els destacaments d'askaris que defensaven els llocs avançats, fins que arribà una divisió de tropes blanques, que atacà enèrgicament l'enemic pel seu flanc, al mateix temps que entrava en joc l'artilleria italiana, la qual, amb el seu foc intens causà grans estralls en les files enemigues. A costa d'enormes pèrdues, els etiops havien pogut fer un petit avanç quan se suspengué el combat a la nit. Dimecres, des del matí fins a hora avançada de la tarda, hom va combatre ferotgement, i així mateix va ocórrer dijous, dia en què els italians van recuperar el terreny que havien perdut, i van poder fer nombrosos presoners.

Front del Tigré, 25. — Van coneixent-se nous detalls de la batalla disputada als voltants de Makalé.

Després de l'aferrissada lluita sostinguda durant els dies 21 i 22, el dia 23 les posicions italianes foren atacades per una velitable allau etiòpica, que a pesar de l'intens foc d'artilleria i metralladores aconseguí en diverses ocasions arribar a les trinxeres, on els camises negres hagueren d'utilitzar les baionetes per a rebutjar l'enemic.

En vista del caire que prenia la lluita, l'alt comandament italià es decidí a utilitzar les forces de reserva que tenia disposades, les quals, tan aviat com arribaren al lloc on es desencadenava el combat, es llançaren a un violent atac que, agafant desprevinguts els etiòpics, els obligà a retirar-se enmig del desordre més gran.

Fins ara s'ignora exactament les pèrdues que han sofert els dos exèrcits, però de totes maneres han d'ésser molt importants, donat el temps que ha durat la batalla i l'aferrissada que ha estat la lluita.

UN LITRE D'AIGUA DIARI

Roma, 25. — Les forces que comanda el general Graziani han reprès llur marxa amb direcció a l'altiplà de Bengi.

Com que es tracta d'una regió on l'aigua escasseja molt, en emprendre l'avanç el general ha anunciat que fins a nova ordre cada soldat només podrà disposar d'un litre d'aigua per dia.

TRENTA MORTS EN EL BOMBARDEIG DE DAGGABUR

Harrar, 25. — Una esquadreta d'avions italians que volaven a molt poca altura ha bombardejat aquest matí Daggabur.

Encara es desconeixen les conseqüències d'aquest bombardeig.

Harrar, 25. — Se sap que com a conseqüència del bombardeig de Daggahbur han resultat 30 morts i nombrosos ferits.

El Quarter general del ras Nassibu no fou aconseguit per trobar-se a alguns quilòmetres de la ciutat, perfectament dissimulat. — Fabra.

DETENCIO DEL CAP DE LA REVOLTA DEL GODJAM

Addis Abeba, 25. — El dedjazmach Gassassah, promotor del moviment revolucionari del Godjam i que fugí a l'arribada de les tropes lleials, ha pogut ésser detingut a les immediacions del llac Tana. Per conseqüent, pot considerar-se el moviment com virtualment acabat. — Fabra.

EL TRANSIT DE MATERIAL HUMÀ PER SUEZ

Port Said, 25. — Entre el 17 i el 24 d'aquest mes, han travessat el Canal de Suez cap a la Mar Roja, 1.345 soldats italians i 19.000 tones de material de guerra.

En sentit invers foren transportats 980 sodlats i 420 obrers.

El transport "Lombardia", ha sortit aquest matí cap a Massoua amb 990 askaris a bord. — Fabra.

UNA AMBULANCIA FINLANDESA

Port Said, 25. — Aquesta tarda ha sortit cap a Djubuti el transport "Shoenfels", portant a bord l'ambulància que la Creu Roja finlandesa tramet a Abissínia. — Fabra.

BLANC EL SIGLO

MILITANS "INVITATS" PER ITALIA

Viena, 25. — Segons el "Winer Zeitung" el general Boheme, que pertany al Ministeri de la Defensa Nacional, acceptà a la invitació feta pel Govern italià, ha marxat a Abissínia, per a incorporar-se al quarter general del mariscal Badoglio, acompanyat d'un oficial hongarès, un altre d'albanès, un altre d'americà i ún altre de japonès. — Fabra.

LA MORT DE JORDI V

Ha calgut prolongar la visita al cadàver fins a mitja nit

LA DESFILADA POPULAR

Londres, 25. — Durant el dia d'ahir desfilaren per Westminster Hall, per tal de veure el qui fou en vida rei Jordi V, més de cent deu mil persones.

Londres, 25. — En vista del gran nombre de persones que a l'hora de tancar el Westminster Hall guardaven torn pr a retre el darrer tribut al cadàver del rei Jordi V, s'ha decidit que la desfilada continuí fins a mitja nit.

Hom calcula que avui han acudit a contemplar el cadàver del rei unes 150 mil persones.

EL "WEEK-END" DEL REI

Londres, 25. — El rei Eduard VIII ha sortit de Londres cap a Sandringham, on té la intenció de passar el "week end".

L'ESCORTA PER MAR DELS SOBIRANS I CAPS D'ESTAT ESTRANGERS

Londres, 25. — L'almirallat britànic anuncia que una escorta de dos contratorpedíners serà tramesa a l'encontre de cadascun dels sobirans o caps d'Estat que, procedents del Continent, es dirigeixin a Anglaterra per a assistir als funerals del rei Jordi.

DINAR ALS CAPS D'ESTAT

Londres, 25. — El dilluns vinent, al Palau de Buckingham, tindrà lloc un dinar ofert als sobirans i caps d'Estat que vénen a Londres per a assistir a l'enterrament del rei Jordi V.

LEBRUN ASSISTIRA ALS FUNERALS

París, 25. — El senyor Lebrun ha decidit assistir personalment als funerals del rei Jordi d'Anglaterra.

La delegació francesa serà integrada pels ministres d'Afers estrangers i Marina, senyors Flandin i Pietri, els generals Gamelin i Pujo, i vice-almirall Durand Viel, caps dels Estats majors de Guerra, Aeronàutica i Marina, respectivament.

Londres, 25. — Aquesta tarda ha arribat a Anglaterra, de tornada de Ginebra, el senyor Eden.

En el mateix vapor han arribat el príncep Starhemberg i el senyor Titulescu, que representen els seus respectius països en els funerals del rei Jordi.

EL PAPA PARLA DE JORDI V

Ciutat del Vaticà, 25. — Aquest matí ha rebut el Papa una peregrinació de catòlics anglesos, als quals ha dit que la seva visita tenia per a ell un especial interès en els moments actuals.

Ha recordat la visita del rei Jordi i la gratíssima impressió que havia deixat al Vaticà per la seva simpatia personal i per la política de respecte a les institucions catòliques de què sempre donà proves.

LA DELEGACIO ESPANYOLA ARRIBA A PARIS

París, 25. — A les deu menys deu d'aquesta nit i amb un retard de quaranta-cinc minuts ha arribat a París el ministre d'Estat espanyol, senyor Urzaiz, acompanyat de la seva esposa, del cap del Protocol, senyor Travesedo, i dels secretaris d'ambaixada senyors Soler i Torres Quevedo.

A l'estació ha estat rebut per l'ambaixador d'Espanya i la senyora de Cárdenas, el ministre conseller senyor Castillo i tots els membres de l'Ambaixada, acompanyats de les seves respectives esposes.

El ministre sortirà demà, a les 12'20, amb direcció a Londres.

En el mateix tren marxarà el general Franco, que arribarà a les nou del matí a París, acompanyat del seu ajudant tinent coronel Franco, del tinent coronel senyor Nevado i del capità senyor Martínez, que pertanyen al regiment de Zamora número 8, del qual era coronel honorari el finat monarca.

També ha arribat l'Ajudant del president de la República, Almirall Cervera, acompanyat d'un ajudant.

Al general Franco i a l'almirall Cervera s'unirà a París per a marxar a Londres, l'agregat militar de l'Ambaixada d'Espanya, comandant senyor Barroso.

Parlant a l'estació amb el corresponsal de l'Agència Fabra, el ministre d'Estat ha dit que en les actuals circumstàncies no volia fer cap declaració política, i que es reservava per ara la seva opinió sobre els problemes pendents, puix que no volia treure al viatge el seu únic objecte, que era el d'assistir als funerals del rei Jordi d'Anglaterra. — Fabra.

FUNERALS A MADRID

Madrid, 25. — El dia 28 se celebraran a l'Església anglicana de Madrid els funerals a la memòria del rei Jordi V d'Anglaterra. Hi assistiran l'ambaixador britànic, membres de l'ambaixada, representacions del Govern espanyols, colònia anglesa, etcètera.

LA BORSA DE PARIS TANCADA DIMARTS

París, 25. — La Borsa de valors d'aquesta capital estarà tancada durant el vinent dimarts, dia en el qual s'efectuarà l'enterrament del rei Jordi V. — Fabra.

Aparells fotogràfics

Prismàtics. Binocles. Cinemes nes. Fonògrafs de totes menes. Pellícules Pathé-Baby. Màquines. Discos, etc., etc.

JOIES - BRILLANTS

Tot de veritable ocasió Compra, venda i canvi

CASA BAGUÉS

Carrer de Sant Pau, 9 (prop de les Rambles) - T. 14237 - BARCELONA

Vandervelde ha fet setanta anys

Brusselles, 25. — Aquest matí s'ha celebrat una festa a honor d'Emili Vondervelde que complia avui els setanta anys.

L'homenatge al líder del Partit obrer belga s'ha celebrat davant una nombrosa assemblea, en la qual figuraven tots els ministres socialistes i els dirigents de les diferents organitzacions obreres.

L'acte ha acabat amb els discursos de Debrouckere i Camil Huyssmann i breus paraules de Vandervelde. — Fabra.

La crisi egípcia

PROBABLES CAPS DEL GOVERN

El Caire, 25. — Es creu aquí que és possible que la negativa del partit Wafd de constituir Govern produeixi descontentament en una important part de l'opinió egípcia que desitja treballar en la conquista de les llibertats nacionals en l'ordre interior i a la unió dels ciutadans. Aquesta circumstància sembla que facilitarà la tasca del sobirà, i es cinten entre les personalitats que el rei podria encarregar de formar Govern, Alymher Baixà, cap del Gobinet reial; Mohamed Mahmud Baixà, cap dels liberals i ambdós en bona situació per a unir el partit al voltant del rei. — Fabra.

El Caire, 25. — Segons el diari nacionalista (Algidah) no seria d'estranyar que Nahas Baixà cedís a les instàncies del rei, i es decidís a formar un Gabinet amb membres de tots els partits polítics. — Fabra.

El nou govern francès

(Ve de la primera pàgina)

Republicans de centre, 7 diputats, desfavorable.

Independents d'esquerra, 49 diputats actitud reservada, i dividits.

Esquerra radical, 44 diputats, més dividits encara.

Radical-socialistes, 155 diputats, favorable.

Unió Socialista, 49 diputats, favorables.

Socialistes S. F. I. O., 97 diputats, es creu també favorable.

Unió obrera, 10, també es creu favorable. Comunistes, 10, a l'expectativa. Diputats isolats, 47, dividits.

D'acord amb aquestes xifres i actituds s'afirma per alguns que el Govern podrà tenir uns 315 vots si es decanten al seu favor els socialistes S. F. I. O. i una part del Centre. Esquerra i extrema Esquerra. La impressió general és que el Govern fixarà la data de les eleccions per al mes de maig vinent.

ACORDS DE L'ALIANÇA DEMOCRATICA

París, 25. — En la reunió que ha celebrat aquesta tarda el Comitè d'Aliança Democràtica ha estat votada una ordre del dia en la qual es ret homenatge al senyor Laval per l'obra realitzada, després dels senyors Doumergue i Flandin per al ressorgiment econòmic dintre de la unió dels francesos i per la reconciliació i la pau del món.

En el citat document el Comitè es declara fidel a la política seguida pel precedent Govern, i aprova la decisió de l'Aliança Democràtica de seguir només una política sense compromisos amb el Front Popular.

LA SENADORIA DE LAVAL

París, 25. — El senyor Laval ha dimitit el seu càrrec de senador pel Departament del Sena, i ha optat pel de Puy de Dome.

APRENSIONS ITALIANES

Roma, 25. — La premsa italiana dedica pocs comentaris al nou Govern francès, i es manté en una actitud expectativa, per bé que en general s'observa que la retirada del senyor LLaval al davant de la política estrangera no serà favorable a què disminueixi la tensió originada entre el Govern italià i les potències ginebrines.

Justícia nazi

PER COMPLOTAR CONTRA LA SEGURETAT DE L'ESTAT

Berlín, 25. — El Tribunal del poble ha condemnat a penes que oscilen tre dos i sis anys de treballs forkats, sota acusació de complot contra la seguretat de l'Estat, vuit individus de l'anomenat "Front negre", grup nacional-socialista dissident, fundat per Otto Strasser, que resideix actualment a Praga. Aquest és germà del diputat nacional-socialista Gregor Strasser, executat el 30 de juny de 1934. — Fabra.

UNA RELIGIO "PERNICIOSA"

Hamburg, 25. — El Tribunal d'excepció de Neumunster, al Schlesvig Holstein, ha condemnat tres dones de l'associació anomenada "escrutadors de la Bíblia", a sis setmanes de presó i a altres 26, a dos-cents marcs de multa, sota acusació que feien propaganda a favor d'aquesta secta religiosa que es considera perniciosa per a l'Estat. — Fabra.

L'armament d'Alemanya

ELS BENEFICIS DE LA CASA KRUPP

Essen, 25. — Les fàbriques Krupp realitzaren l'any 1935 un benefici net de 10.340.000 marcs. En l'actualitat les dites fàbriques donen treball a 90.000 obrers, o sia 15.000 més que l'any anterior. El balanç que s'ha fet públic avui posa de relleu la prosperitat que es déu a "les mesures del Govern".

La casa Krupp s'ocupa preferentment de la construcció de material de guerra. — Fabra.

DOS CUIRASSATS I UN PORTA-AVIONS

Londres, 25. — El "Daily Telegrap" diu saber de font certa que Alemanya construirà molt aviat dos cuirassats de més de 26.000 tones, del tipus dels que s'estan construint actualment, l'"Ersatzelsass" i l'"Ersatzhessen". Aquest tonatge representarà un suplement de 112.000 tones a les construccions navals que s'estan efectuant a les drassanes alemanyes. També es construirà un portaavions de més de 20.000 tones i l'armament dels cuirassats serà d'un calibre superior a onze polzades dels dos "ersatz". — abra.

Catalanistes republicans!

El dia 16 de febrer serà un dia decisiu per a Catalunya i la República!

Enroleu-vos a les llistes d'interventors.

El cafè que es llença

Río Janeiro, 25. — Segons dades facilitades pels Serveis d'Estadística, des del començament de la campanya han estat inutilitzats 335.884.958 sacs de cafè.

Solament durant la primera quinzena d'enguany, els sacs de l'esmentat producte que han estat inutilitzats són 33.626. — Fabra.

Perspicàcia uruguaiana

Montevideo, 25. — Contestant al desafiament fet per Litvinov perquè l'Uruguai provés que els Soviets ajuden la propaganda comunista a l'Uruguai, el ministre d'Afers Estrangers ha declarat: Es difícil establir la culpabilitat degut a la impossibilitat de registrar l'edifici de la Legació i d'intervenir el correu diplomàtic, però tenim la convicció que el Komintern i el Govern soviètic són una mateixa cosa. — Fabra.

Catalanistes republicans!

Per assegurar el triomf de les nostres candidatures no n'hi ha prou amb dipositar el vostre vot.

Cal que contribuïu a l'organització electoral amb la vostra aportació personal. Vegeu el quadre de la pàg. 3.

El fred a l'Amèrica del Nord

S'HA GLAÇAT EL NIAGARA

Ottawa, 25. — A tot el Canadà persisteix una intensa onada de fred, particularment a les regions de l'Oest, on el termòmetre ha baixat a 20 graus sota zero. A Ontario la neu ha desorganitzat totalment la vida del país, i els trens arribeñ amb grans retards. — abra.

Milers de turistes es traslladen a le cataretes del Niàgara per a presenciar l'espectacle que no es dóna amb freqüència, de veure-les glaçades.

La localitat de Port Franka, al llac Haron, es troba incomunicada a causa d'un violenta tempesta de neu i els habitants estan mancats de queviures, per la qual cosa s'han organitzat expedicions de socors. — Fabra.

129 MORTS DE FRED

Nova York, 25. — La terrible onada de fred que s'ha desencadenat sobretot el pa's continua fent sentir els seus efectes als Estats del Nord, on en els tres últims dies s'han registrat 129 casos de mort, a causa del fred. A Minnesota, Dakota del Nord, Illinois i Iowe han registrat temperatures de 35 a 40 graus sota zero.

També s'assenyalen nombrosos incendis, l'extinció dels quals ha resultat molt difícil per no funcionar l'aigua corrent, a causa de trobar-se reventades les canonades per l'intens fred, i es calcula que són vint les persones que en total haa perit en aquests sinistres. — Fabra.

Assassinat del delegat de Nanquin a Xangtei

Pequín, 25. — Ha estat assassinat el delegat del Govern de Nanquin prop de les autoritats mongoles de Xangtei en el moment en què després d'haver celebrat una conferència amb el príncep Teh tornava cap a Kalgan, Nima Otelsuern.

L'assassinat ha estat comès per uns desconeguts, i ha causat gran sensació entre els mongols degut a la popularitat de la víctima. Tot fa creure que el crim ha estat portat a cap per qüestios polítiques.

AVANÇ COMUNISTA

Xang-Hai, 25. — Degut a l'avanç dels comunistes, dirigits pel bandit xinès Holung sobre Kweixang, capital de la provincia de Kweitxow, els missioners estrangers han abandonat tota la regió per refugiar-se a les ciutats de l'oest. Se sap que s'han desenrotllat sagnants combats, encara que es creu que l'avanç ha pogut ésser contingut momentàniament per les tropes del Govern del Kwangsi.

PETICIO DEL GOVERN MANXU

Tòquio, 25. — Als centres oficials no han pogut ésser confirmades les notícies procedents de Nanquin i publicades per part de la premsa local, segons les quals el Govern manxú s'havia dirigit a la Mongòlia exterior i al dels Soviets en demanda que fossin retirades les tropes de la frontera entre Manxúria i Mongòlia.

Fins ara no se sap res a Tòquio d'aquesta mesura, que si no és atesa complicaria la situació extraordinàriament.

EL GOVERN MONGOL PREN POSSESSIO DE XANG PEI

Peiping, 25.—Sorre el rumor que el nou Govern mongol independent ha pres possessió de Xang Pei, a la provincia de Xahar.

S'afegeix que el príncep Teh havia pres parts a la cerimònia de constitució del nou Estat, acompanyat del seu conseller japonès.

Des d'avui les banderes mongola, manxú i japonesa onegen juntes a la capital.

ENTREVISTA SINO-JAPONESA

Xang-Hai, 25. — L'agregat militar japonès a Xina, general Isogai, ha celebrat amb el mariscal Txang Kai Xev i amb el ministre de la Guerra, general Hoying Xing, diverses entrevistes, a les quals es concedeix gran importància.

En terminar l'entrevista amb Txang Kai Xex l'agregat japonès ha manifestat que el mariscal li havia expressat el sentiment que li produïa la tensió de les relacions sino-japoneses, afegint que en assumir la Presidència del Iuan executiu solament es proposava aconseguir el reajust de les relacions entre els dos països.

SENYORA ANGLESA

dóna lliçons i converses durant el te

Passatge Marimon, 6. - Tel. 73045

VIÑUALES

TRASPASSARA EL VOSTRE NEGOCI O TENDA DINTRE DEL MES CURT TERMINI CONSULTA DE FRANC

TALLERS, 68, entresol, segona TELEFON 21327

Vestits a «plazos»

I ABRIGS

SASTRERIA LONDINENSE

Des de 5 pessetes setmana o 20 al mes

Trafalgar, 6, primer, primera

FARRÉ PIJUAN

Metge especialista

PELL - URINARIES - DEFECTES SEXUALS

Rbla. Canaletes, 11, 1.er. De 12-1 i 6-8

Complement d'informació de les Terres Catalanes

TORTOSA

Notes d'interès general

Tortosa, 24. — Als centres polítics es nota una certa efervescència que augmenta a mesura que s'apropa la data de les eleccions.

— La Junta del Cens ha ordenat que siguin fixades als collegis electorals les llistes dels electors.

— Diumenge es traslladarà a Lleida el Dertusa F. C. per a acarar-se amb l'S. C. Lleida, seguint el campionat de segona categoria de Lliga.

— Fins al dia 8 ha quedat ajornada la sessió del Centre de Collaboració Pedagògica de Tortosa, per no poder-la celebrar el primer diumenge de febrer.

— Aquest migdia han estat a l'Alcaldia els veins propietaris de les cases del carrer de Llotja, per tal d'acordar la forma de pagament de les voreres de l'esmentat carrer.

— De Fayon comuniquen a l'Alcaldia que el riu Ebre, al seu pas per aquella població, ha experimentat una crescuda de quatre metres, amb tendència a augmentar.

SANT ADRIÀ DE BESÒS

Triple topada. — Carreter ferit. Hom diu que som autonomistes. Martí Esteve i LA PUBLICITAT

Sant Adrià, 25. — Anit, a la carretera de Mataró, prop de la carretera Negra, un autobús de la Companyia G. d'A. de la línia de Santa Coloma envestí un carro de Badalona, que de retop entrà en col·lisió amb un tramvia de la línia número 43. El carro resultà amb greus desperfectes, i ferit Emili Jiménez, que el conduïa. La circulació estigué bona estona interrompuda.

— Pels volts de les vuit d'aquest matí, al pont del Besós, el carro de Badalona que guiava Pere Manzanares Soto, de quaranta-nou anys, fent via cap a la capital, ha estat envestit per l'autobús número 232, de la línia S. C., que portava la mateixa direcció. Ha calgut assistir el carreter, al Dispensari Municipal, de ferides d'importància que presentava per tot el cos.

— L'estimat col·lega badaloní *Front*, en la secció adrianenca, reporta que com a resultat de la visita d'inspecció efectuada a les escoles oficials, s'assegura que l'inspector aconsellà que s'emprés únicament la llengua espanyola. Afegeix que mestres i mestresses han cregut necessari decidir que llurs alumnes emprin l'idioma que més els plagui. Nosaltres diem que era la darrera cosa que volíem sentir de semblants consells, tant com se'ns recorda que teníem una Autonomia (?) Però són coses de l'estraperlisme unit amb els lligaires!

— Són llegits amb un viu interès els articles que des del penal on és reclós escriu per a LA PUBLICITAT el conseller del Govern de Catalunya senyor Martí Esteve. Amb aquesta ilustre collaboració el nostre diari ha desvetllat forta simpatia.

TERRASSA

Noves diverses

Després de l'Assemblea general darrerament celebrada la Junta Directiva del Centre Catalanista Republicà ha quedat així constituïda: President, Rossend Roig i Benet; vice-president, Albert Oliard i Llach; secretari, Joaquim Vidal i Morera; tresorer, Delmir Oliver i Julià; vice-secretari, Joan Artigues i Lapeire. Vocals: Salvador Vallès i Mestre, Joan Riera i Barba.

— Dimecres marxaren cap a Barcelona els guàrdies d'assalt que amb motiu de la vaga del gènere de punt vingueren per ordre del delegat d'Ordre Públic. També han marxat els agents de policia.

— Dijous al matí una noia, de divuit anys, anomenada Maria Peiró, domiciliada al carrer de Pérez i Galdós, número 5, aprofitant un moment que es trobava sola, es llançà al fons d'un pou del pati de casa seva. Moments després la seva mare, en no veure-la enlloc, sospità la desgràcia, puix que, segons sembla, aquesta noia havia manifestat diverses vegades que es tiraria al pou si no es guaria d'una malaltia.

Un paleta i un manobre que treballaven per aquells voltants pogueren extreure-la amb vida.

VILASSAR DE DALT

Noticiari

El dia 16 del corrent va fenir la senyora Teresa Simon i Pagés, mare política del nostre amic senyor Ceferi Puig i Cases.

El dia 20 també va finar la senyora Joaquima Espanyol i Aznar, mare del nostre amic senyor Joan Sayol i Espanyol. Als nostres volguts companys i llurs familiars el nostre més sentit condol.

— L'Escola d'Arts i Oficis d'aquesta vila ha repartit unes fulles assabentant que el dia primer de febrer pròxim inaugurarà un curs de Tall i Confecció, el qual tindrà lloc cada dissabte, de quatre a set de la tarda.

— La Coalició d'Esquerres està preparant un míting, que tindrà lloc el dia 29 del corrent.

AMPOSTA

Partit de futbol. — Enterrament civil. — Vària

El diumenge passat es jugà al camp del F. C. Amposta el partit de torn corresponent al campionat de Lliga entre aquest i el Lleida E. C. Guanyaren els locals per 1 a 0.

Hi hagué una gran expectació per veure jugar Josep Sastre, provinent del Barcelona F. C. No cal dir que el camp s'omplí a vessar.

— Dilluns tingué lloc l'enterrament civil de la senyora Teresa Rosselló i Ferrando, la qual feia poc temps que havia contret matrimoni.

A l'acte d'acompanyar el cadàver tot el poble en general s'hi associà.

— Dimecres, l'entitat Unió Filharmònica donà un concert al seu estatge social, dedicat als socis.

En aquest concert, a càrrec de la banda de música que dirigeix el mestre Joan Cid, s'interpretaren escollides composicions.

A la segona part s'interpretaren obres per tal de donar a conèixer el profit que certs elements han tret de l'estudi durant la present temporada.

En finalitzar cada obra els músics foren premiats amb xardorosos aplaudiments, únic premi a què es pot aspirar dintre aquesta entitat. En terminar el concert el mestre senyor Cid fou molt felicitat per la Junta directiva i el nombrós públic, felicitació que féu extensiva a tots els músics que estan sota la seva direcció.

— Es procedeix per una brigada municipal a l'arranjament de la carretera de Tortosa a Amposta en el tros comprès en la travessia d'aquesta població que entra pel carrer de Salmerón fins al passeig de Galàn i Hernández.

PUIG-REIG

I en total per què? — Vària

Ja fa més de catorze mesos que la Casa Consistorial és ocupada per un grup d'elements reaccionaris i cacics la majoria dels quals pertanyen a Lliga Catalana. I en total, per què? Què hi fan a la Casa Gran? Ho suposem. Ara que ningú no ho sap, ja que en tot aquest temps ni un sol vei, mal fos per curiositat, ha assistit a cap de les sessions gestorils.

El que sí que sap tothom i pot comprovar, és l'abandonament en què tenen la població. El servei municipal d'escombraries mai va a l'hora. Els carrers són bruts i mal olents, sobretots els anomenats A. Claver, Costa, Escala, I. Iglésies i el de Prat de la Riva, tros comprès entre els números del 21 al 55, on els ciutadans, entre clots, bassals d'aigua, fang, rocs i escombradies, estan en constant perill de trencar-se la nou del coll; demés, perquè així succeeixi, hi ha dies que no encenen l'enllumenat públic fins que és negra nit o pòr sen falta.

— Diumenge tingué lloc l'anunciada Festa d'hivern (abans de Sant Antoni). Aquesta transcorregué gairebé tot el dia sota un cel plujós que li llevà lluïment. Les sardanes es ballaren regades per la pluja. Les curses es feren amb precaució per estar la carretera molla i relliscadissa de debó. Els balls foren lluidíssims.

— L'equip de futbol del C. d'E. de Salient féu més de trenta minuts tard al camp d'aquesta localitat, on havia de tenir lloc un partit de campionat. Per aquest motiu l'àrbitre suspengué el partit i donà els dos punts als de Puig-reig, i es retirà tot seguit del camp. En arribar els visitants es jugà un partit amistós que acabà amb el resultat de quatre gols a un a favor dels locals.

Per al diumenge vinent, també de campionat és esperada la visita del F. C. Navàs.

— Al teatre de la Cooperativa "La Fraternitat", de Navàs, diumenge va actuar la companyia catalana de Puig-reig "Estudi d'Art Dramàtic". Els aplaudiments amb què foren obsequiats els actors durant la representació i al final dels actes, demostra clarament el nou èxit obtingut.

— Els brillants i encertats èxits obtinguts per la popular "Penya Cigales Voladores" en l'organització de l'esbarjo dominical, l'ha esperonada a emprendre's les festes del Carnaval, les quals prometen resultar més lluides que l'any passat, per al qual efecte ha estat contractat un gran estol de renombrades orquestrines i es guarneix la Sala de l'Ateneu.

BADALONA

La policia ha detingut dos estafadors que operaven a la nostra ciutat

Badalona, 25. — Aquest matí s'ha presentat a la Inspecció de policia Filomena Bonvehí Rafart, de 55 anys, natural de Solsona, domiciliada al correr d'Arnús, 56. Ha manifestat que feia prop de sis mesos que traspassà a Solsona un establiment de la seva propietat, del qual li havien quedat gèneres. Assabentada que al carrer d'Arnús hi havia establert un magatzem de gèneres de punt i confeccions al major, propietat d'un tal Pere Malsi, els oferí el gènere de al seva propietat, valorat en 1.500 pessetes i que compraren. Degut a què feia molt de temps que la feien passar amb raons i al fet d'haver observat quelcom d'anormal, decidí presentar la denúncia a la policia. Pocs moments després d'haver presentat la denúncia, dos agents de policia d'aquesta plantilla, els senyors Cirujano i Avelló, es presentaren al dit establiment i comprovaren que Pere Malsi no existia, però en canvi hi havia uns individus anomenats Remigi Mira Picó, natural d'Alcoi, domiciliat al carrer de la Diputació, 435, de Barcelona, i Josep Allepuz Borràs, natural de Villores, domiciliat al carrer d'Arnús, pò aquest darrer és molt conegut per la policia com a estafador. Es practicà un escorcoll que donà per resultat la troballa de segells i documents, tots ells a nom del suposat Pere Malsi, i talonaris de comandes. Aquests individus n'havien efectuat un gran nombre a diversos comerciants de Badalona i de Barcelona. Naturalment, a hores d'ara no deuen saber que han estat estafats per aquests dos vius, els quals han quedat detinguts als calabossos de la Inspecció de Policia.

ALFORJA

Vària

Han estat llegits per la Junta de Govern del Centre Catalanista Republicà els companys que formen la nova Directiva, de la qual és president el senyor Antoni Saludes, i secretari el senyor Josep Salvador. Per al Comité polític han estat nomenats els senyors Francesc Grau i Antoni Saludes.

— Hi ha qui ha dit que el senyor Casabó havia notificat que si guanyavén les eleccions els de la Lliga acabarien les obres del "Pont del Balcells". Nosaltres, si aquesta notícia és exacta, hem de dir al senyor Casabó que no cal que se'n preocupi perquè així abans de poms i rius volem l'Estatut de Catalunya i la llibertat dels empresonats del 6 d'octubre. Aquests mirallets no cal que els usin les dretes a casa nostra, perquè es perdre el temps.

COLMADOS SIMO

Salmerón, 54 - Avinyó, 16

Passeig de Gràcia, 75

i Corts Catalanes, 682

BAIXA DE PREUS EN ELS OLIS

OLIS PURS D'OLIVA DEL BAIX ARAGÓ, URGELL I TORTOSA

PANORAMA INTERNACIONAL

LA CERIMONIA DELS RUSSOS BLANCS A PARIS

Els russos blancs de París han celebrat una cerimònia en memòria de llurs morts. Actuà l'arquebisbe de l'Església Ortodoxa russa, Teychon

UN VEDELLET DE CINC POTES

Aquesta vegada no es tracta de cap fenomen per a exhibir-lo en barraques de fira. En una casa de pagès prop de Hamburg ha nascut aquest vedellet amb cinc potes, però el cas notable d'ell és que trepitja i acciona amb totes cinc indistintament. Com que és fort i resistent, se'l deixarà viure per tal de veure com es desenrotlla.

ORIGINAL UNIFORME PER A CARRABINERS

Encara que no ho sembli, es tracta d'un original uniforme per a carrabiners que presten servei a 2.950 metres, als límits de la frontera de *Zugspitze*. Llurs capes blanques els serveixen per a confondre's amb la neu i poder acostar-se als contrabandistes. L'únic inconvenient és que els contrabandistes també usen un uniforme blanc.

ESTÀ GREUMENT MALALT HITLER?

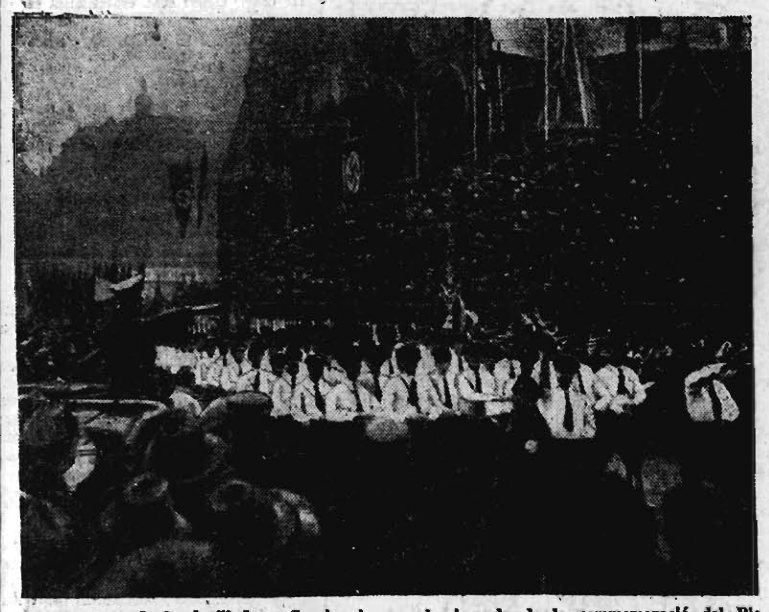

Aquesta foto de la desfilada a Saarbrucken en la jornada de la commemoració del Plebiscit del Saar, durant els dies 13 i 15 de gener, es considera com una prova de la quasi seguretat de la malaltia de Hitler, que havia d'assistir a aquests actes i no va poder partir de Berlín. El va representar el doctor Frick.

LA LAVA D'UN VOLCÀ ATACADA PER L'AVIACIO

L'erupció del volcà Mauna Loa, a les Illes Hawai, ha estat a punt de provocar una veritable catàstrofe, però l'aviació nord-americana, llançant-hi bombes descomunals, ho ha pogut evitar. Ha estat la primera vegada que la ciència destructora ha servit eficaçment l'home.

EL GENERALISSIM FRANCES A MARSELLA

El general Gamelin ha efectuat sobre les guarnicions de Marsella una visita d'inspecció. En aquest viatge ha observat l'estat dels serveis a tota la frontera italiana i es concedeix molta importància a les gestions que ha realitzat.

ELS EXERCITS ALPINS DE FRANÇA

El ministre d'Instrucció, M. Lafonte (el que no va d'uniforme) ha visitat aquests dies les casernes d'entrenament de les patrulles alpines franceses de Chamonix. La visita del ministre ha tingut per finalitat obtenir detalls per tal de crear també patrulles d'escolars.

LA COMMEMORACIO DEL PLEBISCIT DEL SAAR

La nit del 15 de gener se celebrà un acte per tal de commemorar la data del resultat de la publicació del plebiscit del Saar. Un aspecte de la plaça de l'Ajuntament de Saarbruecken.

UNA MANERA ORIGINAL DE DESCARREGAR UN VAIXELL

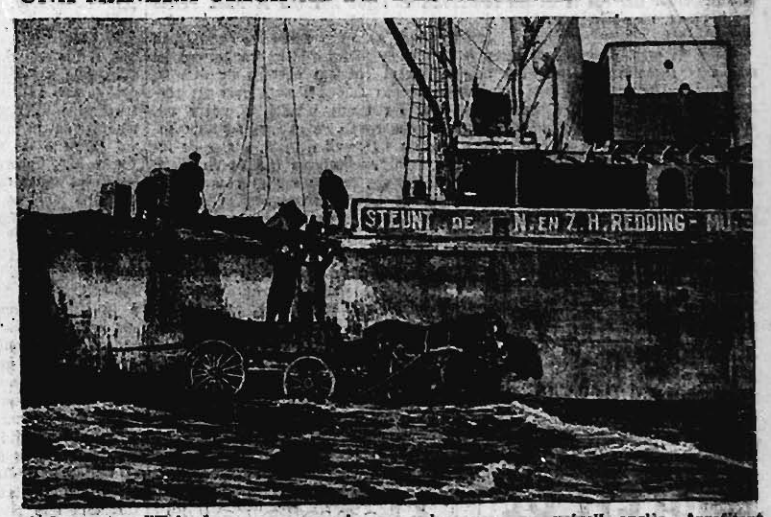

A les costes d'Holanda, per una avaria, va embarrancar un vaixell anglès. Aprofitant la marea baixa es procedí a la descàrrega de l'embarcació d'aquesta manera tan original, per tal que ja que no és possible salvar el casc, siguin recollides les mercaderies i es desmunti tot allò que sigui possible de l'embarcació.

UN NOU VAIXELL DE GUERRA PER A LES MARS DEL NORD

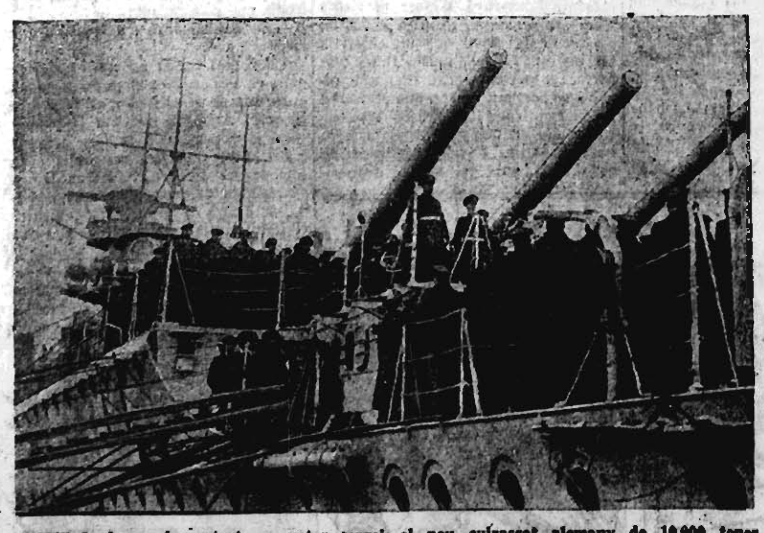

A Wilhelmshaven ha entrat a prestar servei el nou cuirassat alemany de 10.000 tones "Almirall Graf Spee". Aquest nom ha estat adoptat per tal d'honorar l'heroi de Falkland. Es tracta d'un dels vaixells més moderns del món.

UN ACTE MILITAR A LA DEUTSCHLANDHALLE

Obeint una crida del representant del Führer Huenlein, s'ha celebrat a la Deutschland Halle, de Berlín, un gran acte militar. Les formacions desfilaren pels carrers de Berlín i cridaren molt l'atenció.

PESCA ABUNDANT D'ARENGS

Pels voltants de l'illa de Heligeland s'ha trobat un banc enorme d'arengs. La pesca efectuada durant aquests dies es calcula en moltíssimes tones d'aquesta mena de peix, i, cosa curiosa, gairebé tots són de grans dimensions.

Una campanya electoral absorbeix xifres considerables. Els partits populars que constitueixen el Front d'Esquerres republicanes no compten — ni podrien acceptar-les — les collaboracions econòmiques que suporten les candidatures de dreta. Cal que en les nostres formacions sigui la cooperació popular la que asseguri els recursos financers de la campanya.

¡Trameteu tot seguit el vostre donatiu!

COMPREU LLIBRES GRACIA-LLIBRERIA

Gairebé tots els Graciencs els compren en aquesta casa

ASTURIES, 8. — Telèfon 81468

UNA ESTONA AMB ELS INFANTS

N.º 51 - 20 Gener 1936

AQUEST PONT DE CORDA FRANQUEJA UN ABISME DE 1.000 METRES EN UN TRAJECTE DE 100. ÉS A L'HIMALAIA. CADA DIA ÉS NECESSARI REPARAR-LO.

COM VIUEN LES BÈSTIES

per IGNASI DE SAGARRA

Les gavines

Un dels elements que més contribueixen a l'animació del paisatge, dins els ports, és la constant volodissa de gavines i orenetes de mar. Bastarà que [illegible] per breus instants, en l'agilitat de llurs evolucions perquè us torni al record de la destresa del vol-ar de les orenetes, falziots i roquerols. Les orenetes de mar són emparentades, molt de prop, amb les gavines. Han conservat el nom d'oreneta pel dibuix que retallen sobre el blau del cel; amb les ales llarguíssimes i corbades i, sobretot, amb la forca que forma la seva cua estesa. De gavines n'hi ha de totes mides; vistes de lluny les distingireu sempre perquè llur cua té un tall recte, i cap ploma no s'allarga més que l'altra.

Vistes de prop, gavines i orenetes de mar es destrien encara més. Les orenetes i els fumarells, aquests darrers amb el mantell agrisat o fumat, les altres, blanques amb un punt de blau o rogenc, tenen tots el bec prim i afuat, i el palmell de llurs potes no és mai tan folgat com els *rems* de les gavines.

Dins els nostres ports predomina una gavina de mides semblants a un colom gros. Té el mantell cendrós i el ventre blau. A l'estiu presenta tot el cap ben negre, i quan vola baix sobre l'aigua fosca sembla que l'hi hagin llevat. A l'hivern, després de la muda tardoral, a penes queda rastre del seu caputxó, llevat de dues taquetes sobre cada galta. Un remador d'aquestes gavines es fa sentir sempre, i particularment quan pesquen arran de l'aigua; fan tal gatzara que s'han guanyat el nom de *gavina riallera*, nom únic i amb el qual és conegut aquest ocell als ports del nord d'Europa. No us ha d'estranyar gens que tan ben dotades com són les gavines, segueixin les mars d'un cap a l'altre dels continents. En llur majoria són residents nòrdics a l'estiu i hostes hivernals a casa nostra. Absents les més en temps de cria; altres, com la *gavina platejada*, no ens deixen mai del tot. Aquesta espècie és precisament una de les més grosses, i si la veieu volant representa el volum d'un aguilot. Es blanca amb el mantell de perla; bec groc i potes grogues. Ania als espadats de la costa, als punyals i illotes de fora mar. Al forat de Garraf en veureu algunes parelles; a les Medes coven en bona quantitat. També aprofiten les llengües de costa deshabitades, entre sorrails i plantes de la platja.

Després de contemplar l'exercici sostingut hores i hores, batent les ales o lliscant a la vela dalt l'espai, se'ns acut la inquietant pregunta:

Quan i com descansen les gavines?

De dia les veureu reposar ben rarament, sobre les ones, com flocs blancs. Cap al tard encara volen, i no els arriba el repòs fins que la fosca s'estén sobre la mar. Si el temps no és tempestejat s'ajoquen sobre les ones. Quan la mar és grossa o hi ha trànsol que les obliga al constant exercici de defensa, abandonen l'aigua i s'adormen als sorrals. En temps normal, a negra nit, trobareu rodals de gavines reposant sobre un *refrescall* o *llistó*, a *mar de fora*. Vull explicar-vos què és un *llistó*, perquè suposa que moltes coses de la mar us seran desconegudes. Quan arriba una *mola* de peix blau: sardineta, agulles o *bonitos*, la gran quantitat de peix que s'aplega en la rodalia fa l'aigua oliosa, i tot seguit s'estén a la superfície una grossa capa greixosa que té la virtut d'atemperar la constant bellugadissa de l'aigua; és, doncs, com un recés de calma que coneixen prou les gavines per a ajocar-s'hi i reposar-hi tranquil·lament. Solament s'aixecaran sobtadament si s'escau passar a la vora alguna barca que torna de calar palangres.

LES COSES DE L'AIRE

A Catalunya, heu de saber, tenim un pilot del qual n'haureu sentit parlar alguna vegada: es diu Josep M.ª Carreres. Es tracta d'un xicot més aviat baixet, d'aspecte àgil, nerviós i calmat alhora, amb una cara colrada i eixerida, d'on destaquen uns ulls d'extraordinària vivor. Els seus amics li diuen "Carreretes" i senten per ell una admiració gens comuna. No li ho diuen mai, però, perquè saben que Carreres posseeix de natural una virtut que no és gaire corrent: és modest, d'una modèstia autèntica i sense afectació que el priva de veure's ell mateix com un dels primers pilots catalans. Si li dieu que vola com els àngels, i que sap barrejar com ningú la prudència amb el coratge per tal de realitzar les empreses més belles i difícils—i que amb la seva labor callada ha fet més honor a la nostra terra que els trenta mil que xerrotegen (com els lloros) i no volen—, el veureu que enrogeix com un infant i no s'ho creu ni per un moment. I malgrat d'aquesta actitud, és ben veritat que Carreres és, per a la nostra aviació, un dels puntals més ferms, i a l'igual que un vell llop de mar—com ara ja no s'estilen—, ell, que és tan jove, ve a ésser una mena de llop de l'aire, al qual dedica les seves excepcionals qualitats i un amor gairebé místic. No us creguéssiu, però, que Carreres és un somniador: ell no somnia si no és per donar al seu somni una immediata realitat. Ha volat molt, ha format gran quantitat de pilots, ha anat de Barcelona a Las Palmas, a Canàries, i tornar amb un petit avió de turisme, sobretot en la tornada es distingí per fer el vol en un sol dia; ha donat la volta aèria a la Península, junt amb el seu cosí Cera, amb un temps rècord que encara ningú no ha batut; ha viatjat per tot Europa. Tot això fa molt bonic, i ha estat realitzat sense soroll ni faramalla, tal com correspon als homes que tenen un valor que no és comú.

Doncs ¿mai no diríeu on es troba a hores d'ara l'amic Carreres? No? Bé, ja us ho diré: en Carreretes es troba en plena Africa, voltat de negres. Es troba a uns 5.800 quilòmetres de la plaça de Catalunya i en una diguem-ne població el nom de la qual us serà conegut: Bata, a la Guinea espanyola. ¿I què rediable hi deu fer en un lloc tan poc civilitzat?—de segur us preguntareu—. ¿Es que ha anat en recerca d'aventures? No és pas això. En Carreres té massa seny per a buscar-se maldecaps sense cap raó. Si enmig d'una missió es troba amb l'imprevist, no es farà el llepafils, sinó que se'n sortirà pel camí més dret, però tingueu la seguretat que si un bon dia s'arriba, dalt d'un avió, fins a la Guinea espanyola fou perquè així realitzava una labor constructiva i el nom de Catalunya se n'havia de beneficiar. Per això sol val la pena de recordar el nom de Josep M.ª Careres.

¿Voleu saber com va anar la cosa? Heus-ho ací: a Barcelona existeix una entitat anomenada "Cooperativa de Treball Aeri", formada per pilots i mecànics d'aviació civil, i de la qual Josep M. Carreres és el Cap Pilot. Això, per un costat. Per l'altre, a la Guinea espanyola viuen diversos colonitzadors dedicats a explotar la principal riquesa d'aquella regió: la fusta dels grans boscos equatorials. Entre ells un català, anomenat Joan Jover, d'esperit pràctic i visió clara, va comprendre aviat que el procediment primitiu d'anar avançant a cegues a través de la jungla no era el millor procediment per a obtenir el millor resultat de les concessions forestals que posseeix a la Guinea. L'espessor dels boscos i la seva extensió són tals que hom no pot precisar on es troben els millors exemplars ni les espècies més interessants, si hom els vol examinar des de terra. Potser des de l'aire? — es digué el senyor Jover. I per sortir de dubtes, en un viatge que encara no fa tres mesos el portà a Barcelona, es posà en comunicació amb la "Cooperativa de Treball Aeri".

Fou un encert. Un i altres s'entengueren tot seguit, i l'empresa va prendre molt aviat unes proporcions insospitades. ¿Hom desconeixia el valor i la situació de les riqueses forestals de la Guinea espanyola? Molt bé. Els catalans curarien de recercar-les i fixar-les per mitjà de les observacions i de la fotografia aèries. ¿No existeixen mapes i cartes geogràfiques una mica precises de la Guinea? D'acord. Els mateixos catalans aixecarien des de l'aire les fotografies topogràfiques necessàries. ¿La Guinea espanyola és tan pobra de comunicacions i tan allunyada de la metròpoli que calen 22 dies per al viatge i per a transportar el correu? Aquests catalans tan seduïts per l'aventura no s'hi llancen si no és per a fer una labor útil i de civilització: estudiaran si es pot fer el viatge, gràcies a l'avió, és clar, amb cinc o sis dies en lloc de vint-i-dos.

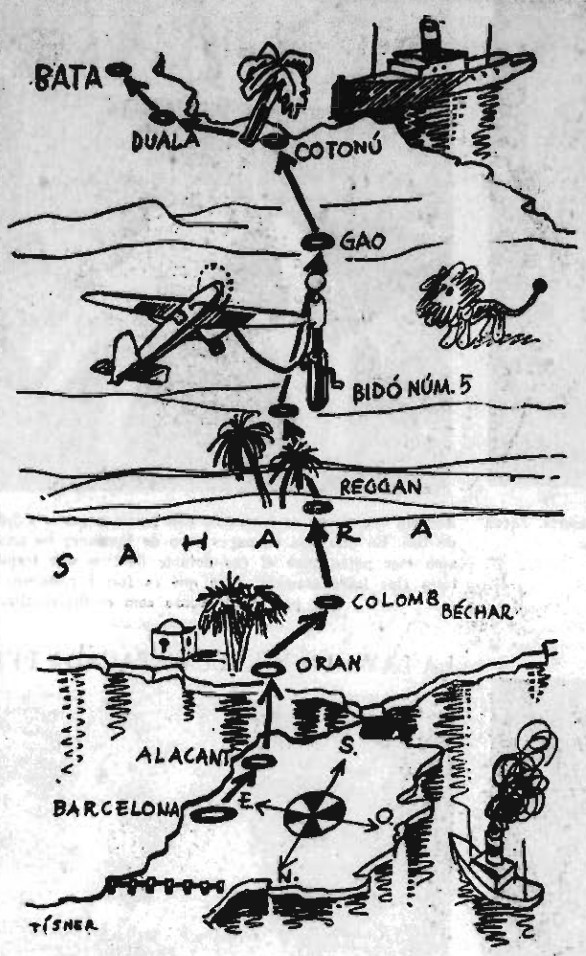

Mans a l'obra. El dia 2 de gener a l'Aeròdrom provisional del Prat hi havia un avió Farman de cinc seients, propietat de la "Cooperativa de Treball Aeri", equipat amb un motor Hispano de 250 cavalls, preparat per a prendre la sortida. El vent, de gran violència, no aconsellava de sortir, però l'avió era pilotat per Josep Maria Carreres i portava com a passatgers el matrimoni Jover i el mecànic Llorenç Fornés. En el llibre de bord, el lloc de destinació deia: "Bata - Guinea Espanyola". Les formalitats de Duana i de policia ajudaren a passar l'estona i a les 12 del migdia l'aparell i els quatre tripulants emprenien el camí d'Alacant fortament sacsejats pel vent. Quatre catalans marxaven a l'Africa equatorial a fer feina de la bona.

El viatge fins a Alacant fou molt dur. Carreres preferí, en l'espera de millor temps, deixar per a l'endemà la travessia de la Mediterrània fins a Oran. L'endemà, dia 3, l'avió sortia d'Alacant i una hora i mitja després aterria a Oran tot saturat de la blavor de les onades. A tota pressa s'acaben d'omplir els dipòsits de benzina i oli, i el rondinar enrabiat del motor a tot gas s'enduu els nostres viatgers cap endins de les terres africanes. La verdor del camps cultivats de l'Algèria va desaparèixer per donar lloc a les terres altes que s'eleven fins a formar alteroses serralades que obliguen el pilot a enfilar-se als 3.000 metres. Després les muntanyes tornen a aplanar-se però la verdor dels prats i dels cultius no torna. En el seu lloc unes taques groguenques i ocres indiquen les primeres dunes i l'anunci de la sorra del desert. Heus ací Colomb Bechar als límits del Sahara. Cal baixar.

L'expedició catalana queda retinguda durant tres dies a Colomb-Bechar. Les formalitats dels reglaments, els permisos i tots els tràmits burocràtics donen lloc a conflictes que cal resoldre amb gran paciència. Finalment els funcionaris colonials francesos comuniquen que tot està en regla, i el dia 7 l'avió "Farman" es llança a l'aventura del Sahara. Serà la primera vegada que una dona catalana l'ha creuat en avió. L'aparell s'enfila, i sota seu les dunes es multipliquen, i absorbeixen les darreres clapes de vegtació. D'ací d'allà alguns oasis que cada vegada es van fent més rars. Heus ací Reggan, el lloc més avançat de la penetració francesa al Sahara. No us cregueu pas que es tracti d'una població important. Penseu que es tracta només d'un lloc militar, no pas massa important, i d'un petit hotel que rep amablement el rar viatger que per terra o per l'aire s'aventura a través del desert. Tot això, al costat d'un vasi fresc i deliciós que fa remarcar, encara més, la immensa i atuïdora soledat del desert que tanca tot l'horitzó.

El "Farman" vola en ple desert. Obsessió de sorra. Ondulacions que no s'acaben mai. Planúries infinites on tot el sol es recull sense perdre's un sol raig. Rarament, les quatre palmeres esquifides amagant i protegint el fi rajolinet d'aigua que significa la vida del viatjant del Sahara. Un lleuger solc damunt l'arena, amb prou feines perceptible, assenyala el camí als aviadors. Es el rastre que el pas de les caravanes deixa en la sorra del desert. Després de tres hores de vol hom percep al lluny el bidó N. 5, que en ple Sahara ha estat bastit com a estació de socors per als avions que el sobrevolen. Aterratge i polseguera de sorra. Salutacons cordials, ravituallament rapidíssim i amb el temps just de dir adéu, el "Farman" torna a ésser enlaire, i el film monòton obsessionant del desert passa lentament per dessota de l'avió una hora darrera l'altra. Gairebé sense adonar-se'n, els aviadors catalans van sobrevolant llenegeres pinzelles de vegetació que gradualment es fan més extenses. L'aigua és prop, i el desert desapareix. Poca estona més tard el gran riu del Sudan, el Niger. Poc després aterratge a Gao i descans nocturn.

L'endemà els aviadors catalans emprenen de nou el vol i sense deixar la guia del Níger arriben al cap de 400 quilòmetres a Niamey, centre comercial de gran importància. Benzina i oli carregats en pocs minuts i altra vegada en vol. El panorama ha canviat; ningú no pensa en l'aridesa del Sahara davant de l'exuberant vegetació de les regions de la costa del Golf de Guinea. De Niamey a Cotom, a Duala i a Bata, l'Africa equatorial es demostra amb tota la seva força: aire asfixiant, boscúries sense límit, platges lluminoses. El viatge s'ha acabat. Els negres i els blancs reben els aviadors amb un entusiasme extraordinari. Ara cal començar el treball de debò. Per a començar, Carreres ja ha realitzat per dues vegades la reunió aèria de Bata amb l'illa de Santa Isabel de Fernando Póo.

Ara, durant alguns mesos, l'espessor de la jungla africana se sentirà commoure fins a les reis cada vegada que sentirà per damunt seu el rondinar trepidant del Farman. Gràcies a l'esperit d'uns catalans el progrés es deixarà sentir en un país esquerp a la civilització i deixant de banda les millores materials, aquests catalans hauran fet encara una labor més bona: la d'afegir una glòria més al compte de les de la nostra terra. — M. FOYE.

JEROGLIFIC

Endevineu, a través d'aquest dibuix, el títol d'una comèdia de l'escriptor R. Ramon i Vidales.

★

Solució la de la setmana passada: "D'un món a l'altre".

RESPOSTA INESPERADA

El general Tom Pouce, el célebre nan de Barnum, va tenir per veí de cambra, un dia, en un hotel de Londres, el cantant Lablache, de talla molt alta i de puixant corpulència.

Una anglesa que volia veure de totes passades el célebre nan, anà a l'hotel per tal de visitar-lo. S'equivocà, però, de cambra i fou Lablache qui la obrí.

—El general Tom Pouce?—demanà.

—Sóc jo, senyora—féu el cantant molt seriosament.

—Oh, així em deuen haver enganyat! Hom m'havia dit que vós éreu un home molt baixet.

—Al teatre, sí, senyora... però a casa em poso còmode—va dir Lablache dignament.

LOGOGRIF NUMERIC

1234567 — País del centre d'Europa
123456 — Planta aromàtica
12345 — Temps de verb
1234 — Ciutat
123 — Beguda espirituosa
321 — Temps de verb
341 — N'hi ha més que no terra
143 — Va bé per a obsequiar
1434 — En els arbres
4321 — La mitologia en va plena
34121 — Malestar
41234 — En fa el romaní
341654 — Opera
123454 — Bàscula
3413216 — El marbre n'és. (1)

MOTS ENCREUATS

Problema número 49

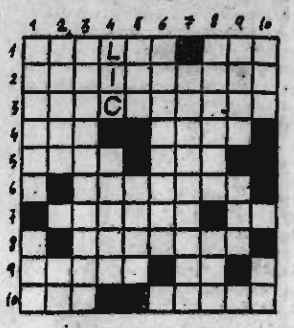

HORITZONTALMENT

1: Puck - fell.
2: El servei militar, ara com ara.
3: Albinisme.
4: Dibuixant francès - nom d'home.
5: Acció d'ensinistrar al treball - verb intransitiu.
6: Consonant - que forma nòduls.
7: L'adreçuer ho fa amb les balances - títol de cortesia.
8: Vocal - revingudes d'un riu.
9: Per Sant Joan - temps de verb - vocal
10: Abans - solter.

VERTICALMENT

1: Cobrir alguna cosa, especialment per la seva part interior - su palmípeda.
2: Els infants ho han de fer - consonant - adverbi de lloc.
3: Llunes d'ull.
4: El vestit ho està.
5: Jo - portes.
6: Dispositiu que serveix per a tapar alguna cosa - vocal.
7: Tocades de timbal.
8: Quan plou l'aigua s'hi escorre - punt cardinal.
9: Coberta exterior de certes llavors - cap cosa.
10: Parenta - consonant - pronom.

Solució al problema 48

E	S	P	E	C	I	E	R	I	A
V	I	■	S	O	U	S	■	O	C
I	■	A	P	A	■	V	E	N	C
D	E	■	E	G	R	A	S	■	E
E	R	■	C	U	■	L	O	H	N
N	O	■	I	L	L	O	T	■	T
C	L	O	F	A	■	T	E	■	U
I	■	C	I	D	■	A	R	I	A
A	H	■	C	E	■	D	I	■	D
R	■	P	A	S	■	A	C	■	A

Han tramès solucions exactes els endevinaires següents: Carme Piera i Guivernau, Jordi i Núria Pujol i Segarra, Jordi i Montserrat Lleixà, Antoni Rosselló, Josep "Tot Sol", Jordi i Joan Antoni Cabestany i Bourquin, Francesc Gil i Pineda i Berta Aubert i Barberi.

PARLEU BE, SI US PLAU

"DE LUEGO"

Llus d'aquesta expressió, per sort, es va perdent a casa nostra. Ben pocs infants són els qui la fan servir. Però n'hi ha, de tota manera. Ho han après de sentir-ho a dir als grans. Cal, doncs, conèixer l'equivalència en català per tal de no incórrer-hi i corregir qui la faci servir.

Desde luego vol dir: "evidentment", "és clar que", "no cal dir", etcètera. No pretenem, per això, que s'hagi d'utilitzar, forçosament, un d'aquests substituts, sinó que cal tenir present que en la nostra llengua hi ha l'expressió correcta corresponent. El gir de la frase us dirà, més clarament, què heu de dir.

Contra
—Hi anirem, *desde luego*.
Es pot dir:
—Hi anirem, és clar.
O bé:
—Hi anirem, naturalment.
I encara:
—Hi anirem, no cal dir.
—Hi anirem, evidentment.
Recordeu-ho!

Propietats de les peles de taronja

Pelcina, una gelatina utilitzada en la fabricació de goma, pot ésser extreta de la part blanca de l'interior de les peles de taronja. Aquest descobriment de gran importància comercial, l'ha realitzat recentment un professor jueu-alemany, doctor Bergmann, de l'Institut Daniel Gieff, situat prop de Jaffa.

EL TIRATGE DELS DIARIS ANGLESOS

Una estadística efectuada recentment ha establert que el tiratge dels grans rotatius anglesos és el següent:

"The Daily Telegraph", 400.000 exemplars diaris; "The Times", 180.000; "The Morning Post", 130.000; "The Daily Herald", 2.020.000; "The Daily Express", 1.800.000; i el "The Daily Mail", 1.700.000.

El llop i la paona

Eren una vegada un llop i una paona que es van prometre la més fidel de les amistats. Prenien junts llurs àpats i passaven belles estones en converses plaents.

Un dia la paona tenia per dinar saborosos prunes. El llop, per la seva banda, s'havia procurat un tendre i gustós cabrit. Un i altre es trobaven, per tant, contents i satisfets.

Enllestit l'àpat, heus ací que la paona s'aixeca i amb una perfecta gravetat se'n va a cavar uns pams de terra, en la qual enfonsa, amb molta cura, tots arrenglerats, els pinyols de les prunes que havia menjat.

El llop, una mica sorprès, la mirava amb uns ulls tot encuriosits. La paona no negligí la resposta:

—Tinc el costum de fer això mateix, sempre que menjo prunes. La meva bona mare m'educà molt curosament. M'ensenyà d'ésser previsora i em féu prometre, quan ja era a les portes de la mort, que no oblidaria mai els seus consells i els seguiria com pertoca a una bona filla. D'aquests pinyols en sortiran arbres, que creixeran i donaran fruits tan dolços com els que acabo de menjar. Encara que jo no visqués fins a poder gaudir-ne, no em doldria, puix que sé que quan sigui temps alimentaran d'altres paons famolencs.

En dir un tal entenimentat discurs, el llop se sentí vexat. El seu orgull el féu, però, reaccionar tot de sobte. I fou per això que digué:

—Exacte. És per la mateixa raó que jo també planto els ossos de cabrit.

I ell que sí que també es posa a cavar uns pams de terra, i després hi ensorra els ossos del cabrit que s'acabava de cruspir.

De llavors ençà, cada dia la parella amiga anava a donar un cop d'ull a les respectives plantacions.

Passà temps i vingué que nasqueren uns brots molt tendres dels pinyols de pruna. Mentre que dels ossos de cabrit —ni caldria dir-ho— no se'n veia ni rastre.

El llop, per excusar-se, deia:

—Els cal molt de temps per a germinar; i fins he sentit a dir que passen mesos enters enterrats sense que tinguin cap brot.

A la qual excusa feia la paona, amb ironia mal dissimulada:

—No mesos: anys i panys, diu que romanen així.

Passà més temps, encara, i cada vegada en llurs visites al jardí, la paona esdevenia més burleta i el llop més esquerp. Arribada que fou la primavera, el pruner, que ja feia goig de mirar, florí com una meravella i de seguida les flors es tornaren fruits. ¡Amb quin daler se n'atipava la paona, amb aire de gran mofeta, mentre el llop, enutjat, no sabia com fer-se passar la gana!

—Monsenyor —deia la paona—: els ossos d'anyell necessiten tanmateix molt de temps per créixer. Consoleu-vos de pensar els tips que us en fareu així que fructifiquin.

El llop rebentava de ràbia. Però ella, sense fer-ne esment, seguia:

—Pobre amic meu! Diria que la gana us doblega. No us descoratgeu. Abans de morir-vos de fam, en espera de la vostra collita, l'atzar us farà trobar una bona cacera... Llàstima que mentrestant no pugueu menjar prunes, que es fonen a la boca...

—¡¡Si no puc menjar prunes, menjaré paona farcida...— roncà el llop, mentre feia un bot i clavava queixalada a la seva amiga, que es cruspí en dues bocades.

Així vol dir:

No vulgueu ésser mai més savis que els vostres amics.

(Conte indi de la regió de Panjal, adaptat de l'anglès per Gitsta Ram.)

EL DETECTIU PETER. — CAPITOL IX. — JA TENIM EL TAXI

Però si havia fugit no aniria gaire lluny. Ell ja s'encarregaria d'impedir-ho. "Ah, Pinki, jo estàs ben llest! ¡No sops amb qui te les heus!" Decidit a capturar el lladre el nostre amic el detectiu Peter corregué a telefonar a la policia: "Se m'ha escapat el lladre Pinki. Necessito que vosaltres l'talleu la fugida de la ciutat". Aleshores s'assegué a la terrassa d'un café a reflexionar. Com trobar-lo? Si almenys es recordés del número del taxi. Peter féu un esforç: 7... 6... 2... i prou. Només recordava un tros de número: 762. I deduí que un número de cinc xifres no podia ésser. La matrícula d'automòbils barcelonins no arribava pas al número 76 mil. Havia d'ésser, forçosament, un 7.620. El taxi el trobaria fàcilment, doncs. I entrà al café i demanà per telefonar. Trucà a la policia, novament. "Doneu-me les adreces dels amos de taxis compresos en els números 7620 al 7629". "No-més n'hi ha un — li respongueren —: el 7626". Peter es donà un cop al front. "Exacte! Es aquest! Ara ho recordo! On viu l'amo?" "Provença, 782". "Hi corro". Prengué un altre cotxe — curà d'apuntar-se bé el seu número. No fos cas... —, i es féu portar a l'adreça que acabem d'esmentar. El rebé una bona dona. "Tot el que us puc dir és que el meu marit té la parada a la plaça de Catalunya. Hi va tantost acaba els viatges". Corregué a la plaça de Catalunya. I el trobà de seguida.

"Perquè no m'heu esperat, abans?" "Vcureu, senyor; si a mi em donen ordres amenaçant-me amb una pistola..."

(Seguirà)

Casa especialitzada únicament en el conreu de Cactus i Plantes Grasses
Cinc-centes espècies en conreu
GRANS COL.LECCIONS I ASSORTIMENT
J. Santamaria Magriñà
Viaducte de Vallcarca, 3. - Telèfon 74833
BARCELONA

LA DONA I LA LLAR

Dona catalana:
Llegeix cada dia
LA PUBLICITAT

DONES D'ORIENT

"La dona és feta per al plaer de l'home". Heus ací el principi tan simplista com absolut que regenta a l'Orient, i potser també en altres parts del món, el problema tan complex de la coordinació des dos sexes. Atenuada en els nostres països occidentals, aquesta vella regla és mantinguda intacta a tota l'Asia.

Al Japó, l'objectiu principal de l'educació de les noies, consisteix a ferne dones alegres, distretes, sempre animades i adaptables fins al sacrifici complet de llur real individualitat. Tals són les qualitats dominants no solament en les gheishas, sinó també en l'esposa, la més burgesa. Tota dona que es respecti no pot tenir altra preocupació diària, ni altra vocació que donar fills a la Pàtria i distreure el seu marit fent-li oblidar els seus maldecaps.

A la Xina, a Pèrsia, a les Indies, la situació social i moral de la dona és si fa no fa la mateixa; la diferència està que a les Indies, el pare és el destinat a cercar un marit per a la seva filla mentre que a la Xina el pare té el dret absolut de vendre-la a qui li sembli bé, sense cap cerimònia nupcial. Prostituint la seva pròpia filla, un pare xinès no decau en bon concepte. Si aquesta no hagués estat la voluntat de Déu, es diu aquest bon pare sofista, ¿per ventura l'hauria apenat amb la naixença d'una noia en lloc de donar-li un fill?

A les Indies, en els carrers de les grans ciutats, és molt rar que hom trobi una dona hindú passejant-se. Tampoc no les veureu si per casualitat esteu invitat a casa d'algun notable hindú. Us farà dinar amb els membres masculins de la seva família mentre que, segrestades, les dones de la seva casa estaran tancades en el "purda", estança destinada a les dones, més isolada i més ben guardada que no hagi estat mai el més secret dels serralls... El pagès, o sia el burgès hindú, quan surt acompanyat de la seva dona, la precedeix sempre de dos o tres passos. Un matrimoni de pagesos dirigint-se a la fira, s'arranjarà sempre de manera que el marit vagi al davant, molt digne i els braços penjant, mentre que la seva dona el seguirà, amb un cistell sobre el cap, dos altres ben carregats sota els braços i un farcell a l'esquena.

A les Indies, el menyspreu per les dones és tal que mai ningú no s'ha preocupat per llur educació. Amb prou feines el tres per cent de les dones hindús saben llegir i escriure. Qualsevol que sigui la classe a la qual pertanyen, l'home, llur amo i senyor, farà tot el que podrà per deixar-les en la ignorància més completa. Es un egoisme masculí, un instint d'autoprotecció del sexe fort que ho vol així. ¿Què no han d'inventar, quines tradicions, quines regles i quins preceptes religiosos no s'invocaran amb l'únic fi de privar la dona d'instruir-se, de tenir idees pròpies i ulls capaços de veure i distingir les coses? A les Indies com a la Xina, una clerecia venal i complaent no demana res millor que ajudar els homes, mitjançant finances, a mantenir aquest estat d'embrutiment de la dona. Cal que el marit resti l'amo absolut, el déu de l'"home". Els seus fills són el seu propi bé. Qualsevol que sigui la seva fortuna, el pare en disposa com vol i, a menys de disposicions particulars respecte això, les seves filles no tenen dret a la seva herència. Lliure de fer-les educar o no, el pare, no té, vis a vis d'elles, sinó l'únic deure de casar-les. Així ho farà tan aviat com podrà, per tal de desempallegar-se'n el més prompte possible. Això explica l'abominació que són els "matrimonis d'infants".

En efecte, és un costum corrent, diari, que un pare doni en matrimoni a qui li sembli la seva filla de 6 o 7 anys. L'infant, ahir encara propietat del seu pare, esdevindrà demà d'un altre desconegut: el seu marit, jove o vell... Vidua, no podrà tornar-se a casar. Mentre l'home té dret a la poligàmia, la dona està obligada a la més estricta monogàmia i ha de conservar una fidelitat sense defallença al seu marit difunt. Així, una noieta casada a sis anys i esdevinguda eventualment vidua l'endemà, haurà d'observar el més estricte celibat per tot el que li resta de vida.

Encara que poc envejable, la sort de les musulmanes a les Indies és molt superior a la de llurs germanes hindús. El pagès mahometà llaura la terra amb la seva dona, mentre que el pagès hindú, molt orgullós de la seva dignitat, prefereix abstreure's en la seva peresa contemplativa i deixar tota la feina a la seva companya, bèstia de càrrega agradable alguns moments, útil i treballadora sempre, endurida per les penes i no gaire cara.

Fins a la vinguda de Ghandi, la dona hindú, en vistes al millorament de la seva situació social, només podia confiar amb la guerra. En efecte, els homes anaven al combat i les dones podien alliberar-se, en una certa mesura, desfer-se les cadenes, conquistar llurs drets i fruir d'una mica més de comprensió per part de llurs amos, aquests, entendrits probablement pels perills i vicissituds de la guerra. Però les llibertats així conquistades no eren mai de llarga durada. La tempesta passada, els homes reprenien ràpidament tot l'antic poder sobre la dona.

I és precisament aquest estat de coses que explica aquest doble fenomen: l'enorme èxit de Ghandi a les Indies i la conquesta fulgurant en alguns indrets de la Xina pel comunisme.

Ghandi, sense preocupar-se dels poderosos, dels amos, tant anglesos com hindús, es llança al socors de la dona angoixada. Demana la seva emancipació i ja ha fet immensament per ella. Per això les dones hindús, per poc conscients que siguin de llur estat d'inferioritat, miren Ghandi com un profeta. Ghandi els ha inculcat la seva lliçó: "No val la pena de posar esclaus al món!" I heus ací centenars de milers de dones hindús que prefereixen la mort o, almenys, es refusen a l'amor abans de resignar-se a posar al món filles destinades a l'esclavatge, a la dominació egoista dels homes. Ghandi demana la llibertat de tots els pàries. I entre els pàries, primer que tot, la dona.

Aquesta dona vol que sigui el bon àngel de la llar. Que treballi a casa seva, que eduqui els seus fills, tot ocupant-se també de les coses de l'esperit. La vol una bona mestressa de casa, cultivada, companya de l'home i no la seva esclava.

Les creacions de les grans firmes

MOLYNEUX posa damunt una faldilla de drap negre aquesta jaqueta molt cenyida de camussa natural. La curta "écharpe" de llana negra és de tricot confeccionat a mà.

ANNY BLATT.—Aquest vestit, fet amb un punt de tricot molt nou i molt original, es porta amb una formosa armilla de camussa i un capell de tricot d'ala flexible.

LANVIN.—Aquest vestit de drap de llana, compost de cos i faldilla, es complementa amb aquesta àmplia jaqueta tres quarts de mànigues molt folgades.

CHANEL.—El vestit i el folre de l'abric són de "crepe" de Xina estampada en blau marí i blanc. Abric de "crepe" de llana.

PIGUET.—Conjunt per a viatge, compost d'un vestit de llana de to castanya, d'una brusa de "crepe" antílop xampany i d'un ampli abric tres quarts del mateix to. Llargs repunts voregen el coll, les butxaques i les mànigues.

SCHIAPARELL proposa aquesta "faldilla-pantalon" molt nova per la manera com els amples camals s'enrosquen al voltant de la cintura. Un cinyell estampat en blanc i blau recorda la xarxa que empresona el cabell sota la gorra de palla amb una gran visera.

Un model especial per a les lectores de LA PUBLICITAT

(Creació MARTI DE GILI)

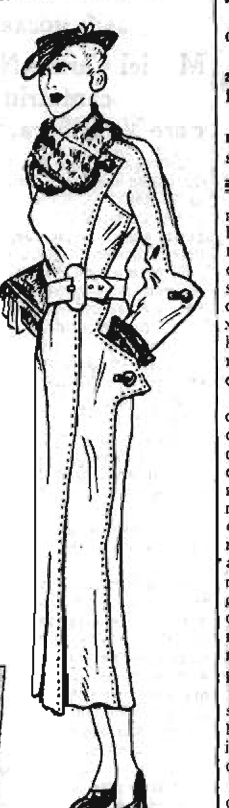

Model d'abric molt pràctic, indicat per a confeccionar-se en distintes menes de llana, adornat amb coll i punys de pell, de pèl curt.

Presentem aquest abric tallat, amb els patrons col·locats damunt la tela, a fi que serveixi d'orientació en el manera de tallar-lo, amb la direcció del teixit corresponent i costures per a la seva confecció.

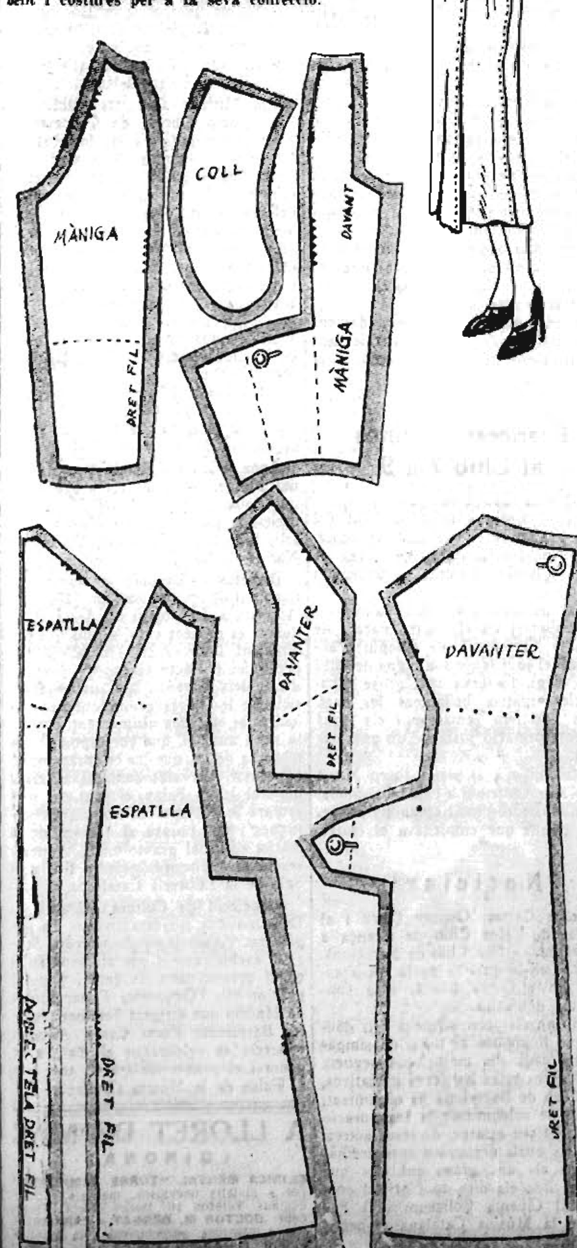

CACTUS...

Si plantes dels gèneres *Echinopsis*, *Echinocactus*, *Mamillaria* i altres de petit desenrotllament tenen bona aparença en exemplars en grans torretes, ultra la consegüent plantació en jardí rocós, els *Cereus* podem dir que són per excel·lència la base de tota decoració en grans jardins, en les menes de gran alçària.

Les grans rocalles dels grans jardins paisatgistes plantats als llocs més elevats i més isolats són els indrets precisos on ells llueixen, podríem dir, tota llur salvatge majestat; perfilant-se netament sobre tota l'altra vegetació, són d'un efecte magnífic.

En el nostre gravat d'avui reproduïm uns bells exemplars de *Cereus*, el més alt i gruixut de tots, el qual, per la seva excepcional mida, és anomenat *gigantea;* així és tal com es troba a les terres mexicanes en estat silvestre. Ací a Barcelona ja n'havíem posseït anys enrera exemplars de prop de deu metres d'alçària; és ben sabut que a la nostra terra viuen molt bé, tant ells com gairebé totes les espècies de més gran alçària.

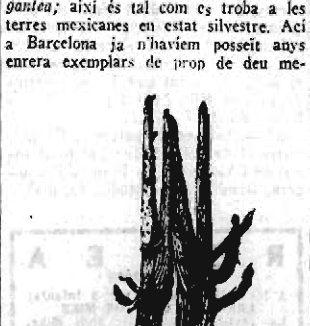

Cereus gigantea

Llevat del *C. gigantea*, hi ha també el *C. polilophus*, el *C. marginatus*, el *C. Hopetestendi*, el *C. Durmoteri* i algun altre que el segueixen en alçària i gruix.

Segueixen després el *C. macrogonus*, el *C. spachianus*, el *C. chiliensis*, el *C. jamacaru*, el *C. peruvianus* i alguns altres que, encara que no arribin a l'alçària dels abans anomenats, són d'una mida bastant regular, i són també molt graciosos per tenir els troncs més prims, però molt més ramificats, cosa que els embelleix. Tots ells també suporten molt bé el nostre clima mediterrani.

Les ramificacions són molt xocants i estranyes, i els donen l'aspecte d'uns braços gegantins. Però si, com molt sovint sol succeir, prenen aquelles formes monstruoses que ja altres vegades hem ací descrit, llavors la planta és el més rar i estrany que es pugui veure.

Tots ells floreixen molt, però les flors de les menes més grosses i boniques són gairebé insignificants, mentre que els que tenen una grandària més moderada donen unes flors que són una preciositat, fins moltes d'elles són molt oloroses.

Els seus grossos fruits, molt semblants a les figues de moro, són també molt estimats per menjar, entre els originaris d'aquelles llunyanes terres; ací produeixen una llavor de primera qualitat que, sembrades seguidament de la maduració del fruit, neix molt bé. Però la manera més apropiada per a reproduir-los bé i de pressa és fer arrelar de les mateixes grans branques dels grossos peus que posseïm a l'entrada de l'estiu, cosa que s'aconsegueix fàcilment no regant-los pas fins que ja estan fortament arrelats en plena terra.

En llurs llocs d'origen, els naturals els empren per a una pila de coses a base de fusta pel seu dur, fort i lleuger cor. I també són la base de l'alimentació del bestiar en les més grans i desavinents comarques, on gairebé no es troben altres vegetals que una gran munió dels Cactus tan estimats entre nosaltres avui.

J. SANTAMARIA

CONSELL de BELLESA

Quines formoses pestanyes! es diu de les que són llargues, fosques i avellutades. Per a tenir-les així heu de donar-los cada dia, en anar-vos-en a dormir, una miqueta de Bàlsam Isabel, de la casa Inica. Les fa créixer de seguida i es posen espesses i abundants. Es inofensiu, de plantes d'Amèrica. Totes les perfumeries en tenen.
Escriviu-me si voleu opuscle
Apartat 82, Santander. AURISTELA

L'EDUCACIO DELS FILLS

L'ajuda dels grans

Quan en una família hi ha diversos fills, els germans més grans han d'ésser aprofitats per a educar els més petits, cosa que, de retop, els educarà a ells mateixos.

Tota aquella sèrie d'aprenentatges que han de fer els infants a casa (menjar sols, vestir-se sols, etc.) poden ésser ensenyats als més petits pels més grans simplificant en gran manera la tasca dels pares i, per tant, fent-la més eficaç.

Així és que no podrem consentir mai que un infant que ja sap fer una cosa resti passiu davant del germà més petit que encara no en sap i vol fer-la.

Així mateix també podrà ajudar els germans petits en l'aprenentatge d'aquelles coses que són exclusives de la instrucció, com és ara llegir, comptar, etc.

D'aquesta manera no tan sols facilitem l'educació dels més petits i ajudem els pares en la seva tasca, sinó que perfeccionem l'educació dels més grans.

L'infant que ensenya els seus germans més petits s'habitua al sentiment de la responsabilitat i veu engrandida la seva personalitat, no per l'adquisició i possessió de coses, sinó per la consciència d'haver realitzat una tasca útil.

Ara bé: aquesta intervenció dels germans grans damunt dels petits ha d'ésser amistosa i no autoritària, ha de tenir més l'aspecte d'un joc amable que no el d'una ajuda odiosa.

En últim terme el que cerquem en aquesta intervenció del germà gran damunt del petit és una major compenetració entre tots els elements de la col·lectivitat familiar.

Jeroni MORAGUES

Senyora: EL PERIODE SUSPÈS TORNARÀ RÀPIDAMENT I SENSE PERILL AMB PERLES FEMI
PRODUCTE MODERN D'ACCIÓ SEGURA
VENDA EN FARMÀCIES
REFUSEU LES IMITACIONS QUE APROFITEN LA FAMA D'AQUEST CELEBRE PRODUCTE

MENU DE LA SETMANA

Sopa flamenca
Costelletes al minut
Bunyols de taronja
Pastís de xocolata

Sopa flamenca. — Peleu i renteu quatre naps i deu patates. Talleu-los a trossos i poseu-los a coure amb aigua bullent, sal i crostes de pa. Deixeu-ho bullir una hora i mitja, passeu-ho per un colador fi, i torneu-ho a l'olla posant-hi un tros de mantega. Torneu-ho a posar una mica al foc, i després aboqueu-ho a la sopera posant-hi julivert i cerfull trinxat.

Costelletes al minut. — Feu coure les costelles a la brasa i deixeu-les al costat del foc. Les costelles hauran fet una mica de suc. En una cassola poseu-hi 50 grams de mantega, una cullerada de mostassa i herbes ben trinxades; barregeu-ho ben bé i afegiu-hi el suc d'una llimona. Afegiu a això el suc que havien fet les costelles en coure's. Serviu la carn amb aquesta salsa ben calenta.

Bunyols de taronja. — Prepareu primer la pasta per a fregir, barrejant en una cassola 250 grams de farina, dues cullerades d'oli, 2 decilitres d'aigua tèbia, 20 grams de sucre i dues cullerades de conyac. Treballeu ben bé la pasta i deixeu-la reposar una hora. Al moment d'utilitzar-la, afegiu-hi dues clares d'ou batudes a punt de neu. Peleu les taronges, partiu-les en quatre trossos i traieu-los els pinyols; poseu-les una bona estona amb aiguardent i suc de llimona. Passeu després cada tros de taronja per la pasta que teniu preparada i fregiu-ho amb oli ben calent. Serviu-ho calent i ensucrat.

Pastís de xocolata. — Aquest pastís de xocolata us el recomano perquè es conserva alguns dies. Feu estovar prop del foc un quart de paquet de xocolata de bona qualitat; barregeu-lo amb 80 grams de sucre en pols. Remeneu-ho bé i afegiu, un després de l'altre, tres rovells d'ou i les tres clares batudes a punt de neu; afegiu-hi 100 grams de mantega batuda. Cal que la pasta us quedi ben llisa. Poseu-ho en un motlle de llauna untat amb mantega i deixeu-ho endurir. Poseu-ho en un lloc fresc i sec i escalfeu el motllo quan hagueu de treure el pastís.

Una grata notícia per a les modistes o aficionades a la costura

Un model difícil, un dubte sobre la manera d'encarar el tall d'un model determinat: nosaltres fàcilment us el podem resoldre.

La nostra secció patrons a mida, en la qual col·laboren expertes professores, us prepararan en 24 hores el patró del model que ens envieu o elegiu entre el gran assortit que tenim a la vostra disposició; us el lliurarem muntat, en paper superior o gaseta, amb tots els detalls sobre la manera com haureu de confeccionar-lo. No teniu més que enviar-nos les mides ben preses i a correu seguit el rebreu, sempre que vingui acompanyat del seu import més 0'40 pessetes per a certificat. Els preus que cobrem són limitats.

També proveïm sota comanda: Patrons especials per a cotilles i faixes, taliats segons model i mides determinats. Col·leccions de patrons moderníssims, esgraonats en les diferents talles, especials per a cotillaires. Únicament models de gran novetat i comoditat. Patrons especials de cotilles i faixes per a infinitat d'usos.

Encarregueu-los únicament a

L'INSTITUT TECNIC FEMENIL CENTRAL DE TALL I CONFECCIO
MARTI DE GILI
34, Passeig de Gràcia, 34, principal
Telèfon 20884. — Barcelona

Preparació d'alumnes sota els més moderns estudis de Tall i Confecció aplicats al ram de Cotilleria i faixisteria.

A[illegible] clar, guarnit [illegible]

Les mànigues ranglan, donant amplitud al bust i estilitzant la silueta, demostren l'aplicació perfecta en aquesta peça d'hivern. Sense altres adornaments que una tanca, a més del coll i mànigues, el seu avantatge està també en el seu poc cost. Amb menys de tres metres s'obté aquest gavany, que pot molt bé utilitzar-se sobre un vestit de nit.

Modes de l'Europa Or[illegible]

Aquesta influència de la moda es deixa sentir fins en el mateix París, d'on ha sortit aquest model de dues peces, estrictament en blanc i negre. Amb tres metres i mig de tela d'un metre d'amplada n'hi ha prou per a la confecció d'aquest vestit. L'adornament de les peces blanques és brodat, però sempre en negre. Un cop acabat, és molt vistós i elegant.

Luisa
Rambla del Centre, 7
GUANTERIA
I NOVETATS
MITGES "LLUISA"

FINANCES

ESTADÍSTICA

El greu problema demogràfic de Catalunya

Un dels camps més extensos de l'estadística és, sens dubte, el que es refereix a l'estudi del moviment de la població; les grans xifres, ordenades degudament, ens assenyalen els canvis que s'observen en els pobles, de gran transcendència per a l'esdevenidor d'aquells, malgrat la poca atenció que mereix per part del públic, i en alguns països, dels propis governants.

A Catalunya, l'afició per l'estadística ha estat gairebé nulla fins fa pocs anys. La creació d'un Institut que dedicà tot la seva atenció als estudis estadístics que serveixen per a marcar el ritme de l'economia del país, i posteriorment, el "Servei Central d'Estadística" de la Generalitat de Catalunya, ha fet que l'opinió s'aficionés quelcom per aquesta branca, i avui dia es pot dir que es compta amb un nucli, cada vegada més creixent, d'elements interessats en els treballs estadístics.

Tots els que estan assabentats de com funciona el "Servei Central d'Estadística", coneixen que, malgrat la seva curta existència, ha portat a terme una organització global de l'estadística catalana.

De entre els diversos estudis que realitza aquell servei, tots els quals es reprodueixen en el Butlletí mensual que publica, es destaca per la seva extensió i trascendència, el que es refereix al moviment demogràfic de Catalunya. A més de la recollida de dades sobre el moviment d'aquesta, li ha estat encomanat, d'acord amb la Llei Muncipal catalana, portar a terme la confecció del padró general d'habitants de Catalunya, que tindrà lloc dintre de poc temps i serà la base natural de tots els estudis sobre la població, que plantegen a Catalunya problemes ben greus, vistos tant des de l'aspecte racial com social. Aquesta perspectiva no pot ésser gaire agradosa per al poble català, pel fi que ens espera de no posar remei al desenvolupament decadent de la seva població.

El Servei Central d'Estadística, atent a la seva missió, ha publicat darrerament un opuscle en el qual es fa ressaltar la veritat dels fets. Uns breus comentaris acompanyats de gràfics ben significatius, assenyalen el procés desolador que segueix el nostre poble. No hi ha necessitat d'exposar gaires dades per tenir una idea d'aquesta realitat: la proporció de matrimonis efectuats en el període 1858-1870 donà una mitjana de 7,8 per mil habitants; aquesta xifra puja a 8,1 en els períodes 1888-1900 i 1901-1913, augmenta lleugerament en els anys 1914-1926 en donar un percentatge de 8.2 matrimonis per 1.000 habitants; després d'aquesta época, però, el descens segueix per un pendent molt accentuat, i la proporció queda reduïda a 7,4 matrimonis en el període 1927-1933, i a 6,4 per mil l'any 1934.

Veiem, doncs, que, per aquest camí, no se segueix un ritme gaire encoratjador per a esperar un augment normal de la població.

Davant d'aquest fet no és d'estranyar la baixa persistent que es registra en els naixements a Catalunya. Els coeficients de natalitat han variat del 35.23 per mil habitants en el període 1858-1870, al 29.81 en el 1880-1900, al 26.14 en el període 1901-1913, al 22.55 en el 1914-1926, al 19.05 en el 1927-1933 i al 16.31 l'any 1934. Hom pot observar que la proporció de la natalitat en el darrer any calculat no arriba ni a la meitat del coeficient registrat en el primer període considerat.

Pel que es refereix a la mortalitat, el darrer coeficient calculat és inferior també al del període 1858-1870, que fou de 20.04 per mil habitants, reduït-se a 13.15 el 1934. Aquest descens, que fa que sigui el coeficient del 1934, el 43.9 per cent del de la mitjana del període 1858-1870, és ben satisfactori, i demostra el millorament de les condicions higièniques, sobretot a les grans ciutats, i ensems l'eficàcia de la lluita contra la mortalitat infantil. Hem de considerar, però, que aquest descens no podrà ésser mantingut durant molt de temps si continua la baixa de la natalitat, ja que creixerà la importància de les classes de població més velles, i vindrà un moment que es registrarà inevitablement un més gran contingent de defuncions.

Altres dades completen el fascicle referit, com són les que assenyalen l'augment vegetatiu, el creixement total de Catalunya, la població catalana per edats i per sexes en diferents edats i una comparació del creixement vegetatiu de Catalunya comparat amb el de les altres regions peninsulars. No cal dir que totes aquestes referències coincideixen en posar de relleu la migradesa que sofreix la població catalana, amb visible contrast amb la resta d'Espanya. Aquest fascicle ve a ésser en certa manera un resum oficial dels estudis científics que en forma privada ha publicat Josep A. Vandellós: Catalunya, poble decadent' i "La immigració a Catalunya", aquest darrer, que acaba d'aparèixer, fou premiat per l'últim concurs Patxot i Ferrer.

Fa un anys, a Catalunya no hi havia documentació sobre el problema de mogràfic; avui dia, degut a l'obra personal de l'autor referit, i les publicacions d'un Servei Oficial de la Generalitat, hom compta amb apreciacions científiques que ens permeten de conèixer per al futur els perills de la nostra població, i per tant establir possibles remeis. La troballa d'aquests remeis és una tasca bastant complicada, a la qual cal posar molta cura; per això és de remarcar la constitució de la Societat Cataalana d'Eugènica, en la qual figuren eminents homes de ciència catalans, que intenten estudiar a fons el problema demogràfic. Cal que el nostre poble es preocupi pels estudis i els remeis, i recolzi totes les iniciatives d'aquests organismes que conjuntament poden estudiar la manera d'evitar que desaparegui les característiques racials del nostre poble, anullades pel corrent immigratori de les altres regions.

J. A.

El comerç exterior en novembre

Les dades publicades per la Direcció general de Duanes relatives al moviment del comerç exterior peninsular en el mes de novembre darrer assenyalen una petita revifalla en el saldo deficitari de la balança comercial respecte al resultat obtingut en el mateix període dels dos anys anteriors. El guany assolit, però, és tan minso que pràcticament, és despreciable, per la qual cosa hem de constatar una vegada més la marxa endèmica que segueix el nostre comerç exterior, una de les causes principals de la desfavorable situació econòmica que es manifesta en les diverses activitats peninsulars. La lleugera reacció que s'observa en les exportacions queden anullades per l'increment registrat per les importacions, i hom veu augmentar-se inexorablement cada mes que passa el saldo deficitari. La diferència en contra del mes que comentem, que es xifra en 16'6 milions de pessetes or ve a augmentar el desnivell registrat fins a l'octubre, que era de 238'9 a 235'5 milions de pessetes or, quantitat força superior al déficit total del 1934, que era de 248'3 milions, i més encara si el comparem amb el del 1933, que es xifrà en 163'6 milions de pessetes or.

Per ara, doncs, no s'observa cap indici que faci esperar un resultat positiu de la política comercial seguida pels governants, i ni així tampoc una possible reducció del conjunt d'importacions, ja que aquestes seguéixen un ritme creixent ben notable amb la conseqüent aprovació del problema del canvi, que sembla hagi quedat oblidat, tot i l'augment continu del saldo contrari de la balança de pagaments.

Veurem com acabarà aquest desgavell, encara que tot fa preveure que, si no sorgeix una circumstància esporàdica, que ja desesperem, és de suposar que tindrà un final no gens optimista.

En el resum que reproduïm a continuació es detalla el moviment del comerç exterior (excloent l'or i l'argent) per agrupaments, relatiu al mes de novembre darrer, el qual és comparat amb el mateix període dels anys 1934 i 1933:

Importació	*Quantitat en milers de tones*			*Valors en milers pessetes or*		
	1935	1934	1933	1935	1934	1933
Animals vius	1	1	1	580	761	599
Primeres matèries	274	253	239	29.597	30.511	23.471
Articles fabricats	165	130	97	36.966	36.474	27.306
Substàncies alimentàries	24	28	19	9.524	10.510	9.699
	464	412	356	76.667	78.256	61.075
Exportació						
Animals vius	—	—	—	30	74	31
Primeres matèries	334	419	339	10.580	8.527	9.358
Articles fabricats	46	42	31	9.505	10.943	9.356
Substàncies alimentàries	98	98	95	39.928	31.928	34.003
	478	559	465	60.043	51.202	52.748

En examinar el resultat del novembre passat respecte al mateix mes dels dos exercicis precedents, pot observar-se la lleugera millora que hem fet esment més amunt, originada principalment per l'augment registrat en l'exportació de substàncies alimentàries, i concretant més en la sortida d'oli d'oliva, del qual han estat exportats uns 85.000 quintars mètrics en el mes de novembre, quantitat prop de tres vegades superior a l'exportació del mateix mes en l'any 1934, i que ha servit per donar un major contingent en les exportacions del mes referit. Veiem, doncs, que si no sorgeix aquest increment en la sortida d'oli d'oliva, motivat per causes ja prou conegudes, el saldo de la balança comercial s'hauria vist notablement augmentat en el curs del mes de novembre darrer.

MERCAT DE LLOTJA

Bastant concorreguda fou la darrera sessió de la setmana, però les transaccions seguiren el curs d'altres dies, això és, molt escasses, a causa, principalment, de la restricció en la demanda; de no arribar ben aviat a una entesa que faci desaparèixer la maror avui dia existent, ens trobarem que aquest centre de contractació no tindrà cap utilitat pràctica.

Amb els blats topem que mentre les ofertes esperen una bona proposició compradora, la fabricació, desorientada per la ineficàcia de les reunions, espera que l'aclareixi d'una vegada per a decidir-se. Existències actuals, la compra serà bastant activa.

Arribaren per M. S. A. 24 vagons de blat, 5 de farina, 5 de despulles i 2 de civada, i pel Nord, 36 de blat, 1 de farina i 6 de despulles.

El moresc va afermant-se a causa de la reducció de les existències.

L'ordi ha fluixejat quelcom, així com la civada, a causa de l'interès que hi ha a vendre per part dels tenidors i no cal dir-ne que aquesta disposició és ben aprofitada per part dels compradors.

S'oferia ordi d'Extremadura al mateix preu de 31 pessetes i el de Castella a 32. La civada d'Extremadura, a 29'50: tot posat damunt vagó origen.

Les veces d'Andalusia les oferien a 41 pessetes bord port de Málaga o Motril, però no fou possible encarrilar negoci; cal creure, però, que quan minvin les

MISCEL·LANIA ECONÒMICA

ELS BONS FERROVIARIS

Sembla que les impressions que hi ha sobre el pagament del cupó són millors. El director del Tresor està despatxant les consultes que la llei li exigeix, i s'espera que dintre de pocs dies es pagarà el cupó. Es d'esperar aquesta solució, ja que, tractant-se d'un aval de l'Estat, la seva negativa repercutiria sobre el seu crèdit.

Possiblement aquestes notícies són les que han animat el mercat, millorant la cotització dels bons ferroviaris de Tresoreria, que havien cedit un xic darrerament.

EL COEFICIENT DE MONEDA DEPRECIADA AMB TURQUIA

Amb motiu de l'acord comercial amb Turquia s'ha donat solució a l'assumpte del coeficient de moneda depreciada que fou exigit al seu dia als importadors. Com sigui, però, que la solució que s'ha donat a aquest assumpte no és completament satisfactòria per als comerciants interessats, l'Institut Espanyol del Comerç Exterior, en la seva darrera reunió i per indicació de l'Agrupació Catalana d'Importadors d'Ous, va prendre l'acord de començar unes gestions prop dels ministres d'Estat, Indústria i Comerç i Finances, en el sentit que no solament es declarin no exigibles les quantitats pendents, sinó que siguin reintegrades les que indegudament foren satisfetes.

ANUNCIS OFICIALS

CATALANA DE GAS I ELECTRICITAT, S. A.

Els senyors tenidors de Bons d'aquesta Societat són avisats que el cupó vencedor en primer de febrer vinent es pagarà a partir de la dita data a la Societat Anònima Arnús-Garí (passeig de Gràcia, 9) i al Sindicat de Banquers de Barcelona (carrer de Fiveller, número 34, principal), cada dia feiner.

El pagament es farà amb deducció de les contribucions i impostos ordinaris i extraordinaris vigents.

Barcelona, 25 de gener del 1936.

REMITITS

Hem rebut de la SOCIETAT ANONIMA "AGUAS POTABLES DE BARCELONA" la següent carta:

"Barcelona, 25 de gener del 1936
Sr. Director de LA PUBLICITAT
Ciutat.

Molt senyor nostre:

Hem llegit al diari de la vostra digna direcció corresponent al dia 21 del corrent mes la carta que fou enviada per la "SOCIEDAD GENERAL DE AGUAS DE BARCELONA", i us preguem que us serviu donar publicació a les següents notes aclaratòries amb el fi que quedin contestades les nombroses preguntes que diverses persones ens han fet:

Primer.—Que referent a l'article financer publicat al diari "Las Noticias" amb data 5 del corrent, relatiu a la nostra Societat, és natural que sense haver-se preocupat el seu autor de conèixer els indispensables antecedents hagi incorregut en greus errors i interpretat malament una operació que no està encara notarialment escripturada, per la qual cosa la Societat no ha fet cap publicació oficial referent a la data, ni forma d'emissió.

Els comentaris fets, faltats d'informació oficial, són molt temeraris i ens estranya aquesta precipitació per part d'un crític molt coneixedor de la seva responsabilitat en labor informativa.

Segon.—Ens sorprèn molt la necessitat per part de la "SOCIEDAD GENERAL DE AGUAS DE BARCELONA" d'aclarir al públic que la nostra Societat no té res a veure amb ella, ja que clarament es dedueix del seu nom "AGUAS POTABLES DE BARCELONA, S. A." el que no pot naturalment referir-se a cap explotació de la Societat actualment proveïdora.

Tercer.—Oportunament, i quan el Consell d'Administració de "AGUAS POTABLES DE BARCELONA, S. A." decideixi anar a l'emissió pública, per a la qual cosa està facultat, es donaran a conèixer les característiques de les Obligacions que s'ofereixin i les garanties a elles afectades per a la salvaguarda de l'estalvi públic del qual tan oportunament es descobreix el desig altruista de vetllar per ell.

Us donem, senyor director, les més expressives gràcies per l'atenció que us servireu dispensar-nos i ens oferim molt atents s. s. q. u. e. l. m.

AGUAS POTABLES DE BARCELONA
Societat Anònima
El President,
J. A. MAS YEBRA."

Publicacions rebudes

"CONCORDIA"

En la revista del novembre publicada pel Collegi Oficial d'Agents Comercials entre alguns treballs relacionats amb la comesa de l'entitat, s'hi reprodueix el projecte de reglament de règim interior de l'Assemblea Nacional del C. D. d'A. C.

"EL ALGODON I SUS INDUSTRIAS"

Aquesta publicació, editada per la Delegació Espanyola de la Federació Internacional Cotonera, conté diversos treballs que comenten les causes de la crisi de la indústria cotonera i suggeriments per a remediar-la, la situació de la indústria cotonera francesa i la reglamentació de la seva producció per mitjà dels acords industrials, i la situació de la indústria en alguns països afiliats a la Federació Internacional Cotonera.

DIALEGS BREUS

AQUELL NOU PROJECTE DE TEATRE LIRIC CATALA VA ENDAVANT

—El volia veure...

—Ací em tens.

—¿No vas dir-me que Salvador Alarma i Josep Santpere es disposaven a emprendre una temporada de teatre líric català i que la cosa, aquesta vegada, anava de debò?

—T'ho vaig dir i crec poder repetir-ho.

—No ho diguis més, dones. Quedaries malament. Llegeix aquests dos diaris del vespre. L'un, declara que En Santpere ha afirmat a un company que de tot això del líric no en sap res. L'altre, manifesta que els qui heu parlat d'aquesta qüestió heu corregut massa, i que Santpere no ha signat cap proposició, almenys fins ara.

—Tu creu-me a mi i deixa que els altres escriguin el que vulguin. A desgrat de les manifestacions d'aquests dos collegues, puc assegurar-te que avui, dissabte, al migdia, ha estat presentada a la Generalitat una instància que signen els senyors Salvador Alarma i Josep Santpere, i en la qual es demana un ajut econòmic per a la temporada en qüestió.

—Quant demanen?

—Quaranta mil pessetes. A més, pensen sol·licitar-ne quaranta mil més de l'Ajuntament. El que hi ha és que el senyor Codolar, gestor municipal de Cultura, ha pregat que deixessin passar les eleccions. "Aleshores —hauria dit— estaré més per vosaltres."

—Després de les eleccions? El senyor Codolar ja ni serà gestor, ni es recordarà ningú d'ell!

—Això, és l'Evangeli.

—¿I amb vuitanta mil pessetes pensen l'Alarma i En Santpere rescatar llurs projectes?

—Amb vuitanta mil, no. Amb cent seixanta mil, sí.

—Bufa!

—En Santpere aportarà vuit mil durós a l'empresa, i l'Alarma, vuit mil més. Compta!

—Cent seixanta mil pessetes justes.

—Aprovat de matemàtiques!

—I... el teatre?

—L'Espanyol. Debutaria la Companyia el Dissabte de Glòria.

—¿Amb "Andreu el Novegant", del mestre Morera?

—No. Amb una obra en dos actes d'En Segarra i el mestre Martínez Valls, i una en un acte que potser serà "La sardana de les monges" o "L'escolà del Pi". Una d'aquestes dues crec que és del mestre Ferrés.

—Noi, haurè de llegir sempre LA PUBLICITAT.

—És clar, home, és clar!

L'EXIT D'UN BALLARI CATALA AL CASINO DE PARIS

—Hola, Josep M.ª Planes!

—Benvingut, Salvador Font.

—No éreu a l'estranger?

—Sí. He estat a París i a Berlín. Vaig arribar ahir. I vós? ¿No us trobàvem també a París?

—Sí. He arribat avui. He vingut a descansar una mesada. Per cert que allà dalt us vaig veure una nit al Casino.

—Donca jo no us vaig veure pas a vós.

—Prou, que em vàreu veure! No em

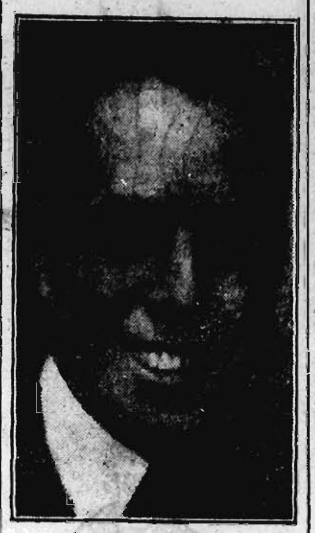

vàreu conèixer. Jo treballava en aquella revista d'En Chevalier.

—...!

—¿Recordeu aquell ball espectacular semblant al nostre "Heren Riera"? Jo era qui el ballava.

—Caram!

—Recordeu aquella conga cubana? La ballava jo, també. ¿Recordeu aquell malambo argentí que tant d'èxit assolia? El ballari era jo. Recordeu aquell jarabe mexicà?...

—Sí, sí... Ara hi comença a caure. Francament?... Però no us anunciaven com argentí?

—No en feu cas dels anuncis.

—Així, vós éreu, igualment, aquell extraordinari dansarí de claquetté que passava abans de l'actuació d'En Chevalier?

—El mateix.

—I's felicito! Son un artista com un temple. ¿Com és que mai no heu treballat ací?

—Ningú no és profeta a la seva terra.

UN EXIT EN PORTA

El "Ball de les Nacions" al Ritz

Tindrà lloc el dia primer de febrer i l'organitza l'Agrupació de Premsa Estrangera

Als principals establiments de la nostra ciutat han aparegut els cartells anunciadors del "Ball de les Nacions", que tindrà lloc el pròxim dia primer de febrer als salons de l'Hotel Ritz.

Han estat invitats a la festa els representants consulars i el més granat de la colònia estrangera, que han nat de la colònia etrangera, que han acollit la iniciativa del ball amb el major entusiasme.

Dels artistes que desinteressadament prendran part a la festa, donant recitals de cant i dansa, destaquen la formidable artista holandesa Maryke van Tooren, coneguda al món artístic per la Marlène Dietrich holandesa, la qual ha volgut oferir les primícies de la seva presentació a Barcelona, a l'Agrupació de Premsa Estrangera en la qual compta amb bons amics. També causarà sensació la presentació del excellent violoncellista Ernest Xancó, guanyador del Premi Parramon 1935, la ballarina anglesa Carlotta Hopf-Bedkington, l'artista polonesa Jeanette Bergman i la formosa ballarina espanyola Pepita Sales; han hagut de refusar-se infinitat d'ofertes, car s'ha volgut oferir un programa reduït i selecte sota tots els aspectes. El buffet s'obrirà després del concert i seguidament començarà el ball, amenitzat per les orquestres de l'Hotel Ritz i els famosos Napoleon's Band.

Els tickets es despatxen a l'Administració de l'Hotel Ritz i al local social de l'Agrupació de Premsa Estrangera, Rambla dels Estudis, 12, pral.

ROMEA
Telèfon 22025
A les 3'30: Especial per a infants: LAS AVENTURAS DE MIKE. La revista dels petits, amb Mike, Seti, Popet i als Porqueta, èxit indescriptible. A les 6 i 10'15: MAMA INES
Grandiós èxit, formidable creació d'Antònia Herrero i Nicolau Navarro. Demà, i cada dia, a les 3'30 i 10'15: MAMA INES

TEATRE POLIORAMA
C.ª M.ª P. LADRON DE GUEVARA
AVUI, I CADA DIA
Tarda, a les 3'15. Nit, a les 10
El formidable èxit
MARIA DE LA O

OLYMPIA
Avui diumenge tarda a les 5'30
Unica i darrera representació
dels famosos
BALLETS RUSSOS
de
WOIZIKOVSKY
Programa extraordinari de Comiat: "Port Said", "El amor brujo", "La vella Viena", "Danubi blau", "Sonata" i Dansa del "Príncep Igor"
DARRERA ACTUACIO A ESPANYA:
Despatx a OLYMPIA i Centres de Localitats

El teatre a les societats

Avui, diumenge, a les cinc de la tarda, al Saló-Teatre del "Casal Popular Barceloní" (Corts Catalanes, 496), l'Agrupació Teatral Lleó Fontova, posarà en escena "Maria Rosa", en sessió d'homenatge a Angel Guimerà.

✱ El "Quadre Escènic Mossèn Cinto", representarà aquesta tarda, al Foment Autonomista Català (Saló de Garcia Hernández, 113), l'obra en tres actes d'Enric Lluelles "L'obstacle".

✱ Aquesta tarda, a dos quarts de cinc, la companyia de comèdia i sarsuela de l'Ateneu Republicà de Gràcia (Montmany, 36, telèf. 82923) posarà en escena la comèdia en 4 actes original d'Albert Piera "Els homes forts". Aquesta obra fou guanyadora del premi Ignasi Iglésies 1933, i el seu autor la dedicà al nostre volgut Ventura Gassol. Per la vàlua de l'obra i de la companyia que tant acertadament dirigeix Josep Serra, és de preveure un nou èxit. L'autor assistirà a la representació.

Gran Teatre del Liceu
AVUI: 13 de propietat i abonament, 3.ª de l'abonament a tardes a les 3.
FESTIVAL WAGNER
LA WALKYRIA
pels eminents artistes senyores Ruenger, Reich, Strack; senyors Lehelm, Grossman, Tappolet. Mtre. Kimendorff
Dimarts, Festival Wagner: Primera representació de SIGFRID.
Dijous: Festival Mozart: Primera de UN RAPTE AL SERRALL
Es despatxa a Contadoria

TEATRE COMIC
PALAU DE LA REVISTA
AVUI
Tarda, a les 4. — Nit, a les 10'15
L'exitós
MUJERES DE FUEGO
La funció de la tarda començarà amb l'acte segon de
Las de los ojos en blanco
Demà, tarda i nit: Funcions a Honor i Comiat de JOSEP SANTPERE
Tarda: Butaques, 1 pesseta. LAS DE LOS OJOS EN BLANCO
nit: MUJERES DE FUEGO
I sensacional Fi de Festa per eminents artistes
Dimarts, nit: Debut d'A. PALACIOS

TEATRE NOVETATS
TEATRE CATALA
Companyia NICOLAU - MARTORI
AVUI, DIUMENGE, a les 3'30: Representació extraordinària, a preus populars, de la comèdia en dos actes, de Lluís Elies
Amàlia, Amèlia i Emília
(La butaca més cara 3 pessetes)
A les 6 i nit, a les 10'15:
El grandiós èxit de la improvisació en alguns quadres de Nino Chiumbero, traducció i adaptació de "Palmany per Joan Alavedra
EL BLAU DEL CEL
Interès - Emoció - Originalitat
Una gran creació de Merce Nicolau, Ramon Martori, Alexandre Roig i tota la companyia
Demà, diliuns, tarda i nit:
EL BLAU DEL CEL
Dimecres, dia 29:
ESTRENA de la comèdia en 3 actes, de Josep M.ª Folch i Torres
UNA NOIA PER CASAR

Escenaris

Aquesta tarda, a dos quarts de sis, tindrà lloc a l'Olympia, tal com hem vingut anunciant, la funció de comiat de la companyia de Balls russos que dirigeix l'admirable dansarí Léon Woizikowski. El programa és de primer ordre. L'integren els balls "Port-Said", "L'amor bruixot", "La vella Viena" i "Serenata" i acabarà amb les sempre aplaudides danses de "El Príncep Igor".

✱ Al teatre Còmic es prepara un festival extraordinari a benefici del ballarí Sacha Goudine, a favor del qual férem des d'aquestes columnes una crida, fa alguns dies. Sacha Goudine, com diguérem, es troba malalt, i sense recursos, a un sanatori de Madrid. L'organització del festival al·ludit va a càrrec del Ricman Club. Aquest ha rebut ja molts i valuosos ofertes.

✱ Per a quan acabi al Romea l'èxit de *Mamà Inés*, la companyia titular d'aquell teatre té en cartera una nova comèdia de Luis Fernández Ardavín: *La floristo de la Reina*. L'autor la llegí abans d'ahir. L'empresari senyor Burgues, la primera actriu Antònia Herrero i el primer actor Nicolau Navarro, que assistiren a la lectura, sembla que n'estan contents.

✱ Demà, dilluns, En Santpere s'acomiada del públic del Còmic. A la tarda interpretarà *Las de los ojos en blanco*, i a la nit *Mujeres de fuego*. En la funció de la nit, i en homenatge al popular artista, hi treballaran la parella de ball Simone i Cardona, la tiple M. Teresa Planes, el tenor Angel Soto, les ballarines flamenques Conchita Borrull i Rafaela la Tanguera i el ballarí, també flamenc, *Niño Tobalo*. Els tres darrers seran acompanyats a la guitarra per Miguel Borrull.

✱ Moreno Torroba ha estat a Barcelona. Ha vingut per veure's amb el director del Teatre Colón, de Buenos Aires, que ha passat pel nostre port, camí d'Itàlia, a bord de l'"Augustus". De passada, el músic ha gestionat l'estrena de la seva obra "Paloma Moreno" a Barcelona. Sembla que el dissabte de Glòria i al Tivoli tindrà lloc l'estrena.

✱ L'estrena, al Novetats, de la comèdia d'En Folch i Torres "Una noia per casar", no tindrà lloc ni dimarts ni dimecres. Tindrà lloc, si no surt cap contratemps, dijous.

✱ L'actriu Tina Gascó, que forma part de la companyia del Poliorama, ha desl·liurat un nen. Nostra enhorabona! Felicitem també el pare, el primer galan Fernando Granada, i l'àvia, la característica Dolors Cortès.

✱ Diuen que aquella companyia brasilera de revistes que corre pel Nord vindrà decididament al Tivoli. Es pensentarà allí el 17 de febrer, amb un espectacle titulat *La carioca*.

✱ Paulina Singerman ha declarat a Madrid que pensa estar un any en terres ibèriques. Actuarà a la capital de la República fins al diumenge de Rams. El Dissabte de Glòria, després de passar la Setmana Santa a Sevilla, debutarà a Lisboa, i cap allà a mitjan maig començarà una *tournée* de dos mesos, durant la qual pensa recórrer bona part de Galicia, Astúries i Basconia. Seguidament anirà a Logroño, Saragossa, València, Madrid i Barcelona.

GRAN TEATRE ESPANYOL
Companyia de Teatre Català Popular
VILA - DAVI
AVUI, DIUMENGE, a les 3'30: 6 actes. Butaques, 3 ptes.
Tarzan de les mones
Grans ovacions als números de música, i
L'ESTRELLA DE MODA
L'obra de les 1.600 rialles
Nit, a les 10'15:
Darrers, en funció de nit, de
LA DONA VERGE
DEMA, DILLUNS, tarda, a les 3: Butaca, 1 pta. LA DONA VERGE. Nit, 10'15: L'ESTRELLA DE MODA. Dimarts: Estrena de BARRIS BAIXOS, de Lluís Elies

TEATRE BARCELONA
C.ª de Comèdia RAFAEL RIVELLES
AVUI, DIUMENGE
Tres sessions. A les 3'30 i 6 tarda i 10'15 nit: Exit definitiu de la comèdia de Luca de Tena
¿QUIEN SOY YO?
Genial creació de RAFAEL RIVELLES
Demà, dilluns, i cada dia, tarda i nit:
¿QUIEN SOY YO?

TEATRE NOU
AVUI, DIUMENGE, tarda, a les 3'15: LOS DE ARAGON, per Surinyach, Miras. LA DOLORosa, per A. Miras, Surinyach, Garcia, Fabregat. Actes 1.er i 2.on de DONA FRANCISQUITA, per G. Alcaraz, M. Martín, E. Vendrell. Nit, 10'15: LA DOLOROSA, per Miras. Actes 1.er i 2.on de DONA FRANCISQUITA, Alcaraz, Martín, Vendrell.

LA MUSICA

SALA MOZART

M.ª del Carme Noguero, cantatriu
Pere Vallribera, pianista

Constitueix un èxit ben brillant, i cal dir també del tot justificat, el recital de cançons que donà a la Sala Mozart la cantatriu Maria del Carme Noguero, amb la col·laboració del pianista Pere Vallribera.

El programa d'aquesta sessió oferia un remarcable interès i fou triat amb molt d'encert; hi estaven representats els antics mestres de la cançó, els músics romàntics i els moderns, entre els quals els catalans ocupaven una part seneera. La senyoreta Noguero s'imposà, doncs, una prova difícil en obligar-se a interpretar composicions de tan diversos estils i ambients; però això li serví per fer apreciar millor tot el seu talent, totes les seves notables qualitats de concertista, que es revelaren magníficament en el curs del concert. La veu de la senyoreta Noguero és de bell timbre i dúctil a totes les inflexions, i la seva dicció és molt expressiva i finament matisada. La jove artista posseeix, doncs, les millors condicions per conrear amb èxit l'art difícil del "Lied", i aquesta primera manifestació que ara ens ha fet aplaudir és penyora ben eloqüent dels triomfs que l'esperen si segueix el camí que tan encertadament ha iniciat.

Pere Vallribera fou, com sempre, el pianista pulcre i intel·ligent que sap donar a la seva participació el just relleu i el to més perfecte.

Ambdós artistes foren repetidament ovacionats, amb espontani entusiasme, pel nombrós auditori que acudí a la Sala Mozart.

B. S.

Francesc Espinós al Club 7 a 9

Tal com estava anunciat, el tenor Francesc Espinós donà al local del Club 7 a 9, el seu concert de lieder. En el programa figuraven obres de Tosti, Chopin, Lamote, Schubert, i altres.

Espinós ens causà molt bona impressió. Sobretot en el "marechiare", de Tosti, i "Tristesa", de Chopin: l'actuació del jove tenor fou digna del més gran elogi. La seva veu, sense estridències, matisà bellament les dues obres que fem remarcar i els donà una interpretació justa i d'un gust exquisit.

L'acompanyà al piano Josep Maria Cobo, que contribuí a l'èxit d'Espinós.

Ambdós foren molt aplaudits pel selecte públic que emplenava el teatre.

R.

Noticiari

Bennie Carter, Garney Clark i el quintet de l'Hot Club de França a Barcelona. — Hot Club de Barcelona, l'entitat de la qual es parla, va a assolir dintre breus dies la seva consagració definitiva.

Amb un clar coneixement dels deures que li imposa el nucli de simpatitzants cada dia major que segueix amb interès totes les seves iniciatives, Hot Club de Barcelona ha organitzat, per tal de solemnitzar la inauguració oficial del seu estatge, diversos actres, entre els quals destaquen extraordinàriament els dos grans concerts que tindran lloc els dies 29 i 31 del corrents al Cinema Coliseum i al Palau de la Música Catalana respectivament.

Aquests concerts, confiats al meravellós saxofonista i compositor negre Bennie Carter, al pianista Garney Clark, també de color, famós entre els famosos, al magnífic quintet de l'Hot Club de França, que acaba de realitzar les seves impressions gramofòniques com el millor conjunt de jazz de tot Europa, i a la prestigiosa orquestra del nostre Hot Club, constituiran l'esdeveniment màxim que en matèria de jazz s'ha produit fins ara a Barcelona.

La contracta dels esmentats elements significa per Hot Club un sacrifici enorme que els entusiastes de la música sincopada sabran reconèixer degudament, i és de creure, per tant, que serà compensat amb el més falaguer dels èxits.

Associació d'Estudiants de l'E. M. de M. — Avui, a un quart de dotze del matí, tindrà lloc a la Sala Studium (Bailén, 72) el XXV Concert de l'Associació d'Estudiants de l'Escola Municipal de Música de Barcelona, en el qual el violinista Alfons Garders, acompanyat al piano per Jaume Llobet, interpretarà: Concerto in re minore, Tartini; Sonata, Grieg; Melodia, Kreisler; Romança en sol, Beethoven; Oriental, Salvat; Preludium und allegro, Pugnani-Kreisler.

Els Mítings-Concerts públics de l'Associació Obrera de Concerts. — L'eficaç labor de difusió musical que l'Associació Obrera de Concerts ve acomplint a profit de les barriades obreres de la nostra ciutat, per mitjà del seu Institut Orquestral, tindrà una nova oportunitat de manifestar-se amb motiu de l'audició simfònica que es celebrarà al Casino L'Aliança del Poble Nou, a les onze del matí d'avui. En aquest VII Miting-Concert públic, sota la direcció del mestre Joan Pich i Santasusana, interpretarà obres de Haendel, Bach, Schubert, Morera i Mendelssohn.

Els afiliats a l'Associació Obrera de Concerts, exhibint llur carnet, tenen lliure accés a tots aquests actes de divulgació de cultura musical popular.

Anna March d'Estelrich al Casal del Metge. — Avui, a les deu de la nit, donarà, al Casal del Metge, un recital la pianista Anna March d'Estelrich, amb la col·laboració del mestre Narcís Carbonell.

Discòfils. — Després de la sessió inaugural de les tasques que "Discòfils Associació Pro Música" desarrollarà durant el present curs, sessió que fou altament interessant, s'ha assenyalat per a tenir efecte el proper dimecre, dia 29 dels corrents, una audició-exposició de les obres gramofòniques que han estat editades últimament. Aquesta nova audició, que correspon al número 14 de les que ha celebrat aquesta entitat, ha estat confiada al crític musical Josep Palau, el qual ens presentarà les últimes edicions gramofòniques i ens posarà al corrent de la marxa editorial gramofònica. Aquesta sessió de "Discòfils" tindrà lloc a la Sala de la Llibreria Catalònia.

Associació de Cultura Musical. — Dos concerts importantíssims ha organitzat l'Associació de Cultura Musical exclusivament per als seus socis en el present mes de gener, prenint part en ells l'Orquestra Filharmònica de Madrid que dirigeix l'eminent mestre Bartolomé Pérez Cases. Aquests concerts se celebraran el dia 30 de gener i el primer de febrer, tots dos al Palau de la Música Catalana.

A LLORET DE MAR
(GIRONA)
CLINICA MENTAL "TORRE CAMPDERA" per a malalts perviosos, mentals i toxicòmans. Telèfon 10. Metge director-resident: DOCTOR M. BERNAT i CARRERAS. Per a informes, adreceu-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, els dilluns, de quatre a set de la tarda, a la vostra de Letamendi, núm. 2 1.er
Apartat 32. Santander. AURISTELA.

PROGRAMES DEL COLISEUM
Carlos Gardel, el malaguanyat artista, en "Tango Bar"

LES ESTRENES

Fantasio: "EL VENDEDOR DE PAJAROS" (Hispania Tobis)

Producció alemanya basada en la cèlebre opereta del mateix títol de Carl Zeller.—Director: E. W. Emo.—Intèrprets principals: Lil Dagover, Maria Andergast, Genia Nicolaiewa, Wolf Albach-rety, Georg Alexander i Max Guelstorff.

"El vendedor de pájaros" és un film ingenu i encisador com un conte de Perrault. Dues delicades històries d'amor que passen en dos ambients oposats. Per l'un —uns paisatges amarats de poesia suau— desfilen tot d'éssers primaris que expressen llur joia de viure cantant i ballant. En l'altre —un palau sumptuós— tot de personatges amb perruca blanca teixeixen i desteixeixen les reverències més cerimonioses i les més belles de les galanteries. En el primer, s'estimen el venedor d'ocells i l'encarregada de distribuir la correspondència. En el segon, el duc i la seva muller viuen una inacabable lluna de mel. Però una sèrie de malentesos fan veure que desuneixen aquests enamorats predestinats a la felicitat eterna. Afortunadament tot s'arregla. L'idil·li dels primers té un desenllaç idíl·lic digne d'un conte de fades. Quant als segons, la reconciliació es produeix en descórrer un vel que tapava una exquisida estatueta de porcellana, a la qual escau el bell rol d'aclarir una confusió lamentable.

La composició d'aquest film és irreprotxable. La narració, sòlidament construïda, es fa seguir amb un interès sostingut que culmina en el cop de teatre final. Efecte de sorpresa gens espectacular, naturalment, sinó d'una subtilesa adorable com exigeix el to dominant de l'obra.

Molt ben interpretada, aquesta pel·lícula ha estat posada en escena amb gran cura i molt de gust per un artista sensible i refinat. El xoc de dos mons tan oposats provoca contrastos finíssims. I l'aspecte plàstic d'aquests dos ambients és una pura delícia. Els conjunts es mouen de vegades amb la gràcia i la finor d'un ballet.

Abans de "El vendedor de pájaros", projecten al Fantàsio "Yo fui Jack Mortimer". Un film que ens pinta el turment secret d'un xofer de taxi que, després de desfer-se del cadàver d'un home assassinat que ha trobat en el seu cotxe, comença a obsessionar-se fins a estar convençut que tothom el creurà culpable, que ningú no creurà que és innocent. L'obsessió i el terror de l'home acorralat submergeixen tot el film dins una atmosfera feixuga i irrespirable. I el més remarcable és que Carl Froelich, el director, ha aconseguit aquesta terrible intensitat amb uns mitjans d'una sobrietat absoluta. Intensitat a la creació de la qual col·labora magistralment Adolf Wohlbruck, l'inoblidable protagonista de "Mascarada", amb un joc tan patètic com despullat.

S. G.

Catalunya: "TE QUIERO CON LOCURA" (Hispano Foxfilm S. A. E.)

Producció espanyola rodada a Hollywood.—Basada en la peça teatral "Cura de reposo".—Productor: John Stone.—Adaptació: Paul Pérez i J. López Rubio.—Director: John Boland.—Intèrprets: Rosita Moreno, Raul Roulien, Enrique de Rosas, J. Torena, Romualdo Tirado, Carlos Villarias, Martín Garralaga.

En un manicomi es coneixen un noi i una noia que no tenen res de folls. Ella s'ha refugiat allà per a fugir d'uns parents que li volen imposar un casament amb un babau per tal d'entrar en possessió d'una herència. Ell s'hi ha refugiat per a evitar el raig de trets que li ha promès un marit irascible, la dona del qual ha seduït... Un manicomi molt singular, aquest. Els folls no són els que hi estan tancats. Són els que el visiten: el promès que volen encolomar a la protagonista, el marit sotraguejat per uns nervis en llibertat, un jutge més guillat que una cabra... Davant un panorama tan incoherent com aquest, la parella decideix installar-se definitivament en aquest manicomi que és un paradís comparat amb la follia desencadenada que regna a l'exterior.

Aquest film, presentat amb el bon gust i la sòbria modernitat amb què la Fox posa en escena totes les pel·lícules en castellà que roda als seus estudis de Hollywood, abunda en grotesc no exempt de finor i en aquell humor desllorigat inspirat en la "loufoquerie" dels germans Marx. El seu autor és ric en una inventiva fàcil que li permet acumular situacions imprevistes, embolics enginyosos i quid pro quos hàbils, que, ben dosificats, i portats amb molta vivacitat, creen una obra que excita constantment les rialles del públic. El sentiment de les cançons de Raoul Roulien i la gràcia alada de les danses de Rosita Moreno constitueixen unes afortunades variacions.

"Te quiero con locura" és un film en espanyol ben presentat, ben interpretat. Amb una perfecció que no tenen les pel·lícules rodades a la Península. Però el nostre públic no vol aquesta mena d'obres. Així que ensuma que la cinta parlada en castellà que li ofereixen és filmada a Hollywood, en fuig com de la pesta. Prefereix els melodrames mal fets i mediocrement interpretats, però rodats a Espanya. És incomprensible!

S. G.

COLISEUM
DES DE DEMA
podreu veure i escoltar per darrera vegada el malaurat cantant
CARLOS GARDEL
en un gran film
Es un film Paramount
Espectacular, atractiu, humà, interessantíssim; el darrer i el millor que veureu del plorat artista

Astoria: "EL CRIMEN DEL AVION" i "DOS Y MEDIO" (Radio Films)

Un film amb tots els tòpics de les pel·lícules policíaques i de misteri amb dos protagonistes: Edna May Oliver i James Gleason, és "El crimen del avión".

No hi ha res de nou en l'avió ni en l'argument d'aquesta pel·lícula. La intenció és precisament aquesta: usar els tòpics d'aquesta mena de films per convertir-los en un argument ple de situacions còmiques. No creades expressament, sinó que són les mateixes que amb tota serietat veiem en les altres pel·lícules d'aquest gènere.

James Gleason és un actor que hom recorda de molts films en els quals ha interpretat papers secundaris. Edna May Oliver és ja molt més coneguda.

"Dos y medio" és un altre film de Wheler i Woolsey, la parella de còmics americans cent per cent, que ens cridaren l'atenció d'ençà del film "Diplomanias". No s'han renovat gens; la seva interpretació és la mateixa i el seu film té les característiques dels anteriors. En el repartiment hi ha també el noi Spanky, Noah Beery i Mary Carlisle.

En resum un programa divertit, que fa passar bé l'estona.

M. N.

Fèmina: "EL ESCANDALO DEL D'A" (Metro)

Film parlat en anglès.—Títol original: "After Office Hours".—Productor: Robert Z. Leonard.—Director: Bernard H. Hyman. Intèrprets: Clark Gable, Constance Bennett, Staurt Erwin, Billie Burke, Harvey Stephens, Katharine Alexander.

Comèdia de costums, comèdia mundana, "El escándalo del día" porta al llenç la vida trepidant dels grans periodistes americans a la caça de notícies sensacionals.

Molt divertit és aquest film, que ens presenta un Clark Gable i una Constance Bennett tan agradables i somrients, que teniu ganes de tornar-los a veure junts.

De l'atmosfera periodística als salons elegants, l'acció va contínuament plena d'espiritualitat i d'alegria. I ens trobem davant el cas curiós d'una pel·lícula en la qual hi ha un crim, però que no és una pel·lícula policíaca.

Clark Gable, director d'un important diari, Constance Bennett, la seva redactora, noia de casa bona que fa periodisme per amor a l'art, Harvey Stephens, candidat a les eleccions, Katharine Alexander, una milionària, i l'irresistible Stuart Erwin, es produeixen amb la naturalitat i la vitalitat característiques dels films americans.

Segueixen els plens i l'entusiasme
al
PRINCIPAL PALACE
amb

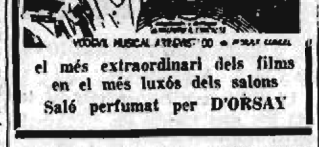

el més extraordinari dels films
en el més luxós dels salons
Saló perfumat per D'ORSAY

grandiós doble programa que Hispania Tobis presenta al Fantàsio, integrat també per la veritable joia musical "La pícara música" un dels principals personatges de la qual és l'immortal compositor Liszt, la qual cosa dóna lloc al fet que tot el film estigui perfumat per la seva música genial i especialment per la seva famosa Rapsòdia Hongaresa núm. 2. El protagonista d'aquesta valuosíssima pel·lícula és el celebrat actor Paul Hörbiger.

PRODUCCIO AMERICANA

El nou film de Charlot

El primer film de Charlie Chaplin en quatre anys "Modern Times" "Temps moderns) està pràcticament terminat. Li falten tan sols uns tocs per estar a punt d'efectuar la seva primera presentació mundial a Nova York.

La primera exhibició a Europa del film que conta les aventures i peripècies de l'"home de la fàbrica" està fixada per a aviat al teatre Tivoli, de Londres, el qual ha pagat un preu elevadíssim per a la seva exclusivitat, puix que es confia que romandrà allí almenys sis mesos al cartell. Chaplin s'ocupa actualment del fons musical de la seva pel·lícula; adopta trossos de famoses composicions i escriu ell mateix, quan cal, alguns trossos de música que improvisa amb el seu violí a un recó de l'estudi, i una secretària copia les notes en un paper mentre toca.

Un dels pocs que han tingut el privilegi d'entrar als estudis de Chaplin des que començà el rodatge de la pel·lícula fa quasi un any aventura l'opinió que Paulette Goddard, nova primera dama de Charlot, serà un dels descobriments més sensacionals efectuats al llenç de deu anys ençà.

Aquesta mateixa persona, estranya als estudis per cert, dóna compte que Chaplin interpreta a cada escena els diferents papers per ensenyar als artistes que han d'interpretar-los la manera com vol que ho facin, abans del rodatge d'aquesta. Incidentalment, afegeix que s'utilitzà un nou tipus de cambra cinematogràfica per a prendre la sèrie d'escenes de "Modern Times", en les quals apareix la maquinària. El moviment és en elles tan ràpid i la maquinària es mou en tantes direccions a la vegada que la cambra hagué d'ésser convenientment adaptada per a això a l'efecte d'evitar confusions.

PROGRAMES DEL FANTASIO

"Yo soy Jack Mortimer" i "La pícara música"

Adolph Wolhbruck, el que fou incomparable protagonista de "Mascarada", apareix en el principal personatge de la producció de l'afortunat realitzador Carl Froelich que porta per títol "Yo soy Jack Mortimer", obra de gran tema, d'apassionant intriga, traçada amb mà mestra, portada amb habilitat insuperable, de tal manera, que l'atenció de l'espectador queda suspesa a les sòlides xarxes de l'original argument, per a portar-la al més inesperat dels finals, després de fer-lo passar per una sèrie d'incidències interessantíssimes que han de portar la seva emoció al roig viu.

No és "Yo soy Jack Mortimer" un film policíac dels acostumats. A part de l'interès de l'àgil anècdota, és una obra profunda de rellevants valors psicològics que intensifica l'emoció natural a través de l'estudi de caràcters, dels complexos estats sentimentals de l'inimitable protagonista Adolph Wolbruch que, amb aquesta obra, aporta al cinema una creació veritablement memorable.

"Yo soy Jack Mortimer" producció modèlica en un gènere que comporta valors de renovació, forma part del

CINEMA CATALUNYA
Danses... Cançons... Alegria a vessar
Una divertidíssima comèdia en espanyol

Completa el programa
COMPAÑEROS DE VIAJE
amb Edmund Lowe, Claire Trevor, Adrienne Ames
Avui, diumenge: Matinal, a les 10'30. Tarda, a les 3'30; Especial a les 6. Nit, a les 10

CAPITOL
La pel·lícula de profunda sensibilitat, de meravellosa interpretació i de presentació fastuosa, segueix el seu camí triomfal i en la
SEGONA SETMANA
l'èxit segueix en augment

Avui, a les 10'30
SESSIO MATINAL
al preu únic d'una pta.
Tarda, sessió contínua
de 3'25 a 12'30

PROGRAMES DEL CAPITOL

"Crimen y castigo"

TALA BIRELL I MARIAN MARSH FIGUREN EN EL REPARTIMENT D'AQUEST FILM DE STERNBERG

Tela Birell i Marian Marsh, la tasca de les quals ha pogut apreciar el públic en produccions recents de la marca Colúmbia, han estat incorporades al repartiment de "Crimen y castigo", junt als dos formidables actors que són Peter Lorre i Edward Arnold.

Es tracta de la transcripció al llenç de la famosa novel·la de Dostoiewsky, que fou considerada justament com l'obra més important del gran novel·lista rus, a la vegada que fou la que obtingué la màxima popularitat.

Aquesta obra fou dirigida per Josef von Sternberg i serà una de les pel·lícules més notables de la temporada, sota tots els conceptes.

Miss Birell, actriu de teatre la fama de la qual fou aconseguida a Europa, és actualment una de les actrius més populars de l'elenc de la Colúmbia. D'entre les seves nombroses actuacions destacarem "Let's Fall in Love", "El capitàn odia el mar", "Vivamos esta noche" i "El rayo mortífero". Afegirem el fet que és considerada com una de les dones més belles de Hollywood, i això que no manquen noies a Cinelàndia amb dret a aquest qualificatiu.

Miss Marsh, que acaba de signar un llarg contracte amb la Colúmbia, ha interpretat papers principals per a altres diverses companyies, i a més també ha aparegut a diverses produccions angleses. Recordem la seva interpretació en "Svengali", "Me gusta así" i "El hijo pródigo".

Una escena de "Byrd en el Antártico", el documental filmat per la Paramount de la nova expedició de Byrd al Pol Sud

TIVOLI
AVUI, TARDA I NIT
Exit formidable
de la nova producció nacional

Producció nacional P. C. E.
L'obra musical i inspirada del mestre SERRANO

FILMS DE LA UNIVERSAL

Antonio Moreno, protagonista de "Alas sobre el Chaco"

El popular actor Antoni Moreno, que ha estat a Hollywood un dels artistes el tregall del qual s'ha cotitzat més alt i un dels veterans, amb les Talmadge i Pickford, dels artistes del cinema, ha arribat recentment a Espanya per col·laborar amb la seva valuosa experiència a la producció nacional. Es el protagonista, juntament amb Josep Crespo, Lupita Tovar, Juli Peña, Romuald Tirado, Juan Torena, Jordi Lewis i d'altres, de la gran producció "Alas sobre el Chaco" que s'estrenarà molt aviat a la nostra ciutat.

Antoni Moreno, amb el seu art sobri, la seva admirable expressivitat i gest convincent, enamorat del personatge que interpreta, estableix la més perfecta i baronívola de les seves creacions en "Alas sobre el Chaco", aquesta producció de trama apassionant que porta al llenç un conflicte de recent actualitat que produí viva inquietud a tot el món. El realisme de les seves escenes, la grandiosa espectacularitat i emoció de les seves situacions i la sinceritat amb què són produïts alguns impressionants moments de la lluita pel Gran Chaco, fan d'aquesta nova producció hispano parlant de la Universal, una de les obres memorables del cinema.

FLETA
EL ULTIMO CONTRABANDISTA
DEL MAESTRO LUNA

PROJECTOR

DEMA, EL COLISEUM estrena "Tango Bar", el darrer film de Carlos Gardel. Per una ironia del destí, el famós cantant no podrà recollir els llorers de l'èxit més gran de la seva carrera. Als seus amics i admiradors, en canvi, els és reservada la satisfacció se constatar que l'eminent cantant ha desaparegut deixant una legió de simpatitzants que si abans fou molt nodrida, ho serà encara més després d'haver vist aquest film on, per la depurada direcció de John Reinhardt, per la riquesa de la seva presentació, no igualada en cap altra pel·lícula parlada en espanyol, i per la bellesa de les cançons que interpreta l'artista traspassat, mereixerà el fervorós aplaudiment dels aficionats. La Paramount, posseïdora del film i coneixedora dels seus valors artístics, ha volgut donar "Tango Bar" en darrer lloc per tal que el record del artista fos inmillorable. L'acció d'aquesta cinta transcorre a Buenos Aires i Barcelona, i fins i tot el propi Coliseum, on tindrà lloc la darrera estrena del malaguanyat cantant, és un dels salons on el film suposa que Gardel actua. Gardel en "Tango Bar" canta cinc cançons, però amb una emoció i un sentiment tan grans que només es poden comparar al seu famós tango de "Luces de Buenos Aires". Tots els seus admiradors es convenceran en veure aquesta pel·lícula que aquesta és la seva millor obra i que d'artistes com ell només n'ha existit un. Rosita Moreno i Enrique de Rosas figuren també en el repartiment de "Tango Bar".

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA 38
Exposició de Mobles - Decoració - Objectes d'art
MARQUES-PUIG
Pintura
J. ROVIRA
Pintura
Fins al 7 de febrer

SALA BARCINO
V. GARCIA SIMON
Marcs, Gravats. Pintura moderna
MARIA LLUISSA DAZA — Pintura i Dibuixos
J. SARABIA — Pintures
Fins al 7 de febrer

ART ANTIC
PETRITXOL, 5, PRAL.
Mobles, ventalls, porcellanes, quadros, gravats, etc.
Especialitat en objectes per a presents
EXPOSICIO PERMANENT DE PINTURA ANTIGA
Pròxim trasllat al núm. 4 (botiga) del mateix carrer

SYRA
DIPUTACIO, 262 - TELEFON 18710
Art i ornamentació
Objectes per a presents - Marcs
CARME CORTES
Pintura
J. V. SOLA ANDREU
Pintura
Fins al 7 de febrer

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT, 323
Marcs - Gravats - Miralls - Motllures
J. MENSA-SALAS
Pintura
Inauguració avui

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
Marcs i Gravats
BOSCH ROGER
Pintura
Fins al 7 de febrer

RENART
DIPUTACIO, 271 - TELEFON 16217
Imatgeria - Marcs
DIAZ-COSTA
Pintures
Fins al 7 de febrer

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 613
MANUEL SAGNIER — Pintures
TARREGA VILADOMS — Pintures
ELVIRA MALAGARRIGA — Pintures
Col·lecció de "Caça Major i Menor", estampes antigues, per Adam i Grenier
Pintura catalana del segle XIX
Fins al 7 de febrer

CASA ESTEVA
CASP, 21
PICASSO

ELS ESPECTACLES D'AVUI

TEATRES

Apol·lo. — "Una estrella y un lucero".
■ Barcelona. — Tarda i nit: "Quién soy yo?"
■ Còmic. — "Mujeres de fuego".
■ Espanyol. — Tarda: "Tarzan de les mones" i "L'estrella de moda. Nit: "La dona verge".
■ Gran Teatre del Liceu. — "La Walkyria".
■ Nou. — Tarda i nit: "Los de Aragón". "La dolorosa" i actes primer i segon de "Doña Francisquita".
■ Novetats. — Tarda, 3'30: "Amàlia, Amèlia i Emília"; a les 6 i nit, a les 10'15: "El blau cel".
■ Poliorama. — Tarda i nit: "Maria de la O".
■ Romea. — Tarda, 3'30: "Las aventuras de Miko"; a les 6 i nit, a les 10'15: "Mamà Inés".
■ Victòria. — Tarda: "Els fills dels vells" i "La meua dona, la teua i la de l'altre". Nit: "La meua dona, la teua i la de l'altre".

CINEMES

■ Actualitats. — Noticiari espanyol. Pathé Journal. Revista femenina.
Amèrica. — "Nido de aguilas". "Nuestra hijita" i "Encadenada".
Arenas. — "La pequeña coronela".
Arnau. — "Casta Diva". "La estropeada vida de Oliverio VIII" i "Contra el imperio del crimen".
"La mujer triunfa" i "Contra el imperio del crimen".
Astòria. — "El crimen del avión" i "Dos y medio".
■ Avinguda. — "Pecados de amor" "La viuda soltera" i "Amor en maniobras".
■ Barcelona. — "La pequeña coronela" "Enemigos íntimos" i "Vivamos de nuevo".
Bohème. — "La carretera del infierno". "El beso de la gloria" i "La estropeada vida de Oliverio VIII".
Bohèmia. — "Un crimen perfecto" "La espía núm. 13" i "Compañeros de juerga".
Bosc. — "El billete premiado" "El héroe público núm. 1".
■ Broadway. — "Casta Diva". "La estropeada vida de Oliverio VIII" i "Contra el imperio del crimen".
■ Capitol. — "El secreto de Ana María".
■ Catalunya. — "Te quiero con locura".
Central. — "Cuando el diablo asoma" "Al llegar la primavera" i "Muñequitas neoyorkinas".
■ Coliseum. — "El templo de las hermosas".
Comèdia. — "Las hijas de la portera", "Arampando" i "Siempre en mi corazón".
■ Comtal. — "El chico millonario". "El loco humano" i "Hombres sin entrañas".
Corts. — "El cacique". "Juventud triunfante" i "El legado de la estepa".
Diana. — "La isla del tesoro". "El refugio" i "Gloria y hambre".
Diorama. — "El cuarto núm. 309". "Nuestra hijita" i "La venganza del mar".
Entença. — "Una noche de amor", "El cacique" i "Un aventurero audaz".
Esplai. — "Episodio". "Rataplan" i "La indómita".
■ Excelsior. — "Angelina o el honor de un brigadier", "Pasaporte a la fama" i "El valle del infierno".
■ Fantàsio. — "Yo fui" i "El vendedor de pájaros".
■ Fèmina. — "El vagón de la muerte" i "El escándalo del día".
Florida. — "Casta Diva". "La estropeada vida de Oliverio VIII" i "Contra el imperio del crimen.
Foc Nou. — "Venganza gitana". "La venus de oro" i "Encadenada".
■ Goya. — "El rayo de plata". "La venganza" del mar" i "El octavo mandamiento".
Intim. — "La jaula de oro" i "Encadenada".
■ Iris. — "Pasaporte a la fama". "La venganza del mar" i "El consejero del rey".
Kursaal. — "Mundos privados" i "Nobleza obliga".
Laietana. — "El malvado Carabel", "Receta para la felicidad" i "Balas de papel".
Manelic. — "Por unos ojos negros". "Cercas y balas" i "La venganza del mar".
Majèstic. — "El octavo mandamiento". "Un hombre de oro" i "El cuarto número 309".
Marina. — "Es mi hombre". "Gloria y hambre" i "El baile del Savoy".
■ Maryland. — "Bosambo".
Metropol. — "El héroe público número 1" i "Stradivarius".
Miria. — "El payaso del circo" "La pequeña coronela" i "El hombre que sabía demasiado".
Mistral. — "Episodio" "La estropeada vida de Oliverio VIII" i "Casta Diva".
Mundial. — "No sé por qué" "Un par de detectives" i "El lirio dorado".
Nou. — "Las fronteras del amor"; "Una mujer para dos" i "El incomprendido".

MIREU L'ANUNCI DETALLAT DELS NOMS QUE VAN PRECEDITS DEL SIGNE ■

Núria. — "Episodio". "La novia secreta" i "Por unos ojos negros".
Pedró. — Gran programa.
■ París. — "Nobleza obliga" i "Las quiero a todas".
■ Pathé Palace. — "La estropeada vida de Oliverio VIII". Nit: "Noche nupcial".
Principal. — "Madre Alegría". "Una noche de amor" i "El lobo humano".
■ Principal Palace. — "Abajo los hombres".
■ Publi Cinema. — Curiositats mundials. Noticiaris Fox. Notícies d'Espanya i internacionals.
■ Rambles. — "La viuda soltera" i "Noche nupcial."
Royal. — "La isla de las almas perdidas". "Conoce a tu hijo" i "El baile del Savoy".
Saló Victòria. — "Hombres sin entrañas" "Sucedió en Nueva York" i "Angelina o el honor de un brigadier".
■ Savoy. — Noticiaris Fox Movietone i France Actualités.
Select. — "Madre Alegría". "Una noche de amor" i "El lobo humano".
Smart. — "Música, muchachos" "El "El conde de Montecristo".
■ Splendid. — "El día que me quieras" i "L'expreso de la seda".
Tetuan. — "Enemigos íntimos". "El chico millonario" i "Casta Diva".
■ Tívoli. — "Los claveles".
Triomf. — "Es mi hombre". "Gloria y hambre" i "El baile del Savoy".
■ Urquinaona. — "Rosa de Francia".
Verdi. — "Simone es así". "Un ladrón en la alcoba" i "El noveno huésped".
■ Volga. — "Stradivarius". "El billete premiado" i "El héroe público número 1".
■ Walkyria. — "La pequeña coronela". Nido de águilas". "Enemigos íntimos" i "Legionario estrafalario".
Xile. — "Waterloo". "Al compás del amor". "Sucedió una vez" i "El chico millonario".

MUSIC-HALLS

La Bona Sombra. — Varietats.
■ Excelsior. — Marimba Nuevo Mundo.

ESPORTS

■ Frontó Novetats. — Grans partits de pilota.
■ Frontó Principal Palace. — Grans partits de pilota.
■ Frontó Txiki-Alai. — Grans partits de pilota.

Fantàsio
Un doble programa de qualitat
Argument no!
Dinamisme!
Emoció!
Misteri!

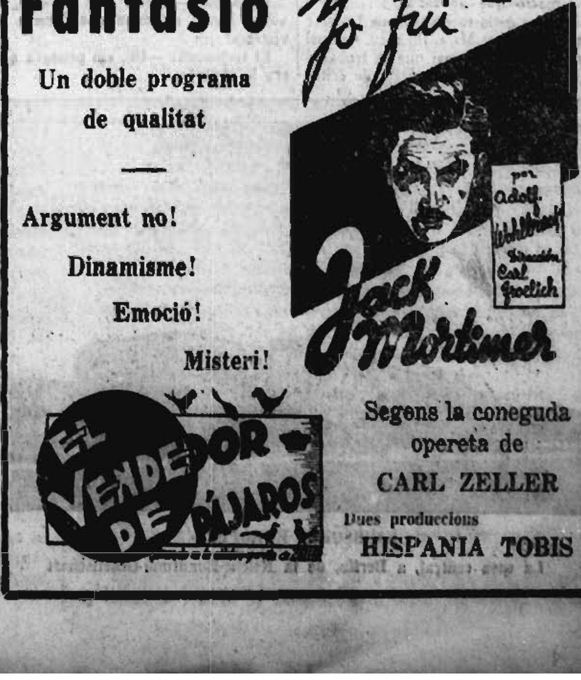

Segons la coneguda opereta de
CARL ZELLER
Dues produccions
HISPANIA TOBIS

Escolteu cada dia l'emissió realitzada des de la redacció de LA PUBLICITAT

radiodifusió

MITJA HORA DE L'ESTUDIANT per Ràdio Barcelona E A J - 1

Escolteu-la avui, com cada diumenge, a dos quarts de deu de la nit

TORNEM-HI?

LA RADIO I EL TEATRE

Jo crec que ens passarem la vida parlant de la mateixa cosa. Des dels començaments de la radiodifusió que un dia per part dels empresaris, o bé dels actors, o bé per part de la Societat d'Autors, etc., etc., ens trobem que la Ràdio és declarada enemiga de l'organisme que es creu postergat, per l'invent el màxim de l'època, i posa en peu de batalla els seus ressorts de combat i li declara la guerra. Què esdevé? Doncs, senzillament, que esgotat l'esforç combatiu, afortunadament no correspost, per l'actitud passiva del contrincant, s'entaulen les negociacions pertinents i s'arriba a un acord que és acceptat benèvolament per ambdues parts.

Fins ací a hom li semblaria, amb el temps transcorregut, que va des de la implantació de la Ràdio, que els afers antagònics entre la Ràdio i el Teatre haurien d'estar ja avui en el pretèrit, oi més si tenim present que l'actitud dels dirigents de les emissores espanyoles és la de no ésser dèbils, ni apàtics, ni intemperants, sinó caràcters reflexius, ferms i constants i constantment equilibrats o en condicions de restablir promptament l'equilibri perdut.

Però, no, senyors! Tan prompte un estament que viu del Teatre i de la Ràdio — cal no oblidar aquest darrer extrem — arriba a un complet acord amb aquesta, en surt un altre entaulant-li polèmica i es repeteix la contradansa — tractant-se de coses d'escenaris permeteu-nos emprar aquest terme musical — que ha esdevingut típic i tradicional entre els afers dels homes de la ràdio i del teatre.

Parlem així perquè, actualment, l'estament que fa el "solo" en l'obligat del tema, aparentment discordant, és la Societat d'Austors d'Espanya.

No és permès a les emissores de radiodifusió el que a les hores que funcionen els teatres facin audicions teatrals en els seus respectius estudis: audicions que, com és lògic, eren fetes amb actors professionals i amb obres de la Societat d'Autors litigant, els autors de la qual, percebien doble dret d'autor que el que acostumen a percebre si l'obra és representada al teatre.

Aquesta és la llei que vol imposar ara l'esmentada Societat. Darrerament, però, i com volent fer marxa endarrera — procés inevitable — vol autoritzar a les emissores de Ràdio el que els dissabtes a la nit, i com a excepció, puguin radiar audicions teatrals en hora conjunta a les representacions que se celebren als teatres.

Això, que a primer cop d'ull semblaria ja una transició lloable, es converteix, però, en una frapant paradoxa, puix que, precisament, els dissabtes a la nit és l'únic dia de la setmana que els autors dramàtics autoritzen les retransmissions des dels teatres, o sia el que les emissores puguin donar als seus radiooients l'audició d'una obra que es veu representada en un teatre: facilitat de transmissió que no és permesa en altres dies de la setmana.

Així, doncs, esdevé que si les emissores acceptessin fer una audició teatral en els seus estudis, en el dia assenyalat, de les dues o tres que abans feien per setmana, es trobarien que no podrien fer ús de la facilitat donada per a retransmetre des d'un teatre els dissabtes a la nit.

Hem exposat tan sols, i amb la major claredat possible, el tema actual en discòrdia sense examinar ni de lluny altres disposicions de l'esmentada Societat d'Autors i d'alguns altres organismes teatrals que gairebé fan impossible que hom pugui esperar, per a ben aviat, aquella concòrdia i esperit de collaboració que hauria d'haver-hi entre els homes del Teatre i de la Ràdio, aspiració de comprensió els beneficiats de la qual serien exclusivament els elements que viuen d'ambdues activitats de l'espectacle públic.

Aquest "hosanna" el sentireu exclamar — tot desitjant-lo — en llavis de tots els elements que viuen del Teatre. ¿Per què no és possible entonar-lo amb motiu justificat?

Mentre això no s'esdevé i en recordar les disposicions oficials i oficioses que irregulen les coses de la Ràdio i del Teatre fa que tots plegats ens trobem dins les vicissituds que es conta la faula de "Camaleó fill".

Conten que una vegada camaleó pare va dir a camaleó fill, davant la reclamació que aquest li feia per alliberarse de la tutela paterna i córrer lliure pel món: Mira, fill meu, ves pel món no oblidis mai que et trobaràs davant de moltes disparitats de crites i que hauràs d'adaptar-te a les circumstàncies. Per aquest fi, no oblidis les virtuts que nosaltres, els camaleons, tenim a la pell: ¿que cau damunt d'una fulla d'arbre?, adaptaràs el color de la teva pell a la del verd on et trobis; ¿que passes per un lloc terrós? t'adaptaràs a aquest color, i així successivament. Si així ho fas — acabà camaleó pare — no temis pas els perills del món, viuràs en harmonia amb allò que et volti i no produiràs cap alarma que pugui fer impossible la teva viu-viu.

Camaleó fill, anà per aquests móns de Déu tenint present sempre els consells del seu pare. Aquests consells li foren tan útils que transcorregueren anys i panys sense que cap entrebanc no posés en perill la seva existència. Però — sempre hi ha un però — vingué un dia que camaleó fill va tenir la desgràcia de caure damunt d'una tela escocesa i allí foren els seus treballs. No pogué adaptar la seva humanitat a les múltiples coloraines que hi havia en el lloc on es trobava. I, esdevingué, que el pobre camaleó fill, volent convertir en un arc-en-cel la seva pell, es tornà foll.

* * *

Jo crec que tots els organismes que laboren per al major esplendor de l'espectacle públic, siguin de la Ràdio o del Teatre, es trobin en un moment semblant al que passà al pobre camaleó fill.

* * *

Molt bé fariem, doncs, si tots plegats, cerquéssim una fórmula per tal que el desenvolupament de les activitats de cada un dels elements ací exposats fossin encaminats a una transició entre llurs conveniències i llurs necessitats sense que mai no es trobessin enfrontats en una multiplicitat de divergències que enfollissin l'existència llur.

Jordi de VILAMAR

Barcelona, 25 de gener de 1936.

REPARACIONS DE TOTA MENA D'APARELLS DE RADIO

LABORATORI RADIOTECNIC DE RADIO BARCELONA

RAPIDESA, ECONOMIA I GARANTIA TECNICA

Ràdio per a tothom

CASP, 12, botiga - Telèfon 18860

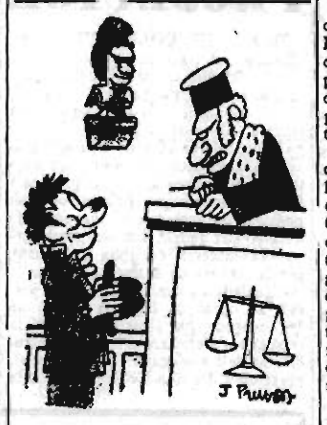

RADIOOIENT SEMPITERN

El jutge: —I vós, com a vei, ¿no vàreu sentir els crits que donava la víctima?

El testimoni: —Oh, em pensava que era la ràdio!

EMISSORES EUROPEES

La casa central, a Berlín, de la Reichs-Rundfunk-Gesellschaft

ELS LLIGAMS INTERNACIONALS WORLD RÀDIO I RÀDIO BARCELONA

En els darrers números d'aquesta importants revista londinenca s'observa un lloable desig de divulgació de les coses de la radiodifusió catalana.

En una de les seves darreres portades publica el gravat a tota pàgina d'una gentil cantatriu catalana abillada amb el clàssic vestit de les damiseles catalanes del segle passat davant el micròfon de Ràdio Barcelona.

Ultimament, en el seu darrer número, "World Radio" dedica el seu editorial a comentar les activitats de la Primera Emissora de Catalunya i publica un gravat de la nova antena de l'emissora del Tibidabo.

Des d'aquesta plana de radiodifusió de LA PUBLICITAT ens plau agrair amb fervor als dirigents d'aquesta tan important revista anglesa les seves atencions envers la nostra Primera Emissora.

CONFERENCIA DEL DR. PERE CALAFELL

El dimarts vinent, dia 28, a un quart de nou del vespre, el doctor Pere Calafell donarà una conferència sobre "L'infant malalt", per Ràdio Barcelona.

CATALANS:

Llegiu la revista

RADIO BARCELONA

la més antiga, l'única publicació setmanal catalana de radiodifusió. Deu anys de publicació ininterrompuda.

TIRATGE: 25.000 EXEMPLARS

LA RADIO I LA PREMSA

Dues forces que es complementen

Voldríem no haver de fer cap referència al diari parlat de Ràdio Barcelona "La Paraula". No ens agrada ésser jutge i part. Però el tema ens obliga a contrariar-nos.

Segurament cap diari tipogràfic no pot pretendre aspirar a la difusió del nostre diari radiofònic "La Paraula". També es pot donar com a cosa segura que no hi haurà cap periòdic tipogràfic capaç de superar la rapidesa que a les seves informacions imprimeix el diari parlat "La Paraula". Tenim la pretensió de creure que existeix unanimitat en l'apreciació de les nostres asseveracions. En canvi, en alguns sectors, per fortuna escassos, existeix l'equivocat parer que la ràdio i la premsa són incompatibles; això, quan no consideren que són inconciliables. Ja hem indicat que aquest punt de vista no per respectable és menys erroni. I és molt fàcil demostrar-ho.

Incomptables pel seu nombre són els radiooients de "La Paraula", el diari parlat de Ràdio Barcelona. Les seves múltiples emissions són seguides amb vivíssim interès. Tothom coneix els seus variats serveis d'informació, millorats i ampliats d'una manera constant. I és ara que ens creiem obligats a preguntar: dels innombrables oients del diari parlat de Ràdio Barcelona, "La Paraula", ¿quants d'ells deixen d'adquirir un o diversos diaris tipogràfics? D'aquells que es troben en condicions de llegir o bé, en altres paraules, que es troben en condicions d'adquirir un diari, ningú, sense cap mena de dubte. Aleshores, ¿on podem trobar-la aquesta competència, aquesta incompatibilitat? ¿on poden trobar-los aquests interessos inconciliables?

La nostra experiència ens diu que només els esperits fantasiosos poden respondre d'una manera afirmativa la pregunta que deixem formulada. Els altres hauran de reconèixer que entre la ràdio i la premsa no existeix antagonisme de cap mena. Si volen ésser sincers hauran de reconèixer, això sí, que l'un i l'altre sistema d'informació el complementen i que moltes vegades entre ells s'estableix una collaboració reflexivament establerta o imposada per les circumstàncies o, encara, per la mateixa naturalesa del succés.

En altres ocasions hem deixat demostrar, i no ens dol d'insistir, que la informació radiofònica — en el cas que ens ocupa les informacions de "La Paraula", el diari parlat de Ràdio Barcelona — és un avanç, un anunci d'allò que després, més tard, al cap de poca estona si es vol, la premsa explicarà amb tot luxe de detalls. Davant un fet de palesa importància és inconcebible que els ciutadans s'acontentin amb allò que els és comunicat una sola vegada. Les declaracions d'un personatge polític, el resum d'un procés cèlebre, el reportatge d'una catàstrofe o d'una gran manifestació ciutadana, són coses tant per ésser llegides en conjunt com per ésser rellegides en detall, minuciosament. Per això insistim a afirmar que la informació radiofònica avança allò que serà la notícia publicada a la premsa, desvetllant d'aquesta manera l'interès dels lectors.

Vulguin o no vulguin els adversaris de la ràdio — afortunadament escassíssims — la informació radiofònica és, per a la premsa, un mitjà publicitari que, de més a més, té l'enorme avantatge d'ésser gratuit. Els periòdics tan sols poden desitjar que la ràdio doni a conèixer amb antelació aquelles informacions que atrauen el públic i que, en conseqüència, fan augmentar la venda.

La ràdio i la premsa es complementen. I suïcida fóra entorpir el camí d'una d'aquestes dues forces que convergeixen en un sol interès.

NAVARRO COSTABELLA

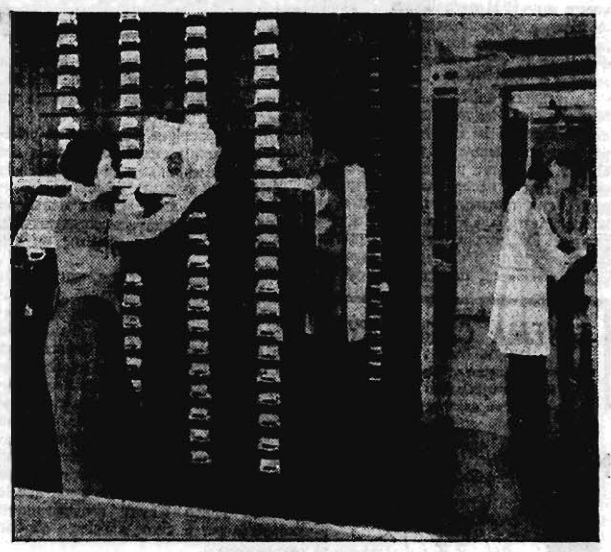

EMISSORES EUROPEES

La Discoteca de la Reichs-Rundfunk-Gesellschaft

La televisió

A FRANÇA

La primera emissió de l'estació francesa de televisió installada a la Torre Eiffel serà un motiu per a la celebració de grans festivals, en els quals prendran part els més celebrats artistes del teatre parisenc. A París s'obriran al públic sis locals per a la recepció de televisió.

A Anglaterra les emissions d'assaig començaran el proper mes de febrer, i les emissions regulars, si és possible, en el mes de març. Segons el senyor G. Covk, cap de la secció de televisió de la B. B. C., els programes consistiran en fragments de pellícules conegudes, concerts orquestrals i conferències. També es donaran, seguin l'exemple americà, actualitats en forma de revista setmanal illustrada. Després s'afegiran als programes representacions de Varietès i exhibicions dels darrers models de la moda femenina.

Quant al programa d'anuncis, la B. B. C. ha decidit no posar el seu servei de televisió a la disposició de la propaganda comercial, però està disposada a acceptar l'emissió de programes seneers a càrrec de cases comercials, limitant-se la companyia a anunciar solament els noms de les cases que han patrocinat aquests programes especials. Les emissions seran diàries, una hora al matí, una a la tarda i una altra a la nit.

També la radiodifusió finlandesa s'està ocupant d'un projecte per a la installació, no molt llunyana, d'un servei de televisió. El nou edifici de la ràdio que actualment s'està construint a Helsingfors, tindrà una torre d'una alçària considerable projectada expressament per a televisió. Els cercles interessats de Finlàndia segueixen amb tota atenció el desenvolupament de la televisió a Anglaterra, Amèrica i Alemanya, especialment en aquest darrer país, car creuen que serà allí on es fabricaran els primers receptors de televisió servibles i ensems relativament econòmics.

A ANGLATERRA

El director general de Comunicacions anglès ha declarat que el Comitè Assessor de Televisió ha recomanat l'adopció del palau Alexandra per a l'estació de televisió ón Londres, recomanació que ha estat aprovada pel director general. La British Broadcasting Corporation gestiona la cessió d'alguns dels locals del Palau per a emplaçar-hi l'estació; el sòl o paviment del palau Alexandra està a uns 92 metres sobre el nivell de la mar; hom projecta installar un màstil de noranta metres, amb la qual cosa l'antena tindrà 182 metres sobre el nivell de la mar. Hom creu que aquestes mesures serien suficients per a assolir en la zona de Londres bona claredat en el servei de televisió.

La Companyia BAIRD de televisió i la Marconi E. M. J. han estat convidades a subministrar els aparells necessaris per al funcionament de llurs respectius tipus d'emissora.

La Companyia BAIRD proposa un tipus d'escrutador de 240 línies i 25 imatges per segon, i la Companyia Marconi proposa un tipus de 405 línies i també 25 imatges per segon, entrellaçades de forma que poden assolir-se 22 línies i mitja cada un i cinquanta imatges per segon.

El Comitè proposa radiar la televisió per mitjà d'ones de 6'6 metres, radiant simultàniament el so associat amb ones de 7'2 metres.

ALS ESTATS UNITS

Han començat en aquests dies els treballs per a installar al cim del colossal gratacels de l'Empire State, el més alt de Nova York, una nova installació transmissora de televisió, que hom es proposa portar a terme dintre el mes present i que començarà a funcionar a primers d'abril. Els dirigents de la Ràdio Corporació Americana i de la N. B. C. esperen poder ofrenar als habitants de Nova York un servei complet de televisió abans de la pròxima tardor. A la primavera les transmissions de la nova estació seran rebudes per 500 aparells de quatre diferents tipus, distribuïts solament a títol d'experiment per un radi de trenta milles del gratacels transmissor. Seguidament d'aquests experiments les societats estaran en condicions d'escollir l'aparell que sigui més adaptat per a la recepció i, per tant, ésser llançats al comerç a un preu relativament accessible. Les imatges seran radiades per una estació que tindrà dels 12 als 15 kw. de força i sobre ones de sis metres. Apareixeran en llenços d'una grandària de 23 centímetres per 26.

ALBENIZ

EL CREADOR DE LA MUSICA SIMFONICA ESPANYOLA

EL DIMARTS DIA 28, A LES 22'50, RADIO BARCELONA DEDICA UNA SESSIO A LES OBRES D'AQUEST COMPOSITOR

Albéniz aparegué com a compositor en l'època en què tot l'ambient musical de la Península Ibèrica planava una gran desorientació pel camí a emprendre. S'esdevenia això a la segona meitat del segle XIX. Els uns es decantaven per l'*italianisme* i els altres pel *germanisme*.

Un dels comptats músics del segle XIX, que va veure amb gran clarividència el camí a seguir perquè la música hispànica prengués un dia volada i arribés al cim de les esferes universals amb personalitat autòctona, fou Isaac Albéniz.

Albéniz, igualment com Barbieri i Pedrell, va copsar, en aquell ambient d'incertituds, que el que necessitava la música espanyola era donar-li personalitat tot elevant-la de nivell cultural, lligant intimament l'arrel popular i l'aspiració a una major elevació de la música. Els esmentats mestres, cadascun en el seu aspecte, h oaconseguiren a bastament.

El camí que va emprendre el gran Albéniz per a la regeneració de l'art musical, partí, doncs, del tresor popular. Fou captivat, manta vegada, per la musa de l'Andalusia, tota ella rublerta de gràcia, vehemència, vivacitat, i alhora plena d'un misticisme sensual que encaixava admirablement amb el caràcter bondadós, entusiàstic i ardent del mestre.

La música del gran compositor Albéniz, en general, és de molta elegància, de gran sinceritat d'emoció i de sentiment. Les seves harmonitzacions són admirables de combinacions tonals, com així també de colorit i d'ambient. En les obres per a piano aconsegueix una tal originalitat i elevació de conceptes que amb elles assolí electritzar d'entusiasme els auditoris més exigents.

La influència d'Albéniz com a compositor fou tan benefactora per a la música simfònica espanyola, que gràcies a ell, genial propulsor, ha estat possible que avui dia hi hagi aquest magnífic esplet de mestres compositors que han rehabilitat davant de tot el món la música ibèrica.

* * *

El genial Albéniz pogué realitzar la seva importantíssima labor de compositor gràcies a la influència extraordinària de la seva esposa, que fou la que va ordenar i tranquil·litzar la vida d'aquest mestre, sempre tan agitada i desordenada.

MIQUEL TORRENTS

Noticiari

L'EDUCACIÓ PER RADIO A BÈLGICA

Ultra les emissions escolars, que tenen lloc dues vegades per setmana, el servei radiofònic belga, com a resultat d'un acord entre el ministeri d'Educació i el de P. T. T., ha decidit augmentar l'abast dels seus programes afegint-hi "l'esplai instructiu per a escolars". La primera emissió d'aquesta mena va ésser realitzada fa uns quants dies per mitjà de l'estació de Brusselles. I en retransmetre's, des de Verviers, un concert dedicat a les obres de J. Bach. Va precedir el concert una conferència sobre la vida del gran mestre i sobre la seva música en general. Després cada número del programa fou introduit pel conferenciant amb algunes paraules explicatives.

El solista del concert era Fridtjof Backer-Gròhndal, un dels millors pianistes d'aquell país. El programa-homenatge fou retransmès per totes les emissores sueques.

L'ANIVERSARI DEL FAMÓS COMPOSITOR KRISTIAN SINDING

L'11 de gener Kristian Sinding, compositor noruec i una de les grans figures de la vida musical del nostre temps, ha complert vuitanta anys. Moltes emissores europees tributaren un homenatge al famós octogenari incloent en llurs programes obres seves per a orquestra o música de cambra, però, com és natural, en cap país les emissores no han dedicat tant de temps a la celebració de l'aniversari del mestre com les del seu país d'origen: Noruega. Totes les estacions noruegues emeteren un programa especialment executat per l'orquestra filharmònica d'Oslo, sota la direcció d'Olav Kielland. El solista del concert era Fridtjof Backr-Gròhndal, un dels millors pianistes d'aquell país. El programa-homenatge fou retransmès per totes les emissores sueques.

LES EMISSORES AUGMENTEN LLUR POTÈNCIA

La Direcció de Correus alemanya acaba d'anunciar oficialment que l'estació de Sarrebruck, que fins avui havia treballat amb una potència de 0'7 kw., ha començat a emetre amb una potència de 17 kw. Hom diu, a més, que aquesta potència s'augmentarà al límit permès pel conveni internacional.

També a Txecoslovàquia les autoritats estan pensant a jubilar l'antiga estació de 5 kw. de Strasnice (Praga 2), i reemplaçar aquesta per una altra de cent. A més, proposen la construcció de quatre noves estacions regionals en diversos llocs de la República.

L'emissora de Sottens emet ara amb la nova potència de 100 kw. En conseqüència la vella installació de 25 kw. ha estat desmuntada.

Molt important per als radiooients

Essent obligat, per part de l'Estat, el que tots els radiooients tinguin el corresponent permís anual per possessió d'aparell receptor de ràdio, es fa avinent que, amb caràcter gratuit, Ràdio Barcelona es fa càrrec dels tràmits necessaris per a treure l'esmentat permís el cost del qual és de cinc pessetes.

A tots aquells radiooients que abonin a les oficines de la Primera Emissora de Catalunya, carrer de Casp, 12, 1 per tot un any, la quota de subscriptor corresponent a la de tres pessetes, o més, mensuals, Ràdio Barcelona els lliurarà completament gratuit el permís de l'Estat.

Barcelona, gener del 1936.

Ràdio Barcelona E. A. J. - 1

Les grans emissions de la primera emissora de Catalunya

ENTRE ALTRES IMPORTANTS ACTUACIONS A CARREC DE RENOMENATS CONJUNTS MUSICALS O D'ARTISTES DE FAMA, DESTAQUEN PER A LA SETMANA ENTRANT LES SEGÜENTS IMPORTANTS EMISSIONS:

AVUI, DIUMENGE, 26/1/36. — A les 10'30 hores. — Secció Infantil: Sessió al Cinema Actualitats, amb assistència de nens i nenes subscriptors de Ràdio Barcelona, alguns dels quals actuaran davant el micròfon, recitant poesies i treballs en prosa, cantant, tocant instruments, etc. Interessant projecció de pellícules.
A les 18'00 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 18'45 hores. — Recital per la cantatriu Anna Reiff.
A les 19'15 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona. Programa Lehar.
A les 20'00 hores. — Transmissió des del Hollywood Bar Dancing. Ballables per l'Orquestra Demon's Jazz.
A les 23'30 hores. — "Reportatge pintoresc", per Ferran Barangó i Solís.

DILLUNS, 27/1/36. — A les 20'30 hores. — "Conferència", per Joan Estelrich.
A les 22'20 hores. — Concert per l'Associació Filharmònica de Mandolinistes. Director: Fèlix de Santos Sebastián.
A les 23'15 hores. — "Activitats". Ràdiogaseta de la vida catalana.

DIMARTS, 28/1/36. — A les 18'00 hores. — Música de Cambra. Rosaura Coma, piano; Juli Jarque, violí,; Ferran Pérez Prior, violoncel.
A les 19'15 hores. — "Viatges, excursions i esbrinaments imaginaris", conversa per Adrià Gual.
A les 21'05 hores. — "Amenitats artístiques", presentades per "Perfumeria Perera", amb la collaboració de valuosos elements.
A les 21'35 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona. Programa Albéniz.
Ales 23'20 hores. — Transmissió des del Gran Price. Reportatge del Campionat de Catch As Catch Can.

DIMECRES, 29/1/36. — A les 12'30 hores. — "La dona i la llar". Editorial. Crònica de modes. Mirador. Consultori.
A les 21'05 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 22'20 hores. — Breus comentaris sobre "La poesia a través del micròfon" i recitació de poesies per Teresa Cabarrús de Marshall.

DIJOUS, 30/1/36. — A les 13'00 hores. — Transmissió des de la Sala Mozart. Emissió gastronòmica a càrrec de l'Associació d'Hotelers de Catalunya. (A. H. C. R. I. S.).
A les 20'30 hores. — "Cantem cançons catalanes". Divulgació de cançons populars catalanes, amb la cooperació de l'Associació d'Alumnes de l'Escola Municipal de Música.
A les 21'05 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 21'45 hores. — Recital per la soprano Concepció Oliver.

DIVENDRES, 31/1/36. — A les 12'30 hores. — Emissió femenina a càrrec del Lyceum Club de Barcelona. Editorial. Activitats femenines. Noticiari.
A les 21'05 hores. — "Ones llunyanes" per Pedralba.
A les 21'10 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 22'30 hores. — Transmissió des de la Granja Royal. Concert pel Sextet Toldrà.

DISSABTE, 1/2/36. — A les 21'05 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 21'15 hores. — Concert "Ràdio per a Tothom", a càrrec del tenor Pasqual Albero.
A les 21'45 hores. — Orquestra de Ràdio Barcelona.
A les 22'30 hores. — "Confidència", per Josep Carner.

ESCOLTEU CADA DIA, a les 14'30 hores: EL FET DEL DIA, per JOAN ALAVEDRA.

Temes excursionistes

Els excursionistes sense mapes
Prohibició de venda

El planejament i la realització de les excursions solen fer-se a base, ...r, de la consulta dels fulls topogràfics existents de la regió o comarca que hom pensa recórrer, per a després amb els apunts presos portar-se a la pràctica. Diem els fulls topogràfics, perquè en la majoria de les guies ...ques solament hi ha els camins, ...res, corriols i cursos d'aigua. Per ... hom ha d'interpretar entre els ...s de l'aigua el carenatge. Un ...ple del que diem pot veure's en ... guies de V. de Laserra, César A. ...es, etc. A remarcar, però, que en ... noves guies ja es té en compte que ... mapa porti les corbes de nivell re...entatives del terreny descrit en la ..., monografia, etc., cal esmentar ... aquestes, les guies que els bons ...cs Santasusagna i Iglésies, de la ...ció Excursionista del Centre de ...tura de Reus, ens donen a conèixer ...s les excursions a realitzar per les ...ntanyes de Tarragona.

Per tant, el bon excursionista acos...nà sols consultar l'itinerari de la ...ia, i anar-lo seguint damunt el full ... fulls topogràfics, i si és minuciós, ...sigui que sàpiga llegir aquests fulls, ...t arribar a la concreció de saber ...ans de realitzar l'excursió el nombre ...hores que emprarà en la travessia, ...acord amb el promedi en què pensi ...ealitzar-la. El mata topogràfic és, ...doncs, d'una vàlua incalculable per a ...t l'estament excursionista de la nostra terra que vulgui sortir-se de la ...clàssica excursió que a centenars de ...egades hem vist anunciades en els ...arnets i programes. Per això diu molt ...ustament el nostre bon amic E. Ri...bes, en el seu Catàleg de Mapes Topogràfics Moderns de Catalunya (1)..., "de la més alta conveniència és que ...els nostres excursionistes sàpiguen de ...cor els mapes del nostre país que avui ...tenim utilitzables...".

No cal que indiquem ací, puix que ...és sobrerament conegut, que els mapes topogràfics solen ésser a base ...d'escala reduïda, a fi de poder donar ...la topografia del terreny per mitjà de ...les corbes de nivell, tot el màximum ...del relleu possible. I encara n'hi ha ...que hi donen un ombrejat per a fer-los més comprensibles. Això comporta que la confecció de mapes ha d'ésser feta en fulls, i com més reduïda és l'escala més ha d'ésser el nombre de fulls per a cobrir una extensió de terreny. Tenim, per exemple, que el mapa confeccionat pel Servei Cartogràfic de la Generalitat, a l'escala de 1'1 per 1.000.000 constarà de 43 fulls, quan el "Mapa Topográfico de España" a l'1 per 50.000, quasi el dobla en nombre de fulls.

Hem fet aquestes anotacions per demostrar que els fulls no poden sortir tots d'un cop, sinó que han anat sortint gradualment, fent que la seva adquisició pogués ésser atesa pels excursionistes i les entitats, a mesura de l'aparició de cada full.

El fet que ha motivat aquest comentari, és que ara que està cobert gairebé la totalitat del terreny català, i la de màxim interès excursionista, com és la regió pirenenca, no solament ha estat prohibida la seva venda, sinó recollits tots els fulls topogràfics de la zona fronterera. Aquesta prohibició és una disposició oficial per motius de defensa nacional, però que de retop malmet els planejaments d'excursions per la carena pirenenca i els seus contraforts, ja que els fulls d'aquests també ha estat prohibit que es venguin. Exemple: el full núm. 292 referent a Sant Llorenç dels Morunys, no pot obtenir-se. I esmentem aquest full perquè té un gran interès per haver-hi compresa la regió del Pedraforca.

Caldria, pels qui poden fer-ho, que fos aixecada la prohibició de venda al públic d'aquests fulls d'interès excursionista i d'estudi d'itineraris nous, si bé trobarem conforme, i d'acord, que resti la suspensió de venda dels fulls corresponents a la Carta Topogràfica Militar, escala 1 per 20.000, les del Mapa Militar de España, 1 per 100.000 i les del Mapa Militar Itinerario de España 1 per 200.000, fets tots pel Cos d'Estat Major. A la veïna República també hi ha la prohibició de venda dels mapes realitzats per l'estament militar, però són lliures de venda els fets pel Ministeri de l'Interior, escala 1 per 100.000, i cal fer present que en els dits mapes no solament hi ha la part fronterera francesa, sinó que hi ha la de tot el vessant espanyol, i que són i han estat fins ara utilitzats per no tenir-ne de nostres.

Cal esperar que serà aixecada la prohibició molt aviat en profit dels excursionistes catalans, per a la realització d'excursions pel nostre Pireneu.

Afecta aquesta prohibició, el motiu que no puguem veure a la llum, el full del Mapa de la Generalitat corresponent a Puigcerdà, i fins tenim notícies que està enllestit.

Josep BARRILLÓN

(1) Editat per la Secció d'Estudis del Club Excursionista de Gràcia.

C A T X

AHIR A L'OLYMPIA

BRENDEL VENCE ARPINO EN UN COMBAT ALTAMENT EMOCIONANT

Ahir a la tarda, a l'Olympia, tingué lloc l'anunciada reunió de Catx, els resultats de la qual foren els següents:

L'armeni Manuk, que pel que es veu ha decidit canviar d'aires, resultà vencedor, al cap de sis minuts, per posta d'espatlles del francès Berthod.

En el segon combat, i després d'una lluita bastant avorrida, l'estonià Sontag vencé per posta d'espatlles, al cap de setze minuts, el belga Saenen.

El tercer combat acarava el francès Rigoulot i l'australià Moriss, a dues represes de vint minuts. Resultà vencedor de les dues represes el francès, la primera per posta d'espatlles al cap de sis minuts dotze segons, i la segona per k. o. dintre el ring al cap de vuit minuts dos segons. La lluita fou molt vistosa i seguida amb molt d'interès pel públic, que a l'acabament acomiadà els dos lluitadors, especialment Moriss, pel seu coratge, amb una forta ovació.

En el darrer combat s'acararen l'italià Arpino i el canadenc Brendel. Fou un combat duríssim que donà lloc a escenes força pintoresques, de les quals solament en contarem una que ajudarà el lector a formar-se una idea de la tònica que predominà en aquest combat.

En ocasió d'haver llançat l'italià Brendel fora del ring, i mentre l'àrbitre discutia violentament amb Arpino, el canadenc, sense mirar-s'hi gaire, agafà l'escala que utilitzen els lluitadors per pujar al ring, i la llançà, amb no gaires bons propòsits, damunt d'aquest; no tocà, per pura casualitat, ni l'àrbitre ni l'italià, els quals, però, no deixaren d'endur-se'n una desagradable sorpresa.

La lluita, com ja hem dit, fou duríssima, i posà l'entusiasme del públic al roig viu. S'acabà al cap de vint-i-un minuts per posta d'espatlles de l'italià, que estava ja força esgotat de resultes d'una sèrie de cops de cap que li havia aplicat el canadenc a l'estómac.

A l'acabament de la vetllada l'speaker presentà al públic el lluitador turc Ali Han, que fins ara venia actuant al Price, i anuncià ensems que reptava el campió mundial Wladek Zbyszko.

Sens dubte la vetllada d'ahir ha estat la més interessant que fins ara hem presenciat.

BLANC
EL SIGLO

Pilota Basca

FRONTO TXIKI - ALAI

Lumi i Marichu, les dues joves raquetistes que tan excellents partits vénen jugant, van tenir abans-d'ahir una actuació esplèndida, palesadora de la seva excellent classe i del brillant esdevenidor que els és reservat en llur profressió. Amb molta més facilitat de la que ningú no podia ni tan solament sospitar, donada la innegable vàlua del bàndol contrari, Lumi i Marichu van guanyar la partida per set punts d'avantatge (o per 23).

En el darrer dels tres partits jugats a la nit Quinita i Aurora, jugant moltíssim, s'emportaren "de calle" (35 per 26) Lumi i Teni, que es comportaren molt per dessota de llur joc.

ESCACS

III Aniversari Escacs Club Cafè Espanyol

Senyor L. ... de Catalunya del joc de Dames

Durant l'any suara finit aquest popular club de l'Avinguda de Francesc Layret ha celebrat gran nombre de festivals, com són partides comentades, torneigs, matxs interclubs, sessions de simultànies d'escacs i dames, a càrrec dels seus més destacats jugadors.

Han sobresortit per llur importància els actes següents:

El dia 15 d'agost es desplaçà un equip de quinze jugadors a Badalona per a disputar una copa donada per l'Ajuntament d'aquella ciutat, la qual fou guanyada per l'Espanyol per nou punts a sis. Es de remarcar l'entusiasme pel dit matx, car acompanyaren l'equip gran nombre de socis a la veïna ciutat.

Durant el mes de setembre se celebrà un torneig de partides ràpides, i es disputà una copa donada per Carles Farsac, la qual assolí un èxit de participants, puix que a les primeres eliminatòries hi prengueren part més de quaranta jugadors; fou vencedor el fort jugador senyor Gularons.

En el mes d'octubre els jugadors d'aquest club foren invitats a prendre part en un torneig per equips de deu jugadors organitzat per la Penya Bosacoma, la qual donava una magnífica copa a disputar entre els equips B del Comtal, Ruy-López, Espanyol i el primer equip de la Penya Sol, campió de segona categoria. També guanyà l'Espanyol.

En el mateix mes començà el campionat del grup A, prenent-hi part disset participants, el qual fou disputat com cap any, puix que fins finida l'última ronda no se sabé qui quedava campió. (Els resultats ja foren publicats en la secció d'escacs del diumenge passat.)

La Secció de Dames que aquest club té, i cal esmentar que és l'únic que a lseu estatge ha cultivat i popularitzat aquest bonic joc, també ha desplegat grans i profitoses activitats, celebrant diversos festivals; destaquen entre ells les simultànies que donà el fort jugador Ramon Moles, i la partida comentada a càrrec del senyor Duran, sots-campió de Catalunya, que foren dos veritables èxits.

Heu-vos ací, lectors escaquistes, resumida l'actuació d'aquesta entitat modèlica que el cronista es permet de presentar com a espill dels clubs i penyes d'escacs.

Esperem que aquest club continuarà fent via avant desenvolupant el nostre joc entre l'element femení i infantil i que no desmaiarà en el seu camí de posar els nostres escacs on es mereixen.

* * *

Durant la passada setmana ha tingut lloc en aquest Club la celebració de les festes en commemoració del seu tercer aniversari, les quals han resultat veritables esdeveniments dintre la vida dels escacs, tant per la categoria dels mestres que hi han collaborat com pel nombre d'aficionats que hi han concorregut; l'ordre dels festivals ha estat el següent:

Dia 12. Sessió de 25 partides simultànies a càrrec del campió de Catalunya Josep Vilardebò, amb el resultat de 16 guanyades, 6 perdudes i 3 taules.

Dia 14. Festival de dames, sessió de 21 partides simultànies pel campió de Catalunya d'aquest joc Alfons Cera, amb el següent resultat: 17 guanyades, 4 taules i cap de perduda!

Dia 16. Grandiós matx a 50 taulers contra l'Escacs Comtal Club. Resultà vencedor el Comtal, per 26 punts i 1-2 a 23 i 1-2.

Dia 18. Conferència sobre finals artístics desenrotllant el tema "La promoció menor", per l'eminent escaquista president de la S. E. P. A., Dr. Puig i Puig. Després de la conferència, el president de la F. C. E., Sr. Bosacoma, al qual acompanyava el cronista, repartí els premis del finit campionat del grup A, i tot seguit se celebrà un lonx de germanor.

Dia 19. Com a digne colofó, un àpat de clausura a l'Hotel de Sant Antoni, on se celebraren parlaments per tots els assistents. Per part de tots sobresortí l'entusiasme pel club, i hom espera que l'any vinent es pugui repetir.

La Junta de l'Escacs Club Gran Cafè Espanyol ens prega que fem públic el seu agraïment a la Federació Catalana d'Escacs, a l'Escacs Comtal Club, al doctor Puig i Puig, al campió de Catalunya Josep Vilardebò, als clubs i afició en general, que tant han contribuït a la brillantor de les festes tot just finides, amb motiu del seu tercer aniversari.

Fins ací tot el deu meu bloc, dictat per l'actiu secretari del club, senyor Cererols.

Però en altres fulls, petites notes em recorden belles impressions allí rebudes: molta gent, omplint l'espaiós estatge dels escaquistes al gran cafè; molt d'element femení dividit en respectables dames i en gentils i belles dametes; en liberal barreja el bon i ben tallat vestit i l'honrós gec blau del menestral; i tothom amb l'atenció desvetllada per les paraules del doctor Puig i Puig.

Persones que de totes les dependències de l'establiment s'atansen a veure què celebren els escaquistes; xampany, pastes, premis, el fillet del campió Sanç excusant el "papa que és al llit, malalt; jo li portaré el premi", des de dalt d'una cadira i que és aplaudit amb simpatia. Ell ho explicarà a son pare.

Brindis, seriosament els protocolaris, en broma, el conegut senyor Giner, aficionat a l'art de Talia, fa les delícies de grans i petits recitant amb mestria "La Veu"; l'amic Bisbal, el nostre, el de casa, dedicà lloances als companys del club i als escacs catalans, entusiasmantse, desgrana el seu bell parlament amb eloqüents paràgrafs cantant la Pàtria.

Els aplaudiments i les veus vibrants dels oradors porten la gent de les altres dependències a la nostra. Es el company directiu de la Catalana, Farsac, amb la seva figura "dantonesca", pit enfora i veu poderosa qui marca viaranys de vera catalanitat a la nostra Federació, puntualitzant que totes les activitats dels escacs catalans han d'ésser expressades en llengua caalana i que nosaltres els escaquistes no hem de rebre ni admetre direccions estranyes i llunyanes.

Un altre orador recorda els escaquistes allunyats de nosaltres contra la seva voluntat i privats de llibertat des de l'octubre del 1934 i els suposa en patis de presons i penals, amb el pensament orientat envers les amistats i afeccions deixades ací i amb una fe ardent en el triomf dels ideals i amb la llibertat que per conseqüència li portarà aquest triomf.

No decebem els escaquistes que estan entre reixes. Recordem els que estem lliures les hores de noble lluita que hem passat amb ells i pensem sobretot—superant possibles diferències en l'ordre polític—que podrem veure'ls de nou, continuar el tracte interromput si en el moment de tirar una papereta a l'urna ho supeditem tot al valor humanitari que implica el mot AMNISTIA...

Però... perdoneu. Ja m'havia oblidat que la meva tasca ací es limita a la de cronista d'escacs.

A. SANTASUSAGNA

BIBLIOGRAFIA EXCURSIONISTA

Butlletí de l'Agrupació Excursionista de Granollers. — Periòdicament arriba a les nostres mans aquest Butlletí, editat pels excursionistes granollerins. Per ara continua anant a la davantera juntament amb els millors que es publiquen a Catalunya; ho hem dit abans d'ara, que es tracta d'una publicació-tipus de com haurien de convertir-se tots els fulls i pseudo-butlletins que amb penes i treballs malaguanyats realitzen una munió d'entitats d'aquell caire.

En el darrer número hi ha treballs suggestius: tals són l'Editorial, en la qual hom parla de l'encertat gest, suara realitzat, de plantar dues pomeres als volts de la Font de la Pomereta, en el camí del Brull a Sant Segimon, perquè serveixi de referència als excursionistes que pugen al Matagalls per aquests indrets, i per on la majoria es perden; T. Balvey hi publica una interessant rescensió relativa al camí vell de Granollers a Cardedeu, amb documentació del segle XIV; Josep Font i de Falgàs hi escriu una monografia de l'esplèndida fondalada i de la casa de Vallfornés, situada sota el Pla de la Calma; unes Notes de la Guerra dels Segadors a Granollers ens diuen prou bé com els excursionistes no negligeixen la història local. Cal anotar també el recull de la Secció d'Estudi, amb una ressenya-tipus de part d'una excursió per ella realitzada. Amb unes notes d'ordre interior, les notes meteorològiques locals i el programa dels actes a realitzar acaba el sumari del número al qual ens referim. Uns gravats de Vallfornés, d'un angle de la portalada romànica de l'església de Sant Feliu de Canovelles, i de les cobertes d'u nparell d'opuscles sobre Nostra Senyora de Bellulla acaben d'arrodonir-lo.

Butlletí del Centre Excursionista "Els Blaus", de Sarrià (Número extraordinari). — Encara que en la secció del nostre diari "Un llibre cada dia" ha estat degudament elogiada la tasca literària d'aquesta publicació, no volem deixar l'avinentesa per a dir quatre paraules del magnífic Butlletí que els sarrianencs han tingut la gentilesa de trametre'ns.

Tretze anys porta de vida aquest fogar catalanista de "Els Blaus", juntament amb el Junior F. C., ha donat sempre un alt to qualitatiu al jovent esportiu de la vila de Sarrià. Si el seu portantveu és un fidel reflex del sentir, pensar i actuar dels "Blaus", aquests poden estar orgullosament satisfets de la feina realitzada.

Concretant-nos al caire excursionista que a nosaltres ens interessa, hem d'assenyalar que els sarrianencs no descuren l'excursionisme, en totes les seves múltiples manifestacions, com són l'acampada, l'alpinisme, els esports de neu, la fotografia, etc. Les seves fèmines també porten una actuació digna de tot encomi.

U. E. C. (Unió Excursionista de Catalunya). — El Butlletí corresponent a l'actual gener, d'aquesta organització collectiva de l'excursionisme català, ens ve a dir com cada dia va en progressió ascendent aquesta entitat. Cal celebrar-ho. Catorze entitats en el lapse de temps de cinc anys han coincidit a apreciar els avantatges de la unió dels esforços llurs. Centenars d'excursionistes, alguns dels quals vegetaven isolats per petites entitats i seccions, gaudeixen en l'actualitat dels benifets d'haverse aplegat en el moment oportú. Quantes i quantes en resten encara arreu de Catalunya que fan la viu viu i que mai seran res ni faran res de bo, o molt poc de bo si no s'acullen a la Unió.

Els capdavanters d'aquesta no han de perdre la confiança. La seva tasca de proselitisme ha de donar els millors fruits per a l'obra magna que en cinc anys han realitzat.

El Sumari del present número és el següent: Continuïtat, per A. Collçamata; Un organisme collectiu de l'excursionisme català, per Ramon Bartomeus; Pedraforca delinqüent, per S. Miralda; Impressions del Campament de Tardor, per J. G. Tiana; Música muntanyenca, per Josep Avenza, i Noticiaris.

D'aquesta entitat vàrem rebre un fascicle interessantíssim sobre l'ús de la corda (en alpinisme) del qual ens ocuparem oportunament.

F. MARTIN I JULIA

Frontó Principal Palace

AVUI, DIUMENGE

Tarda:
GAONA - ARDANZA
contra
ECHAVE - MUJICA

Nit, extraordinari:
JUARISTI I - GUTIERREZ
contra
ISIDORO-IBARLUCEA-URRESTARAZU

DILLUNS. - Tarda: Ricardo-Goenaga I contra Juaristi II-Ansola. Nit: Segarreta-Deva contra Manjarrés i Elola II

FUTBOL

Abans dels partits d'avui del Torneig de Lliga

Amb les competicions d'aquesta tarda arribem a la darrera jornada de la primera volta del Torneig de Lliga. Ocupa actualment el primer lloc de la classificació l'Athletic de Bilbao amb quinze punts, seguit per altres sis clubs que el que en té menys en suma dotze. Això vol dir que segons sigui el resultat dels partits d'avui pot haver-hi variacions d'importància en la puntuació i continui la incògnita pel resultat final, puix encara hi ha set clubs ben classificats per a poder optar al títol màxim.

El partit Madrid-Betis pot ésser dels més interessants dels que han de disputar-se, malgrat es jugui en el propi terreny del Madrid.

L'Espanyol molt illusionat marxà cap a Santander a haver-se-les amb el Racing, aquell equip que en aquest torneig ha demostrat tenir cops amagats. Els blanc blaus han tingut una recuperació de moral que no ens estranyaria que els servís per a retornar victoriosos.

Al camp de Les Corts, podrem veure l'Hèrcules, d'Alacant, davant el Barcelona. L'equip visitant que ha estat la revelació del Torneig, ve integrat per uns quants jugadors que han passat per clubs catalans i pel propi Barcelona. Ço que vol dir que encara que com a equip es arribat per primera vegada a la primera divisió, els seus components saben prou bé quin és el joc que ha d'oposar-los l'adversari que tindran avui.

El Barcelona ens ofereix tres novetats, la més important de totes la reaparició de Munlloch, del qual tants motius hi ha, o han coincidit al menys, que han fet enyorar-lo. L'eufòria del Barcelona en el campionat de Catalunya va quedar apagada quan Munlloc va retirar-se per lesionat; i no és estrany que el soci barcelonista esperi amb cert optimisme la seva anunciada reincorporació a l'equip. Raich, canviant de lloc amb Escolà, és la segona novetat que hi haurà avui. Tindrà així més eficàcia la davantera? No tardarem gaires hores a saber-ho.

BLANC

F. C. BARCELONA

Assemblea extraordinària

Es recorda que l'Assemblea general extraordinària oportunament anunciada, tindrà lloc al matí d'avui a la Sala Capsir, Mercaders, 38 i 40, a les deu de primera convocatòria i a dos quarts d'onze de segona.

Torneig de Lliga

Partits i àrbitres per a avui

PRIMERA DIVISIÓ

Barcelona-Hèrcules, Canga Argüelles.
Racing-Espanyol, Iglesias.
Osasuna-Ath. de Bilbao, Arribes.
Madrid-Oviedo, Steimborn.
Sevilla-Ath. de Madrid, Soliva.

SEGONA DIVISIÓ

Primer grup

Celta-Corunya, Villaverde.
Sporting-Avilés, Iturralde.
Valladolid-L. Vigo, Zabala.

Segon grup

Irún-Arenas, Arrillaga.
Sabadell-Girona, Vilalta.
Baracaldo-Donòstia, Vallana.
Badalona-Júpiter, Castarlenas.

Tercer grup

Múrcia-Jerez, Escartín.
Malacitano-Gimnàstico, A. Corriols.
Llevant-Granada, Balibrea.
Mirandilla-Elx, L. Torres.

Equips probables per a avui

Barcelona. — Iborra, Zabalo i Areso; Argemir, Berkessy i Balmanya; Vantolrà, Escolà, Raich, Fernàndez i Munlloc.

Espanyol. — Amigó, Moreno i Pérez; Espada, Soler i Lecuona; Prat, Quesada, Mandalúniz, Manolin i Bosch.

Sabadell. — Florença, Morral i Portabella; Gràcia, Front i Mota; Folch, Calvet, Blai, Sol i Perera.

Júpiter. — Pauner, Colomer i Ibàñez; Font, Soler i Peiró; Diego, Galvany, Hernàndez, Perpinyà i Morales.

Girona. — Francàs, Farró i Torredeflot; Campa, Castillo i Madera; Bestit, Trujillo, Burillo, Ramon i Ferrer.

Badalona. — Navés, Borràs i Lledó; Cristià, Camacho i Schild; Betancourt, Cambra, Forgues, Xiol i Torres.

Torneig de Lliga Catalana

PRIMERA DIVISIÓ

Europa-Sant Andreu, Santiago.
Manresa-Calella, Casals.
Terrassa-Gràcia, Santullano.
Santboià-Horta, Baonza.
Sants-Martinenc, Coll.
Granollers-Vic, Pujol.

SEGONA DIVISIÓ

Primer grup

Iluro-Colomenca, Bru.
Arenys-Manlleu, Sola (M.).
Mollet-Fortpienc, Aicart.
Figueres-Ripoll, Rivera.
Santfeliuenc-Malgrat, Laplana.
Santjoanenc-Sant Cugat, Andreu.

Segon grup

Tarragona-Móra d'Ebre, Peris.
Sant Sadurní-A. S. Lleida, Puntis.
Amposta-Martorell, Salvo.
Catalunya-Tàrrega, Santorer.
Reus-Gimnàstic, Oltra.
Lleida E. C.-Dertusa, Fernàndez

TERCERA DIVISIÓ

Primer grup

Poble Sec-Rubí, Zapater.
At. Cornellà-Hèrcules, Simó.
Gavà-Foment, Tonijoan.
Català Cervera-Prat, Pagès.

Segon grup

Girona-Popular, Bertran.
Olot-Blanes, Maroto.

TORNEIG CIUTAT DE BARCELONA

Europa-Sabadell, Macip.
Sants-Júpiter, Alvarez.
Martinenc-Sant Andreu, Camba.

La lesió del jugador Lafuente.—Com ja vàrem dir, aquest jugador de l'Athletic de Madrid es troba a la nostra ciutat per a sotmetre a tractament la seva lesió del genoll dret. Aquesta lesió té més importància de la que hom suposava, puix que després de l'examen que se li ha efectuat, sembla que existeix trencament dels lligams creuats del genoll, la qual cosa farà que no el poguem veure actuar més en els terrenys de joc.

Un reforç al Terrassa. — Ha ingressat al club egarenc el jugador Fiquer, llicenciat per l'Espanyol.

El Saragossa bat el Nacional.—Ahir a la tarda es jugà a Madrid aquest partit corresponent al Torneig de Lliga. Els Saragossa guanyà per 1 a 0 i això el classifica ja per a la tanda final.

ELS PESCADORS ESPORTIUS

...Con la iglesia hemos dado, Sancho.
Ya lo veo, respondió Sancho, y plega a Dios que no demos con nuestra sepultura.

("D. Quixot", part II, capítol IX).

En la croada empresa temps ha pels pescadors amb canya de Catalunya i, singularitzant més, pels que tenen el Llobregat com a riu on esbargir-se i demostrar les seves habilitats per tal d'aconseguir la llarga sèrie de coses que demanen —repoblació forestal, higienització d'aigües, acatament a les lleis, piscifactories i qui sap quantes coses més encara, puix que per demanar no es perden pas— s'ha de reconèixer que, si no hi manca entusiasme i bona fe, en canvi la fortuna no els acompanya pas. Sentint-los a ells, sembla com si sempre haguessin tingut d'espatlles aquesta senyora, si és cega i a cegues distribueix els seus dons, els pescadors de canya no han estat mai afavorits per cap do de la voluble Deessa. Ben al contrari, les

Fulletó de LA PUBLICITAT ★ Núm. 78

L'ESAGE

GIL BLAS DE SANTILLANA

encara, un príncep que no s'avergonyeix d'unir-se amb la nostra família, que em fa l'honor de rebaixar-se fins a mi. Caldria que fos l'enemic de la meva felicitat i que hagués perdut el seny si no us donava la meva filla, i no fos jo que tingués pressa per concertar un casament tan avantatjós per a ella.

—Senyor—vaig replicar-li—, no us deixeu portar per la impetuositat, no feu res sense pensar-vos-hi molt bé, mireu només els vostres interessos, i malgrat la noblesa de la meva sang...

—I ara! que us burleu de mi?—m'interrompé—. ¿Com voleu que dubti ni un moment? No, príncep, i us prego que aquesta tarda mateix vulgueu fer honor de la vostra mà a la meva filla Florentina.

—I bé—vaig dir-li jo—, sigui el que vulgueu; aneu-li vós mateix a donar la notícia i a explicar-li la sort que el destí li ha reservat.

Mentre el bon marxant s'afanyava a comunicar a la seva filla que les seves gràcies havien conquistat un príncep, Morales, que havia escoltat la conversa, se m'agenollà i em digué:

—Senyor príncep italià, fill del sobirà de les valls que hi ha entre les Suïsses, el Milanesat i la Savoia, permeteu-me que m'agenolli als peus de Vostra Altesa per expressar-vos l'alegria i l'admiració que us tinc. Per la fe de murri creieu que us miro com un prodigi. Jo em pensava que era el primer home del món, però la veritat, rebo la bandera davant vostre, encara que tingueu menys experiència que jo.

—Ja estàs tranquil?—vaig dir-li.

—Oh! això no—em respongué—; només em fa por el senyor Pere.

—Que vingui tan aviat com vulgui, aquí ens té a Morales i a mi ferms en els estreps.

Vàrem començar a pensar el camí que prendríem amb el dot amb el qual comptàvem com si ja el tinguéssim a la butxaca encara que no l'havíem cobrat, però, he de confessar que el desenllaç de l'aventura no corresponguè a les nostres esperances.

Al cap de poca estona veiérem arribar el jove de Calatrava acompanyat de dos marxants i d'un agutzil, tan respectable pel bigoti i la mala cara com pel seu càrrec. El pare de Florentina era amb nosaltres.

—Senyor de Miajadas—li digué Pere—, us porto tres homes honrats que em coneixen i us diran qui sóc jo.

—Sí—exclamà l'agutzil—, el conec i en responc per tot el que convindrà. Us dieu Pere i sou el fill únic de Joan Vélez de la Membrilla. Qualsevol que sostindrà el contrari serà un impostor.

—Us crec, senyor agutzil—digué aleshores el bon Jeroni de Miajadas—; el vostre testimoni és sagrat per a mi, igual que el d'aquests dos senyors marxants que us acompanyen. Estic plenament convençut que el jove cavaller que us ha portat a casa meva és el fill únic del corresponsal del meu germà; però això ara tant se me'n dóna perquè m'he desdit de donar-li la meva filla. He canviat de parer.

—Ah! això és una altra qüestió—digué l'agutzil—; jo no he vingut a casa vostra sinó per donar-vos fe que conec aquest jove; pel que toca a la vostra filla, vós sou el seu pare, i ningú no us pot obligar a casar-la contra la vostra voluntat.

—Jo tampoc no vull violentar la voluntat del senyor Miajadas, que pot disposar de la seva filla en la forma que li semblarà—afegí Pere—, però bé em serà permès de preguntar-li per què ha canviat de parer. Té alguna queixa de mi? Si més no, si perdo la dolça esperança d'ésser el seu gendre, que em digui que no la perdo per culpa meva.

—No tinc cap queixa de vós—respongué el bon vell—, i fins us diré que em sap molt greu de faltar a la paraula donada, i us prego que em perdoneu. Però estic persuadit que sou massa generós per acusar-me de preferir-vos a un rival que m'ha salvat la vida. Aquí el teniu—digué tot assenyalant-me—; aquest senyor m'ha tret d'un gran perill, i perquè comprengueu més bé les meves excuses, he de dir-vos que és un príncep italià que, malgrat la diferència dels nostres estaments, s'ha enamorat de Florentina i està decidit a casar-s'hi.

Aquestes paraules deixaren mut i confús a Pere. Els dos marxants obriren uns ulls com unes taronges i quedaren esmaperduts; però l'agutzil, avesat a mirar les coses pel costat dolent, sospità que aquella meravellosa aventura era algun embolic del qual ell en podia treure algun benefici. Em mirà de fit a fit, i com que la meva cara li era desconeguda i això tirava per terra els seus projectes, examinà el meu company amb la mateixa atenció. Desgraciadament per a la meva Altesa, reconegué Morales i es recordà d'haver-lo vist a la presó de Ciudad Real.

—Ah! ah!—exclamà—aquest minyó és un parroquià nostre; em recordo molt bé d'ell i us asseguro que és un dels truans més acreditats de totes les Espanyes.

—A poc a poc, senyor agutzil—digué el senyor Jeroni de Miajadas—, aquest minyó que ens pinteu tan malament és un criat del príncep.

—Molt bé—replicà l'agutzil—, amb això en tinc prou per a saber què he de pensar. Pel criat jutjo el senyor, i no dubto gens que aquests cavallers són un parell de trapelles que van a la una per enganyar-vos. Hi tinc la mà trencada amb aquesta gent, i per demostrar-vos que aquests mestres són un parell d'aventurers, començaré per endur-me'ls a la presó ara mateix. Els faré tenir una sentada amb el senyor corregidor i en acabat es convenceran que totes les fuetades encara no havien estat repartides.

—Ei! senyor agutzil—intervingué el vell—, no portem les coses tan lluny; vosaltres no hi mireu prim a mortificar les persones de bé. Si el criat és un poca-vergonya, ¿també ha d'ésser-ho l'amo, per ventura? ¿Seria la primera vegada que veuríem un tràpala al servei d'un príncep?

—No em feu riure amb els vostres prínceps—interrompé l'agutzil—; us dono paraula que aquest minyó és un pillet, i ara mateix els agafo tots dos en nom del rei. I si no volen venir a la presó de bon grat, a la porta tinc vint homes que els hi portaran a la força. Vaja, príncep del meu cor—em digué—, en marxa.

Aquestes paraules ens deixaren tan atordits a Morales i a mi que la nostra torbació ens va fer suspectes a Jeroni de Miajadas, o més ben dit, li va fer perdre del tot el bon concepte en què ens tenia. Veié ben clar que havíem volgut enganyar-lo, però no obstant, donades les circumstàncies, es portà com un galant home.

—Senyor agutzil—digué—, les vostres sospites poden ésser falses. Per desgràcia potser són massa certes. Sigui el que sigui, no vulguem esbrinar-ho. Que aquests dos joves cavallers surtin i se'n vagin allà on vulguin. Feu-me el favor, no us hi oposeu si volen retirar-se. Es una gràcia que us demano per correspondre a l'obligació que tinc amb ells.

—Si jo hagués de complir la meva—replicà l'agutzil—m'emportaria aquests dos senyors sense fer cas dels vostres precs, però per complaure-us m'avinc a fer l'orni amb la condició que ara mateix sortiran de la ciutat, perquè si demà els trobo, en nom de Déu! que ja sabran el tracte que s'hi dóna.

Quan Morales i jo sentírem que estàvem en llibertat ens refèrem una mica. Volguérem parlar amb energia i sostenir que érem dues persones d'honor, però l'agutzil ens mirà de reüll i ens imposà silenci. No sé per què aquesta gent tenen tant d'ascendent damunt nosaltres. Vàrem haver d'abandonar, doncs, Florentina i el dot a Pere de la Membrilla, que, naturalment, devia convertir-se en gendre de Jeroni de Miajadas. Vàrem sortir amb el meu company i emprenguérem el camí de Trujillo, amb el consol almenys d'haver guanyat cent pistoles en aquella aventura. A entrada de fosc passàrem per un poblet, decidits a anar a dormir més lluny, però veiérem un hostal de més bon aspecte del que podíem esperar en aquell lloc. L'hostaler i l'hostalera seien en un banc de pedra que hi havia a la porta. Ell era un home alt, sec, revellit, i rascava una guitarra per divertir la seva dona, que semblava escoltar-se'l amb molt de gust.

—Senyors—cridà l'hostaler en veure que passàvem de llarg—, si em voleu creure atureu-vos ací; per a arribar al primer poble hi teniu tres llegües que no s'acaben mai, i us dono paraula que no hi estareu tan ben allotjats. Creieu-me, entreu a casa meva, hi sereu molt ben tractats i no renyirem pel preu.

Ens deixàrem convèncer i ens acostàrem als hostalers; els saludàrem, i asseient-nos al costat d'ells començàrem a parlar tots quatre de coses indiferents. L'hostaler deia que havia estat de la Santa Hermandad i l'hostalera era una dona revinguda que feia cara de saber-la molt llarga. La conversa fou interrompuda per l'arribada de quinze homes muntats en mules i cavalls i seguits d'una trentena d'atzembles carregades.

—Oh! quin bé de Déu!—exclamà l'hostaler en veure tanta gent—. On els podré ficar?

En un moment el poblet fou ple d'homes i animals. Per sort, al costat de l'hostal hi havia un gran cobert on ficaren les ...

ELS ESPORTS D'HIVERN A LES OLÍMPIADES

Nòtes gràfiques de les jornades diesquí a Garmisch-Partenkirchen

L'equip de Noruega. D'esquerra a dreta: Birge Ruud, Kvennberg, Sverre [illegible], Urdahl, Alf Konningen, Per Fosaum, Laila Schou Nilsen, Eli Pettersen i Johanna Dybwad

Una vista de la vall de Garmisch Partenkirchen des de la torre del trampolí olímpic. L'atleta està preparat per llançar-se al salt, que efectuarà a una velocitat de més de cent quilòmetres i salvant una distància que s'acostarà als cent metres

Un moment del magnífic descens de Christl Cranz, la magnífica campiona que es classificà [illegible] en aquest prova, la més important de les anteriors a l'Olimpíada

L'equip japonès d'esquí, a la seva arribada a llur residència de Garmisch Partenkirchen, saludant els seus contrincants abans de començar els seus entrenaments

malvestats plouen sempre damunt d'ells.

Ara, de fresc, el nou emmetzinament de les aigües del Llobregat ha portat la desolació entre les ja minvades fileres dels "canyers" i serien enternidors —si no resultessin potser quelcom còmics— els planys d'aquests que, modestament, sembla que es qualificaren a si mateixos com a cavallers de l'ideal de la purificació de les aigües.

Volem peixos —diuen— i per a tenir peixos a casa nostra, en el Llobregat, cal abans tenir aigua i que aquesta sigui pura. "L'eau pure pour tous" és el lema que ostenta el "Fishing Club de França", lema que volen fer-se seu els pescadors catalans que mereixen, indubtablement, assolir el seu ideal si no en la forma totalitària que ells voldrien, almenys, ¡almenys!, en la mesura necessària perquè l'exercici de la pesca d'esplai no els estigués vedat completament.

Hem vist en un periòdic satíric francès, una caricatura.

Un pescador amb canya pregunta a un gendarme que si agafa algun peix en un curs d'aigua on s'exercita serà delicte. Contesta el gendarme que no serà delicte però que serà un miracle, perquè no se'n pesca mai cap.

Aquesta i moltes altres sàtires de què els humoristes són pròdigs amb els pacients pescadors, sembla com si a casa nostra volguessin justificar-se, perquè ens demanem què podran, d'ací endavant, extreure del Llobregat els experts pescadors catalans després de l'estrall de l'emmetzinament de les aigües el 14 d'aquest mes que, segons se'ns assegura, no ha deixat un sol peix amb vida en un sector de riu tan extens com des de la sortida del canal de Fígols fins arribar al terme de Sant Vicenç de Castellet.

Sembla que, de Sant Vicenç en avall, amb l'aportació de l'aigua del Cardoner i d'alguna riera important, el major cabal d'aigua apaivagues els efectes de la malifeta i que, així, alguns peixos han pogut salvar-se, aquest cop encara. Queden per a més endavant, per quan vingui una altra tamborinada d'aquestes, per a restar com a testimonis muts de la indecorosa manera de procedir de les empreses mineres i de la passivitat extraordinàriament i repetidament acusada de les autoritats, que es diria que resulten impotents per a fer complir, no ja els preceptes taxativament i clarament consignats en les lleis de tots els pobles civilitzats, sinó àdhuc aquelles lleis morals no consignades en cap Codi. Perquè —diuen els pescadors amb canya— entre tribus índies vestides amb tapa-sexes o que àdhuc no portin ni aquesta peça sumària és clar que desgraciat del que s'atrevís a emmetzinar les aigües d'un riu, que no li caldria pas anar a Roma per a la penitència.

En canvi, en el nostre país aquesta cosa es produeix cada dos per tres i no passa res. En va els pobres pescadors d'esplai posen el crit al cel demanant justícia i acudint davant tothom que tingui jurisdicció sobre aquests afers. Sols reben bones paraules..., quan són bones, que no sempre ho han estat.

Sentint-los a ells, als pescadors, sembla que les transgressions més greus

Willy Bogner, campió de les proves d'esquí d'Obersdorf, considerat com el rival més perillós dels finesos i noruecs

registrades al Llobregat justament s'han produït d'ençà que funciona la Generalitat; és a dir, quan més esperances tenien que es posés ordre en les coses dels nostres rius. És una desgràcia, però és així. En temps de la monarquia, és clar que es demanaven coses, però encara no havia arribat mai el cas que haguessin de demanar, amb la necessitat d'avui, la purificació d'aigües. I és que avui —diuen els nostres informadors— hem topat, com el Quixot, amb quelcom de molt seriós, ací on hi ha tan poques coses verament serioses. Hem topat amb empreses mineres que posseeixen tan grans cabals com pocs escrúpols i que ens tracten com a colònia... dels altres, perquè en una colònia pròpia aquestes empreses —les estrangeres— es guardarien bé prou de procedir com ho fan a casa nostra. Però, hostes vingueren...

Vetací el plany d'avui de les Societats de pesca catalanes que, com Sancho, han de dir que "plega a Dios que no demos con nuestra sepultura" perquè els socis es retrauen, s'aparten i, és explicable i és natural, quan tan poca eficàcia tenen les gestions dels directius, que ja no saben a quines autoritats adreçar-se ni a quin sant encomanar l'ànima. Però, en el pecat es trobarà la penitència, perquè els pescador d'esplai de Catalunya pretenen ésser els únics vetlladors, desinteressats, de la puresa de les aigües i de la que hauria d'ésser riquesa piscícola fluvial i no és avui, per desídia o incomprensió, més que misèria i fàstic.

¿Tindran raó els pescadors amb canya?

JOAN CEBAROJA

ES VEN BAR
I SALA DE BALL
Bon negoci
Raó: Tallers, núm. 5

Boxa

¿Un matx Sangchili-Dubois a Zuric?

Sembla que Jeff Dickson té el decidit propòsit de dur a bon terme l'organització del combat entre el campió mundial i el d'Europa dels gall.

En principi el matx s'haurà de celebrar a Zurich, on diuen que Dubaois compta més més partidaris.

Nate Man ha batut Ford Smith per k. o.

A Neshaven Ford Smith ha estat enfrontat a Nate Man.

El matx ha estat durament disputat. A la setena represa Man ha ensopegat Smith d'un potent ganxo, fent-lo caure per més de deu segons.

La lluita estava assenyalada a deu represes.

FRONTÓ NOVETATS
Avui, tarda, a les 4, a pala:
SOLOZABAL-UNAMUNO
contra
GALLARTA III-C. GALLARTA
Nit, a les 10'15, a pala:
ARAQUISTAIN-PASAY
contra
IZAGUIRRE-I-PEREA
Detalls per cartells

Hoquei

Campionat de Catalunya

PARTITS PER A AVUI

Primers equips:

Intrèpids-Comtal. Arbitres, La Rosa-Bustamante.

Junior - Sabadell. Arbitres, Satrústegui-H. Ohliguer.

Terrassa-Sant Feliu. Arbitre, Collell.

Segons equips:

Reforma-Polo. Arbitre, Salvatella.

J. A. C.-Terrassa. Arbitre, Aviza.

Tercer equips:

Terrassa F. J. C.-Terrassa A. Arbitra, Boada.

Polo A-Junior B. Arbitre, Manjo-Ferreter.

Junior A- Intrèpide. Arbitre, Rodríguez Coll.

Tenis

ASSOCIACIO LAWN TENIS D'ESPANYA. — L'Assemblea general extraordinària de l'Associació de Lawn Tenis d'Espanya, reunida el dijous passat a Barcelona, elegí per al càrrec de president, per aclamació, el senyor Joan Andreu, ha quedat constituïda la Junta directiva com segueix president, Joan Andreu; vice-president primer, ex-marquès de Mariño; vice-president segon, Carles Castañón; vice-president tercer, Josep Lluís de Prat; secretari honorari, Dionís de la Huerta; vice-president primer, Miquel Monllor; vice-secretari segon, Pasqual Codèrque; tresorer, César Montagut, i vice-tresorer, Joaquim García de Toledo.

El Comitè executiu l'integren els senyors següents: president, Joan Andreu; secretari honorari, Dionís de la Huerta; tresorer, César Montagut, i vocals Jaume Fortuny, Antoni Joanico, Ignasi Puig-Martí i Francesc Sindreu.

A més, la Junta general extraordinària, atenint-se a les normes de l'Acadèmia Espanyola de la Llengua, acordà canviar el nom de l'Associació, que des d'ara es denominarà: Federació Espanyola de Tenis.

Frontó TXIKI-ALAI
AVUI: Tarda, de 4'30 a 9
QUINITA I MARICHU
contra
LUMI I LOLILLA
Nit, a les 10'15
LUMI I ANGELITA
contra
MATILDE I TONI

Rugby

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA

Un apassionant Santboiana - Barcelona

ELS ENCONTRES

Santboiana-Barcelona. Arbitre, Cugueró.

Joventut-B. U. C. Colomer.

Horitzó-Hospitalet. Masdeu.

L'encontre que avui lliuraran el quinze campió i el Barcelona és sense cap mena de dubte el més interessant de tots els que s'hauran disputat corresponent al campionat de Catalunya d'enguany. La classificació d'aquests dos forts equips catalans i la veritablement notable que ostenta el Cornellà dóna a aquest important encontre una importància que pesi a tot no tingué el que blau-grana i santboianencs lliuraren a la primera volta i que com es recordarà acabà amb el triomf del F. C. Barcelona.

Avui la situació del quadre rugbístic català es troba en una fase interessantíssima. Ens hauríem de remuntar a bastants anys per recordar-ne una altra que l'igualés en interès i sobretot en dubte; caldrà reconèixer que el darrer èxit del Cornellà damunt la Santboiana ha facilitat que la competició guanyés extraordinàriament en interès i emoció.

Pel que fa al pronòstic, mai com avui podríem referir-nos a les dificultats que ofereixen les previsions "avant matx"; sempre és exposat augurar determinat triomf quan els contendents són els quinzes que avui es lliuraran a una acarnissada lluita, i en aquesta ocasió caldrà convenir que l'igualament actual fa del tot impossible assenyalar un probable vencedor. No hi fa res que el Barcelona es trobi en una forma com feia temps n havia assolit; no hi fa res, tampoc, que la primera volta els donés un triomf el suficient clar per fer ressaltar una superioritat blau-grana que molts donaren per descomptada; no hi fa res tot això si la partida ha de jugar-se al camp de la Santboiana; i si aquesta lluita és decisiva per als actuals campions hom capirà tot seguit amb quins ànims aniran els riberenys a la palestra.

El Joventut i el BUC han de lluitar també en interessant contesa. Hom creu en una repetició de la gesta de la primera volta en què els estudiants, contra tot pronòstic, venceren rodonament els vermells, però si aquesta victòria es produeix no creiem que sigui per una puntuació gaire elevada, principalment per la forma bon xic retrobada dels nois del Joventut.

Finalment l'Horitzó i l'Hospitalet s'acararan en un partit decisiu per a l'adjudicació definitiva del lloc de cuista. Cas de vèncer o d'empatar l'Hospitalet s'allunyaria d'aquest fatídic lloc, essent lògic creure que l'Horitzó farà es impossibe perquè aquest per a ells funest fet no es produeixi.

ANUNCIS D'ESPECTACLES

TEATRE STUDIUM
Bailén, 72 - Companyia Galligó - Tl. 52343
AVUI, tarda, a les 5: Grandiós èxit de la comèdia en tres actes
ORO Y MARFIL
Formidable presentació. Estrena de tres decoracions de Pou i Sunyer. La comèdia més sorprenent. Butaques des de 2 ptes.

SAVOY
LAS ULTIMAS NOTICIAS DEL MUNDO
Passeig de Gràcia, 88. - Tel. 76963
Butaca, 1 pta.
Matinal, a les 11: NOTICIARIS FOX, FRANCE ACTUALITES, GAUMONT BRITISH. Esports de neu. Sinfonia en azul. Reportatges especials del dia de la mort del rei d'Anglaterra.
A les 3'30: Infantil. Butaca, 1'50. Dibuix, Charlot, Pandilla, Stan Laurel, Oliver Hardy.
A les 6. Butaca, 2'50. Homenatge a John Gilbert en LA REINA CRISTINA DE SUECIA amb Greta Garbo.
Des de les 10 a la una matinada: Garmisch, Sinfonia en azul, Noticiaris i La Premsa filmada.

COLISEUM
AVUI, tarda, dues sessions: A les 3'30 i 6 (especial). Nit, a les 10:
SOY PADRE (còmica).
PARAMOUNT NEWS Núm. 20 (Rev.)
BETTY ANTE EL JUEZ (dibuix), i
El templo de las hermosas
per Cary Grant, Genevieve Tobin, Helen Mack i Edward Everett Horton
(Es un programa Paramount)

MARYLAND
PLAZA URQUINAONA 5. TELEF. 21966
Matinal, a les 11. Tarda, 3'30 i 6 (numerada). Nit, a les 10
NOTICIARI FRANCE ACTUALITES
EL JARDIN DE MICKEY
(Dibuixos color de Walt Disney)
i l'excepcional film
BOSAMBO
per Nina Mae Mc Kinney i Paul Robeson, protagonistes de "Allelulà"
Preus: Matinal, 1'65. Primera sessió tarda i nit, 2'50. Numerada, 4'40 pessetes. Impostos inclosos

Urquinaona
AVUI, DIUMENGE: Matinal, a les 11. Tarda, a les 3'30: sessió numerada, a les 6. Nit, a les 10
El grandiós èxit
ROSA DE FRANCIA
Es despatxen localitats per a la sessió numerada de les 6 tarda
La pròxima estrena serà la 3.ª producció de Willy Forst: MAZURCA

TIVOLI
AVUI, DIUMENGE
A les 11 (matinal). Tarda, 3'30 i 6 (numerada). Nit, a les 10
EXIT BOMBA!!
de la cinta de producció nacional
LOS CLAVELES
Música del mestre Serrano
Completaran aquest formidable programa
POR TODO LO ALTO (esportiva)
UNA CALLE DE ANTAÑO (documental)
NOTICIARI FOX NUM. 4: Partit de futbol Espanya-Austria, jugat diumenge a Madrid.
MONO SENTIMENTAL (dibuixos colors)

FEMINA
DOBLE PROGRAMA
Metro - Goldwyn - Mayer
EL VAGON DE LA MUERTE
Charles Ruggles - Una Merkel
i
EL ESCANDALO DEL DIA
per Clark Gable i Constance Bennett
Avui: Matinal, a les 11
Tarda, a les 3'30. A les 6, especial numerada, i nit, a les 10

Fantasio
AVUI: Tarda, 3'30 a 5'45; a les 6 numerada. Nit, a les 10
Dues grans produccions més en un mateix programa:
YO FUI JACK MORTIMER
interessant film per Adolf Wohlbruck, i
El vendedor de pájaros
opereta per Lil Dagover

CINEMA CATALUNYA
AVUI: Matinal, a les 10'30. Tarda, 3'30: Especial numerada a les 6. Nit, a les 10:
Gran èxit de la superproducció FOX
TE QUIERO CON LOCURA
En espanyol, per Raul Roulien i Rosita Moreno
A més:
COMPAÑEROS DE VIAJE
En anglès, per Edmund Lowe i Claire Trevor
Es despatxen localitats per a la sessió numerada de les 6 tarda

VOLGA
Corts Catalanes, 490. - Telèfon 30555
AVUI: Matinal, a les 10'30
Tarda: 3'30 i 6, continues
Nit, a les 9'30
EL BILLETE PREMIADO
per Leo Carrillo i L. Fazenda
El héroe público número 1
per L. Barrymore i Chester Morris
Demà:
NOBLEZA OBLIGA i
DAVID COPPERFIELD

CINEMA PARIS
Telèf. 14544. - Sempre el programa més atractiu de Barcelona. - Matinal, 10'20. Tarda: 1.ª sessió 3'5 a 5'45; numerada 6. Nit, 9'45. Darreres projeccions. Charles Laughton en NOBLEZA OBLIGA (versió original). Jan Kiepura en la formosa opereta LAS QUIERO A TODAS. Demà: Extraordinari programa: Annabella-Jean Gabin en LA BANDERA. Simone Simon-Harry Baur en OJOS NEGROS

AVUI: Matinal, a les 10'30. Tarda, 3'30:
LA ESTROPEADA VIDA DE OLIVERIO VIII
(En espanyol, Laurel-Hardy: 10'30, 5'15 i 8'10)
EL OCTAVO MANDAMIENTO
(Lina Yegros: 3'30, 6'25 i 9'25)
NOCHE NUPCIAL
(En espanyol, Gary Cooper i Ann Sten: només 11'30 matinal i 11'20 nit)
Demà:
DAVID COPPERFIELD
(W. C. Fields, en espanyol)
LA NOVIA SECRETA
(Warren William)
Dijous: ESTRICTAMENTE CONFIDENCIAL

AVENIDA
Avui: Matinal a les 10'30.
Tarda: sessió contínua de 4 a 12'30
NOTICIARI
RECADOS DE AMOR, per Beatriu Ramos
LA VIUDA SOLTERA, per Svin i Mona Goya.
AMOR EN MANIOBRAS, per Charito Leonis.

CAPITOL
Avui: [illegible], a les 10'30. Preu únic, 1 pta
Tarda: contínua de 3'30 a 12'30
L'èxit més gran de la cinematografia nacional. La segona producció "Oro Nacional" de Seleccions Capitoli:
EL SECRETO DE ANA MARIA
per Lina Yegros, Juan de Landa, Ramon de Sentmenat i el nen "Chispita".
Hores de projecció: 4'25, 7'5 i 11.
EL MISTERIO DEL FARO, per Edmund Gwen.

EXCELSIOR
Avui, matinal, a les 10'30. Tarda, sessió contínua de 3'30 a 12'33
EL CHICO MILLONARIO, per Eddie Cantor
EL LOBO HUMANO, per Henri Hull i Warner Oland.
Demà, dilluns: Colossal programa
CLIVE DE LA INDIA, en espanyol, per Ronald Colman.
ESTRICTAMENTE CONFIDENCIAL, en espanyol, per Warner Waxter i Myrna Loy.
RIVALES, per Charles Bickford

COMTAL
Avui: Matinal, a les 10'30. Tarda: sessió contínua de 3'30 a 12'30
ANGELINA o el honor de un Brigadier, en espanyol, per Rosita Díaz.
PASAPORTE A LA FAMA, en espanyol, per Edward G. Robinson.
Nit, a més: EL VALLE DEL INFIERNO, per Buck Jones.
Demà: Insuperable programa
EL CHICO MILLONARIO, per Eddie Cantor.
EL LOBO HUMANO, per Henri Hull i Warner Oland.
ASI SE ESCRIBE LA HISTORIA, per Zasu Pitts.

WALKYRIA
Avui, matinal, a les 10'30. Tarda sessió contínua de 3'30 a 12'30
LA PEQUEÑA CORONELA, en espanyol, per Shirley Temple i Lionel Barrymore.
NIDO DE AGUILAS, en espanyol, per Wallace Beery i Maureen O'Sullivan.
Demà: Monumental programa
ANGELINA o el honor de un Brigadier, en espanyol, per Rosita Díaz.
PASAPORTE A LA FAMA, en espanyol, per Edward G. Robinson.
CASTA DIVA, per Martha Eggerth

ALIANSA P.N.
Avui: Matinal, a les 10'30. Tarda: contínua de 3 a 12'30
LA HIJA DE JUAN SIMON, producció nacional, per "Angelillo".
EL CASO DEL PERRO AULLADOR, en espanyol, per Warren William.
METIDOS EN HARINA, còmica.
NOTICIARI FOX, en espanyol.

ODEON S.A.
Avui, tarda: sessió contínua 3'30 a 12'30
EL CAMPEON CICLISTA, en espanyol, per Joe E. Brown (Bocazas).
VAMPIRESAS 1936, per Dick Powell i Glòria Stuart.
HERMANO CONTRA HERMANO, interessant film.
DIBUIXOS.

CINEMA RAMBLES
Rambla del Centre, [illegible] - Telèfon [illegible]
AVUI: NATURAL I CÒMICA
LA VIUDA SOLTERA
deliciosa comèdia musical, per Mona Goya
NOCHE NUPCIAL
gran superproducció, per Gary Cooper i Ann Sten. En Espanyol
Sessió contínua des de les 4

SPLENDID CINEMA
Consell de Cent, 217. - Telèfon [illegible]
AVUI, tarda: sessió contínua de 3'30 a [illegible]
Ultim dia d'aquest colossal programa
LA VIUDA ALEGRE, En Espanyol, per Jeannette MacDonald i Maurice Chevalier
EL DIA QUE ME QUIERAS, En Espanyol, per Rosita Moreno i Carlos Gardel.
DIBUIXOS SONORS.
Nit, a més:
EL EXPRESO DE LA SEDA, per Neil Hamilton.
Dilluns: Dues grandioses estrenes:
LAS CRUZADAS, En Espanyol, per Loretta Young.
LA INDOMITA, per Jean Harlow i William Powell.

GOYA
EL RAYO DE PLATA
LA VENGANZA DEL MAR
EL OCTAVO MANDAMIENTO
REVISTA I DIBUIXOS

IRIS-PARK
PASAPORTE A LA FAMA
LA VENGANZA DEL MAR
EL CONSEJERO DEL REY
REVISTA I DIBUIXOS

BARCELONA
VIVAMOS DE NUEVO
LA PEQUEÑA CORONELA
ENEMIGOS INTIMOS
REVISTA I DIBUIXOS

Palau de la Música Catalana
DIUMENGE. Festa de la Candelera, a les cinc de la tarda
NOVA SESSIO DE CANÇONS I JOCS D'INFANTS
sota la direcció del mestre Joan Llongueres. Obres de Jaques-Dalcroze, Carlo Boller i Joan Llongueres. Segona audició del poemet nadalenc LA ROSA DE NADAL. Programes i localitats a l'Orfeó Català. Telèfon 17661. Condicions especials per als senyors socis de l'Orfeó Català.

HOT CLUB
BARCELONA, P. de Gràcia, 35. Tel. 25178
2 magnes concerts de jazz
Dia 29, nit, a les 10'15
Cinema Coliseum
Dia 31, nit, a les 10'15
Palau de la Música Catalana
Dos magnes concerts
Bennie Carter
el millor saxofon alto, de color
Garner Clark
meravellós pianista negre
La prestigiosa
Orquestra del Hot Club de Barcelona
i el magnífic
Quintet del Hot Club de França
Per localitats, a l'estatge del Club des del dia 23, i al Coliseum i al Palau de la Música Catalana, dos del dia 27.

Saló de Festes HOTEL ORIENT
Avui, diumenge, tarda:
Grandiós Te Dansant
amenitzat per RABASSA ORCHESTRA

Venus Sport-Palace Ball
Ronda de Sant Antoni, 62 i 64. Tigre, 27
AVUI, DIUMENGE
BALL DE SOCIETAT
TARDA I NIT
ESTRENES:
"El Eufórico" . . . . . . Xotis
"Amarillo" . . . . Vals vienès

ASSEGURANCES
Entitat asseguradora sol·licita agents actius amb extenses relacions en plaça. Sou i comissió. Esc. Vergara, 11.

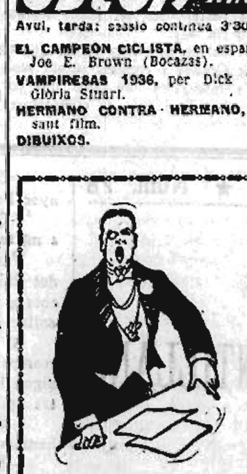

DEBILITAT NERVIOSA
VIES URINARIES
Prou de sofrir inútilment d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels
Medicaments del Dr. SOIVRE
Vies urinàries Blenorràgia (purgacions, en totes les seves manifestacions: Uretritis, prostatitis, orquitis, cistitis, gota militar, etc., de l'home, i vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis, aporits, fluixos, etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Calzets del doctor Soivré. Els malalts es guareixen per ells sols, sense injeccions ni rentats, ni aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perillós sempre i que es guareixen aviat amb les Píndoles depuratives del Dr. Soivré, que són necessiten la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la vostra malaltia. Venda: 6'60 pessetes capsa.
Impureses de la sang Sífilis (avariosi), èczemes, herpes, úlceres varicoses (plagues de les cames), erupcions escrofuloses, eritemes, acné, urticària, etc., malalties que tenen per causa humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, la medicació ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent en poc temps totes les úlceres, plagues, grans, furóncols, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., quedant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme senyals del passat. Venda: 6'60 pessetes flascó.
Debilitat nerviosa Impotència (manca de vigor sexual), pol·lucions nocturnes, espermatorrea (pèrdues seminals), cansament mental, pèrdua de memòria, mal de cap, vertígens, debilitat muscular, fatiga corporal, tremolors, palpitacions, trastorns nerviosos de la dona i totes les manifestacions de la Neurastènia o esgotament nerviós, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Papebonats potencials del Dr. Soivré. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Indicats especialment als esgotats de la joventut per tota mena d'excessos (vells sense anys) per a recobrar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extrema vellesa, sense violentar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: 6'60 pessetes flascó.
VENDA A LES PRINCIPALS FARMACIES D'ESPANYA, PORTUGAL I AMERICA
AVIS. — Tots els pacients de les vies urinàries o debilitat nerviosa, adreçant-se i trametent 0'50 pessetes en segells per al franqueig, a Oficines Laboratori Socatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 80791, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenrotllament, tractament i guariment d'aquestes malalties.